MINIORENE

LÆRERHEFTE

Bibel-studie-guide

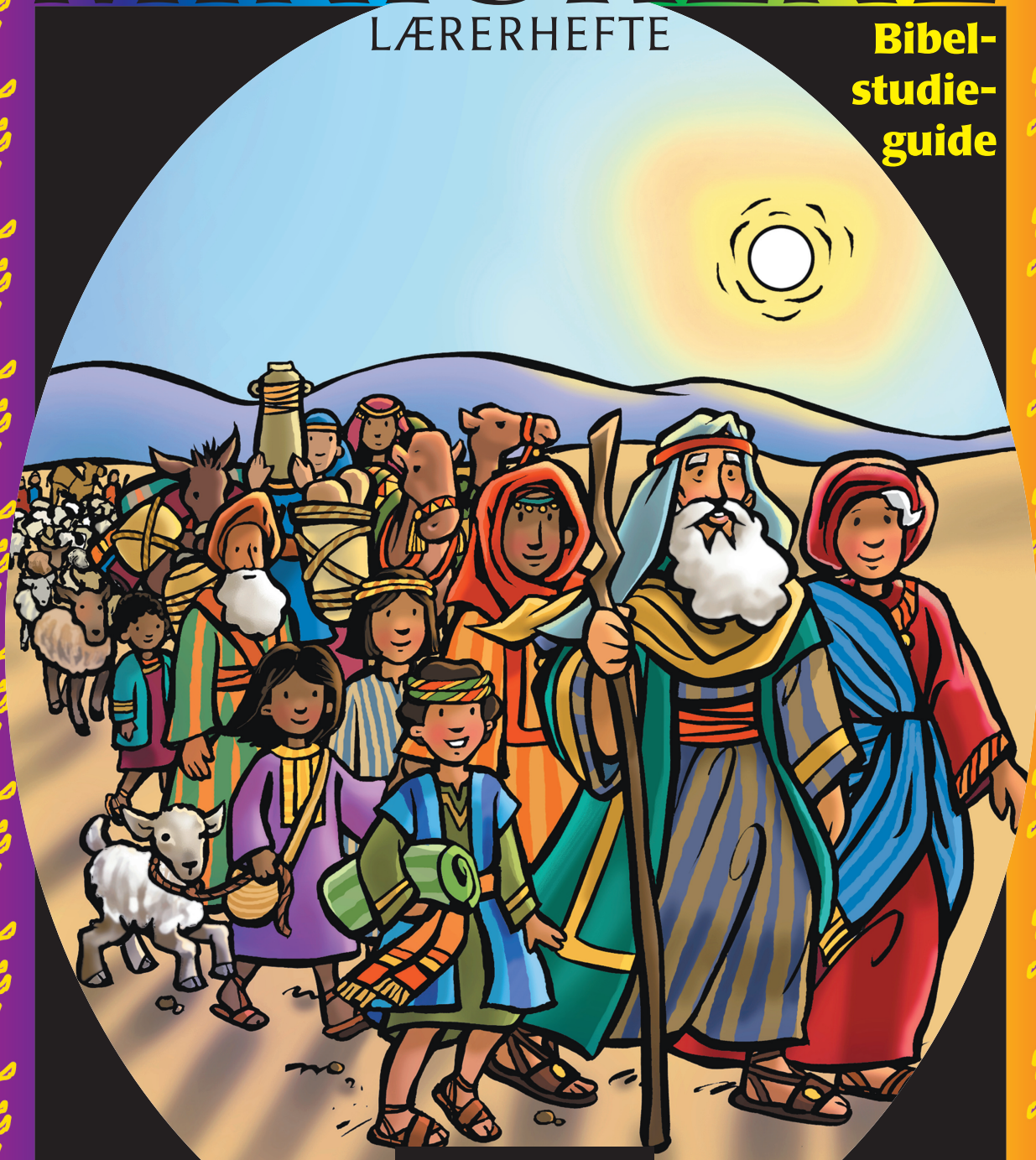

Første kvartal

År B

Grace LINK CURRICULUM

Lærer/lederveiledning for Miniorene

En ressurs for lærere/ledere i sabbatsskolen, klasse 6-9.
Plan over GraceLink-leksene.

År B, 1. Kvartal

REDAKTØR	Patricia A. Habada
REDAKTØRENS ASSISTENT	May-Ellen Colon
REDAKSJONELL ASSISTENT	Maria Dunchie
KOORDINATOR FOR GRACELINK-MATERIELLET	Patricia A. Habada
SABBATSKOLEFORMANN VED GENERALKONFERENSEN	James W. Zackrison
GENERALKONFERENSENS RÅDGIVER	Lowell C. Cooper
RÅDGIVENDE REDAKTØR	Angel M. Rodriguez
ILLUSTRATØR	Kim Justinen
ELEKTRONISK BEARBEIDELSE	Eric Stoffle
NORSK OVERSETTELSE OG TILRETTELEGGELSE	Gullveig Tenål
GRAFISK BEARBEIDELSE FOR NORSK BOKFORLAG	Kirsten Øster Lundqvist / Tommy Bäckström

En utgivelse av: Sabbath School and Personal Ministries Department
General Conference Corporation of Seventh-day Adventists
12501 Old Columbia Pike
Silver Spring, MD 20904-6600, U.S.A.

GraceLink-materiell kan bestilles hos Norsk Bokforlag, PB 103, 3529 Røyse, på tlf. 32161550, faks 32161551 eller via e-post: *salg@norskbokforlag.no*
Informasjon om GraceLink er lagt ut på internett på adressen *www.norskbokforlag.no*

Bibelhenvisningene er hentet fra 1978-oversettelsen av Bibelen.

De fleste sangene er hentet fra *Barnesangboka* – Lunde Forlag, *Barnas Lovsang* – Norsk Søndagsskoleunion, *Vi synger med de minste* – Norsk Bokforlag, *Min båt er så liten* – Luther Forlag og *Hjertesanger* – Alterna trykk.

Kort om forfatterne:

Verna Chuah har doktorgrad i pedagogikk. Hun underviste ved Hong Kong University da hun hjalp til med å skrive GraceLink-leksene.

Sara Coleman, en fremgangsrik forfatter, studerte engelsk ved Walla Walla College da hun var med på å utarbeide leksene.

Joyce Fortner er pedagog og leder for skoleadministrasjonen i Arkansa-Louisiana konferensen i den nordamerikanske divisjon.

Noelene Johnsson leder arbeidet for barna i den nordamerikanske divisjon.

Barbara Manspeaker, forhenværende leder av arbeidet for barna i Columbia Union Conference, er nå pensjonert.

Pusleoppgavene:
Pusleoppgavene er laget av **Norma Sahlin,** som setter stor pris på å utføre kreative oppgaver for ADRA.

SPESIELL TAKK
Spesiell takk til **Bailey Gillespie** og **Stuart Tyner** fra «John Hancock Center for Youth Ministry» ved La Sierra University for deres grunnleggende arbeid i planleggingen av GraceLinkmateriellet.

Innhold:

Tjeneste: Gud ønsker at vi skal gjøre noe for andre.

1. Den første skyskraperen 10
2. En lang, lang tur 20
3. Abraham redder Lot og familien hans 32
4. Gjester fra himmelen 44

Nåde: Guds nåde er gode nyheter for oss

5. Samuel snakker på vegne av Gud 56
6. Gud seirer! 68
7. Løven og bjørnen 78
8. Gud seirer igjen 90

Tilbedelse: Vi blir glade av å tilbe Gud

9. Fjellet og sanden 100
10. Død eller levende 112
11. Hvor er de andre ni? 122
12. Det skinnende lyset 134
13. Trygg i fengselet 144

Leksenes innhold og hensikt:

Lekse 1 - 4 handler om at Gud ønsker at vi skal tjene andre.

- Gud ønsker at vi skal hjelpe andre mennesker.
- Gud ønsker at vi skal tjene ham der vi er.
- Vi hjelper andre fordi vi elsker Gud.

Lekse 5 - 8 forteller om Guds store kjærlighet til oss.

- Gud er glad for at han gjorde oss til sine barn.
- Gud frelser meg fra det som er ondt.
- Vi kan ikke frelse oss selv; Jesus frelser oss.
- Når Gud seirer, seirer vi med ham.

Lekse 9 - 13 handler om tilbedelse og gleden vi opplever ved å tilbe Gud i hverdagen.

- Vi blir glade når vi bygger livene våre på Jesus.
- Vi tilber en Gud som gir evig liv.
- Vi tilber Gud når vi er takknemlige.
- Tilbedelse er å være glade i Guds nærvær.

Guds nåde. Ordet nåde hjelper oss til å forstå Guds kjærlighet til menneskene i praksis. Hans kjærlighet er ikke noe vi kan gjøre oss fortjent til.

- Nåde er Guds kjærlighet som gir oss Jesus Kristus som et offer for våre synder.
- Nåde er Guds kjærlighet som oppmuntrer oss til å ta imot det offeret.
- Nåde er Guds kjærlighet som inspirerer oss til å gi respons med sang og tilbedelse.
- Nåde er Guds kjærlighet som gir oss visdom og styrke til å behandle andre med kjærlighet og respekt, på samme måte som han behandler oss.

Velkommen til GraceLink: Nåden – bindeleddet mellom Gud og oss. Guds nåde er kraft. Nåden er den ubegrensede, sikre og evige kraften som finner deg, og fyller deg med alt du trenger for å leve et fullverdig og lykkelig liv med Gud.

Til lederne/lærerne

Disse lærerveiledningene er utviklet for å:

A. Gi en innføring i leksen på sabbaten, slik at barna vil få lyst til å holde på med den samme leksen hjemme i løpet av uken.

B. **Fokusere på ett budskap** – «Den røde tråden» – i løpet av den tiden sabbatsskolen foregår. Fokusere på ett aspekt av Guds nåde, og hvordan vi gir respons på denne nåden med tilbedelse. Fokusere på hvordan nåden gir oss kraft til å vise kjærlighet i mellommenneskelige relasjoner. Fokusere på vår tjeneste i en verden som ble skapt ved Guds kjærlighet, og som blir opprettholdt av denne.

C. Nå fram til hvert enkelt barn på den måten hun eller han lærer best. Ved å følge den naturlige læringsprosessen disse leksene er basert på, vil barna også bli kjent med ukens budskap – «Den røde tråden» – på en måte som vil fange deres oppmerksomhet og fantasi.

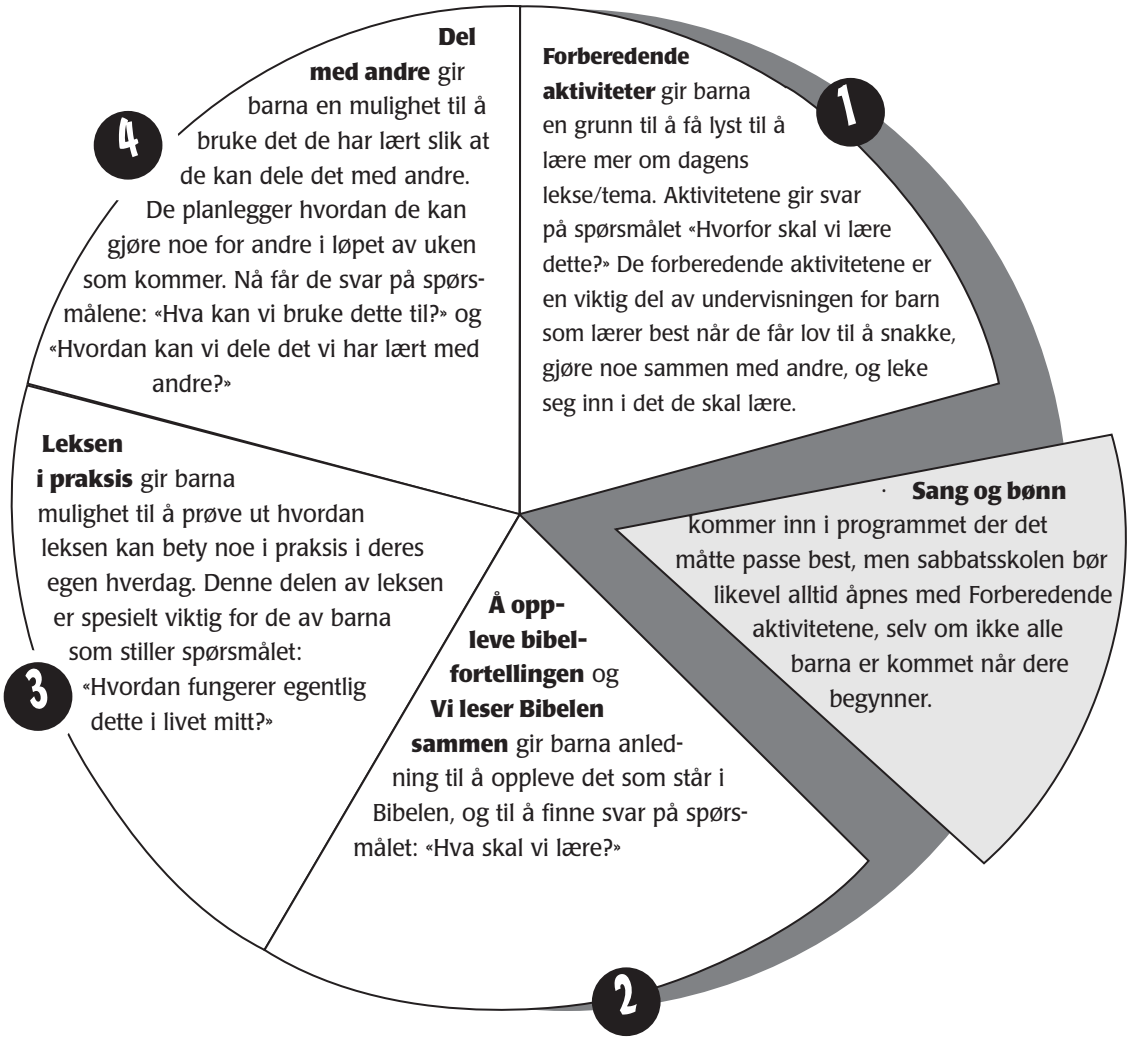

D. Innvolvere de voksne i sabbatsskolen

Innvolvere de voksne i sabbatsskolen på en ny og fleksibel måte. En liten gruppe barn kan ledes av én voksen. Større grupper kan ledes av én lærer/leder som samarbeider med flere medhjelpere. Slik kan barna få den voksnes oppmerksomhet på samme måten som i smågrupper. Barna får gode forutsetninger for læring, og det kreves svært lite forberedelse av medhjelperne.

Et kreativt alternativ er å la lærere/ledere som selv føler at deres personlighet egner seg særlig godt til å lede gitte aktiviteter, tar ansvar for disse. (For eksempel kan en som er glad i sang og musikk lede *Sang og bønn*, en som liker drama kan lede *Å oppleve bibelfortellingen,* og en som liker å holde på med formingsaktiviteter kan lede *Del med andre*

Slik får du mest nytte av denne lærerveiledningen

Forsøk så langt det er mulig å følge den rekkefølgen som er foreslått under «Program», men tilpass gjerne leksen slik at den blir best mulig i forhold til gruppens størrelse, barnas alder og modenhet, antall medhjelpere og romforhold.

Se igjennom aktivitetene i leksen i god tid. Slik kan du alltid være forberedt til å ha med det nødvendige materiellet som kan avgjøre om det vi ønsker å formidle blir husket eller glemt.

Før kvartalet begynner, bør følgende materiell ligge klart i sabbatsskolens lokaler:

- Bibler
- Store ark (gjerne A3 og større) og/eller papirruller med gråpapir
- A4 ark
- Blyanter, kulepenner og tegnesaker
- Lim, sakser, teip, glitter/glitterpenner og lignende
- Hyssing og/eller garn
- Rekvisitter som kan brukes til å lage kostymer som minner om klesdraktene brukt på Bibelens tid. (For eksempel tradisjonelle rutete eller stripete oppvaskhåndklær til hodeplagg, badekåper og/eller laken til klesdrakter, og eventuelt sikkerhetsnåler til å feste disse med.)

Lekse	Bibelfortellingen	Henvisninger	Minnevers	Den røde tråden	Materiell
Tjeneste: Gud ønsker at vi skal gjøre noe for andre.					
Lekse 1	Den første sky-skraperen	1. Mosebok 11,1-9; Alfa & Omega 1, kap.10	Apostlenes gjerning-er 10,34 siste del og vers 35	Gud ønsker vi skal hjelpe andre mennesker – også de som er annerledes enn oss selv.	Se side 9
Lekse 2	En lang, lang tur	1. Mosebok 12,1-7, Hebreerne 11, 8-11, Alfa & Omega 1, kap.11	Jesaja 6,8	Jeg hører etter når Gud ber meg om å gjøre noe for ham.	Se side 19
Lekse 3	Abraham redder Lot og familien hans	1. Mosebok 14; Alfa & Omega 1, s.116 og 117	Galaterne 5,13 – siste del.	Jeg vil gjøre noe for andre fordi jeg er glad i dem.	Se side 31
Lekse 4	Gjester fra himmel-en	1. Mosebok 18, 20-33; Alfa & Omega 1, s.119-122	Filliperne 2,4	Gud ønsker at jeg skal si ifra når andre trenger min støtte.	Se side 43
Nåde: Guds nåde er gode nyheter for oss					
Lekse 5	Samuel snakker på vegne av Gud	1. Samuelsbok 12; Alfa & Omega 2, kap.24	1. Samuelsbok 12,22	Gud er glad for at han gjorde meg til sitt barn.	Se side 55
Lekse 6	Gud seirer!	1. Samuelsbok 13,16-22; 14,1-23; Alfa & Omega 2 kap.25	1. Samuelsbok 14,6 - siste del	Gud frelser meg fra det onde.	Se side 67
Lekse 7	Løven og bjørnen	1.Samuelsbok 16,17; Salme 23; Alfa & Omega 2 kap.28 s.221	Salmen 23,1 og første del av vers 2.	Jeg kan ikke frelse meg selv; Jesus frelser meg.	Se side 77
Lekse 8	Gud seirer igjen	1.Samuelbok 29; 30,1-25; Alfa & Omega 2, kap.33	Salmene 23,6	Når Gud seirer, seirer vi med ham.	Se side 89
Tilbedelse: Vi blir glade av å tilbe Gud					
Lekse 9	Fjellet og sanden	Matteus 7,12-29; Thought from the Mount of Blessing pp 147-152	Salmene 18,3 første del	Jeg blir glad når jeg bygger livet mitt på Jesus.	Se side 99
Lekse 10	Død eller levende	Matteus 9,18-26; Markus 5,21-42; Alfa & Omega 4, kap. 36	Johannes 11,25 (noe forkortet)	Vår Gud gir evig liv; vi er glade for å tilbe ham.	Se side 101
Lekse 11	Hvor er de andre ni?	Lukas 17, 11-19 Alfa & Omega 4 s.218-223 og s.298	Salmene 103,2-3	Vi tilber Gud ved å være takknemlige.	Se side 111
Lekse 12	Det skinnende lyset	Matteus 17, 1-13;Alfa & Omega 4, kap. 46, s.361-366	Fillipperne 4,4	Tilbedelse er å være glad sammen med Gud.	Se side 121
Lekse 13	Trygg i fengselet	Apostlenes gjerninger 16, 16-34 Alfa & Omega 6, kap.21	Romerne 8,28 – første del	Jeg tilber Gud og forteller andre om ham fordi han all-tid har omsorg for meg.	Se side 133

Den første skyskraperen

Henvisninger

1. Mosebok 11,1-9;
Alfa & Omega 1, kap.10

Minnevers

«Nå forstår jeg virkelig at Gud ikke gjør forskjell på folk. Men han tar imot enhver som frykter ham og gjør rett, hva folkeslag han enn tilhører.» (Apostlenes gjerninger 10, 34 – siste del og 35.)

Mål

At barna skal:
Vite at Gud ønsker at vi skal lære om mennesker som er annerledes enn oss selv.
Være villige til å godta forskjeller.
Gi respons ved å kunne forstå og hjelpe noen som er annerledes.

Den røde tråden

Gud ønsker at vi skal hjelpe andre – også de som er annerledes enn oss selv.

Månedens tema

Gud ønsker at vi skal gjøre noe for andre.

Kort sammendrag av bibelfortellingen

Etter flommen sier Gud til Noah og familien hans at de skal få barn og spre seg ut over hele jorden. Ettersom tiden går, bestemmer ugudelige mennesker seg for å bygge et tårn på Shinar-sletten. Dette vil de gjøre for å forsvare seg, og for å bli til et folk med et stort navn. De begynner å lage murstein og å samle tjære til bruk istedenfor sement. Gud stopper dem i byggearbeidet ved å forvirre dem språklig. De som snakker samme språk finner hverandre og reiser hver til sitt for å begynne et nytt liv sammen.

Denne leksen handler om tjeneste for andre

Det å tjene andre betyr at man må forstå deres behov. Mennesker kan være annerledes enn oss selv, men de kan likevel ha behov som vi kan hjelpe dem med å fylle. Gud ønsker at vi skal hjelpe andre – også de som er annerledes enn oss selv.

Lærerens «verdt å vite»

Babel betyr «porten til en Gud». Det hebraiske ordet for «la oss» (– forvirre deres språk) i vers 7, er det samme ordet som er brukt i 1. Mos.1,26. Det var Gud som forvirret språket deres. I dag, mindre enn 4000 år senere, finnes det mer enn 6700 forskjellige språk. Disse blir snakket i 228 land (år 2000).

Bygningsarbeiderne brukte tegl/murstein istedenfor steiner, og tjære istedenfor sement. Mens både stein og tegl/murstein ble brukt i Kaanan, var det knapt med tegl i Mesopotamia. Derfor brukte de tegl/murstein av leire, og som sement brukte de tjære. Arkeologiske utgravninger viser at det fantes rike forekomster av tjære i Mesopotamia-deltaet. Menneskene var ulydige mot Gud da de bygget tårnet. Tårnet hadde leiligheter til menneskene i Shinar (se *Alfa & Omega 1 s. 99)*. Gud brukte forvirringen til å spre menneskene og til å befolke hele jorden.

«De som hadde bygd på Babels tårn, hadde vist misnøye overfor Gud. I takknemlighet burde de ha husket hans

barmhjertighet mot Adam og hans pakt med Noah. Men i stedet klaget de over hans strenghet da han drev det første menneskeparet ut av Eden og ødela verden med en storflom. Men samtidig med at de anklaget Gud for å være vilkårlig og streng, valgte de å bli styrt av en grusom tyrann.

Satan…forledet…dem til å forfalske disse ofringer og til endog å ofre sine egne barn på avgudsaltrene.» (*Alfa & Omega 1, s.102)*

Dekorering av rommet

Legg vekt på å bygge noe sammen denne måneden. Bruk bilder av bygningsarbeidere, verktøy, bygninger under konstruksjon og lignende. Hvis det er mulig, lag et «byggehjørne» hvor barna kan bruke esker, klosser o.l. til å bygge ting med.

Program

	Program	Minutter	Aktiviteter	Dette trenger du:
	Velkommen	Til alle er kommet	Ønsk barna velkommen ved døren. Har uken vært fin eller vanskelig?	Ingenting
1	Forberedende aktiviteter	Inntil 10 minutter	A. Annerledes er bra	Tykt papir/tynn kartong, tegnesaker/sakser/gjennomsiktig teip
			B. Forskjellig gange	Ingenting
			C. Heisann!	Ingenting
			D. Jeg liker forskjeller	Ingenting
Ditt valg	Sang og bønn*	Inntil 10 minutter	Fellesskap	
			Sang	Sangbøker
			Misjon	*Barnas misjon*
			Kollekt	Vase/krukke eller lignende fra den delen av verden kollekten går til
			Bønn	Ingenting
2	Bibelfortellingen	Inntil 20 minutter	Opplev fortellingen	Gamle skjorter/T-skjorter, skjerf, belter/snorer
			Vi leser Bibelen sammen	Bibelen
3	Leksen i praksis	Inntil 15 minutter	*Tårnkraft*	«Byggematerialer» som skoesker, rømmebeger, doruller og lignende
4	Del med hverandre	Inntil 15 minutter	*Grem*	Ingenting

***Sang og bønn kommer inn i programmet der det måtte passe best.**

Velkommen

Ønsk barna velkommen ved døren. Spør dem hvordan uken har vært – hva de er glade for/bekymret over. Begynn på den forberedende aktiviteten du har valgt å bruke.

1 Forberedende aktiviteter

Velg den aktiviteten som passer best i din klasse.

Materiell:
- Tykt papir/ tynn kartong
- Tusj og sakser til hvert av barna
- Gjennomsiktig teip

A. ANNERLEDES ER BRA

Si: **Tenk på et dyr, og tegn ørene til dyret. Klipp ut ørene, og teip dem på hodet ditt.** Bruk rundt fem minutter på dette.

Si: **Nå lar vi det gå på rundgang å reise seg og vise ørene vi har laget, så alle får se. Rekk opp hånden hvis du tror du vet hvilket dyr ørene hører hjemme på!**

Ta tid til å gjette hvilken type dyreører de forskjellige har laget.

Oppsummering

Spør: **Hva synes dere om det at dyrene er forskjellige?** (De vet ikke, de liker dem, de bryr seg ikke om forskjellene.) Les høyt fra Apostlenes gjerninger 10,34-35. Spør: **Hva tror dere Gud synes om at mennesker er forskjellige?** (Han skapte mennesker forskjellige; Han liker forskjeller.) **Hva tror dere Gud ønsker at vi skal synes om at mennesker er forskjellige?** (Han ønsker at vi skal like det, akseptere det og ikke gjøre narr av andre.) **Dette er det jeg tror at Gud ønsker**: Si «Den røde tråden»:

GUD ØNSKER AT VI SKAL HJELPE ANDRE MENNESKER, OGSÅ DE SOM ER ANNERLEDES ENN OSS SELV.

B. FORSKJELLIG GANGE

Si: **Når jeg gir dere et signal skal dere stå opp og gå slik som den personen jeg ber dere om å være. Fortsett å gå helt til jeg sier stopp. Klare? Stå opp.**

Rop opp hvert av disse eksemplene:
- Lite barn som nettopp har lært å gå
- Soldat
- Sjømann
- Gammel dame
- Person med benet i gips
- Dame i høyhelte sko

Mens barna går rundt i rommet, velger du ut en som imiterer en særskilt gange ekstra godt. Gjør det samme i forbindelse med flere av eksemplene. Hold det barnet du valgte for hver gange i nærheten av deg, og be de andre om å sette seg. La barna en etter en demonstrere den gangen de ble valgt ut ved. La de andre gjette hvilken gange som blir imitert, og forklar hvorfor hver gange har sine spesielle særtrekk.

Oppsummering

Si: **Noen mennesker går annerledes fordi de av en eller annen grunn må gjøre det. Hvorfor tror dere gamle mennesker går sakte?** (Redde for å falle, ser ikke så godt etc.) La barna få tid til å svare. Si så: **Gud ønsker at vi skal legge merke til om noen trenger ekstra hjelp. Han ønsker at vi skal forstå hvordan vi kan hjelpe. Kanskje noen trenger vår hjelp til et eller annet. Hvordan kunne vi ha hjulpet personen med et ben i gips?** Ta tid til å la barna få svare. Si «Den røde tråden» sammen:

GUD ØNSKER AT VI SKAL HJELPE ANDRE MENNESKER, OGSÅ DE SOM ER ANNERLEDES ENN OSS SELV.

C. HEISANN! (FORSTÅ MANGFOLD)

Del barna inn i grupper. Si: **Alle skal nå hilse på hver sin måte. Dere kan bruke forskjellige ord, forandre på stemmen, eller ikke bruke stemmen i det hele tatt. Man kan for eksempel bukke eller neie. Tenk over hvordan dere vil hilse før dere setter i gang.** La barna få litt tid til å tenke. Bruk noen få minutter til å la alle få hilse på sin særegne måte. Gi hvert barn ros for måten de hilser annerledes på. Si: **Har dere lagt merke til hvordan vi hilser forskjellig på forskjellige mennesker?** Løft hånden. Si: **Når jeg tar hånden min ned, hilser dere på meg slik dere ville hilst på den personen jeg sier at jeg forestiller.** Bruk eksempler fra listen nedenfor:

- En baby (søt i stemmen)
- En som er sjenert (ekstra vennlig stemme)
- Statsministeren (med respekt)
- En du ikke kjenner (med et nikk)
- En som ikke hører så godt (høy stemme)
- En du treffer for første gang (håndhilse)
- Bestemor eller bestefar (gi klem)

Oppsummering

Spør: **Hva var likt ved måten alle hilste på?** (Alle gjorde hilsener, de var vennlige, alle smilte etc.) **Hvilke forskjeller var det?** (Hvor høyt de snakket, mørk eller lys stemme, kort eller lang hilsen, bevegelsene de gjorde etc.) **Hvorfor hilser vi på forskjellige måter?** (For å variere, for å gjøre inntrykk, for å si mer enn bare hei, slik at den andre personen skal forstå.)

Si: **Ved å forandre måten vi hilser på folk, viser vi at vi forstår hva forskjellige mennesker trenger. På denne måten kan vi hjelpe mennesker som har forskjellige behov – som trenger forskjellige ting. Det er dette vi skal snakke om i dag. Gjenta «Den røde tråden» høyt med meg:**

GUD ØNSKER AT VI SKAL HJELPE ANDRE MENNESKER, OGSÅ DE SOM ER ANNERLEDES ENN OSS SELV.

D. JEG LIKER FORSKJELLER

Del barna i grupper på to. Si: **Forestill dere at dere bare har stoler hjemme – ingen bord. Tenk på en ting som ville forandre seg for dere. Fortell den du er på gruppe med hvordan du tror det ville vært bare å ha stoler og ikke noe bord. Fortell hva du tror dere måtte gjort annerledes hjemme hvis det var sånn.** La barna snakke sammen i par.

Oppsummering

La tre til fire barn fortelle hva de ville syntes om ikke å ha bord – bare stoler – hjemme hos seg selv. Spør: **Hvordan kan vi lære noe om forskjeller hvis vi tenker på det vi har gjort akkurat nå?** (Vi må tenke ut nye måter å gjøre ting på, vi må få nye ideer – det er bra.) **Hva med forskjeller blant mennesker?** (Vi trenger dem også; folk er flinke til å gjøre forskjellige ting, etc.) Les 2. Korinterne 9:12. **Hva forteller dette verset oss om mennesker?** (De har forskjellige behov.) **Hva ønsker Gud at vi skal gjøre med det?** Gjenta «Den røde tråden» høyt sammen:

GUD ØNSKER AT VI SKAL HJELPE ANDRE MENNESKER, OGSÅ DE SOM ER ANNERLEDES ENN OSS SELV.

Sang og bønn

Ditt valg

Fellesskap

Fortell om barnas gleder og sorger i løpet av uken, slik de selv ga uttrykk for disse da du ønsket dem velkommen ved døren. (Ikke alt deles med hele gruppen – bruk skjønn). Hvis noen har noe de ønsker å fortelle, kan de gjøre det nå. Gi besøkende en ekstra varm velkomst og fortell alle hva de heter. Gjør noe spesielt ut av fødselsdager og/eller andre store begivenheter.

Forslag til sanger

«Her er vi, trala-la-la» (*Barnas lovsang* nr. 141a og b)
«Vi kan dele, dele, dele du og jeg» (*Barnesangboka* nr. 187 B og N)
«Jesus mitt lille lys har tent» (*Vi synger med de minste* nr. 64)

«Give me oil in my lamp» (kjent for en del – forklar teksten)
Lær gjerne barna dette nye verset hvis de er litt kjent med engelsk fra før – forklar:

«Give me oil in my lamp, keep me helping,
Give me oil in my lamp, I pray.
Give me oil in my lamp, keep me helping,
Keep me helping others every day.

Misjon

Si: **Over hele verden, i alle land, hjelper folk hverandre. I misjonsfortellingen i dag skal vi høre om noen som hjelper andre i en annen del av verden.** Bruk fortellingen fra dagens *Barnas Misjon.*

Kollekt

Bruk gjerne en kurv, bolle, eske, vase eller lignende fra den delen av verden som mottar kollekten dette kvartalet. Bruk denne hele kvartalet.

Bønn

Minn barna om at Gud ønsker at vi skal være hans hjelpere hver dag. Oppmuntre barna til å be om at Gud må hjelpe dem til å bli enda flinkere til å hjelpe andre. Spør om noen av barna har lyst til å be. Avslutt med din egen bønn – gjerne kort og enkel.

2 Bibelfortellingen

Å oppleve fortellingen

Introduser fortellingen ved å si: **Vet dere hvorfor folk er forskjellige? Det hele begynte ved Babels tårn. I dag skal vi forestille oss at dere er gamle nok til å hjelpe med å bygge tårnet.**

Materiell:
- Drakter/ kostymer

Hvis du bestemmer deg for å la barna kle seg ut, bør du hjelpe dem med å ta på f.eks. herreskjorter med oppbrettede armer (eller T-skjorter) med et bånd, tau e.l. rundt livet.

Dann fire grupper. Barna skal late som om de samarbeider med alle de andre gruppene idet de bygger et tårn. Gi et av ordene nevnt nedenfor til hver gruppe. Når de hører deg si ordet som tilhører deres gruppe, lager de den riktige lyden og/eller gjør som beskrevet under. Til å begynne med er alle barna i en stor gruppe.

Ord	Passende lyd eller aktivitet
«hammer»	Dunk med pinner på en tom eske, bank på en trekubbe/plankebit med en hammer, eller slå knyttede never sammen.
«murstein»	Rist singel/grus eller tørre erter/ bønner i en eske, eller plasser to murstein (eller to steiner) oppå hverandre.
« tjære»	Klapp i hendene
«spade»	Rop: «Hit med spadene!» og dunk albuene lett inn i den som sitter ved siden av dere.

Les fortellingen nedenfor høyt. La barna få tid til å gjøre gitte aktiviteter når de hører de uthevede ordene.

Den første skyskraperen

For veldig lenge siden levde det noen mennesker som trodde at de måtte bygge et tårn som skulle være så høyt at det kunne nå langt opp i skyene. Derfor lagde de **murstein**. De samlet **tjære** i store bøtter. De fant fram alle **hammerne** de kunne få tak i, og ba alle om å ta med seg **spadene** sine til byggeplassen. Så begynte de å arbeide!

Gud visste hva de holdt på med, og han visste at dette var noe Han ikke ville at folket skulle gjøre. Derfor gjorde Han noe med det. Når menneskene forsøkte å snakke sammen, ble ordene deres rotet til. De kunne ikke forstå hverandre.

«Jeg trenger flere **murstein**!» ropte kanskje en arbeider til en annen i nærheten. Hjelperen hans, som ikke forstod, kan ha ropt dette til mennene på bakken: « Send opp en bøtte med **tjære**!»

«**Spader**, ja,» kan mennene på bakken ha svart. «Vi sender opp noen **spader**!»

Når **spadene** kommer opp er hjelperen til bygningsmannen forvirret. «Jeg spurte ikke etter **spader**!» roper han. «Sjefen vil ha **tjære**. Skjønner dere ikke? **Tjære**! De svarte greiene.» Så stikker han fingrene i den svarte **tjæren**.

«Å, **hammere**,» sier bæreren. «Hvorfor sa du ikke det? Jeg skal skaffe **hammere** med det samme.» Bæreren snur seg og løper til kanten av tårnet. Han lener seg langt ut og roper til mennene på bakken: «Kjapp dere og send opp en haug med **hammere**!»

Idet **hammerne** kommer opp, slenger arbeiderne fra seg **spader**, **murstein** og **tjære**. Kan dere forestille dere hvor oppskaket arbeiderne var? Hver eneste en av dem må ha trodd at alle de andre var blitt helt sprø. Snart kranglet alle sammen. «Men jeg sa jo **murstein**!» «Nei, du sa **tjære**!» «Det gjorde jeg i hvert fall ikke!» «Jo, det gjorde du! Jeg hørte det med mine egne ører. Du sa **tjære**!» «Jeg trodde han sa **spader**!» «Nei, jeg hørte tydelig at han sa **hammere**.» Til slutt finner de ut av det. Alle som mener at **tjære** betyr **murstein** samler seg i en gruppe for å finne ut hva de skal gjøre. (Barna i «tjære-gruppen» samler seg)

«La dem få bygge tårnet selv!» sier de, og peker på de andre. «Nå er vi lei av dette. Det er så trangt på den haugen av **murstein**! Det er en fin og rolig dal på den andre siden av fjellet. Vi samler sammen familiene våre, tar med oss sakene våre, og flytter dit.»

Snart samler alle «**spade**-menneskene» seg, og de bestemmer seg for å flytte de også. («Spade-gruppa» samler seg.)

Så finner alle «**hammer**-menneskene» hverandre og gjør det samme, og det gjør «**mursteins**-menneskene» også.

Snart har alle reist. Tårnet står der bare som en stor påminnelse om den feilen menneskene gjorde. Når de finner nye steder å bo, slår de seg ned. (Be barna sette seg på gulvet i grupper.)

Slik dannet menneskene nye nasjoner. Hver nasjon hadde sitt eget språk og sin egen måte å leve på. Gud visste hvor de var. Han forstod språket deres. Han visste hva de trengte. Gud hjelper fremdeles mennesker i alle land – også de som er veldig annerledes enn oss.

Gjenta «Den røde tråden» sammen.

GUD ØNSKER AT VI SKAL HJELPE ANDRE MENNESKER, OGSÅ DE SOM ER ANNERLEDES ENN OSS SELV.

Oppsummering

Spør: **Hvordan tror dere menneskene hadde det da de ikke kunne forstå hverandre lenger?** (Har dere brukt drakter/kostymer – hjelp gjerne barna med å ta disse av mens du snakker) (De var kanskje bekymret, forvirret, sinte, usikre på hva de skulle gjøre etc.) **Hvordan synes dere det er når dere ikke forstår hva noen sier til dere?** (Usikre, sinte etc.) **Hva synes dere at dere burde gjøre hvis dere ser noen som ikke forstår hverandre?** (Forsøke å hjelpe. Gi dem det dere tror de kanskje trenger. Være snille og greie mot dem.) **Dere har helt rett.**

La oss si «Den røde tråden» sammen:

GUD ØNSKER AT VI SKAL HJELPE ANDRE MENNESKER, OGSÅ DE SOM ER ANNERLEDES ENN OSS SELV.

Vi leser Bibelen sammen

Hjelp barna med å finne 1. Mosebok 9,1. Spør om noen vil lese teksten høyt. Spør: **Hva sa Gud til Noah og familien hans at de skulle gjøre etter flommen?** (Være fruktbare og bli mange, fylle jorden.)

Hjelp barna med å slå opp til 1. Mosebok 11,1-9. La barna følge med i teksten så godt de kan, mens du (eller en annen) leser versene. Les hele teksten, og spør deretter: **Hvorfor ville menneskene bygge tårnet?** (For å gjøre seg selv berømte, for beskyttelse, og for ikke å bli spredt ut over hele jorden.) Forklar: **Disse menneskene var slektningene til Noah – kanskje barnebarna eller oldebarna hans. Hva ønsket Gud at de skulle gjøre?** (Bli mange på jorden – fylle jorden.) **Gjorde de det Gud hadde bedt dem om?** (Nei, de fikk mange barn, men de ble på det samme stedet alle sammen. **Hva gjorde Gud med det?** (Forvirret språkene deres, slik at de dannet grupper og flyttet hver til sin kant.) **Det er en av grunnene til at vi har mange forskjellige folk, land og språk nå i dag. Gud elsker alle menneskene i hele verden. Han ønsker at vi skal samarbeide og hjelpe hverandre.**

Si «Den røde tråden» sammen:

GUD ØNSKER AT VI SKAL HJELPE ANDRE MENNESKER, OGSÅ DE SOM ER ANNERLEDES ENN OSS SELV.

Notater:

3 Leksen i praksis

«Tårnkraft»

Dann grupper på maks. fire barn. Si: **Dere får straks utdelt en del «byggemateriale.» Alle får de samme tingene å bygge med. Dere får nøyaktig fire minutter på dere til å bygge et høyest mulig tårn. Dere får ikke lov til å snakke sammen med ord, men dere kan lage andre lyder. Husk: Ingen snakking!** Del ut skoesker m.m.

Mål tårnene så nøyaktig som mulig når tiden er over. Gi hver gruppe skryt for jobben de har gjort.

Materiell:
- Målebånd
- «Byggematerialer» som skoesker, doruller, rømmebeger og lignende. (Helst likt antall av hver/ ett sett til hver gruppe)

Oppsummering

Spør: **Hva skjedde da dere prøvde å bygge uten å snakke sammen?** (Vanskelig å forstå hverandre, forvirring, vanskelig å hjelpe hverandre/samarbeide.) **Hvordan var det ikke å kunne forstå hverandre?** (Likte det ikke, frustrerende, forvirrende, følte usikkerhet og lignende.) **Hva lærer dette oss om folk som er annerledes enn oss selv?** (Kan bli frustrerte, misforståelser kan oppstå, finne en måte å kommunisere/snakke sammen på etc.) **Hvordan tror dere at Gud ønsker at dere skal behandle folk som er annerledes denne uken?** Gi barna tid til å svare. Gjenta så «Den røde tråden» sammen:

GUD ØNSKER AT VI SKAL HJELPE ANDRE MENNESKER, OGSÅ DE SOM ER ANNERLEDES ENN OSS SELV.

4 Del med andre

«Grem»

(En grem er en «gruppe-klem»!)

Samle barna i en stor eller flere små ringer og hold hverandre i hendene. Bli med i ringen selv, og si: **Nå teller jeg til tre. På tre tar alle ett skritt mot midten av ringen. Klare? En - to - tre! Nå legger vi alle sammen hendene på skuldrene til de som står ved siden av oss – en på hver side. Vi tar enda et skritt inn mot midten. En - to - tre!** Gjenta dette helt til alle er tett sammen i en stor «grem». Barna går nå enten tilbake til utgangspunktet i ringen, eller setter seg på plassene sine.

Oppsummering

Si: **Hva synes dere om å gi hverandre en klem på denne måten?** (evt. : …om å gi hverandre en «grem»?) (Teit, greitt, likte det, likte det ikke, osv.) **Selv likte jeg det at alle lot meg være en del av gruppen. Det er ikke noe morsomt å bli holdt utenfor. Tenk dere om en liten stund nå – kjenner dere noen som kanskje føler seg litt utenfor? Hva kan dere gjøre for at den dere kanskje tenker på skal kunne føle seg som en del av vennegjengen?**

La barna snakke sammen om dette i grupper på to. Spør deretter tre av barna om å dele sine ideer med hele klassen. Oppmuntre barna til å være ekstra omtenksomme i uken som kommer, særlig hvis de kjenner noen som kanskje ikke har det så greitt.

Avslutning

Avslutt med bønn. Be Gud om å hjelpe barna med å være oppmerksomme mot de som kanskje er ensomme eller føler seg utenfor. Minn barna på å bruke lekseheftet aktivt hver dag i løpet av uken som kommer.

Henvisninger
1. Mosebok 11,1-9;
Alfa & Omega 1, kap.10

Minnevers
«Nå forstår jeg virkelig at Gud ikke gjør forskjell på folk. Men han tar imot enhver som frykter ham og gjør rett, hva folkeslag han enn tilhører.»
(Apostlenes gjerninger 10, 34 – siste del og 35.)

Den røde tråden
Gud ønsker at vi skal hjelpe andre – også de som er annerledes enn oss selv.

Den første skyskraperen

Jonatan stod på gatehjørnet. Han lente hodet så langt tilbake han kunne, og så opp på himmelen. Han gjorde store øyne. «Oj, for en høy bygning!» sa han høyt.

Jonatan så at det jobbet flere menn høyt oppe i etasjene. Han så på mens kranførerne beveget de store heisekranene frem og tilbake. Andre arbeidskarer gikk bortover på stillaset. «Så skummelt,» tenkte han. «Tenk om de sklir og faller ned! De må være veldig modige.» Disse karene kunne i hvert fall forstå hverandre når de snakket sammen. Når en spurte etter en hammer, fikk han ikke en sag eller en skrutrekker tilbake.

For lenge siden, etter at Gud hadde skapt verden, snakket alle det samme språket. De brukte de samme ordene på alt de hadde og alt de gjorde. Det var det samme hvor de bodde eller hvor de flyttet – alle kunne snakke sammen og forstå hverandre.

Etter den store flommen bodde menneskene sammen i fjellene. I begynnelsen var det fred og harmoni, og alle var venner. Så, etter en stund, var det noen som begynte å glemme det Gud hadde gjort for dem. De likte ikke å bo i nærheten av folk som trodde på Gud og tjente Ham. De gudløse menneskene bestemte seg for å forlate fjellene, og dro avsted for å slå seg ned på en vakker slette som het Shinar.

Tiden gikk, og folkene fra Shinar begynte å tro at de visste mer enn alle andre. De mente til og med at de var klokere enn Gud. De hadde alt de ønsket seg. De trodde at de kunne klare nesten hva som helst.

Så en dag var det noen som sa: «Vi bygger oss et tårn! Vi bygger det av murstein som vi først brenner i den spesielle ovnen vår, slik at de blir skikkelig harde. Vi bruker dem til å bygge toppen av tårnet slik at det rekker høyt opp mot himmelen!»

«Vi bygger oss en stor by å bo i også,» sa de andre. Så var det en som sa: «Folk kommer til å komme for å se på tårnet vårt, og vi kommer til å bli berømte. Vi kan bo i byen vår for alltid, og bestemme over hele verden.»

Slik var det at folk begynte å samle alt det de trengte for å lage murstein. Noen blandet leire og strå. Blandingen ble formet i mursteinsformer. Istedenfor sement, samlet de tjære som skulle brukes til å holde mursteinene sammen. Så begynte de å bygge.

Folk jobbet hardt hele dagen. De sendte murstein og tjære fra en arbeider til en annen, helt til det kom frem til den muren de jobbet med øverst på tårnet.

Tårnet ble raskt høyere og høyere. Folk syntes at de var ordentlig flinke. De var i ferd med å gjøre en kjempejobb!

Gud så på menneskene mens de bygget tårnet. Han likte ikke det han så. Gud visste at det ikke var bra for menneskene å bo samlet på et sted. Ved skapelsen hadde han sagt til Adam og Eva at de skulle få mange barn og fylle opp jorden. Men disse menneskene hadde ikke tenkt å fylle opp jorden. De klumpet seg sammen i en by. Hva kunne Gud gjøre for å stoppe dem? Hvordan kunne han få dem til å bygge hjemmene sine på rolige og trygge steder?

Gud sa: «Disse menneskene er selviske og sta. Hvis de får lov til å fortsette, kommer de til å gjøre stor skade. De kommer til å gjøre onde ting mot hverandre.»

Selv om disse menneskene var ulydige mot Gud, sluttet ikke han å være snill mot dem. Han sluttet ikke å elske dem, og han sluttet ikke å hjelpe dem. Hver eneste en av dem var fremdeles helt spesiell for ham.

Fordi han elsket dem så høyt, lagde Gud en plan for å hjelpe dem til å gjøre det som var best for dem. Han gjorde det slik at disse menneskene begynte å bruke forskjellige ord for den samme tingen. Han forandret det ene språket de hadde snakket før, til mange språk.

«Jeg trenger flere murstein,» ropte kanskje en arbeidskar. Hjelperen hans, som ikke forsto ham, ropte kanskje noe slikt til mennene på bakken: «Send opp et lass med tjære!»

«Spader!», svarte kanskje mennene på bakken. «Vi sender opp spader!»

Kan du tenke deg hvor sinte arbeiderne på toppen må ha blitt når de fikk spader istedenfor murstein! De må ha trodd at de andre ikke var flinke nok til å gjøre jobben.

Snart begynte alle arbeiderne å krangle og sloss. De klarte ikke å bygge tårnet ferdig. Faktisk, så klarte de ikke engang å bli enige nok til å bo i den samme byen.

Derfor ble det akkurat slik som Gud hadde planlagt det. Noen mennesker flyttet østover og andre dro vestover. Noen reiste nordover og noen flyttet sørover. De spredte seg utover hele jorden. De bodde sammen i familier og hadde det fint med de gode tingene Gud fremdeles ga dem.

«Nå forstår jeg virkelig at Gud ikke gjør forskjell på folk.» Apostlenes gjerninger 10,34 – siste del. Gud elsker og hjelper alle slags mennesker.

Daglige aktiviteter

Sabbaten

● Dra til en veldig høy bygning med en i familien. (Hvis du bor slik at det er mulig for dere!) Finn et rolig sted der i nærheten, og les fortellingen i leksen der. Forestill deg at du ser opp på Babels tårn. Les minneverset fra Bibelen sammen. («Nå forstår jeg virkelig at Gud ikke gjør forskjell på folk, men tar imot enhver som frykter ham og gjør rett, hva folkeslag han enn tilhører.» Apostlenes gjerninger 10,34 siste del og 35.)

Søndag

● Slå opp til 1. Mosebok 11, 1-9, og les om Babels tårn.
● Se igjennom en avis eller et blad, og klipp ut bilder av høye bygninger. Lim dem nederst på et stort ark. Ta vare på arket til i morgen.

Mandag

● Spør en i familien din om å lese Apostlenes gjerninger 17,26 med deg. Fortell med dine egne ord hva dette verset betyr. Snakk om hvordan du ville synes det var hvis noen snakket et helt annerledes språk til deg.
● Se igjennom en avis eller et blad, og klipp ut bilder av mennesker som kanskje snakker et annet språk enn du gjør selv. Lim bildene på det store arket du begynte på i går. Vis bildet til en i familien din, og fortell dem om det.

Tirsdag

● Forestill deg hvordan Babels tårn så ut. Finn noen passende ark eller litt papp. Klipp ut Babels tårn i den størrelsen du har lyst til – ett tårn for hvert ord i minneverset. Skriv et ord på hvert av tårnene du har klippet ut. Bland tårnene, og sorter dem så i riktig rekkefølge igjen. ● Ta vare på tårnene du har laget.
● Les Jesaja 58,10 med en i familien. Fortell hva dette verset betyr. Gå en tur i nærmiljøet ditt sammen med en voksen, gjerne den du leste verset med. Tenk ut noe du kan hjelpe en av naboene med, eller se om noen trenger noe du kan hjelpe dem å skaffe. Bestem deg for hvordan du og familien din kan hjelpe den som trenger det. Be Gud om hjelp til å være til ekstra glede for noen i nabolaget denne uken.

Onsdag

● Syng, nynn, spill eller hør på sangen «Vi kan dele, dele, dele du og jeg!» (*Barnesangboka* nr. 187 B og N) mens du tenker på hvordan du skal hjelpe noen i nærmiljøet.
● Bruk Babel-tårnene du har klippet ut og skrevet på, og si minneverset høyt for familien din.
● Finn noen tomme esker, bokser eller pappkasser og bygg et tårn. Hvor høyt kan du bygge det før det ramler sammen? Mål hvor høyt det er blitt når du er ferdig og ikke kan bygge det høyere. Les 1. Mosebok 11,4. Hvor høyt planla bygningsarbeiderne å bygge Babels tårn?
● Forsøk å lære halvparten av minneverset på søndag og mandag. Prøv å lære neste halvdel på tirsdag og onsdag. På torsdag og fredag prøver du å si hele minneverset for familien din.

Torsdag

● Når kan vi ellers lese i Bibelen om at folk plutselig begynte å snakke andre språk? Slå opp til Apostlenes gjerninger 2,4. Be en voksen om å forklare dette verset for deg.
● Prøv å si «Hei!» på minst ett annet språk.

Fredag

● Lag «Familiens egen gjettelek» med fortellingen om Babels tårn under andakten.
● Spør en i familien om å fortelle deg en historie om en misjonær i et land der de snakker et annet språk enn ditt eget.
● Les 1. Johannes 4,8. Prøv å tenke ut hvordan du og familien din kan fortelle om Jesus og hans kjærlighet til noen som ikke snakker ditt språk. Hvordan kan du si «Jesus elsker deg» uten egentlig å si noe som helst med munnen?
● Fortell om hvordan du syntes det var å hjelpe noen denne uken. Syng en sang om Jesu kjærlighet sammen.

En lang, lang tur

Henvisninger
1. Mosebok 12,1-7,
Hebreerne 11,8-11,
Alfa & Omega 1, kap.11

Minnevers
«Så hørte jeg Herrens røst: « Hvem skal jeg sende, og hvem vil gå for oss?» Da sa jeg: «Se, her er jeg. Send meg!»»
(Jesaja 6,8)

Mål
At barna skal:
Vite at Gud trenger dem, og at han ønsker at de skal lytte når han kaller dem til tjeneste.
Føle seg villig til å tjene Gud når han kaller dem.
Gi respons ved å delta i en enkel tjeneste for andre.

Den røde tråden
Jeg hører etter når Gud ber meg om å gjøre noe for ham.

Månedens tema
Gud ønsker at vi skal gjøre noe for andre.

Kort sammendrag av bibelfortellingen
Gud snakker til Abram og ber ham om å reise fra sitt hjem i Ur for å flytte til et sted han vil lede ham til. Gud lover å gi Abram mange barn, barnebarn og oldebarn. Abram lytter til Gud. Han ber tjenerne sine om å pakke det de eier, samle inn dyrene og begynne på den lange reisen. Gud leder dem til Kanaan, det lovede landet. Abram bygger et alter av stein og tilber Gud.

Denne leksen handler om tjeneste
Abram var villig til å reise dit Gud ønsket at han skulle reise, selv om dette ville bety å forlate hjemmet og å reise svært langt avsted. Noen ganger er det ikke behagelig å tjene Gud, men når vi lytter til Guds stemme og gjør det han ber oss om, vil han velsigne vår tjeneste. Barn kan høre Guds stemme ved å lære å lytte til ham gjennom Bibelen, gjennom naturen, og gjennom voksne som tar vare på dem og leder dem på den rette veien.

Lærerens «verdt å vite»
Ur var hovedstaden i Mesopotamia på Abrams tid. Ifølge arkeologene var Ur datidens største handelsby. Avstanden mellom Ur og Egypt er på om lag 1269 kilometer. Abram kunne ikke krysse ørkenen, men han måtte følge en rute der det var vann å finne. Han reiste mot nord-vest langs elven Eufrat til Karan, og så mot sør-vest til Sikem langs elvene Orontes og Jordan. Dette betyr at Abram reiste omtrent 1820 kilometer fra Ur til Sikhem.

Det store treet More ved Sikem var et kjent landemerke. Mange trær ble sett på som hellige i Palestina på den tiden, og dette store eiketreet var et av dem. Datidens semitter tilbad treet, og stedet var ansett som et sted for tilbedelse.

Det var en ganske stor gruppe som la ut på reise. Abram hadde minst 318 mannlige tjenere (se 1. Mosebok 14,14).

Dekorering av rommet
Se lekse 1.

Program

	Program	Minutter	Aktiviteter	Dette trenger du:
	Velkommen	Til alle er kommet	Ønsk barna velkommen ved døren. Har uken vært fin eller vanskelig?	Ingenting
1	Forberedende aktiviteter	Inntil 10 minutter	A. Jeg hører deg ikke B. Blindebukk. C. Fordi jeg sier det!	Spennende ting, spill eller puslespill Skjerf til halve klassen, bibel Bibel
Ditt valg	Sang og bønn*	Innti 10 minutter	Fellesskap Sang Misjon Kollekt Bønn	 Sangbøker *Barnas misjon* Vase / krukke eller lignende fra den delen av verden kollekten går til Ingenting
2	Bibelfortellingen	Innti 20 minutter	Å Oppleve fortellingen Vi leser Bibelen sammen	Kostyme til Abram Bibelen
3	Leksen i praksis	Inntit 15 minutter	*Lytt og tjen*	Ingenting
4	Del med andre	Innti 15 minutter	*Hjelp! Hjelp!*	Brett, engangsglass/kopper

***Sang og bønn kommer inn i programmet der det måtte passe best.**

Velkommen

Ønsk barna velkommen ved døren. Spør dem hvordan uken har vært – hva de er glade for/bekymret over. Begynn på den forberedende aktiviteten du har valgt å bruke.

1

Forberedende aktiviteter

Velg den aktiviteten som passer best i din klasse.

A. JEG HØRER DEG IKKE

Materiell:
- Spennene ting, spill eller puslespill

For å demonstrere at alle er kalt, men at ikke alle lytter, setter du en spennende ting slik at barna lett kan se den. (Du kan også gi dem et spill eller et puslespill å leke med.) Snu deg rundt og la dem leke uforstyrret en kort stund. Barna vil snart bli høylytte. Når lydnivået er blitt forholdsvis høyt, sier du rolig navnet til et av barna. Fortsett til du har sagt navnene til alle i gruppen. Fortsett inntil et av barna faktisk hører deg. Be dette barnet om å stille seg ved siden av deg. Be de andre om å gå tilbake til plassene sine eller roe seg ned der de sitter.

Oppsummering

Spør: **Hvorfor hørte dere meg ikke? Jeg sa jo navnene deres**. (De vet ikke, de hørte ikke, stemmen din var for lav, de var for opptatt.)

Spør det barnet som hørte deg: **Hvorfor hørte du meg?** (Så leppene dine bevege seg, kom nærmere for å høre, hørte ekstra godt etter, etc.)

Les minneverset: «**Så hørte jeg Herrens røst: «Hvem skal jeg sende, og hvem vil gå for oss?» Da sa jeg: «Se, her er jeg. Send meg!»** « (Jesaja 6,8).

Si: **Gud ønsker å kalle alle, fordi han trenger oss til å gjøre noe for ham. Men, bare de som lytter kan høre ham. Hva ønsker dere å gjøre med det?**

Si «Den røde tråden» og be barna om å gjenta den sammen med deg.

Jeg hører etter når Gud ber meg om å gjøre noe for ham.

B. BLINDEBUKK

Materiell:
- Skjerf til å binde foran øynene på halve gruppen

Si: **Jeg trenger to frivillige.** (Sett bind for øynene på et barn, mens du ber det andre om å forklare barnet med bind for øynene veien til et bestemt sted i rommet. Barna må kun snakke sammen – ikke føre hverandre eller ta i hverandre på noen måte. Ros dem når de er ferdige.)

Si: **Jeg kommer straks til å be alle om å dele seg inn i grupper på to. Dere bestemmer hvem som blir føreren og hvem som skal ha bind for øynene først. Føreren setter bind for øynene på den andre. Rekk opp hånden når dere er ferdige.** (La dem få litt tid på seg.)

Førere, husk at det ikke er lov til å ta i de som har bind for øynene. Dere må bare bruke stemmen for å fortelle dem veien. Til dere som har bind for øynene: Ikke hør på andre enn din fører, vi kommer nemlig til å sette noen hindringer i veien for dere. Føreren deres kommer til å hjelpe dere med å gå utenom dem. (Hvis flere eller alle parene gjør dette samtidig, vil barnet med bind for øynene oppdage at de må konsentrere seg om å lytte. Gjenta opplegget slik og bytt roller, slik at alle får være både fører og blindet. Hvis det er nødvendig å lage ruten i rommet mer utfordrende, kan bord/stoler og lignende flyttes på etter at barna har fått bind for øynene.)

Oppsummering

Alle tar av bindet for øynene.

Spør: **Hvordan føltes det å bli ledet av en annen?** (OK, redd) **Var det vanskelig å høre etter hva føreren sa?** (Veldig vanskelig; ikke vanskelig, fordi jeg gjorde så godt jeg kunne for å høre etter.)

Les Hebreerne 11,8-10 høyt. **Hvordan tror dere Abram (Abraham) hadde det da Gud snakket til ham?** (Redd, OK, lurte på om det virkelig var Gud) **Senere var Abraham glad for at han hadde lyttet. Hva bør vi gjøre med det Gud ønsker å si til oss?** Be barna om å gjenta «Den røde tråden» sammen med deg:

Jeg hører etter når Gud ber meg om å gjøre noe for ham.

C. FORDI JEG SIER DET!

Denne aktiviteten vil hjelpe barna til å forstå at det å lytte kan få dem til å gjøre ting de ikke trodde at de kunne gjøre.

Si: **Vi skal leke leken «Fordi jeg sier det!» Denne leken ligner på «Kongen befaler!» Dere må gjøre akkurat det jeg sier at dere skal gjøre. La oss forsøke.** Gi 3 eller 4 av følgende kommandoer:

- Lukk et øye, fordi jeg sier det!
- Stå på et ben, fordi jeg sier det!
- Hopp opp og ned, fordi jeg sier det!
- Rynk på nesen, fordi jeg sier det!
- Klapp på nesen, fordi jeg sier det!
- Klø deg i hodet, fordi jeg sier det!
- Blunk med det andre øyet, fordi jeg sier det!

Si: **Nå skal vi fortsette med å gjøre det første jeg sier, etter at jeg sier det neste osv. , altså gjøre flere ting på en gang. Det kan være vanskelig. Klarer dere å gjøre det**? (Ja, kanskje, aldri i verden.) Gi hver av kommandoene uten å stanse den forrige.

Oppsummering

Les Salmene 112,1 for barna.

Si: **Her betyr ordet frykter det samme som «respekterer». Altså: «Salig er den som «respekterer» Herren.» Hvordan er det med mennesker som gjør det? De «har sin store glede i hans bud.» Det betyr at hvis vi respekterer Gud slik at vi lytter til det han har å si, så blir vi glade.**

Spør: **Hvordan var det når jeg bad dere om å gjøre noe vanskelig?** (Hadde ikke noe lyst, trodde at jeg ikke kunne, håpet at jeg skulle klare det, etc.) **Dere var kjempeflinke**.

Hvorfor tror dere at Abram gjorde det Gud bad ham om å gjøre? (Han hørte på det Gud sa til ham.) **Tror dere at han var glad for at han hadde hørt på Gud? Hva vil dere gjøre når Gud ber dere om å gjøre noe for ham?**

La barna gjenta «Den røde tråden»:

Jeg hører etter når Gud ber meg om å gjøre noe for ham

Sang og bønn

Ditt valg

Fellesskap

Fortell hvordan de forskjellige barna har hatt det i løpet av uken som er gått (fint eller litt vanskelig), alt ettersom hva de fortalte deg ved døren (bruk skjønn). Ønsk besøkende spesielt velkommen, og fortell alle hva de heter. Marker fødselsdager og/eller andre store begivenheter.

Forslag til sanger

«Jeg har besluttet å følge Jesus»

«Jesus, her er jeg!» *(Barnas lovsang nr.80 a og b; Barnesangboka nr. 253 N og B)*

«Her er mitt øre» *(Barnas lovsang nr. 157 a og b; Barnesangboka nr. 100 N og B)*

«Har du hørt (om Abraham…)» *(Barnesangboka nr. 94.* Denne sangen går direkte på bibelfortellingen og temaet i denne leksen!)

Misjon

Si: **I hele verden finnes det mennesker som hjelper andre. I dag skal vi høre om noen som bor et sted langt borte.** Bruk fortellingen i *Barnas Misjon* eller en annen fortelling du synes passer

Kollekt

Bruk den samme esken/beholderen du brukte sist uke. Fortell barna noe nytt om det landet/den delen av verden som mottar kollekten dette kvartalet.

Bønn

Spør barna om hvordan de har hjulpet andre i det siste. Uttrykk takknemlighet til Gud under bønnen for at barna har hjulpet andre. Be Gud om å velsigne dem når de gjør så godt de kan for å være hjelpsomme i dag og gjennom uken som kommer.

❷ Bibelfortellingen

Å oppleve bibelfortellingen

Materiell:
- Kostyme til voksen «Abram»

De som er med: En voksen til å være Abram. Denne personen kan også fortelle historien, eller bare «lede» barna gjennom «villmarken» mens en annen voksen leser/forteller.

Kostyme: La en voksen kle seg i en lang kappe (for eksempel et laken som festes med sikkerhetsnåler), et skjerf/skulderskjerf og et hodeplagg. Denne personen spiller Abram, og kan også gjerne fortelle fortellingen. Den fortelles i første person (jeg-form) og i nåtid – som om dette skjer nå. Barna ledes rundt i rommet på en «reise» til det lovede landet. (Er rommet lite, kan man også gå litt rundt i rom eller ganger i nærheten.)

Forberedelser av «scenen»/rommet

Sett møbler i veien for barna, slik at de blir nødt til å gå rundt dem. Mens du gjør dette, forklarer du at den korteste veien til det Lovede Landet var gjennom ørkenen. Fordi det ikke fantes mat og vann i ørkenen, ledet Gud dem en annen vei der det var elver. Denne veien var lengre.

Fortell barna hva de skal gjøre

La en skjult lærer/voksen kalle Abram til å reise fra Ur. Abram peker så mot det Lovede Landet på den andre siden av rommet eller ut av vinduet. Fortell barna at du trenger deres hjelp til å pakke til en lang reise.

Mens hjelperne «pakker» de tenkte byltene sine, og «laster» de tenkte dyrene, snakker dere om alle «hvorfor»- spørsmålene tjenerne kan ha stilt, og hva det er sannsynlig at Abram kan ha svart.

Legg vekt på det at Gud var Abram sin venn. Abram visste at han kunne stole på Gud. Derfor ønsket han å gjøre nøyaktig det Gud bad ham om.

Si: **Hver gang jeg sier ordet VENN, kan dere hviske, «Jeg elsker deg, Gud!» Når jeg sier BER eller BAD, kan dere si, «AMEN». Hver gang jeg sier LYTTE eller LYTTET, kan dere sette pekefingeren foran munnen og si «HYSJ !**

Les fortellingen høyt. Mens du leser leder du barna rundt i rommet for å komme «trygt» fram til Palestina.

En lang, lang tur

Mitt navn er Abram, og Gud er min beste venn **JEG ELSKER DEG, GUD!**. Jeg bor i det teltet der borte, under de store trærne i More. Den stabelen av steiner rett i nærheten er alteret mitt. Det er der jeg ber **AMEN!** hver dag. Jeg ber **AMEN!** to eller tre ganger om dagen.

Jeg håper at du ber **AMEN**! tre ganger om dagen.

Hvis du ber **AMEN!** hver dag, og lytter **HYSJ!** til Gud, da blir han din beste venn **JEG ELSKER DEG, GUD!** også.

Jeg lytter **HYSJ!** når min beste venn **JEG ELSKER DEG, GUD!** snakker til meg. Jeg gjør hva han enn spør meg om. En dag snakket Gud til meg. «Abram,» sa han. «Det er på tide at du reiser fra Ur.»

Ur ligger hundrevis av mil borte, på den andre siden av ørkenen. Gud spurte meg om å reise fra alle vennene mine for å dra til et sted han ville vise meg.

Jeg visste ikke hvorfor min venn **JEG ELSKER DEG, GUD!** sa det. Men det spilte ingen rolle. Jeg stolte på ham.

«Jeg skal velsigne deg, Abram» sa Gud. «Jeg vil gjøre deg til et stort folk; jeg vil gjøre ditt navn stort. I deg skal alle slekter på jorden velsignes!»

Er ikke Gud god? Forstår du hvorfor han er min beste venn? **JEG ELSKER DEG, GUD!**

Slik var det at jeg tenkte: Gud er min beste venn! jeg elsker deg Gud. Hvis Gud sier noe, da kommer det til å skje. Men den gangen hadde ikke konen min Sara og jeg et eneste barn. Vi var for gamle til å få vår egen familie.

Likevel pakket vi tingene våre, tok ned teltene våre, og begynte på den lange reisen. Det var ikke særlig enkelt. Jeg hadde mange tjenere med all den bagasjen de hadde, og nevøen min Lot var også med. Han hadde også mange saker. De tilbad Gud alle sammen. Han er deres beste venn **JEG ELSKER DEG, GUD!** også.

Det var en varm og tørr reise. Karavanen vår var lang og beveget seg sakte, men Gud ledet oss fra en vannpost til en annen, helt til vi kom fram til landet Kanaan.

Da vi kom hit til Sikem, dette landet hvor kanaaneerne bor, slo vi leir der ved skogen. Her snakket Gud til meg igjen.

«Se deg rundt, Abram,» sa Gud. «Dette er det landet jeg vil gi deg og hele familien din for alltid.»

For en venn **JEG ELSKER DEG, GUD!** Se deg rundt; det er ganske fint her, synes du ikke? Men lenger bak i skogen der er det avguder som kanaaneerne har laget. Avguder gjør meg trist. Avguder kan ikke høre oss og de kan ikke hjelpe oss, men Gud hører oss alltid. Han brakte meg trygt hit. Forstår du hvorfor jeg stoler på vennen min? **JEG ELSKER DEG, GUD**!

Vet du hva jeg gjorde? Jeg bygget et alter til Gud. Dit går jeg ofte for å be **AMEN!** Jeg ber **AMEN!** for kanaaneerne. Jeg ber **AMEN!** også til Gud om at både jeg og alle i leiren her må fortsette å lytte **hysj!** til ham. Man kan ikke be **AMEN!** for mye. Visste dere det?

Når vi ber **AMEN!** til Gud, viser han oss hva vi skal gjøre. Vi må bare lytte **HYSJ!** til det Gud sier. Da jeg var i Ur, ønsket Gud at jeg skulle komme hit. Derfor kom jeg. Jeg lyttet **HYSJ!** jeg gjorde som Gud sa.

Jeg hører etter når Gud ber meg om å gjøre noe for ham.

Oppsummering

Si: **Jeg er sikker på at vi ønsker å lytte til det Gud sier til oss. Hva gjør vi når Gud ber oss om å gjøre noe for ham?**

Minn barna på «Den røde tråden»:

Jeg hører etter når Gud ber meg om å gjøre noe for ham.

Vi leser Bibelen sammen

Hjelp barna med å slå opp til 1. Mosebok 12,1-7 i Biblene sine. Be et barn som liker å lese høyt om å lese disse versene for gruppen. La en annen slå opp til og lese Hebreerne 11, 8-12.

Still spørsmålene nedenfor for å repetere bibelfortellingen. Velg en som følger godt med til å stå opp for å svare på det første spørsmålet. Hvis vedkommende svarer riktig, blir han/hun stående ved siden av deg. Fortsett med å stille spørsmål og la barna bli stående ved siden av deg når de svarer riktig. De som står ved siden av deg kan ikke svare med mindre ingen andre vet svaret.

1. I hvilken by begynte Abram på reisen? (Ur)
2. Hva kaller vi det landet Gud lovte å gi Abram? (Kanaan, (Palestina i dag), det Lovede Landet)
3. Hvem dro sammen med Abram? (Konen hans Sarai, tjenerne hans og deres familier, alle dyrene til Abram, faren hans, Tarah, nevøen hans, Lot)
4. Hvorfor dro de ikke direkte til Kanaan langs den korteste ruten? (Fordi Gud ledet dem langs elver istedenfor gjennom ørkenen, slik at de ikke skulle mangle vann.)
5. Holdt Gud det løftet han gav til Abram? Les bibelverset som forteller om dette. (Hebreerne 11,12.)
6. Hva var det Abram gjorde som Gud ønsker at vi også skal gjøre? (Lytte til ham og lyde ham.)
7. Hva vil dere gjøre når Gud ber dere om å tjene ham?

Jeg hører etter når Gud ber meg om å gjøre noe for ham.

3 Leksen i praksis

Lytt og tjen

(Hensikten med denne aktiviteten er å hjelpe barna til å lytte til Guds stemme, og at de skal tenke på hva Gud ønsker å si dem gjennom det de hører.)

Be barna om å være så stille at man kan høre en knappenål falle. Når det er blitt helt stille, ber du med rolig stemme om at Gud må lære barna å lytte til ham når han snakker til dem i deres sinn.

Si: **Nå vil jeg at dere skal tenke over noen lyder som dere snart skal få høre. Rekk opp hånden når dere tror at dere vet hva Gud kan ønske å si oss gjennom disse lydene.** Imiter gjerne lydene, eller fortell hvilke lyder du tenker på. (Forsikre deg om at barna har forstått hvilken lyd du imiterer, hvis du velger å gjøre dette!) Deretter sier du: **Hva kan Gud ønske å si oss gjennom denne lyden?**

Lyder	Gud kan ønske å si oss at:
Fuglekvitter:	han elsker oss og at han bryr seg om oss.
Regndråper:	han bryr seg om at vi har det vi trenger – avlinger gror og vi får mat.
Mjauing eller bjeffing:	han elsker oss; han vil at vi skal ha det morsomt; han trenger oss til å ta vare på dyrene.
Sirene fra ambulanse eller politibil:	han sender noen for å hjelpe oss.
En baby eller et barn som gråter:	noen trenger hjelp eller trøst; vi kan hjelpe eller hente en voksen, –at man aldri skal såre eller på noen måte skade de som er mindre (selvfølgelig ikke andre heller!)
Foreldre som snakker:	«Det er på tide å børste tennene dine»: tennene bør børstes nå; at han ønsker at vi høre på det foreldrene våre sier; at han ønsker at jeg skal ta vare på tennene mine.

Spør: **Hvordan kan vi være sikre på at vi hører Guds stemme gjennom en lyd?** (Vi lærer å «høre» Guds stemme gjennom Bibelen. Guds stemme holder seg alltid til det som står i Bibelen.) **Hjelp barna med å si Jesaja 6,8 (minnevers-et): «Så hørte jeg Herrens røst: «Hvem skal jeg sende, og hvem vil gå for oss?» Da sa jeg: «Se, her er jeg. Send meg!»** «

Spør: **Hva vil dere gjøre når Gud ber dere om å gjøre noe for ham?**

Si «Den røde tråden» sammen:

Jeg hører etter når Gud ber meg om å gjøre noe for ham.

Gå rett videre til neste aktivitet. Begynn allerede før barna er ferdige med å si «Den røde tråden.»

4 Del med andre

Hjelp! Hjelp!

1. En voksen kommer inn i rommet med tomme engangsglass/kopper på et fat. Den voksne snubler og roper ut i forskrekkelse. Den voksne blir liggende på gulvet som om vedkommende har vondt, og glass/kopper ligger strødd omkring. Andre voksne blir stående stille; De ser frem og tilbake fra personen på gulvet til barna. Vent hvor lenge det måtte være inntil noen av barna reiser seg og begynner å samle sammen koppene. (Ignorer dem hvis de setter i å le.)

Etter en lang og kanskje pinlig pause spør du: Hva var det som akkurat skjedde? (En voksen falt og har vondt. Det ligger glass/kopper rundt omkring på gulvet.) Hvordan er det for dere å sitte og se på dette? (Vil gjerne hjelpe, er bekymret, vet ikke riktig hva som bør gjøres.) Forsikre barna om at den voksne er i fin form, og at det er greitt hvis de ikke visste hva de skulle gjøre.

Si: **Jeg trenger en modig person til å sjekke at _____ (den voksnes navn) har det bra**. La en som melder seg gjøre det. **Kan du være så snill å spørre om _____ trenger hjelp?** Vent til barnet går for å spørre og/eller hjelpe. Ros alle forsøk på å hjelpe. Forklar at vi viser andre Guds kjærlighet når vi hjelper til så godt vi kan når noen trenger oss.

Si «Den røde tråden» sammen:

JEG HØRER ETTER NÅR GUD BER MEG OM Å GJØRE NOE FOR HAM.

2. Si: Nå skal vi sjekke hvor flinke dere er blitt til å lytte. Be seks barn om å stå etter hverandre med en armlengdes mellomrom. Be dem om å følge deg rundt i rommet. Hold flere klesplagg (eller papirark) i armene. Mens du går rundt i rommet, «mister» du – uten å si noe – det du bærer på, en ting etter den andre. De som lytter til leksens budskap kommer til å plukke opp etter deg. De som ikke har lyttet til budskapet, kommer til å gå over det du har mistet.

Oppsummering

Spør: **På hvilke steder tror dere at det kan være sannsynlig å finne ting som folk har mistet?** (Langs veien, på lekeplassen, rundt huset.) **Hvor mange av dere vil love at dere vil forsøke å lytte etter hva Gud ønsker å si i løpet av uken som kommer? Når han viser dere noe som bør gjøres, hva vil dere gjøre da?**

Gjenta «Den røde tråden» sammen:

JEG HØRER ETTER NÅR GUD BER MEG OM Å GJØRE NOE FOR HAM.

Avslutning

Avslutt med bønn. Be Gud om å hjelpe barna idet de lytter etter at hans stemme skal fortelle dem hvordan de kan tjene ham og andre. Be om at de alltid må være åpne for å lytte etter Guds stemme i Bibelen, og at de må være rede til å lyde når han ønsker at de skal gjøre noe for andre. (Bruk gjerne dine egne ord når du ber!)

Henvisninger
1. Mosebok 12,1-7, Hebreerne 11, 8-11, *Alfa & Omega 1, kap. 11*

Minnevers
«Så hørte jeg Herrens røst: «Hvem skal jeg sende, og hvem vil gå for oss?» Da sa jeg: «Se, her er jeg. Send meg!» (Jesaja 6,8)

Den røde tråden
Jeg hører etter når Gud ber meg om å gjøre noe for ham.

En lang, lang tur

Linda og Markus stod ved siden av hverandre på fortauet foran huset sitt. «Jeg vil ikke reise,» klaget Linda. «Ikke jeg heller,» svarte Markus. «Pappa sa at han følte at Gud ville han skulle ta den nye jobben inne i byen. Jeg lurer på hvordan han vet hva Gud vil! Der borte på verandaen er han. Vi går og spør ham!» foreslo Linda. «Vi trenger å spørre deg om noe, pappa,» hvisket Markus og dro i pappas skjorte. «Hvordan kan vi være sikre på at Gud ønsker at vi skal flytte?» «Det er ganske sikkert det samme spørsmålet noen spurte Abram om da Gud ba ham om å flytte,» sa pappa. «Kom og sett dere her, så skal jeg fortelle dere en historie.»

Abram levde livet sitt nær Gud. Han ba til Gud mange ganger om dagen. Han ville gjerne gjøre akkurat det Gud ba ham om. En dag snakket Gud til Abram. «Det er på tide at du reiser fra Ur, Abram. Du må dra fra alle vennene dine, og reise til et sted som jeg skal vise deg.» Abram har nok ikke fått frem et eneste ord. Hvorfor i all verden ville Gud at han skulle reise fra hjemmet sitt og dra til et helt annet sted?

Gud fortsatte, «Jeg skal velsigne deg, Abram. Jeg skal gi deg barn og barnebarn og oldebarn. Familien din kommer til å bli en mektig nasjon. Du kommer til å bli mer velsignet enn noen annen på jorden.»

Nå begynte nok Abram virkelig å lure, fordi han og konen hans Sara hadde ikke et eneste barn. De var ganske gamle, og hadde gitt opp håpet om å få sin egen lille familie. Likevel, Abram og Sara pakket sammen alt de eide. Abram sine tjenere slo ned alle teltene. Dagen da de skulle reise var kommet.

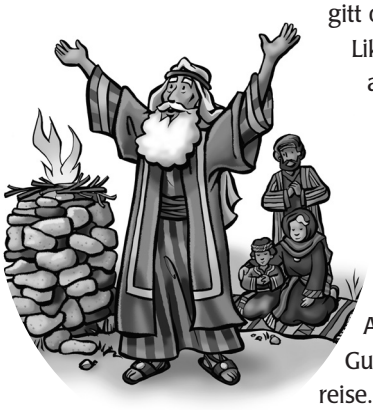

Abram kalte sammen alle de som skulle dra med ham. Lot, Abrams nevø, ble med i gruppen som skulle reise. Alle de som jobbet hjemme hos Abram og alle de som hadde lært om Gud av Abram gjorde seg også klare til å reise. De lastet sakene sine på eslene og kamelene. De tok på seg de beste skoene sine, og begynte den lange reisen.

Mødre og fedre gikk på den støvete veien dag etter dag. Solen stekte. Støvet gjorde dem tørste. De små barna ble slitne og gråt. Likevel fortsatte de reisen.

Endelig kom karavanen til landet Kanaan, men Abram, Sara, folkene som fulgte dem, esler og kameler trasket videre. Når hadde de tenkt å stoppe? Hvor ledet Gud dem?

I Sikem, det landet hvor kanaanittene bodde, var det en skog hvor trærne ble kalt «de flotte trærne i More». Da Abram kom frem til More-skogen, kalte han sammen tjenerne og sa:» Stopp! Vi slår leir her.»

Mens tjenerne holdt på med å slå leir, snakket Gud til Abram. «Se deg rundt, Abram,» sa Gud. «Dette er det landet jeg vil gi deg og din familie!»

Abram så seg rundt. Han så vakre grønne daler. Han så oliventrær, granatepler, fikentrær og rislende bekker overalt. Likevel så Abram noe som gjorde ham veldig trist. Inne imellom trærne så han alter som ble brukt til å tilbe avguder. Dette var noe han ikke hadde ventet å finne i det landet som Gud hadde lovet ham.

Men Abram var blitt så oppmuntret av det Gud hadde sagt, at han med det samme samlet sammen steiner for å bygge et alter. Han ville tilbe Gud og takke ham for at han hadde tatt vare på dem alle sammen gjennom den lange reisen. Han ønsket å fortelle Gud at han var villig til å dra akkurat hvor det skulle være, så lenge det var Guds vilje at han dro dit. Abram var villig til å gjøre nøyaktig det Gud ba ham om.

«På samme måten må vi være villige til å lytte til det Gud har å si til oss – akkurat slik som Abram var,» sa pappa . « Gud snakket direkte til Abram. Nå snakker Gud til oss gjennom sitt ord, Bibelen. Moren din og jeg er glade for å tjene Gud slik han ber oss om, og når vi er villige, lar Gud oss forstå hva han ønsker at vi skal gjøre. Han hjelper oss til å forstå i hjertene våre hva som er Hans vilje.»

Daglige aktiviteter

Sabbaten

● Finn et rolig sted, og lytt til lydene rundt deg. Hva hører du? Lag en liste. Les bibelfortellingen i lekseheftet ditt. Les minneverset sammen med en voksen. Si den siste delen på egenhånd.

Søndag

● Lag en plakat eller et bokmerke hvor du skriver: «Jeg hører etter når Gud ber meg om å gjøre noe for Ham.» Ha plakaten eller bokmerket et sted du ser på hver morgen når du står opp.

●Lær første del av minneverset ditt.

Mandag

● Slå opp til 1. Mosebok 12,1-7 i Bibelen din. Les om Abram og Sara. Be en voksen om å fortelle deg om en gang hun eller han måtte flytte. Spør også om å få høre om en gang den voksne trodde at Gud ønsket at hun eller han skulle gjøre noe helt spesielt.

● Tegn rundt foten din. Klipp ut «fotavtrykket», og bruk dette som modell for å lage flere. Klipp ut så mange at du har nok til å skrive ett ord fra minneverset på hver av dem. Bland ordene godt, og øv deg på å legge dem i riktig rekkefølge. Repeter den første delen av minneverset.

Tirsdag

● Lag en billedfortelling om Abram som ble kalt av Gud, og den lange reisen han dro ut på. Du bestemmer selv om du vil tegne «fyrstikkmennesker» eller gjøre mye ut av tegningene dine. Når du er ferdig, viser du tegningene og forteller historien til en i familien din. (Kanskje har du en venn som aldri har hørt fortellingen om Abram? Spør om vennen din også har lyst til å se og høre mens du forteller billedfortellingen din!)

● Hvilke løfter gav Gud Abram? Hvordan ble løftene oppfylt? Spør en voksen: Hvilke løfter har Gud gitt til deg og din familie? Stokk minnevers-fotavtrykkene dine, og legg dem i riktig rekkefølge igjen. Repeter hele verset!

Onsdag

● Spør en voksen: Hvordan vet du det når Gud ønsker å si deg noe? Hvordan lytter du etter hans stemme?

● Forsøk om du kan si hele minneverset utenat. Hvis det er vanskelig, kan du bruke minnevers-fotavtrykkene dine. Finn verset i Bibelen eller la en voksen hjelpe deg. Legg fotavtrykkene i rekkefølge, og si minneverset igjen.

Torsdag

● Neste gang du og familien din skal spise sammen, kan dere prøve å snakke til hverandre uten ord. (Gud bruker heller ikke alltid ord når han ønsker at vi skal forstå hva vi bør gjøre). Hvor lenge klarer dere å sitte ved bordet sammen uten å bruke ord når dere skal prøve å forstå hverandre?

● Si minneverset til en i familien din. Prøv å forklare hva du tror at verset forteller oss om Gud.

Fredag

● Les 1. Mosebok 12,1-7 en gang til, gjerne som familieandakt. Hvorfor bygget Abram et alter?

● Finn en stein til alle i familien. Alle holder hver sin stein, og forteller etter tur om en gang Gud tok vare på dem en gang de var ute og reiste. Når alle har fortalt, legger dere steinene oppå hverandre på gulvet, og ber en takkebønn til Gud for at han har tatt vare på familien din, og at han alltid er der for oss selv om ting skulle gå galt.

Abram redder Lot og familien hans

Henvisninger

1. Mosebok 14; *Alfa og Omega 1, s.116 og 117*

Minnevers

"…tjen hverandre i kjærlighet.» (Galaterne 5,13 – siste del.)

Mål

At barna skal:

Vite at Gud ønsker at de skal være til hjelp og støtte for andre uten å forvente noe til gjengjeld.

Føle seg fornøyd og glade over å være noe for andre uten å forvente noe til gjengjeld – uegennyttig tjeneste for andre.

Gi respons ved å gjøre noe for andre hver dag.

Den røde tråden

Jeg vil gjøre noe for andre fordi jeg er glad i dem.

Månedens tema

Gud ønsker at vi skal gjøre noe for andre.

Kort sammendrag av bibelfortellingen

Da Abram får vite at nevøen hans Lot er blitt tatt til fange sammen med familien sin, tar han 318 menn med seg og setter etter fienden. Han forbereder seg på et overraskelsesangrep om natten. Fienden blir skremt bort. De etterlater seg leiren med fangene og alt de har stjålet fra byen. Abram og mennene hans setter fangene fri, samler sammen de tingene som var blitt stjålet, og drar tilbake til Sodoma. De blir møtt av Melkisedek, konge i Salem og prest for Den Høyeste Gud, og kongen av Sodoma. Abram gir Melkisedek en tiendedel av alt de hadde fått tilbake. Han gir kongen av Sodoma alt det andre, og beholder ingenting selv. Det eneste han ber om, er gaver til tre av mennene som dro ut med ham for å kjempe.

Denne leksen handler om tjeneste for andre

Abram dro villig ut for å redde dem som var fanget av fienden. Dette var en uselvisk handling han gjorde for å hjelpe dem som var hans naboer og slektninger. Abrams uselviske natur blir videre demonstrert da han gir en tiendedel av byttet til Melkisedek, og de andre ni tiendedelene til kongen av Sodoma. Barn kan også gjøre enkle tjenester for andre uten å forvente eller ta imot noe i belønning.

Lærerens «verdt å vite»

Siddim-dalen var full av tjære/jordbekgruver som var som svære hull fulle av nettopp tjære. Jordan-elven strømmet inn i denne dalen og fylte den gradvis opp med vann inntil den dannet Salt-sjøen, i dag kjent som Dødehavet – det laveste punktet på jordens overflate, omtrent 395 meter under havet.

Arkeologer tror at Sodoma og Gomorra er begravet under den sørlige delen av Dødehavet. Ved den sørlige enden av Dødehavet kan man i dag se tjæreklumper som flyter på vannet. Salem, byen der Melkisedek var konge, ble senere kjent som Jerusalem, Guds by. Melkisedek var både prest og konge. Navnet hans betyr «min konge er rettferdig».

Dekorering av rommet

Se Lekse 1.

Program

	Program	Minutter	Aktiviteter	Dette trenger du:
	Velkommen	Til alle er kommet	Ønsk barna velkommen ved døren. Har uken vært fin eller vanskelig?	Ingenting
1	Forberedende aktiviteter	Inntil 10 minutter	A. Bare til deg B. Gjør noe for andre ved å gi dem et smil C. Gi det videre D. Bra gjort!	Modelering eller sølvpapir Poser, forskjellige gjenstander Ingenting Liten pose druer, rosiner eller nøtter
Ditt valg	Sang og bønn*	Inntil 10 minutter	Fellesskap Sang Misjon Kollekt Bønn	Ingenting Sangbøker *Barnas misjon* Vase / krukke eller lignende fra den delen av verden kollekten går til Sangen «Jesus kom inn» (*Min båt er så liten* nr.17)
2	Bibelfortellingen	Inntil 20 minutter	Å oppleve fortellingen Vi leser Bibelen sammen	Ingenting Bibelen
3	Leksen i praksis	Inntil 15 minutter	*Noe å tenke på*	Kopi av fortellingen til hver gruppe
4	Del med andre	Inntil 15 minutter	*Vi viser omtanke for naboene*	Kopi av gavekort til hvert av barna

***Sang og bønn kommer inn i programmet der det måtte passe best.**

Velkommen

Ønsk barna velkommen ved døren. Spør dem hvordan uken har vært – hva de er glade for/bekymret over. Begynn på den forberedende aktiviteten du har valgt å bruke.

1

Forberedende aktiviteter

Velg den aktiviteten som passer best i din klasse.

A. BARE TIL DEG

Materiell:
- Modeleringsklump eller lignende til hvert av barna.
- Alternativ til modelering: et stykke sølvpapir til hver

Si: **Nå vil jeg at dere skal lage noe av denne modeleringen som viser et eller annet dere fikk helt gratis i løpet av uken som er gått. Det kan for eksempel være så forskjellige ting som litt godteri eller et akebrett – noe dere fikk eller lånte uten at dere måtte betale for det. Dere har tre minutter å gjøre det på fra NÅ!**

Når tiden er ute blinker du med lyset i taket og ber alle om å finne en å være på gruppe med.

Si: **Nå viser dere hverandre hva dere har laget, og forteller hva det er og hvorfor det var gratis. En av dere har kanskje laget en mynt. Da kan forklaringen være at den var gratis fordi den ble funnet på bakken**.

Ta fram flere barn og vis det de har laget til hele gruppen. Spør gruppen om å gjette hva de forskjellige tingene er.

Oppsummering

Som oppsummering åpner du Bibelen din og leser Jakob 1,17 høyt.

Spør: **Når Gud gir oss så mange ting helt gratis, hva tror dere han håper at vi skal gjøre med dem?** (Han ønsker at vi skal dele med andre.) **Når vi deler Guds gaver med andre, kaller vi det tjeneste. Gud ønsker at vi skal tjene andre i kjærlighet. Det betyr at vi viser andre mennesker at vi bryr oss om dem ved at vi gjør gode ting for dem. «Den røde tråden» i dag handler om nettopp dette:**

JEG VIL GJØRE NOE FOR ANDRE FORDI JEG ER GLAD I DEM.

Avslutt aktiviteten med å si: **Det er også fint å vite at det å dele med andre, og å gjøre andre glade, er den beste måten å bli glad på selv!**

B. GJØR NOE FOR ANDRE VED Å GI DEM ET SMIL

Materiell:
- Flere hverdagslige ting som for eksempel penn, bok, håndkle verktøy, engangskopp, osv. Du trenger en ting til hver gruppe
- Plastikkposer, en til hver gruppe

Før sabbatsskolen begynner, legger du en ting i hver pose.

Hvis du har en stor klasse, deler du barna inn i mindre grupper på maks fem til seks stykker. Har du en mindre klasse, kan barna gjøre aktiviteten to og to. Gi en pose til hver gruppe.

Si: **Hver gruppe skal bestemme seg for hvordan den kan bruke det som er i posen til å tjene andre. Ikke la noen utenfor gruppen se hva som ligger i posen.**

Alle gruppene lager en liten sketsj der dere viser hvordan dere kan hjelpe noen ved å bruke den tingen som ligger i posen. Hvis dere vil, kan dere godt snakke under sketsjen. Dere har fem minutter på dere.

Demonstrer raskt hva de skal gjøre. Ta fram og vis et tørkehåndklede, legg det deretter fra deg i en pose, for så å mime at du tørker tallerkener og setter dem på plass. Spør: **Hva var det jeg brukte for å vise at jeg kan tjene andre?** (Ta tørkehåndkledet ut av posen.) **Det var et tørkehåndkle.**

Når tiden er ute, ber du alle om å sette seg. Be hver gruppe om å vise sketsjen uten å bruke gjenstanden som lå i posen. De andre skal gjette hvilken gjenstand som lå i posen.

Oppsummering

Slå opp til Galaterne 5,13 (minneverset) som oppsummering.

Spør: **Hvordan synes dere det er når noen tilbyr seg å hjelpe dere?** (Blir glad, føles godt, topp.) **Hvorfor ønsker Jesus at vi skal hjelpe andre?** (For å vise dem kjærlighet. Gud ønsker at vi skal gi andre våre tjenester som en gave, fordi vi ønsker å vise kjærlighet.) **Gud ønsker at vi skal gjøre noe for andre fordi vi gjerne vil vise dem kjærlighet. Dessuten vet Gud også at vi selv blir glade av å hjelpe andre, og han ønsker at alle mennesker skal ha det godt. Derfor er det fint å si til seg selv at:** (Hjelp barna med å gjenta «Den røde tråden».)

JEG VIL GJØRE NOE FOR ANDRE FORDI JEG ER GLAD I DEM.

C. GI DET VIDERE

Del barna inn i grupper på fem til seks stykker. (I mindre menigheter kan barna gjøre aktiviteten hver for seg.)

Si: **For å oppleve den gleden det er å gi andre kjærlighet, kan dere tenke ut et eller annet dere kan gi bort her og nå – noe dere kan gi ved måten å være på. Forsøk å tenke ut noe nå med en gang. Rekk opp hånden så snart dere kommer på noe.**

Be alle lytte til hva den/de første som kommer på noe har å gi. (Klemmer, smil, kompliment, noen hyggelige ord, sympati osv. Nevn kun ett eller to av alternativene, slik at de andre får ideer til hva de kan gi.)

Si: **Når dere bestemmer dere for noe dere kan gi bort, går dere rundt i rommet og gir dette til så mange som mulig. Hver gang dere gir det bort, sier dere: «Gud elsker deg; Gi det videre.»**

Nå skal dere høre her: når noen gir dere en gave, må dere gi denne gaven videre. Fortsett å gi den videre helt til noen gir dere en annen gave. Gi bort så mange gaver som mulig. Be barna om å sitte ned etter noe få minutter.

Oppsummering

Spør: **Hvordan gikk det?** (Jeg hadde det travelt, jeg gav, folk smilte, det var gøy, etc.) **Dere gav av Guds kjærlighet. Hvordan synes dere det var å gjøre noe for andre?** (Morsomt, OK, topp, det gjør at man blir glad.) Les Jakob 1,17 for barna. **Når vi gir bort Guds kjærlighets gave, gjør vi noe for Gud. Kan vi gjøre noe med dette i løpet av uken som kommer?**

(Oppmuntre barna til å gjenta «Den røde tråden» etter deg.)

JEG VIL GJØRE NOE FOR ANDRE FORDI JEG ER GLAD I DEM.

D. BRA GJORT!

Be et av barna om å gjøre 10 sit-ups. Som belønning sier du at det var bra gjort, og gir ham/henne en liten pose med druer, rosiner eller nøtter. Nå spør du de andre: **Hvor mange sit-ups kan dere ta? Er det noen som kan ta flere enn 10?** De av dere som har lyst til å prøve seg, finner seg et sted dere kan gjøre det mens noen teller for dere. Når alle som prøvde seg er ferdige, belønner du dem med en klem, en gratulasjon eller begge deler. Nå ber du alle om å sette seg igjen, for å snakke om det de har gjort.

Oppsummering

Spør: **Hva var det som akkurat hendte nå?** (Vi gjorde sit-ups. Du premierte bare en av oss.**) Hva synes dere om det? (**Det er urettferdig.**) Er dere ikke glade for at dere gjorde det allikevel? Er dere ikke glade for at dere gjorde det for meg?** Les Galaterne 5,13 høyt. Snakk sammen om at Gud ønsker at vi skal være glade når vi gjør noe for andre. Fortell barna at du satte pris på at de gjorde sit-ups for deg bare fordi du bad dem om det, selv om det i seg selv ikke var så mye mening i å gjøre sit-ups der og da. Fortell det barnet som fikk en liten belønning at du håper han/hun liker den, og at du helst ville hatt en liten pose med noe godt i til alle sammen. (Barnet kommer muligens til å dele med de andre. Hvis dette skjer, snakker du positivt om det å dele med andre fordi man bryr seg om dem og er glad i dem.) Mens barna gumler på det som var i posen, spør du om hvordan det er å dele med andre fordi man er glad i dem. (Fint, morsomt) **Er det alltid enkelt å være god mot andre på denne måten?** (Nei) **Hva er det vi skal prøve å huske på å si til oss selv denne uken**? Hjelp gruppen med å si «Den røde tråden» sammen.

JEG VIL GJØRE NOE FOR ANDRE FORDI JEG ER GLAD I DEM.

Sang og bønn

Ditt valg

Fellesskap

Fortell hvordan de forskjellige barna har hatt det i løpet av uken som er gått (fint eller litt vanskelig), alt ettersom hva de fortalte deg ved døren (bruk skjønn). Ønsk besøkende spesielt velkommen, og fortell alle hva de heter. Marker fødselsdager og/eller andre store begivenheter.

Forslag til sanger

«Gjør noen glad» *(Barnas lovsang nr.31 a og b)*
«Gud som har oss småbarn kjær» *(Barnesangboka nr. 76 N og B; Barnas lovsang nr. 156 a og b)*
«Spre lys og glede» *(Barnesangboka nr. 127 a og b)*
«Det betyr langt mer enn du tror» *(Barnas lovsang nr. 190 a og b)*

Misjon

Si: **Over hele verden finnes det mennesker som hjelper hverandre. I dag skal vi få høre om noen i et annet land som lytter til Guds stemme og tjener ham**. Bruk *Barnas Misjon* eller en annen fortelling du synes passer.

Kollekt

Snakk om hvordan vi bruker pengene våre – forvaltning – særlig i forhold til Abram. Snakk også om tiende og kollekt som noe betydningsfullt for den som er kristen. Bruk den samme «kollektkurven» som du brukte sist uke. Fortell barna noe nytt om det landet/området i verden som skal motta kollekten dette kvartalet.

Bønn

Før bønnen kan dere synge sangen «Jesus kom inn». (*Sanger for de minste s nr. 17.)*

Spør barna hvordan de har hjulpet andre i det siste. Be om at Gud må velsigne hvert av barna mens de ser seg om etter hvordan de kan gjøre noe for ham og andre.

2 Bibelfortellingen

Å oppleve fortellingen

De fem kongene og de fire kongene kan virke forvirrende for barna (og for de voksne!). Derfor bør de refereres til som «de fem småbykongene» og «de fire mektige fiendekongene». Istedenfor at barna spiller disse krigende kongene, kan fire av de høyeste barna stå sammen og knurre hver gang du nevner «de fire mektige fiendekongene», og fem av de minste barna kan stå på den andre siden av rommet og smile hver gang du nevner «de fem småbykongene». Istedenfor at barna beveger på seg ettersom fortellingen blir fortalt, beveger du deg mot den gruppen du til enhver tid forteller om. Slå opp til bibelfortellingen på side 41, og les den høyt. Husk å ta en liten pause for å snu deg mot de «fire kongene» og de «fem kongene» hver gang disse nevnes.

Vi leser Bibelen sammen

Be barna om å finne fram biblene sine og slå opp til 1. Mosebok 14. (Voksne medhjelpere støtter dem som trenger hjelp til dette. De barna som kan lese, gjør dette gjennom denne aktiviteten.) Les og diskuter følgende vers:

Versene 1-9. Be barna om å telle kongene etter hvert som dere leser. Deretter spør du: **Hva var grunnen til at disse to gruppene av konger begynte å krige?** (Se vers 4. Opprør mot Kedor-Laomer som hadde hersket over de fem kongene i tolv år.) Barna vil sannsynligvis synes det er artig å uttale Kedor-Laomer hvis du velger å be dem om å gjøre det.

Versene 10-12. Spør: **Hva ble resultatet av kampen vi nettopp har lest om?** (De fire mektige kongene vant; de fem småbykongene tapte. De mektige kongene tok med seg alt godset og all maten. De tok også med seg mange mennesker, og Lot og hans familie var blant de som ble tatt til fange.)

Versene 13-16. Spør: **Hva gjorde Abram for å hjelpe nevøen sin Lot?** (Han drog av sted for å kjempe mot de fire mektige kongene; planla et overraskende angrep om natten; reddet Lot og alle de andre, osv.)

Versene 17-20. Spør: **Hvem var det som egentlig vant kampen?** (Gud) **Hvorfor vet vi det?** (Melkisedek sier det i velsignelsen han gir Abram.) **Hva gav Abram til Melkisedek?** (En tiendedel av alt.) **Hvorfor gjorde han det?** (Han var takknemlig for at Gud hadde vært med ham og velsignet ham.) **Hva kaller vi tiendedelen nå?** (Tiende) **Hvorfor gir vi tiende til Gud?** (Fordi han velsigner oss, sørger for at vi har det vi trenger, tar vare på oss, etc.)

Versene 21.24. Si: **Abram hadde vunnet kampen. Derfor fikk han tilbake alt det de fire mektige kongene hadde tatt fra Sodoma. Slik var reglene i krig den gangen. Hva valgte han å beholde?** (Ingenting. Han gav en tiendedel til Melkisedek og alt det andre til kongen av Sodoma.) **Abram bad kongen av Sodoma å gjøre noe. Hva var det?** (Om å gi de tre mennene som var med, det de hadde rett på.) **Hvem tenkte Abram hele tiden på?** (Nevøen Lot, andre, vennene sine, de som hjalp ham, etc.) **Hvorfor tror dere Abram hele tiden hjalp andre uten å ville ha noe igjen for det?** (Han brydde seg om dem, de var vennene hans, de var tjenerne hans.) **La oss si «Den røde tråden» sammen:**

JEG VIL GJØRE NOE FOR ANDRE FORDI JEG ER GLAD I DEM.

Notater:

3 Leksen i praksis

Del barna inn i små grupper, hver med en voksen medhjelper. Gi de voksne medhjelperne en kopi av historien nedenfor og spørsmålene til samtale. Den voksne medhjelperen leser fortellingen og hjelper barna med å diskutere hvordan de mener at Lotta bør løse problemet sitt. (Om klassen er liten, beholder du gruppen som den er.)

Fortelling (Den voksne medhjelperen leser høyt for gruppen)

«Har du lyst til å komme i bursdagen min?» spurte Anne-Katrine Lotta. «Mamma sa at jeg kunne invitere fem venner.»

«Så artig!» svarte Lotta. «Jeg elsker bursdagsselskap! Hvem andre er det som kommer?»

Anne-Katrine tenkte seg om et øyeblikk, og så begynte hun å ramse opp de hun hadde invitert. «Sindre, Susanne, Daniel, Andrea og Janne,» svarte hun glad. «Fem stykker!»

«Men det er jo seks stykker,» protesterte Lotta. «Fem stykker, og meg i tillegg!»

Anne-Katrine måpte stort. «Å, nei!» ropte hun. «Jeg har invitert for mange! Mamma har ikke nok godteposer til seks stykker pluss meg. Hun har bare nok til fem. Hva skal jeg gjøre?»

«Hør her, Anne-Katrine. Jeg vil veldig gjerne komme i bursdagen din,» sa Lotta omtenksomt, «men jeg forstår deg godt hvis du må ta tilbake invitasjonen du gav meg.»

Hvis du var Anne-Katrine, hva ville du gjøre da? Ville du:

a. Avlyse hele selskapet?
b. Forklare alt for moren din, og foreslå å droppe godteposene?
c. Be Lotta om ikke å komme likevel?
d. Avlyse selskapet hjemme. Feire bursdagen i klassen, slik at enda flere kan ha det gøy?
e. Noe annet. Forklar hva det kunne være.

Oppsummering

Les Romerne 15,2: «**Hver og en av oss skal tenke på sin neste og gjøre det som er til beste for ham, og som tjener til å bygge opp.**»

Be hver gruppe om å fortelle hva de foreslår at Anne-Katrine bør gjøre for å løse det problemet hun er kommet opp i. Gruppene forteller også hvorfor de velger denne løsningen.

JEG VIL GJØRE NOE FOR ANDRE FORDI JEG ER GLAD I DEM.

4 Del med andre

Velg en av følgende aktiviteter – den du synes passer best for barna i din klasse.

Vi viser omtanke for mennesker vi kjenner

Si: **Å sende et kort med en vennlig hilsen, eller lage en tegning til en som er syk eller kanskje ikke kjenner så mange, er en enkel, men veldig fin måte å vise andre mennesker at vi bryr oss om dem på. Vi kan for eksempel snakke med en av forstanderne i menigheten for å høre om de vet om noen som har bursdag i løpet av uken som kommer, eller om de ellers vet om noen de synes kunne trenge en liten oppmuntring fra oss.**

Vi viser omtanke for naboene

Les 1. Mosebok 14,35 høyt.

Si: **Abram visste at seieren over de fire mektige kongene var Guds gave til ham. Da Abram lot kongen av Sodoma beholde de tingene han hadde tatt tilbake, kan vi sammenligne det med at vi ikke ville ha tatt imot betaling for tjenester vi gjør for andre.**

Gjør en idemyldring sammen med barna over hva de kan gjøre for å vise naboene sine omsorg (for eksempel gå en tur med hunden, hjelpe til i hagen, ta ut søppel, tegne en tegning, synge en sang, gi en klem, si fram minneverset, smile, vinke, etc.). Noen av disse tingene bør de ikke gjøre uten å ha snakket med naboen om det først.

Derfor kan det være en ide å lage spesielle «gavekort» (se eksempel under). Disse kan tilby forskjellig tjenester naboen kan velge mellom. Barna kan så gi «gavekortet» til en nabo og be vedkommende om å velge en tjeneste. Barna bør så avtale en passende tid å gjøre tjenesten på.

Gavekort for godt naboskap

«…tjen hverandre i kjærlighet.» Galaterne 5,13

Dette gavekortet kan byttes inn mot en av de følgende oppgavene jeg gjerne vil gjøre for deg/dere for å vise at jeg bryr meg om deg/dere. Velg fra listen under. Det koster ingenting å få utført oppgaven, og den vil bli gjort når det passer best for deg/dere.

Underskrift _____

Dato _____

❏ Feie trappen og/eller inngangspartiet.
❏ Rake løv
❏ Gå på tur med hunden
❏ Ta ut søppel
❏ Synge en sang
❏ Si fram et vers fra Bibelen
❏ Lage en tegning
❏ Bære varer fra butikken

Avslutning

Del ut tiendekonvolutter (bruk tiendekonvolutter for barn hvis menigheten har disse), og snakk med barna om å vise Gud takknemlighet ved å gi ham en tiendedel av alle pengene de enten tjener eller får. Legg fram noen mynter, og forklar hvordan man regner ut Guds tiende. La en som har lyst, telle myntene. La vedkommende legge tienden av disse i en tiendekonvolutt, for så å skrive navnet sitt på konvolutten på det riktige stedet. Oppmuntre barna til å ha med tiende neste uke. De kan gi tienden på sabbatsskolen inntil de er blitt vant til å gi den. På denne måten kan du fortsette med å oppmuntre barna til å være trofaste med tienden.

Takk Gud for hvert av barna. Be ham om å hjelpe dem til å finne måter å tjene andre på, uten å få noe annet igjen for det enn den store gleden det er å gjøre andre glade.

Henvisninger
1. Mosebok 14, *Alfa & Omega 1, s.116 og 117*

Minnevers
«…tjen hverandre i kjærlighet» (Gal. 5,13 – siste del).

Den røde tråden
Jeg vil hjelpe andre fordi jeg er glad i dem.

Abram redder Lot og familien hans

Da gamle herr Gran ble syk og måtte ligge lenge på sykehuset, bestemte Lise og Kristian seg for å hjelpe fru Gran. Uten å si et ord, klippet de gresset og ryddet i hagen deres…og de ville ikke ha noen penger for det. Fru Gran ble så glad at hun gav barna noen kaker.

Mens han stappet småkakene fra fru Gran i munnen, sa Kristian: «Du får oss alltid til å føle oss helt som om vi er i familie, fru Gran. Og familier, de passer på hverandre. Vi skal ordne opp i hagen din i hele sommer, og vi vil ikke ha noen betaling for det.»

Barna klemte den gamle nabodamen, og samlet sammen tingene sine. På veien hjem føltes det nesten som om de gikk på skyer – så glade var de for å kunne hjelpe fru Gran! Abram har nok hatt akkurat den samme følelsen den dagen han møtte Melkisedek!

Det hele startet da fire mektige konger førte den enorme hæren sin til krig mot fem små byer. En av disse byene var Sodoma. Der bodde nevøen til Abram som het Lot. Kongene i de fem små byene slo hærene sine sammen, og dro til Siddim-dalen. «La oss planlegge hvordan vi skal angripe, slik at vi kan overrumple og overraske de fire mektige kongene som vil angripe oss,» sa de. «La oss stoppe fiendens hær og redde byene våre.»

Kong Bera av Sodoma viste vei. Men, kampen gikk imot de fem kongene fra de små byene. De selv og mennene deres forsvant i de enorme tjæregropene som fantes overalt i dalen. Mange av soldatene fra Sodoma ble borte i tjæren.

De fire mektige kongene visste hvordan de skulle komme seg forbi tjæregropene. Snart hadde de brutt seg gjennom bymurene i Sodoma. Soldatene tok folkene i byen til fange, også Lot. De røvet til seg det meste av rikdommene i Sodoma, og så dro de av sted med fangene og alt det verdifulle de hadde stjålet.

En av fangene klarte å rømme. Han løp til stedet som het Store Træer, i nærheten av Mamre, for å fortelle Abram om det som hadde hendt. «De fire mektige kongene har angrepet oss. Nevøen din Lot er også fanget sammen med hele familien sin!» rapporterte mannen.

Med en gang kalte Abram sammen de 318 mennene som var trent til å forsvare leiren deres. Sammen satte de etter de fire mektige kongene i en viss fart. Abram og mennene hans var helt bestemte på å redde Lot så fort som de bare klarte.

Tenk deg Abram og gruppen hans i full fres på jakt etter de fire mektige kongene som hadde mange tusen soldater på lag med seg. Fiendens store hær hadde nettopp slått soldatene til kongene i de fem små byene, så de ville ganske sikkert slå den lille gruppen til Abram også.

Men Abram hadde Gud på sin side. Abram ba helt sikkert Gud om hjelp hele veien nordover til Dan. Det var her han tok igjen de fire mektige kongene.

Om natten overrumplet Abram og mennene hans fienden med et overraskende angrep. De fire mektige kongene trodde at de var omringet av en kjempestor hær. De lot alle sakene sine ligge, og stakk av sted. De dro fra fangene, alt tjuvegodset og sine egne verdifulle ting. De livredde soldatene løp nordover forbi Damaskus, helt til Hobah.

Lot og de andre fangene fra Sodoma ble snart satt fri, og alle begynte å samle sammen byttet etter de fire mektige kongene som nå var blitt slått. Snart trasket de opp gjennom Siddim-dalen på vei tilbake til Sodoma. Tenk deg hvor sultne og tørste de må ha vært! Abram var likevel så lykkelig! Gud hadde brukt ham til å redde Lot og alle familiene fra Sodoma.

På veien hjem, idet gruppen til Abram beveget seg innover i Slettedalen, ikke så langt fra der Jerusalem ligger nå, kom kongen av Sodoma frem for å møte dem. Tenk hvor

imponert denne kongen må ha vært! En mann, Abram, og mennene hans, hadde med Guds hjelp klart det fem konger og deres soldater ikke hadde greid!

Enda en viktig konge kom for å ønske Abram og mennene hans velkommen. Denne kongen var Melkisedek, konge av Salem. Han var også prest, og tjente Gud. Melkisedek kom med mat og drikke til Abram og mennene hans. Den kongelige presten ba for Abram, velsignet ham og sa: « …Velsignet være Abram av Den Høyeste Gud, som skapte himmelen og jorden! Lovet være den høyeste Gud, som har gitt dine fiender i din hånd!» (1.Mosebok 14,19-20)

Abram visste at Gud hadde gitt ham seier, så han brydde seg ikke om å beholde alt sølvet, gullet og alle dyrene han hadde tatt med tilbake etter at de fire mektige kongene hadde flyktet fra alt sammen i panikk. Han ga den kongelige presten Guds tiende av alt – en for hvert tiende dyr, og en for hvert tiende sølvstykke og hvert tiende gullstykke.

Kongen i Sodoma så Abram sin gavmilde og takknemlige tiende til Gud. Kongen var også fylt av takknemlighet overfor Abram, og han ba ham beholde all rikdommen han hadde tatt med etter slaget mot de fire kongene. «Gi meg folkene og behold rikdommen,» (1. Mosebok 14,21) sa han. Men Abram ville ikke beholde noen ting. Han ga alt sammen tilbake til kongen. Han var glad for å kunne hjelpe andre, og å kunne vise kjærlighet på den måten, var nok for Abram.

Daglige aktiviteter

Sabbaten

● Les 1. Mosebok 14,8-24. Der finner du historien leksen handler om denne uken.
Hvorfor satte Abram etter de fire mektige kongene?
Hva gjør du når en i familien din trenger hjelp?

Søndag

● Finn frem lekseheftet ditt, og les historien leksen handler om. Sammenlign den med 1. Mosebok14,8-24 som du leste i går. Hva stod det i Bibelen som ikke var med i lekseheftets historie?
● Forsøk å huske på en gang da en som ikke er i familien din hjalp deg. Lag et takkekort, og send det til ham/henne eller de som hjalp deg.
● Forsøk å lære deg minneverset.

Mandag

● Repeter leksen slik den står i 1. Mosebok 14,8-24. Fortell historien med egne ord til en i familien. Spør den du forteller hva du kan hjelpe ham eller henne med i dag.
● Si minneverset så godt du kan uten hjelp.

Tirsdag

● Les 1. Mosebok 14,18-20.
Hvem er Melkisedek? Hvorfor kom han for å møte Abram og mennene hans?
Hva ga Abram til Melkisedek? Hvorfor gjorde han det?
● Si minneverset til en i familien.

Onsdag

● Les Malakias 3,6-12. Hvordan har det seg at noen kan «stjele» fra Gud?
Hvis du hadde hatt 10 mynter som var like mye verd, hvor mange ville du gitt i tiende?
Hvor mange ville du gitt i kollekt?
● Spør en voksen om å forklare deg forskjellen på tiende og kollekt.

Torsdag

● Les 1. Mosebok 14,23-24.
Hvorfor var kongen i Sodoma takknemlig overfor Abram?
Hvorfor tror du at Abram ikke beholdt de verdifulle sakene han hadde med tilbake etter slaget? (1. Mosebok 14,23)
● Lag en tegning av ting du er takknemlig for at du har. Vis fram tegningen, og fortell om den neste gang dere har familieandakt – gjerne i dag.

Fredag

● Si frem minneverset ditt for hele familien i kveld, gjerne i forbindelse med andakt.
● Fortell dem hvorfor du gjør hyggelige ting for andre mennesker.
● Fortell også om en gang da du selv ble veldig takknemlig for noe. Spør familien din om hjelp til å gjøre noe hyggelig for en nabo. Finn ut hva dere vil gjøre, og når det passer best. Kommer du til å forvente å få noe igjen for det du gjør?

Gjester fra himmelen

Henvisninger
1. Mosebok 18,20-33; *Alfa & Omega 1, s.119 -122*

Minnevers
«Tenk ikke bare på deres eget beste, men på de andres.» (Filipperne 2,4)

Mål
At barna skal:
Vite at Gud ønsker at vi si ifra hvis andre blir urettferdig behandlet.
Føle et ønske om å vise omsorg for andre mennesker, og huske særlig på de som enda ikke har hørt om Jesus.
Gi respons ved å være oppmerksomme på situasjoner der de kan tale Guds sak.

.

Den røde tråden
Gud ønsker at jeg skal si ifra når andre trenger min støtte.

Månedens tema
Gud ønsker at vi skal gjøre noe for andre.

Kort sammendrag av bibelfortellingen
Abraham inviterer tre reisende til å stoppe hos ham for å spise og drikke. Sara sitter inne i teltet og lytter mens de spiser. Når en av gjestene sier at hun skal få en sønn, ler hun. En av gjestene sier: «Hvorfor lo Sara? Er det noe som er umulig for Herren?». Nå vet Abraham og Sara at det er Herren de har på besøk. Da Herren forteller Abraham at Sodoma vil bli ødelagt, bønnfaller Abraham Gud om å spare menneskene der.

Denne leksen handler om tjeneste for andre
Da Abraham bønnfalt Gud om å spare Sodoma, talte han innbyggerne i byen sin sak. Det å ta til ordet når andre mennesker trenger støtte, er en del av livet som kristen. Når vi ser mennesker som blir dårlig behandlet eller er i nød, er det en kristen tjeneste å snakke med myndigheter eller andre som kan hjelpe. Barn bør bli oppmuntret til å snakke med en voksen når de ser noen som er i nød.

Lærerens «verdt å vite»
Lot, sønnen til Abrahams bror Haran, slo seg ned i Sodoma. Innbyggerne i Sodoma og nabobyen Gomorra var svært onde. De levde som om det ikke fantes noen Gud. Selv om Lot bodde i Sodoma, gjorde han ikke de onde tingene andre mennesker gjorde. Abraham snakket Sodomas innbyggere sin sak, og slik ble Lot og familien hans reddet fra brannen som ødela byen.

«Og nå gikk troens mann i forbønn for innbyggerne i Sodoma. En gang hadde han reddet dem ved hjelp av sverdet. Nå forsøkte han å redde dem ved forbønn.» *(Alfa & Omega 1, s. 139)*

Dekorering av rommet
Se lekse 1.

Program

	Program	Minutter	Aktiviteter	Dette trenger du:
	Velkommen	Til alle er kommet	Ønsk barna velkommen ved døren. Har uken vært fin eller vanskelig?	Ingenting
1	Forberedende aktiviteter	Inntil 10 minutter	A. Spre en hemmelighet? B. Hvem er den fremmede?	Papirpose (plastikpose/eske kan også brukes), liten gave til hver, Bibel Eldre gjest Bibel
Ditt valg	Sang og bønn*	Inntil 10 minutter	Fellesskap Sang Misjon Kollekt Bønn	 Sangbøker *Barnas misjon* Vase/krukke eller lignende fra den delen av verden kollekten går til Ingenting
2	Bibelfortellingen	Inntil 20 minutter	Opplev fortellingen Vi leser Bibelen sammen	Laken (gjerne stripete eller brunt), grønt tøystykke (for eksempel håndklær eller tepper), kostymer til tre barn, blandebolle, kniv, matbrett, vannkanne, kopper, bibler Bibelen
3	Leksen i praksis	Inntil 15 minutter	*Si det! Be om det!*	«Kartotekkort eller små (gjerne farg-ede) papirark, blyanter, bibler.
4	Del med andre	Inntil 15 minutter	*Vennskapelig rollespil*	Ingenting

***Sang og bønn kommer inn i programmet der det måtte passe best.**

Velkommen

Ønsk barna velkommen ved døren. Spør dem hvordan uken har vært – hva de er glade for/bekymret over. Begynn på den forberedende aktiviteten du har valgt å bruke.

1 Forberedende aktiviteter

Velg den aktiviteten som passer best i din klasse.

Materiell:
- Papirpose (plastikkpose eller en eske kan også brukes)
- Liten ting/gave til hvert av barna
- Bibel

A. SPRE EN HEMMELIGHET

Før sabbatsskolen begynner, legger du noen små, rimelige gaver i en pose eller lignende. (For eksempel et bokmerke, en blyant eller et klistremerke – en ting til hvert av barna.) Etter at gruppen har roet seg ned, hvisker du følgende til flere av barna: «**Jeg har en overraskelse til dere som dere skal få om noen få minutter.**» La et eller to av de pratsomme barna få se hva som ligger i posen/esken. Deretter snur du ryggen til klassen en liten stund. De andre barna vil antagelig prøve å finne ut hva du hvisket til dem som fikk høre hva overraskelsen var.

Oppsummering

For å oppsummere, spør du: **Hvem har ikke fått høre hva overraskelsen er**? (Vent med å snakke videre mens barna rekker opp hendene.) **Hva syntes dere om ikke å vite det?** (Irriterende, OK, nysgjerrig, etc.) **Hvem hørte hva overraskelsen var, uten å si det til noen?** (Vent med å snakke videre mens barna rekker opp hendene.) **Hvorfor fortalte dere det ikke til noen**? (Fordi det var en hemmelighet, vet ikke.) **Hvem fortalte hva det var? Hvorfor fortalte dere det?** (Fordi det var gode nyheter, etc.) **Noen ganger kan hemmeligheter være så gode nyheter at vi bare må dele dem med andre.**

I Matteus 28, 19 står det om en «hemmelighet» som Gud gjerne vil at vi skal dele med andre. Hvilken hemmelighet er det? (Vent til noen har funnet verset og leser det.) **Hva står det at hemmeligheten er?** (Jesus kommer snart igjen.) **Er dette en hemmelighet Gud ønsker at vi skal ikke skal snakke om? Nei, han ønsker at vi skal fortelle andre om ham. Han ønsker at vi skal tale hans sak! Hva ønsker Gud at vi skal gjøre med de gode nyhetene om ham?** Be barna om å gjenta den røde tråden sammen med deg:

La oss lese Matteus 28,19 sammen. (Vent til noen har funnet verset og leser det.) **Har noen av dere lyst til å fortelle hva Jesus egentlig ber oss om i dette verset?** (La barna komme med tanker. La det komme klart fram at Gud ønsker at vi skal fortelle så mange som mulig om ham.) **Når vi forteller andre om Gud, forteller vi også at Han snart kommer igjen for å hente oss til himmelen. Denne nyheten er på en måte som en kjempeflott «hemmelighet» som vi må dele med mennesker som ikke har hørt om vår kjærlige Gud!**

På samme måte som Gud ønsker at vi skal fortelle andre om Ham, vet vi også at: (be barna om å gjenta «Den røde tråden» sammen med deg)

GUD ØNSKER AT JEG SKAL SI IFRA NÅR ANDRE TRENGER MIN STØTTE.

La barna få velge hver sin lille gave etter at de har sagt «Den røde tråden» utenat.

B. HVEM ER DEN FREMMEDE?

I løpet av uken gjør du en avtale med en eldre person om at vedkommende besøker sabbatsskoleklassen din.

Materiell:
- Eldre gjest
- Bibel

Be vedkommende om å gå med stokk, og å ha på seg en slitt jakke og en slitt hatt. Vedkommende kommer for sent, og virker forvirret. Be ham eller henne sette seg ned. Overse ham eller henne idet du fortsetter med neste aktivitet. Den «fremmede» vandrer litt rundt i rommet, begynner å hoste, ber om et glass vann med dempet stemme, og sier så at han eller hun er kald. Du svarer fraværende: Et øyeblikk, (navn), jeg skal straks ta meg av deg. La denne situasjonen gjenta seg to eller tre ganger mens du hele tiden overser de behovene gjesten din har. Etter omkring fem minutter forlater han eller hun rommet og venter utenfor.

Be om barnas oppmerksomhet raskt etter dette.

Si: **Jeg vil gjerne at dere skal bli kjent med en fremmed som trenger vår hjelp**. Vend deg mot plassen der den eldre personen satt. Virk sjokkert over at det ikke sitter noen der. Rop på den fremmede med navn. Vri hendene og virk bekymret over at vedkommende er kommet bort. Be et av barna om å se etter utenfor døren. Barna tar så med seg ham eller henne inn i rommet igjen.

Si: **Jeg vil gjerne at dere skal bli kjent med en fremmed som trengte vår hjelp**. Presenter vedkommende for barna. Be ham eller henne om å fortelle om livet sitt og om sin kjærlighet til Gud. Hjelp barna til å forstå at dette er en interessant person. Gå så videre til oppsummeringen.

Oppsummering

Si: **La oss snakke om det som akkurat har hendt. Hva syntes dere om det?** (Leit, skamfull, trist.) **Hvorfor?** (Vi burde ha vært greie og vennlige.) **Hvor mange av dere snakket med ham/henne som besøkte oss? Hvorfor eller hvorfor ikke?** (De snakket antagelig ikke med den besøkende på grunn av måten du behandlet ham/henne på. Forsøkte noen av dere på å være greie og vennlige mot ham/henne? Gi positiv tilbakemelding til de barna som var greie og vennlige.

Åpne Bibelen din og les 1. Mosebok 18,2. «Da han så opp, fikk han øye på tre menn som stod foran ham. Med det samme han fikk se dem, sprang han imot dem fra teltåpningen, bøyde seg til jorden»

Spør: **Hvordan behandlet Abraham gjestene sine?** (Med respekt; han var vennlig, han gav dem mat.) **Hvis Abraham hadde vært her i dag, hva tror dere han ville ha gjort da (navn) kom inn i rommet første gang?** (Håndhilst, spurt «hvordan har du det?», tilbudt noe å drikke eller litt mat.) **Jeg tror at Abraham ville ha gitt oss noen råd om hvordan man tar vare på fremmede. Hva tror dere han ville sagt?** (Vær vennlige; finn ut av hva de trenger; spør om du kan hjelpe; snakk med andre som kan hjelpe dem.) Hjelp barna med å gjenta «Den røde tråden»:

GUD ØNSKER AT JEG SKAL SI IFRA NÅR ANDRE TRENGER MIN STØTTE.

Spør: **Hva kunne dere ha gjort for å minne meg på å være grei og vennlig mot den eldre gjesten vår?** (Spørre deg om å be dem finne ut hva han eller hun trenger; smile; sitte ved siden av gjesten; være vennlig etc.)

Sang og bønn

Ditt valg

Fellesskap

Snakk sammen om hvordan barna har hatt det i løpet av uken (fint eller litt vanskelig), alt ettersom hva de fortalte deg ved døren da de kom (bruk skjønn). La de barna som ønsker å fortelle om noe som har skjedd i løpet av uken, gjøre dette nå. Gi besøkende en ekstra varm velkomst, og presenter dem for resten av klassen. Gjør noe spesielt ut av fødselsdager og/eller andre store begivenheter.

Forslag til sanger

«Gjør noen glad» *(Barnas lovsang nr. 31)*
«Gud som har oss småbarn kjær» *(Barnas lovsang nr. 156 a og b)*
«Spre lys og glede» *(Barnesangboka nr. 76 N og B)*
«Det betyr langt mer enn du tror» *(Barnsa Lovsang nr. 127 a og b)*
«Gode ord» *(Spre gleden)*

Misjon

Bruk fortellingen i «*Barnas misjon*», eller finn en annen fortelling du synes passer.

Kollekt

Bruk en kollektkurv som representerer den delen av verden hvor kollekten går dette kvartalet. Fortell barna noe nytt om den delen av verden som skal motta kollekten den trettende sabbaten.

Bønn

Spør barna hva de gjorde for å hjelpe andre i løpet av uken som gikk. Forventet de belønning? Fikk de belønning? Når du ber, gir du uttrykk for takknemlighet over at barna er villige til å tjene andre uten å forvente belønning for det.

2 Bibelfortellingen

Å oppleve fortellingen

Materiell:
- Laken (gjerne stripete eller brunt)
- Grønt tøystykke
- Kostymer til barna (for eks. laken som draperes rundt dem, tørkehåndkleder som hodeplagg)
- Blandebolle
- Pitabrød
- Fat med mat på
- Mugge med vann
- Kopper
- Bibler

Bakgrunn/Iscenesetting: Draper lakenet over noen stoler (eller et bord) slik at det minner om et telt. Ordne det slik at det er mulig for «Sara» å gå inn i teltet. Be noen av barna om å være de store trærne i Mamre. De holder opp det grønne tøystykket slik at det kaster skygge over Abrahams telt. Forklar dem at de på gitte tidspunkt skal svaie i vinden for å kaste skygge over Abraham sitt telt. Be en voksen om å hjelpe «skuespillerne» med å «spille» på de rette tidspunktene.

Rolleliste: Abraham, Sara, de tre gjestene (de store trærne i Mamre)

Kostymer:
Abraham: en badekåpe (eventuelt drapert laken) og et tørkehåndklede (som hodeplagg)
Sara: Stor T-skjorte og stort, fargerikt sjal/skulderskjerf
Gjester: Tre store, hvite herre T-skjorter (eventuelt hvite, draperte laken)

Rekvisitter:
Blandebolle, pitabrød, fat med mat, mugge med vann, kopper, «telt», grønt tøystykke.

Hjelp barna med å finne 1. Mosebok 18. Si: **Mens jeg leser fortellingen, kommer Abraham, Sara og de tre gjestene til å mime det fortellingen handler om.** Les versene 1 og 2. Fortsett så med å lese fortellingen slik den er gjengitt nedenfor. Behold Bibelen din åpen.

«Bli her ved teltet mitt en stund,» inviterte Abraham. «Jeg vil gjerne hente vann til dere slik at dere kan vaske føttene deres. Så vil jeg komme med litt mat, som dere kan styrke dere med, før dere drar videre. Dere kan sitte i skyggen av trærne og hvile dere.»

De svarte: «Ja, gjør som du sier!» Så stilte de seg i skyggen under trærne. (Trærne svaier og kaster skygge over mennene.)

Da skyndte Abraham seg inn i teltet til Sara og sa: «Skynd deg, ta litt hvetemel og bak brød til gjestene våre!» (Sara kneler, knar i bollen og lager ekte pitabrød over et tenkt ildsted.)

Abraham sprang for å hente mat som tjenestegutten hans skulle lage til. Da brødet, melken, rømmen og den andre maten var klar, serverte Abraham gjestene sine. (Abraham bærer fatet med mat bort til gjestene sine.)

Mens gjestene spiste, stod Abraham hos dem i skyggen av trærne. Sara var inne i teltet og lyttet til det som ble sagt.

«Hvor er Sara, konen din?» spurte en av gjestene.

«Hun er inne i teltet,» svarte Abraham.

«På denne tiden til neste år kommer hun til å ha en sønn,» fortalte den samme gjesten som hadde spurt etter henne. Inne i teltet lo Sara for seg selv da hun hørte det. (Sara ler) Tenk å få en sønn i hennes alder!

En av gjestene rynket pannen. (En «gjest « rynker pannen.) «Hvorfor lo Sara?» spurte han. «Er det noe som er umulig for Herren?»

Da var det at Abraham og Sara forstod at gjesten deres var Herren selv.

Gjestene gjorde seg ferdige med å spise, og reiste seg opp for å dra videre. Abraham fulgte dem på veien til de var kommet forbi trærne. Herren stoppet for å snakke med Abraham, (Den gjesten som spiller «Herren» stopper ved siden av Abraham mens de andre går videre), men de andre fortsatte videre langs veien.

«Sodoma og Gomorra er fulle av ondskap, « sa Herren. «Nå vil jeg selv gå og se hvordan det er der.»

Å, nei! Abraham vet at Sodoma er en ond by. Nevøen hans Lot bor der med familien sin. Abraham elsker familien til Lot. Abraham er også bekymret for alle menneskene i Sodoma.

«Herre,» sier Abraham. «Vil du virkelig ødelegge de gode menneskene sammen med de onde menneskene? Om det nå er femti gode mennesker i byen? Vil du ikke spare stedet av hensyn til de femti gode menneskene som er der?»

Da sa Herren: «Finner jeg 50 gode mennesker i Sodoma, vil jeg spare hele byen for deres skyld.»

Abraham tenkte litt mer. Det gode hjertet hans fikk ham til å spørre Herren igjen. «Hva om det bare er 45 gode mennesker i byen?»

«Jeg skal ikke ødelegge byen hvis det er 45 gode mennesker der,» svarte Herren.

Abraham var fremdeles ikke fornøyd. «Hva om det bare er 40?»

«Jeg skal ikke gjøre det hvis det er 40,» svarte Herren.

«Hva om det er 30 der?» spurte Abraham.

«Jeg skal ikke gjøre det hvis jeg finner 30,» sa Herren.

«Enn om det finnes 20 der?» ba Abraham.

«For de 20 sin skyld skal jeg ikke ødelegge byen.»

Da sa Abraham: «Herren må ikke bli sint på meg hvis jeg spør én eneste gang til. Hva om det finnes bare 10 gode mennesker der?»

Herren svarte: «For de 10 gode menneskene sin skyld skal jeg ikke ødelegge byen.»

Da Herren hadde snakket ut med Abraham, gikk han videre. Abraham gikk tilbake til teltet sitt, og var fornøyd. Han hadde gjort alt han kunne for å tale innbyggerne i Sodoma sin sak.

Oppsummering

Del barna inn i grupper på tre eller fire. Alle gruppene har en voksen medhjelper. Si: **Jeg kommer til å stille noen spørsmål, ett om gangen. Dere må bestemme dere for et svar, og sørge for at en i gruppen deres er klar til å svare.**

Les spørsmålene nedenfor og lytt til svarene et etter et.

1. Abraham visste at Sodoma var et ondt sted. Han visste også at det bare var en familie der som kjente Gud. Hvorfor spurte han da Gud om å spare byen for 50 menneskers skyld? Fordi (velg et av svarene) (a) De hadde store familier den gangen; (b) Kanskje Lot hadde 45 tjenere; (c) Lot hadde tid til å lære mange mennesker om Gud. (Alle svarene er aktuelle. ´c´ er en viktig lekse.)

2. Gud kunne for eksempel ha latt Abraham falle død om fordi han våget å tale innbyggerne i Sodoma sin sak. Hvorfor tror du at han ikke gjorde det? Fordi (velg et av svarene) (a) Han elsket Abraham; (b) Han ønsker at folk skal tale andre mennesker sin sak; (c) Abraham snakket av kjærlighet da han snakket om menneskene i Sodoma. (Alle svarene er

aktuelle.)

3. Fantes det 10 gode mennesker i byen som også tilbad Gud? (Tilsynelatende ikke. Lot klarte bare å overtale konen sin og de to yngste døtrene sine til å forlate byen med ham.)

4. Hva kan det tenkes at Gud ønsker at vi skal lære av denne historien om Abraham? (Godta alle forslag.)

Si: **La oss huske på «Den røde tråden» i leksen i dag**. Oppmuntre barna til å si «Den røde tråden» sammen med deg.

GUD ØNSKER AT JEG SKAL SI FRA NÅR ANDRE TRENGER MIN STØTTE.

Vi leser i Bibelen sammen

Materiell:
- Bibler

Si: **La oss bruke Bibelen for å lære mer om mennesker som talte Guds sak.**

Del barna inn i fem små grupper med hver sin voksne medhjelper. Gi hver av gruppene en av følgende Bibelhenvisninger:

✤ 2. Mosebok 7,2-7	Moses og Aron snakker til Farao
✤ 2. Samuelsbok 12,7-10	Natan snakker til David
✤ Apostlenes gjerninger 2,14-21,41	Peter snakker til mange troende
✤ Apostlenes gjerninger 8,26-35	Filip og etioperen
✤ Apostlenes gjerninger 9,10-19	Ananias snakker til Saul

Si: **Les versene gruppen deres har fått. Finn ut hva Gud ønsker å fortelle, hvem som sa dette, og hvem som hørte på det som ble sagt**. Sett av tid til lesingen. Etter noen få minutter ber du gruppene rapportere det de har funnet ut av.

Oppsummering

Si: **Forventer Gud at vi skal snakke til store grupper av mennesker?** (Ja, nei, kanskje når jeg blir voksen.) **Ønsker Gud at vi skal snakke med folk når de har gjort andre noe galt?** (Noen ganger, kanskje, det kommer an på situasjonen.) **Hva ønsker Gud at vi skal fortelle dem som er omkring oss?** (Jesus kommer snart, Jesus elsker deg, Jesus er vår venn, etc.) **Hvorfor det?** (Gud ønsker at alle skal vite hvem Jesus er, og han ønsker at alle skal være klare når Jesus kommer tilbake.) **La oss si «Den røde tråden» sammen:**

GUD ØNSKER AT JEG SKAL SI IFRA NÅR ANDRE TRENGER MIN STØTTE.

3 Leksen i praksis

Si det! Be om det!

Materiell:
- Kartotekkort eller små (gjerne fargede) papirark
- Blyanter
- Bibler

Del ut et kartotekkort eller lignende og en blyant til hvert av barna.

Si: **Gud ønsker at vi skal bry oss om andre mennesker som ikke kjenner ham. Han ønsker at vi skal be for dem, og støtte dem på den måten. Lukk øynene dine og tenk på en venn eller en slektning som ikke kjenner eller elsker Gud. Skriv så navnet til denne personen på kartotekkortet** (eller papiret). **Du kan også godt tegne et eller annet som minner deg om denne personen, i tilfelle du ikke har lyst til å skrive navnet.**

Gud ønsker å fortelle alle mennesker at han elsker dem. Lukk øynene dine nå, og be om at den personen du tenker på må åpne hjertet sitt for Guds kjærlighet. Etter en kort stund med stillhet, ber du som lærer høyt for alle disse menneskene (de behøver ikke å nevnes med navn).

Be barna om å ta Biblene sine og slå opp til Filipperne 2,4. De står opp når de har funnet verset. (Voksen medhjelper støtter de som trenger hjelp.) Les deretter teksten sammen: «Tenk ikke bare på deres eget beste, men på de andres.»

Si: **La oss huske på å be for den personen vi har tenkt spesielt på i dag, men la oss ikke glemme å be for dem som de andre i klassen har tenkt på heller.**

Si: **Husk på «Den røde tråden» fra leksen for i dag**:

GUD ØNSKER AT JEG SKAL SI IFRA NÅR ANDRE TRENGER MIN STØTTE.

Si: **La oss ta vare på disse kortene/papirarkene i biblene våre og be hver dag for ham eller henne vi tenkte spesielt på.**

4 Del med andre

Vi deler det vi har lært med andre

Vennskapelig rollespill

Be barna om lage et lite rollespill der de inviterer naboer og venner til sabbatsskolen. Oppmuntre dem til å tenke ut hva hver enkelt av vennene er interessert i. Deretter kan de forsøke å tenke på et eller annet som foregår i kirken, som har med dette å gjøre. De bør nevne denne interessen når de ber vennen til kirken.

Avslutning

Minn barna på å lese leksen og å gjøre de daglige aktivitetene i lekse 4 i lekseheftet.

Som avslutning kan du be to barn om å be om at Gud må gi alle i gruppen mot til å si ifra når andre trenger støtte og hjelp fra Gud. Avslutt med å be selv, idet du takker Gud for at han er med hvert enkelt av barna når de sier ifra når andre trenger støtte, og når de forteller andre om ham.

Henvisninger
1. Mosebok 18,20-33;
Alfa & Omega 1, s.119 og 122

Minnevers
«Tenk ikke bare på deres eget beste, men på de andres.»
(Filipperne 2,4)

Den røde tråden
Gud ønsker at jeg skal si ifra når andre trenger min støtte.

Gjester fra himmelen

«Jenter!» ropte Karsten sint og smelte ytterdøren. « Jeg hater jenter! De ødelegger alt.» Karsten trampet med føttene. «Jeg skal aldri mer leke med jenter!»

«Hva med meg?» spurte mamma.. «Jeg er jente, og det er søsteren din Annika også.»

Plutselig skjønte Karsten hva han egentlig hadde sagt, og han klemte den tre år gamle lillesøsteren sin. «Du er ikke som andre jenter, Annika,» smilte han. Karsten tenkte seg om en liten stund. «Greit, da. Jeg tok feil,» innrømmet han. «Jenter er ikke så ille. Julie er venninnen min, men jeg ble faktisk ganske sint på henne i dag!» Mamma smilte. «Selv når folk ikke er så greie, kan vi forsvare dem. Det minner meg om Abraham, og den dagen han forhandlet med Gud.»

Det var en varm dag, og Abraham satt i skyggen av teltet sitt og så utover dalen. Plutselig fikk han øye på noe som beveget seg et stykke unna. Tre menn stod ved veikrysset like bortenfor teltplassen hans. Det så ut som om de snakket sammen for å bli enige om hvilken vei de skulle gå. Abraham reiste seg raskt, og løp bortover til mennene. Han kom fram akkurat idet de snudde seg for å gå videre mot Sodoma. Abraham bøyde seg ned foran mennene.

«Vær så snill, bli en stund i teltet mitt. La meg få hente litt vann, så dere kan vaske føttene og hvile dere her under treet! Så vil jeg komme med litt mat som dere kan styrke dere med, før dere drar videre.»

«Takk, det vil vi gjerne,» sa mennene. «Gå og gjør som du sa.» Abraham fortet seg tilbake inn i teltet. «Sara,» ropte han til konen sin, «Vi har gjester. Vær så snill, hent noe mel og bak brød til dem.» Så skyndte Abraham seg med å hente mat som tjenestegutten laget i stand.

Da brødet, melken, rømmen og den andre maten var ferdig, serverte Abraham gjestene sine selv. Mens de spiste, stod han i skyggen av et tre og så på. Sara satt rett innenfor teltåpningen, så hun kunne høre hva mennene snakket om. «Hvor er Sara, konen din?» spurte en av gjestene. «Hun er i teltet,» svarte Abraham. «Neste år på denne tiden kommer hun til å ha en sønn,» sa gjesten. Da Sara hørte det, lo hun. Tenke seg til, å få en sønn, så gammel som hun var! «Hvorfor lo Sara?» spurte den fremmede. «Finnes det noe som er for vanskelig for Herren?» Nå forstod både Abraham og Sara at de hadde besøk av Herren selv.

Da Abrahams gjester var ferdige med å spise, reiste de seg for å gå videre. Den gangen var det vanlig å følge gjestene et stykke på veien, og det gjorde Abraham også. Herren ble stående for å snakke med Abraham, mens de andre fortsatte å gå bortover veien. «Jeg har hørt hvor onde de er i Sodoma,» sa Herren. Abraham hadde også hørt om onde ting folkene i Sodoma drev med. Han tenkte på Lot og familien hans som bodde der. Abraham elsket familien til nevøen sin. Nevøen var ikke ond. Abraham var også bekymret for alle de andre som bodde i Sodoma. Mange av dem kjente ikke Gud.

«Herre,» sa Abraham. «Kommer du til å ødelegge de gode menneskene sammen med de onde? Hva om det er femti gode mennesker i Sodoma, vil du ikke spare byen da?» Herren svarte: «Finner jeg femti gode mennesker i Sodoma, vil jeg spare byen for deres skyld.»

Abraham tenkte seg om en liten stund. Hans gode hjerte fikk ham til å spørre Herren igjen: «Hva om det bare finnes førtifem gode mennesker i byen?» «Jeg vil ikke ødelegge Sodoma hvis det finnes førtifem gode mennesker der,» svarte Herren.

Abraham var ikke fornøyd enda. Tre ganger til spurte han Herren om å spare byen. Den fjerde gangen bønnfalt han Herren. «Ikke bli sint på meg, Herre, men la meg spørre deg en gang til. Vil du spare byen hvis det finnes bare ti gode mennesker der?»

Herren svarte: «For de ti sin skyld skal jeg ikke ødelegge byen.» Så gikk Herren videre til Sodoma. Abraham gikk tilbake til teltet sitt, glad for at han hadde gjort alt han kunne for å redde Sodoma.

53

Daglige aktiviteter

Sabbaten

● Spør en voksen om å hjelpe deg med å finne et rolig sted, gjerne ute i skyggen av et tre. Les 1. Mosebok 18,20-33. Snakk om de store trærne i Mamre, og hvordan de gav skygge til Abrahams gjester. Les minneverset. Lag din egen setning som forteller minneverset med dine egne ord. Skriv den gjerne ned.

Søndag

●Les minneverset og fortellingen «Abraham ber for Sodoma» i lekseheftet ditt.

● Lag en tegning av noe du er spesielt interessert i. Er du interessert i noe Gid er interessert i?Hvorfor tror du Gud er, eller ikke er, interessert i det samme?

Mandag

● Forsøk å lære minneverset utenat. Abraham viste at han brydde seg om folkene i Sodoma ved å be Herren spare byen. Hvilken annen historie denne måneden forteller om hvordan Abraham brydde seg om menneskene som bodde i Sodoma? (Se 1. Mosebok 14.)

Tirsdag

● Tenk på Abraham og hvordan han brydde seg om innbyggerne i Sodoma. Tror du det finnes onde mennesker i byen der du bor, eller i nærheten ellers? Tror du at Jesus elsker dem likevel? Hvordan kan du vite svaret? Les Romerne 5,8.

● Finn fram 50 små steiner, bønner, riskorn eller noe lignende. Tenk deg at de forstiller noen av menneskene i Sodoma. Ta bort steiner eller noe annet du har funnet fram, for hver gang Abraham ber Herren om å spare byen for færre mennesker ettersom du leser leksehistorien igjen (eller gjerne 1. Mosebok 22-33). Fortsett helt til det bare er ti stykker igjen. Tror du Gud elsker de ti menneskene? Eller ett eneste menneske?

Onsdag

● Si fram minneverset for en i familien. Be noen om å hjelpe deg å finne Jesaja 58,7. Hvilke behov står det om i dette bibelverset? Snakk med en voksen om hvordan du kan hjelpe noen med å få dekket disse behovene. Be om at Gud må la deg forstå hvordan du best kan hjelpe noen med noe av det som det står om i verset.

Torsdag

● Si minneverset ditt til noen som ikke bor hjemme hos deg. Lag en liste over fem mennesker du kjenner, som ikke kjenner Jesus. Ved siden av hvert navn, noterer du en interesse du tror personen har. Tenk på måter du kan vise dem din interesse for noe av det de liker å bruke tid på. Be Gud om at han må vise deg en måte du kan fortelle minst to av disse menneskene om ham på.

Fredag

● Si minneverset ditt høyt for familien din, gjerne under fredagskveldsandakten. Si det med så mye innlevelse som mulig.

Velg en person fra listen du lagde på torsdag. Be en i familien din om å hjelpe deg til å tenke ut en måte å bruke noe den personen er interessert i, for å fortelle ham eller henne om Jesus. (Du kan sende et kort, et bibelvers, invitere dem til kirken eller noe lignende.) Be familien din om å være med å be både for denne personen og for deg, nå når du skal vitne for ham eller henne om Jesus.

Notater:

Samuel snakker på vegne av Gud

Henvisninger
1. Samuel 12; *Alfa & Omega 2, kap.24*

Minnevers
«For sitt store navns skyld vil Herren ikke forkaste sitt folk, for han har satt seg fore å gjøre dere til sitt folk.» (1. Samuelsbok 12,22)

Mål
At barna skal:
Vite at nåde er at Jesus elsker dem.
Føle ærefrykt over at Gud har gjort dem til sine barn.
Gi respons ved å forstå hvilke fantastiske ting Gud har gjort for dem.

Den røde tråden
Gud er glad for at han han gjorde meg til sitt barn.

Månedens tema
Guds nåde er gode nyheter for oss.

Kort sammendrag av bibelfortellingen
Samuel begynner å bli gammel. Gud gir folket en konge fordi de har ønsket det så inderlig. Samuel holder en tale der han minner dem om de gode tingene Gud gjorde for folket tidligere. Han ber Herren om å sende torden og regn for at folket skal forstå at de gjorde en feil ved å be om en konge. Under stormen blir de skremt, og vedgår feilen de har gjort. Gud sier at han likevel er glad for at de er hans barn.

Denne leksen handler om tjeneste for andre
Fordi Gud elsker sitt folk, tilgir han dem feil de har gjort tidligere, og gir dem muligheten til å begynne på nytt. Når de velger å identifisere seg som hans barn, blir Herren svært glad og gir dem kraft til å forbli det.

Lærerens «verdt å vite»
«Det regnet ikke under hvetehøsten i mai og juni. Himmelen var klar og skyfri, og luften var klar og mild. Da det fryktelige uværet brøt løs på denne årstiden, ble alle grepet av frykt, og de bekjente den synden de var skyldige i.» (*Alfa & Omega 2, s.197)*
Samuel slutter ikke med å være profet idet han gjør det klart hvem som blir Israels konge. Han vil fortsette med å være Guds talerør overfor folket og den nye kongen. Se også 1. Samuelsbok 12,23-24 og Nehemja 9,17.

Dekorering av rommet
Skap et utemiljø med trær, steiner, telt, skjold og lignende. Sett noen «sauer» et stykke unna teltene og skjoldene. Du kan også velge å lage en oppslagstavle om det samme temaet, eller bruke flanellografen.

Program

	Program	Minutter	Aktiviteter	Dette trenger du:
	Velkommen	Til alle er kommet	Ønsk barna velkommen ved døren. Har uken vært fin eller litt vanskelig?	Ingenting
1	Forberedende aktiviteter	Inntil 10 minutter	A. Mitt verste øyeblikk B. Hvor ille? C. Noen er glad i meg D. Gratis til meg	Tegneark, fargestifter/blyanter, bibler Plastikkpose, flere knusbare gjenstander Ingenting Ark, fargestifer/blyanter
Ditt valg	Sang og bønn*	Inntil 10 minutter	Fellesskap	Sangbøker, *Barnas misjon* Kollektkurv/bolle dekorert som kongekrone, Regndråpeformede papirbiter
2	Bibelfortellingen	Inntil 20 minutter	Opplev fortellingen Vi leser Bibelen	Lysbryter, tromme og/eller grytelokk, sprayflaske fylt med rent vann. Bibeler, «flip-over» eller tavle, noe å skrive med (tusj eller kritt)
3	Leksen i praksis	Inntil 15 minutter	*Utakknemlig rollespill*	Bandasje eller plaster, to penner, papirlommetørklær, pen og ren jakke, gammel og skitten jakke.
4	Del med andre	Inntil 15 minutter	*Spør meg!*	Tykt, farget papir, saks, papirkrus, tusj eller fargestifter, dobbeltsidig teip eller sikkerhetsnåler.

***Sang og bønn kommer inn i programmet der det måtte passe best.**

Velkommen

Ønsk barna velkommen ved døren. Spør dem hvordan uken har vært – hva de er glade for/bekymret over. Begynn på den forberedende aktiviteten du har valgt å bruke.

1 Forberedende aktiviteter

Velg den aktiviteten som passer best i din klasse

Materiell:
- Tegneark
- Fargestifter/blyanter
- Bibler

A. MITT VERSTE ØYEBLIKK

Si: **Tenk på noe trist eller skummelt du har opplevd. Tegn en tegning eller skriv om det. Ikke skriv navnet ditt på arket.** (Voksne medhjelpere støtter de som trenger hjelp.)

Samle inn tegninger og fortellinger. Uten at du viser dem til klassen, forteller du hva du tror tegningene representerer og leser fortellingene. Ros innsatsen barna gjorde med tegning og skriving. Si at du kan forestille deg hvor ille opplevelsene deres må ha vært, og hvor leit de må ha hatt det.

Oppsummering

Les 1. Samuelsbok 12,22. Si: **Dette verset handler om «Den røde tråden» vi har om i dag. Det står at selv om vi gjør noe som er veldig dumt, så kan vi likevel si:**

GUD ER GLAD FOR AT HAN GJORDE MEG TIL SITT BARN.

Materiell:
- Plastikkpose
- Flere knusbare gjenstander

B. HVOR ILLE?

Legg flere ting i posen som barn lett kan være uheldige å knuse. For eksempel en glassbolle, en vase eller et bilde i ramme.

La flere av barna varsomt velge en gjenstand fra posen, for så å holde den fram slik at alle kan se hva det er. For hver gjenstand spør du: Ville mamma og pappa si at å knuse denne ville være: 1. Ille, 2. Ganske ille, eller 3. VELDIG ille!

Gi barna tid til å svare.

Oppsummering

Si: **Mammaer og pappaer blir lei seg når barna er ulydige og knuser noe av den grunn. De kan til og med bli sinte, men de elsker barna sine likevel. Gud er enda mer kjærlig enn mammaer og pappaer. Han er alltid glad for at han gjorde dere til sine barn. Hva tror dere er «Den røde tråden» for i dag?** Oppmuntre barna til å si «Den røde tråden» sammen med deg:

GUD ER GLAD FOR AT HAN GJORDE MEG TIL SITT BARN.

C. NOEN ER GLAD I MEG

Si: **Menneskene som elsker oss viser dette på mange forskjellige måter. La oss se om ikke vi kan komme på mange av disse måtene nå. Jeg begynner. Noen viser meg kjærlighet ved å – gi meg en klem. Den neste sier: «Noen viser meg kjærlighet ved å gi meg en klem og ved å…» (tilføy noe annet.) Fortsett runden rundt ved at hvert av barna gjentar det som allerede er sagt og deretter tilføyer noe. (I store menigheter kan barna deles inn i grupper på 6-10 personer, hver med sin voksne medhjelper.)**

Oppsummering

Si: **Vi er virkelig HØYT elsket! Les 1. Samuelsbok 12,22 sammen med meg.** La barna få tid til å finne teksten. Deretter leser dere den sammen. «…**gjøre dere til sitt folk» betyr at han ønsker å gjøre oss til sine barn. Hvis Gud er glad for å gjøre oss til sine barn, hva tror dere han synes om oss?** (Han liker oss veldig godt; han elsker oss.) **Hvordan vet vi at Gud aldri kommer til å slutte å være glad i oss? På grunn av det Bibelen forteller oss**. Be alle om å hjelpe deg med å si «Den røde tråden» høyt.

GUD ER GLAD FOR AT HAN GJORDE MEG TIL SITT BARN.

Materiell:
- Ark
- Blyanter, fargestifter

D. GRATIS TIL MEG

La barna jobbe i par eller grupper der de priser Gud ved å lage et dikt, en sang, et bilde, en liten tale eller at de rett og slett mimer noe Han gir oss helt gratis. Etter 7-10 minutter ber du barna om å vise eller framføre det de har laget/gjort – en gruppe av gangen.

Oppsummering

Spør: **Kunne det tenke seg at vi av og til overser de velsignelsene Gud gir oss? Hvordan tror dere han har det da**? (Her passer alle svar som handler om å huske på hans kjærlighet til oss.) **Hva synes Gud om oss hvis vi glemmer og vanærer ham?** Hvis barna ikke svarer med «Den røde tråden», oppmuntrer du dem til å si den sammen med deg.

GUD ER GLAD FOR AT HAN GJORDE MEG TIL SITT BARN.

Sang og bønn

Ditt valg

Fellesskap

Snakk sammen om hvordan barna har hatt det i løpet av uken (fint eller litt vanskelig), alt ettersom hva de sa til deg ved døren (bruk skjønn). La dem få tid til å til å dele erfaringer fra forrige ukes lekse. Gi besøkende en ekstra varm velkomst, og presenter dem for resten av klassen. Gjør noe spesielt ut av fødselsdager og andre viktige begivenheter.

Forslag til sanger

«Jesus elsker alle små, Bibelen forteller så.» (*Vi synger med de minste* nr. 21)
«Min Gud er så god, han har omsorg for meg.»
«Guds rike hører barna til» *(Barnas lovsang, nr. 37)*
«Jeg vet ingen» (*Barnas lovsang, nr. 69 a og b; Barnesangboka nr. 140)*
«Sprell levende» (*Spre gleden)*

Misjon

Se *«Barnas misjon».*

Kollekt

Som kollektkurv bruker du en bolle dekorert som en kongekrone. Be hvert av barna om å foreslå en ting de tror Gud kan gjøre med pengene vi gir.

Bønn

Materiell:
✘Regndråpeformede papirbiter til hvert av barna.

Regndråpebønn – hvert av barna skriver eller tegner en god ting Gud har gjort og et bønneemne på hver sin regndråpeformede papirbit. (Voksne medhjelpere støtter de som trenger hjelp.) En gruppe kommer fram (små menigheter: alle deltar) og hvert av barna ber om det de skrev på regndråpen. (Ingen presses til å be.) Avslutt med at du ber om spesielle bønneemner for andre, og eventuelt bønneemnene til de som ikke ønsket å be høyt.

2 Bibelfortellingen

Å oppleve bibelfortellingen

Materiell:
- Sprayflaske fylt med rent vann
- Flere gryter og lokk og/eller kakeformer for å lage høy lyd når de blir mistet på gulvet eller slått mot hverandre
- Gjenstand som skal forestille en tromme eller leketromme med «trommestikker»

Spesielle effekter

Lys som skrus av og på

Slag på trommen

Høy lyd fra gryter/grytelokk og lignende

Sprayflaske fylt med rent vann for å etterligne regn

Når du kommer til den riktige delen av fortellingen, leser du 1. Samuelsbok 12,16-18, mens barna lager bråk med grytelokk og lignende. Samtidig sprayer du litt vann utover gruppen.

Har du noen gang hatt lyst til å gjøre noe, selv om det ville gjøre mammaen din, pappaen din eller læreren din lei seg? Jeg håper ikke det. Det var dette som skjedde mellom Israels folk og Samuel. Folket ville ha en konge til å lede dem istedenfor Samuel.

Derfor snakket Samuel med Gud, og Gud gav folket kong Saul. Da kongen ledet Israel til en stor seier, ønsket folket å feire kongen sin.

«La oss dra til Gilgal,» foreslo Samuel. «Der kroner vi kongen og ofrer til Herren.»

Slik var det at Samuel, kong Saul og folket samlet seg i Gilgal til en stor feiring. De ofret og tilbad Herren. Etter en stund ba Samuel, som nå var en gammel mann, folket om å roe seg ned før han begynte å tale til dem.

«Gud har gjort det dere bad ham om,» sa Samuel. «Han har gitt dere en konge; kongen er lederen deres. Jeg har vært lederen deres helt siden jeg var ung og fram til denne dag. Si meg: Har jeg noen gang lurt noen av dere eller gjort noe galt mot noen av dere? Har jeg noen gang stjålet fra dere?»

«Nei,» svarte folket. «Du har aldri verken gjort urett mot oss eller undertrykket oss.»

«Bra,» svarte Samuel. «Hør nå på meg, og tenk over alle de gode tingene Gud har gjort for dere, for fedrene deres og for deres fedre igjen da Herren var deres konge.»

Samuel minnet dem om hvordan Gud hadde sendt Moses og Aron for å lede folket ut av Egypt. «Husker dere hvordan Israel glemte Herren og begynte å tilbe avguder?» fortsatte Samuel. «Herren tillot dem å bli slavene til Sisera. Hva gjorde folket da?»

«De bad Herren om å frelse dem,» sa noen av dem som hørte på.

«De lovte å tjene Herren igjen,» svarte noen andre.

Samuel minnet dem om at det samme hendte om igjen og om igjen. «Israel glemte Herren mange ganger,» sa han. «Hver gang sa de: «Vi har gjort noe galt; vi er leie for det. Vi vil tjene deg, Herre!» Selv om det samme skjedde mange ganger, tilgav Gud dem hver eneste gang og reddet dem fra de fiendene de hadde.»

Samuel fortsatte: «Nå har dere bedt om en konge, og Herren har gitt dere en. Dere må lyde kongen, og samtidig må dere også lyde Herren.»

(Les 1. Samuelsbok 12,16-18 mens barna lager «uværslyder» med grytelokk etc.)

Folket stimlet sammen. De var kalde, våte og skremte. «Be til Gud om at vi ikke må miste livet,» sa de til Samuel. «Det var galt av oss å be om en konge.»

«Ikke vær redde,» svarte Samuel kjærlig. «For sitt store navns skyld vil Herren ikke forkaste sitt folk, for han har satt seg fore å gjøre dere til sitt folk.» (1. Samuelsbok 12,22).

«Dere gjorde noe galt,» sa Samuel, « men dere er fremdeles Guds folk. Jeg skal be for dere, og jeg kommer til å være her for dere når dere trenger hjelp. Ikke tilbed avguder og husk alltid å tjene Herren av hele deres hjerte.»

Guds utvalgte folk følte seg bedre til mote. Enda en gang var de fast bestemte på å huske på alle de gode tingene Gud hadde gjort for dem.

Oppsummering

Spør: **Hva tror dere at dere ville synes om talen til Samuel hvis dere hadde vært der og hørt på den gangen?**

Les 1. Samuelsbok 12,20 høyt. Spør: **Hvem er den mektigste personen dere vet om?** (Statsministeren, presidenten i USA, den øverste lederen i hæren, en krigshelt etc.) **Hvor mektig er den personen i forhold til Gud?** (De er svake alle sammen, når vi sammenligner dem med Gud.) **Hva synes dere om å tjene en så mektig Gud av hele hjertet?** (Glad, skremmende, trygt, spesielt, heldig etc.) **Hva tror dere Gud synes om dere?**

Oppmuntre barna til å gjenta «Den røde tråden»:

GUD ER GLAD FOR AT HAN GJORDE MEG TIL SITT BARN.

Vi leser Bibelen sammen

Les 1. Samuel 12 for barna, eller la dem lese kapittelet høyt selv på følgende måte: Du leser hva Samuel sier selv, eller lar ett av barna lese denne delen. De andre barna leser folkets kommentarer. Velg en til å lese «fortellerdelen» i vers 18. La de barna som ønsker det, lese etter tur:

Samuel sier:	Folket sier:	Fortelleren sier:
versene 1-3	vers 4	
vers 5 – første del	vers 5 – andre del	
versene 6 -17		vers 18
	vers 19	
Versene 20 – 25		

Spør: **Hvilke gode ting står det her at Gud gjorde for sitt folk?** (versene 8 og 11). **Hva gjorde Gud da folket glemte ham?** (vers 9). Tegn en sirkel som er så stor at alle kan se den. Si: **Det var flere ting Guds folk og Gud gjorde om igjen og om igjen. La oss se etter i biblene våre og skrive disse tingene på denne sirkelen. Hvilke ting er det?** (vers 8 – folket bad Gud om å frelse dem, Gud hjalp dem; vers 9 – folket glemte Gud, Gud tillot at de fikk problemer; vers 10 – folket angret og bad Gud om å frelse dem; vers 11 – Gud hjalp dem, etc.) **Hvorfor tillater Gud av og til at leie ting skjer med oss?** (La barna svare, og be så en av dem om å lese Hebreerne 12,6. Forklar ordene «tukter» og «refser») Vær nøye med at du også forklarer at dette verset ikke betyr at alt trist eller vondt som hender betyr at Gud «tukter» eller «refser» oss, men at mye vondt rett og slett skjer fordi ondskapen kom inn i verden ved syndefallet.

3 Leksen i praksis

Materiell:
- Bandasje eller plaster
- To penner
- Papirlommetørklær
- Pen og ren jakke
- Gammel og skitten jakke

Utakknemlig rollespill

Framfør dette rollespillet med ett barn. Ikke takk en eneste gang.

- ✖ Du faller og får skrubbsår på kneet ditt; barnet gir deg bandasje eller plaster.
- ✖ Pennen din er tom for blekk; barnet lar deg låne sin penn.
- ✖ Du nyser; barnet gir deg et papirlommetørkle.
- ✖ Du er kald; barnet tilbyr seg å låne en ren og pen jakke.
- ✖ Denne gangen avslår du uhøflig og velger isteden en gammel og skitten jakke.
- ✖ Når barnet spør om du vil sitte ved siden av ham eller henne, vil du ikke det.

Oppsummering

Si: **La oss tenke over dette, men ikke svare høyt: Glemmer vi kanskje av og til å være takknemlig for gavene Gud gir oss?**

La noen lese 1. Samuelsbok 12,22. Si: **Dette verset forteller oss at selv om vi av og til ikke oppfører oss som Guds barn, er han likevel glad for at han gjorde oss til sitt folk. Han elsker oss fordi han er Gud, og slik er Gud. Hva kommer vi til å huske fra i dag? Gud elsker meg og…** (la barna gjenta «Den røde tråden»):

GUD ER GLAD FOR AT HAN GJORDE MEG TIL SITT BARN.

4 Del med andre

Materiell:
- Tykt, farget papir
- Saks
- Papirkrus
- Tusj eller fargestifter
- Dobbeltsidig teip eller sikkerhetsnåler

Vi deler det vi har lært med andre

Spør meg!

Barna bruker pappkrusene for å tegne en sirkel på papiret. De klipper ut sirkelen, og skriver «SPØR MEG!» på den. Fest «skiltet» på brystet. Si: **(Barnets navn) vær vennlig å komme hit slik at du kan spørre meg.**

Barnet: «Hva skal jeg spørre deg om?» (Pek på «skiltet» ditt.)

Led barnet til å si: «Fortell meg om «skiltet» ditt!

Lærer: **GUD ER GLAD FOR AT HAN GJORDE MEG TIL SITT BARN. Når dere har på dere «skiltene» deres bør dere være forberedt på at folk kommer til å spørre dere om dem. Dere kan si fram «Den røde tråden» for i dag til de som spør. De kommer også kanskje til å spørre HVORFOR Gud er glad for at han gjorde deg til sitt barn.** Utfordre barna til å øve seg i å svare på spørsmålet om «hvorfor». (Fordi han elsker meg så høyt; Jeg bare vet at han er så glad i meg; Det står i Bibelen.) Hjelp barna med å gjenta «Den røde tråden»:

GUD ER GLAD FOR AT HAN GJORDE MEG TIL SITT BARN

Oppsummering

Spør barna: **Hva vil dere gjøre med «skiltet» dere lager i dag? Kommer dere til å ha det på dere? Hvem kan komme til å spørre hvorfor dere går med det? Hva kommer dere til å svare da?**

(Du velger selv om du ønsker å fortelle denne historien. For de yngste barna vil den kunne virke skremmende.)

Materiell:
- Bibler

Landsbyhøvdingen

Det var en gang for lenge siden en stamme som hadde den skikken at de ofret et menneske på en bestemt dag, en gang i året. Måten de bestemte hvem offeret skulle være, var slik: Det første mennesket landsbyprestene så som hadde på seg noe med rødt på, skulle ofres. Nå var det sånn at landsbyhøvdingen ikke likte denne skikken. Det var faktisk slik, at jo mer han tenkte på det, dess verre ble det. Hvordan kunne hans eget folk ofre en av sine egne venner… og det bare fordi han eller hun tilfeldigvis hadde på seg noe rødt den skjebnesvangre dagen?

Landsbyhøvdingen forsøkte å tenke ut en eller annen måte de kunne stoppe denne skikken på, men han visste at ingenting han kunne si, ville stoppe denne forferdelige tradisjonen. År etter år kom landsbyprestene til å fortsette å drepe et uheldig menneske hvert år. Men hva hvis…

Nei. Han kunne ikke gjøre det, eller kunne han? Landsbyhøvdingen ristet på hodet, men tanken ville ikke gi seg. Hva om han selv tok på seg noe rødt den bestemte dagen, og gjorde seg selv til offeret det året? Ville det modige valget hans stoppe den grusomme skikken?

Dagene gikk. Landsbyhøvdingen visste at han ikke hadde lenge igjen. Om natten lå han i sengen sin og stirret i taket, mens han lurte på om han var klar for å dø for en sak han trodde slik på. Lenge, lenge før han var klar for det, gikk solen ned dagen før den store offerdagen. Landsbyhøvdingen fikk ikke sove. Han lå og vred seg i den harde sengen sin, mens han så på at stjernene der ute bleknet sakte i morgenlyset. Klarte han å gjøre det?

Den morgenen var landsbyprestene tidlig ute i jakten på det første sporet av rødt. Hvem kom de til å ofre i dag? Plutselig, der på hjørnet, fikk de øye på ham. En mann kom gående imot dem med en rød kappe rundt skuldrene. Raskt løftet de buene sine og skjøt ham.

«Hvem er det?» ropte en av prestene. De løp mot den døde kroppen, og med ett ble de veldig stille alle sammen.

«Det er høvdingen vår,» var det en som mumlet. «Han gav sitt liv slik at ingen annen måtte dø.»

Snart hadde alle i landsbyen hørt det. «Den kjære høvdingen vår valgte å dø for å redde oss alle sammen!» Fra denne dagen av ble det aldri mer ofret ett menneske i året i den landsbyen. Landsbyhøvdingen hadde ikke gitt livet sitt forgjeves.

Oppsummering

Spør: **På hvilken måte liknet landsbyhøvdingen på Jesus? Han døde selv, istedenfor å la folket sitt dø. Hva har dere lært av denne historien?** (Ethvert fornuftig svar er greit; det skal mye kjærlighet til for å dø for andre.) Les Johannes 3,16 høyt. Hvis barna kan dette verset, kan de si det høyt sammen med deg. Gjenta «Den røde tråden» sammen.

GUD ER GLAD FOR AT HAN GJORDE MEG TIL SITT BARN.

Avslutning

Som avslutningsbønn kan du spørre om noen har lyst til å be og takke Gud for at han har gjort oss til sine barn.

Notater:

Henvisninger
1. Samuelsbok 12;
Alfa & Omega 2, kap. 24

Minnevers
«For sitt store navns skyld vil Herren ikke forkaste sitt folk, for han har satt seg fore å gjøre dere til sitt folk.» (1. Samuelsbok 12,22)

Den røde tråden
Gud er glad for at han gjorde meg til sitt barn.

Samuel snakker på vegne av Gud

«Bestemor, kan jeg få leke med onkel Terje sine gamle biler – de han lekte med da han var liten?» spurte Torbjørn. «De er for gamle og kommer til å gå i stykker,» svarte bestemor. Torbjørn fortsatte å mase, og til slutt lot bestemor Torbjørn få holde esken med biler slik at han kunne kikke på dem. Ganske snart dyttet Torbjørn en bil rundt på gulvet. Bilen gikk i stykker. «Å, nei!» hylte Torbjørn. «Onkel Terje kommer ikke til å like meg lenger! Han kommer ikke til å kalle meg for gutten sin!» «Hvorfor ikke det?» spurte bestemor. «Tror du ikke at onkel Terje, og kanskje heller ikke Gud, vil være glad i deg lenger, bare fordi du gjorde noe galt?» Torbjørn nikket. Bestemor klemte Torbjørn tett inntil seg, og strakte seg etter Bibelen sin. «Torbjørn, da har jeg gode nyheter til deg!» Dette er den fortellingen hun fortalte:

Har du noen gang hatt lyst til å gjøre noe, selv om du visste at det kom til å gjøre moren din, faren din eller læreren din trist? Folkene i Israel gjorde det mot Samuel. De ville ha en konge til å lede seg istedenfor Samuel.

Derfor snakket Samuel med Gud, og Gud gav dem Kong Saul. Da kongen hjalp Israel med å vinne en kamp, ville folket gjerne feire at de hadde sin egen konge

«La oss reise til Gilgal,» foreslo Samuel for hele folket. «Der kan vi krone kongen og ofre til Herren.» Samuel, kong Saul og hele folket dro så av sted, og samlet seg til feiringen. De ofret og tilbad Herren. Etter en stund bad Samuel, som nå var en gammel mann med grått hår, om stillhet. Så begynte han talen sin.

«Gud har gitt dere det dere bad om,» sa Samuel. «Han har gitt dere en konge; han er deres leder. Og hva med meg? Jeg har vært lederen deres helt siden jeg var ung. Si meg: Har jeg noen gang narret dere? Har jeg noen gang stjålet fra dere? «Nei,» svarte folket. «Vi kan med ærlig sinn si at du aldri har narret oss eller gjort oss noe vondt.» «Bra,» sa Samuel. «Stå nå her og lytt. Jeg vil minne dere om alle de gode tingene Gud har gjort for dere, for foreldrene deres og for besteforeldrene deres, da han var deres Konge.

Samuel minnet dem på hvordan Gud hadde sendt Moses og Aron for å lede folket ut av Egypt. – Og folket husket. «Husker dere hvordan Israel glemte Herren og tilbad avguder?» fortsatte Samuel. «Herren tillot dem å bli slavene til Sisera. Hva gjorde folket da?»

«De spurte Herren om å frelse dem,» sa noen av menneskene. «De lovte å tjene Herren,» svarte andre. Samuel minnet dem om at dette hendte igjen og igjen. «Israel glemte ofte Herren. De begynte å tilbe avguder, og ble tatt til slaver. Hver gang sa de: «Vi gjorde noe som var galt; vi er lei for det. Vi ønsker å tjene deg, Gud.» Hver gang tilgav Gud dem, og frelste dem.

Samuel fortsatte: « Nå har dere bedt Gud om en konge, og det har Herren gitt dere. Dere kommer ikke alltid til å like det kongen deres ber dere om å gjøre, men dere må lyde ham akkurat på samme måte som dere lyder Herren. Se dere rundt, og legg merke til hva Herren kommer til å gjøre. Det er innhøstingstid. Jeg skal be til Gud om torden og regn. Dette er for å vise dere hvilken ond gjerning dere har gjort. Dere bad om en konge istedenfor å la Gud lede dere.»

Samuel ropte til Herren, og samme dag rullet tordenen og regnet strømmet ned. Folket klynget seg sammen. De var kalde, våte og skremte.

«Redd oss!» ropte de til Samuel. «Vi tok feil da vi bad om en konge…» «Ikke vær redde,» svarte Samuel kjærlig. «For sitt store navns skyld vil Herren …gjøre dere til sitt folk.» (1. Samuelsbok 12,22 – noe forkortet). Folket følte seg bedre til mote. Bare det at de visste at Gud ønsket å gjøre dem til sitt folk, gjorde at de ble varme innvendig.

«Dere gjorde en feil,» sa Samuel, «men dere er fremdeles Guds barn. Jeg skal be for dere, og jeg kommer fortsatt til å være her for å lære dere hvordan dere kan følge ´den gode vei.´ Husk alltid å tjene Herren av hele deres hjerte. Ikke tilbed avguder.»

Guds utvalgte folk var glade. De bestemte seg for alltid å huske de gode tingene Gud hadde gjort for dem.

Daglige aktiviteter

Sabbaten

● Finn et rolig sted sammen med en i familien din, gjerne i nærheten av en elv eller en foss, hvis det er mulig. Les bibelhistorien i lekseheftet sammen. Forestill deg at du står inne i en foss og kan kjenne hvordan vannet spruter på deg. Les minneverset høyt fra Bibelen i 1. Samuelsbok 12,22.

Søndag

● Les versene i 1. Samuelsbok 12,6-25 høyt sammen med en i familien. Tegn en sky på et ark, og klipp den ut. Gjør det samme for hvert ord i minneverset. Lim bomull på kantene. Skriv hvert av ordene fra minneverset på de forskjellige skyene. Bland «skyene», og forsøk så å legge dem sammen i riktig rekkefølge. Gjem «skyene» til en annen dag.

Mandag

● Ordne «minnevers-skyene» dine i riktig rekkefølge, og si fram minneverset ditt. Les hva Samuel sier i historien i lekseheftet ditt (1. Samuelsbok 12,1-3, 5-første del, 6-17, 20-25). Les sammen med en i familien. Fortell familien din om tre gode ting Gud har gjort for deg.

Tirsdag

● Les sammen med noen i familien din, gjerne som familieandakt, hva folket sa til Samuel (1. Samuelsbok 12,4, 5-siste del, 19). Hvem var Israels første konge – før Saul? (1. Samuelsbok 12,12). Tenk ut fem flotte navn på Jesus, som for eksempel Kongenes Konge. Spill, syng, nynn eller hør på sangen «Jesus er kongen min» (*Barnas lovsang* nr. 77; *Barnesangboka* nr. 149) Ordne «minnevers-skyene» dine i riktig rekkefølge. Prøv så å si minneverset til en i familien uten å se på ordene.

Onsdag

● Les 1. Samuelsbok 12,9 og 12 med noen i familien, gjerne som familieandakt. Nevn navnene på Israel sine fiender. Har du noen fiender? Snakk med familien din om hvordan Gud i så fall kan hjelpe, om det skulle være slik. Forsøk om du kan si minneverset ditt uten hjelp.

Torsdag

● Si minneverset ditt til en venn. Fortell også på din egen måte hva det betyr. Les Samuel sitt «værvarsel» i 1. Samuelsbok 12,16-18, gjerne som familieandakt. Var det bra eller dumt at det skulle regne under innhøstingen av kornet? (1. Samuelsbok 12,17) Lag en tegning av korn og noe av den maten vi kan lage av korn. Spis noe laget av korn i dag.

Fredag

● Vis familien din noe du har laget i forbindelse med leksen denne uken. Fortell litt om det. Si minneverset ditt høyt, og fortell hva du synes om det. Fortell om tre ting du husker spesielt godt fra bibelfortellingen denne uken. Det passer bra å gjøre alt dette som fredagskveldsandakt.

Folket såret Gud og Samuel. Hva syntes Gud og Samuel om folket? Les 1. Samuelsbok 12,22-23 og siste del av Nehemja 9,17. Hva tror du Gud ønsker at vi skal være overfor folk som sårer følelsene våre? Syng sangen «Min Gud er så god» som avslutning.

Gud Seirer!

Henvisninger
1. Samuelsbok 13;16-22;
14, 1-23;
Alfa & Omega, kap.25

Minnevers
«For ingen ting kan hindre Herren i å gi seier, enten vi er mange eller få.» (1.Samuelsbok 14,6 – siste del)

Mål
At barna skal:
Vite at nåden er Guds kjærlige gave som redder dem fra det onde.
Føle seg sikre på at Jesus frelser.
Gi respons ved å takke Gud og gi ham æren for at han frelser dem.

Den røde tråden
Gud frelser meg fra det onde.

Månedens tema
Guds nåde er gode nyheter for oss.

Kort sammendrag av bibelfortellingen
En stor del av filisternes hær er stasjonert i fjellpasset ved Mikmas for å bekjempe og plyndre Israel. Israels soldater er redde, og skjuler seg i huler og groper. Jonatan og våpensveinen hans klatrer i hemmelighet opp til filisternes leir. De overrasker og bekjemper vaktene. Idet bakken skjelver, oppstår det panikk hos filisterne. Israelittene kommer fram fra skjulestedene sine og ødelegger filisternes leir. Herren redder Israel.

Denne leksen handler om nåde.
Gud ønsker hele tiden å finne noen som er villige til å være hans redskap for å øse ut velsignelser over mennesker. Selv om det var frykt og tvil blant hans folk, reddet Gud hele den vantro nasjonen gjennom Jonatan. Gud vil gi seier til de som samarbeider med ham. Han venter hele tiden på muligheten til å få gjøre det.

Lærerens «verdt å vite»
Presten Akia, etterkommer av øverstepresten Eli, bar efoden med urim og tummin-steinene. Han var også med i hæren til Saul. Saul ønsket ikke å vente på det svaret Gud ville gi ham gjennom presten Akia og hans bruk av efoden. Det er dette Saul sikter til idet han i 1. Samuel 14,19 sier «Nei, la det være.» til presten. Saul ba presten om ikke å bruke tid på å få svar fra Gud gjennom efoden. Dette var fordi han raskest mulig ville kjempe videre mot filisterne for å utnytte forvirringen som hadde oppstått i deres leir. (Kilde: Life Application Bible, p.451)

Dekorering av rommet
Se lekse 5.

Program

	Program	Minutter	Aktiviteter	Dette trenger du:
	Velkommen	Til alle er kommet	Ønsk barna velkommen ved døren. Har uken vært fin eller litt vanskelig?	Ingenting
1	Forberedende aktiviteter	Inntil 10 minutter	A. Kan du klatre opp?	Stige ca. to meter høy
			B. Å krysse dødens gap	Kritt eller teip for å lage to meter lang linje
			C. Redningsaksjon	Ingenting
Ditt valg	Sang og bønn*	Inntil 10 minutter	Fellesskap	
			Sang	Sangbøker
			Misjon	*Barnas misjon*
			Kollekt	Kurv eller lignende dekorert slik at den minner om en hjelm eller et skjold
			Bønn	Ingenting
2	Bibelfortellingen	Inntil 20 minutter	Opplev fortellingen	Kostyme til voksen (for eksempel badekåpe/laken og håndkle) Bakgrunnsillustrasjon (stort papirstykke – for eksempel gråpapir) tegnesaker
			Vi leser Bibelen sammen	Bibler
3	Leksen i praksis	Inntil 15 minutter	*Hvem får æren?*	Ingenting
4	Del med andre	Inntil 15 minutter	*Ingenting kan stoppe Gud*	Sakser, papir (gjerne farget), tegnesaker ELLER ballong til hvert av barna

***Sang og bønn kommer inn i programmet der det måtte passe best.**

Velkommen

Ønsk barna velkommen ved døren. Spør dem hvordan uken deres har vært – hva de er glade for/bekymret over. Spør om noen har noe de ønsker å fortelle fra leksen for uken som er gått. La dem begynne på den forberedende aktiviteten du har valgt.å bruke.

1 Forberedende aktiviteter

Velg den aktiviteten som passer best i din klasse

Materiell:
- Stige, omtrent to meter høy
- Puter som sikkerhet i tilfelle fall

A. KAN DU KLATRE OPP?

Stå i nærheten og oppmuntre barna til å klatre opp på stigen. Når de kommer til toppen, roser du dem, og oppfordrer dem til å se seg rundt i rommet før de klatrer ned igjen.

Oppsummering

Spør: **Hva var vanskeligst – å klatre ned eller å klatre opp? Hvorfor synes noen det er vanskeligst å klatre ned? Når man klatrer opp, pleier man gjerne å se oppover, og man vet at det neste trinnet er nært; når man klatrer ned, ser man hele veien ned og blir skremt. Å stole på Gud er som å se oppover. Å stole på Gud er å huske på at…**(si fram «Den røde tråden»)

GUD FRELSER MEG FRA DET ONDE.

Materiell:
- En to meter lang rett linje tegnet eller festet på gulvet eller bakken. (En linje for hver gruppe på seks til åtte barn.)
- En voksen til å holde øye med hvilke par som begge klarer å krysse samtidig

B. Å KRYSSE DØDENS GAP

Del gruppen inn i to like lag på seks til åtte barn. La lagene stille opp ansikt til ansikt med hverandre, ett lag ved hver av endene på en to meter lang og rett linje tegnet eller festet til gulvet/ bakken.

Si: **Nå skal vi forestille oss at linjen foran dere er den eneste veien dere kan komme dere over «dødens gap». Ett eneste feiltrinn, og dere stuper rett ned i vannet 100 meter under. Hvis dere faller av** (tråkker utenfor linjen), **må dere gå tilbake til start og begynne på nytt. En fra hvert lag må klare å komme over «dødens gap» på samme tid.** (En voksen noterer seg hvilke par som klarer å komme over «dødens gap».)

Oppsummering

Be den som noterte seg hvilke par som klarte å komme over «dødens gap», altså de parene der begge klarte å komme over, om å fortelle hvem disse var. Spør: **Hva syntes dere om denne leken?** Til de parene som kom over begge to: **Hvem kan dere takke for at det gikk bra?** (Den jeg var på lag med.) **Les 1. Samuel 14,6 – siste del, høyt. («For ingen ting kan hindre Herren i å gi seier, enten vi er mange eller få.) Bør vi takke Gud når vi slipper unna det som er farlig?** (Ja) **Hvorfor? «Den røde tråden» i dag er veldig viktig! Husker dere hvordan den er?** Hjelp barna med å si «Den røde tråden».

GUD FRELSER MEG FRA DET ONDE.

C. REDNINGSAKSJONEN

Be barna om å sette seg i en tett sirkel rundt deg, lukke øynene sine og tenke på en gang da de selv ble reddet i en vanskelig situasjon, eller så på at et annet menneske ble reddet.

La barna fortelle hver sin historie.

(I store klasser deles barna inn i grupper sammen med voksne medhjelpere. Etter fem til seks minutter forteller to av gruppene om den mest dramatiske redningsaksjonen de fikk høre om i sin gruppe.)

Oppsummering

Spør: **Hvem var helten i disse redningsaksjonene dere har fortalt om nå, den som ble reddet eller redningsmannen?** (Redningsmannen) **Hva har Gud reddet oss fra?** (Feil vi har gjort, synd) **Gud redder oss fordi han elsker oss. Det er akkurat det samme hva vi har gjort, han ønsker å tilgi oss og gjøre oss til en del av sin familie – det er nåde. Når du hører ordet nåde, håper jeg at du husker «Den røde tråden» for i dag. Si den sammen med meg nå:**

GUD FRELSER MEG FRA DET ONDE.

Sang og bønn Ditt valg

Fellesskap

Fortell hvordan barna har hatt det i løpet av uken som er gått (fint eller litt vanskelig), alt ettersom hva de fortalte deg ved døren. (Bruk skjønn). Gi besøkende en ekstra varm velkomst, og fortell alle hva de heter. Gjør noe spesielt ut av fødselsdager og andre viktige begivenheter.

Forslag til sanger

«Jeg er ikke i infanteriet»
«Han har den hele vide verden» *(Barnas lovsang nr. 43 a og b)*
«Jeg går ikke ensom her» *(Barnesangboka nr. 91 N og B)*
«Han har kastet alle mine synder» *(Barnas lovsang nr. 205 a og b; Barnesangboka nr. 92; (Sanger for de minste nr. 38)*
«Vår Gud er så stor, (så sterk og så mektig)» *(Sanger for de minste nr. 19)*
«Gud er alle steder» (*Spre gelden)*

Misjon

Se *Barnas Misjon*

Kollekt

Ta opp kollekten i en kurv eller lignende som er dekorert slik at den minner om en hjelm eller et skjold. Minn barna på at kollekten vil ble brukt til å kjempe mot alt som er ondt.

Bønn

Spør barna om de har noe de ønsker at dere skal be spesielt for, og takk Gud for at han frelser oss fra det som er ondt.

2 Bibelfortellingen

Å oppleve bibelfortellingen

Materiell:
- Badekåpe og håndkle/turban (kostyme til voksen)
- Bakgrunnsillustrasjon
- Papir og tegnesaker

Kle deg ut (eller la en annen voksen gjøre det) som et menneske som levde på Bibelens tid. Fortell historien som om du var der og så det alt sammen.

Heng opp et stort papirstykke på en del av veggen, og tegn den berghammeren filisterne hadde slått leir bak. Dette blir bakgrunnsillu-strasjonen for fortellingen. (Barna kan være med å tegne denne som en del av de forberedende aktivitetene.)

Forteller: (Pust og pes som om du kommer løpende rett fra slagmarken.)

Gud være lovet! Dere hørte kanskje at ingenting hendte ved fronten.

Ja, tenk, det er sant. Soldatene vår gjemte seg i huler og brønner. Fienden hadde tusener av vogner, og det virket som om de godt bevæpnede soldatene deres var like mange som stjernene på himmelen. Alle som en hadde spyd eller sverd.

Ingen av våre soldater hadde spyd eller sverd. Det var det bare Saul og Jonatan som hadde. Fienden hadde nemlig tatt fra oss smedene våre. Alt soldatene våre hadde, var hammere og høygafler. Alle vet at man ikke vinner kriger med gårdsredskaper! Det var derfor mange av soldatene våre gjemte seg. Men det gjorde ikke Jonatan, sønnen til kong Saul. Han var den eneste som trodde at Gud kunne vinne slaget.

En dag hvisket Jonatan til våpensveinen sin: «Kom, så drar vi.» Denne våpensveinen var offiseren som bar skjoldet til Jonatan. Han skjønte med en gang at Jonatan hadde en hemmelig plan. Derfor kledde han raskt på seg, og fulgte Jonatan ut av leiren. Ingen hørte at de dro av sted.

«Vi kan komme oss fram til filisternes forpost hvis vi klatrer gjennom skaret mellom de to fjellknausene,» forklarte Jonatan. «Gud vil la oss komme forbi vaktene, og Han vil gi oss seier. Ingen ting kan hindre Herren i å gi oss seier, enten vi er mange eller få.»

«Bare gå på,» sa offiseren. «Jeg skal følge deg hvor enn du vil.»

«Nå drar vi over til de mennene der borte, så de får øye på oss,» sa Jonatan idet han satte av sted mot forposten til filisterne. «Sier de da: Stå stille til vi kommer bort til dere, så blir vi stående der vi er, og går ikke opp til dem. Men sier de: Kom opp til oss, så tar vi det som tegn på at Herren har gitt dem i vår hånd, og vi går opp.»

Sakte gikk de inn i den dype kløften på vei mot skaret. Da de var kommet langt nok, stilte de seg opp rett foran vaktene ved forposten til filisterne.

«Se!» ropte en av filisterne høyt. «Der er det noen israelitter som er kommet ut av hulene de har gjemt seg i!»

En annen ropte: «Kom opp til oss, så skal vi si dere noe!»

«Det er tegnet vårt!» hvisket Jonatan. «Herren har gitt dem i våre hender.» De to begynte å klatre oppover den bratte fjellskrenten. Da de hadde nådd toppen, tok Jonatan noen modige steg fram (ta flere store steg), og våpensveinen hans var rett bak ham. Rundt 20 filistervakter ventet på å angripe på et lite område, men Jonatan og våpensveinen hans stolte helt på at Gud ville hjelpe dem til seier. Slik ble det også. Gud hjalp dem slik at de klarte å slå vaktene.

Vakter på andre fjellknauser som stod og så på det som skjedde, fikk panikk og ble forvirret da de så hva som hendte. De ropte ned til soldatene i filisterne sin leir, og så fikk de også panikk. Til og med soldatene i vognene fikk panikk. Snart var alle opptatt av en ting, og det var å komme seg av sted. De begynte å skubbe og slåss med hverandre. Bakken ristet som om en stor hær med hester og vogner var på vei. Gud hjalp Israel. Det visste Jonatan, og det visste filisterne.

Denne dagen hadde Gud vist Israel stor nåde. «På denne dagen har Herren reddet oss,» sa folket.

Jonatan og våpensveinen hans var enige. Herren hadde vunnet en stor seier. «For ingen ting kan hindre Herren i å gi seier, enten vi er mange eller få» (1. Samuelsbok 14,6 – siste del).

Jeg vil gjerne huske dette verset, og det tror jeg dere også gjerne vil. La oss huske på det neste gang vi opplever noe som er vanskelig. La oss lære verset sammen.

(Gjenta verset flere ganger.) «For ingen ting kan hindre Herren i å gi seier, enten vi er mange eller få.»

Spør: **Hadde det vært mulig for Jonatan å vinne slaget alene?** (Nei) **Ville Gud gjerne hjelpe Israel?** (Ja, han vil at hans folk ikke skal frykte noe.) **Hvem eller hva**

er våre fiender? (Frykt, Satan, synd, fristelser, dårlige vaner etc.) **Ønsker Gud at våre fiender skal vinne?** (Nei) **Kan vi vinne over synden alene?** (Nei) **Hva bør vi huske fra denne bibelfortellingen?** Hjelp barna med å si fram «Den røde tråden».

GUD FRELSER MEG FRA DET ONDE.

Vi leser Bibelen sammen

Materiell:
- Bibler

Les selv eller la barna lese de versene i 1. Samuelsbok 14 som handler om hvordan Gud faktisk reddet Israel. (1. Samuelsbok 14,13-15 og 22 og 23).

Spør: **Hva er panikk?** (Voldsom frykt) **Har noen av dere noen gang fått ordentlig panikk? Fortell oss om det.** Les om den panikken som slo filisterhæren i 1. Samuelsbok 14,15. **Hvem sendte den panikken?** (Vers 15) **Hva skjedde med filisterne etter at det brøt ut panikk?** (Forvirring, de kjempet mot hverandre, de flyktet (versene 20-22)) **Hva skjedde med israelittene?** (Herren hjalp Israel, han reddet dem. (Vers 23).) **I minneverset vårt står det at «ingen ting kan hindre Herren i å gi seier…» (vers 6). Gud frelser mennesker fordi han elsker oss. Finnes det noe som helst som kan hindre Gud i å elske oss? La oss lese Romerne 8,38-39 sammen.** (La barna få tid til å finne verset, for så å lese det høyt sammen. Voksne med-hjelpere støtter de som trenger hjelp.)

3 Leksen i praksis

Hvem får æren?

Arranger en liten og ubetydelig konkurranse, som for eksempel «Førstemann til å hinke på tvers av rommet» eller lignende. Etterpå snakker dere sammen om følgende: Hvem skal vi gi æren til når ting går riktig bra for oss? (Gud og de menneskene Han bruker til å hjelpe oss.) Les 1. Samuelsbok 14,6 – siste del. «For ingenting kan hindre Herren i å gi seier.»

Notater:

4 Del med andre

Materiell:
- Sakser,tykt papir (gjerne farget) blyanter, fargestifter, tusj etc
- *Eller* en ballong til hvert av barna

Ingenting kan stoppe Gud

La barna lage en «dørhåndtak-henger» over temaet i minneverset: «For ingen ting kan hindre Herren i å gi seier, enten vi er mange eller få» 1. Samuel 14,6 – siste del. De kan henge den på døren på rommet sitt, eller gi den til en nabo. («Dørhåndtak-hengeren» lages for eksempel ved å klippe et tykt A4 ark i to på langs, for så å klippe ut en sirkel øverst på arket i passende diameter for at arket skal kunne trees inn på et dørhåndtak. «Dørhåndtak-hengeren» er nå klar til å bli tegnet/skrevet på.)

Alternativ: Lag store tegninger, bokmerker eller små kort med minneverset på. Det er også en mulighet å blåse opp ballonger, skrive minneverset på dem og gi dem til naboer eller andre som kan bli glad for dem.

Oppsummering

Spør barna: **Hva betyr minneverset «For ingen ting kan hindre Herren i å gi seier, enten vi er mange eller få.» for dere? Hva kommer dere til å gjøre med de fine «dørhåndtak-hengerene/bokmerkene/tegningene/kortene/ballongene» vi akkurat har laget? Hvor kommer dere til å ha dem, eller hvem kommer dere til å gi dem til? Hva kommer dere til å si hvis dere gir dem bort?** La barna få tid til å svare.

Avslutning

Samle barna til avslutningsbønn. La to eller tre frivillige være med å takke Gud for at han frelser oss alle fra det som er ondt. Avslutt med å be selv, idet du takker Gud for hans omsorg, og ber om at han må ta vare på dere alle sammen i løpet av uken som ligger foran.

Notater:

Henvisninger
1. Samuelsbok 13,16-22;14,1-23; *Alfa & Omega, kap. 25*

Minnevers
«For ingen ting kan hindre Herren i å gi seier, enten vi er mange eller få.» (1. Samuelsbok 14,6 – siste del).

Den røde tråden
Gud frelser meg fra det onde.

Gud seirer!

Jonas hadde vært riktig stygg mot kameraten sin, Aleksander. Han visste at han burde si unnskyld, men det var så vanskelig. Etter hvert som dagene gikk, syntes ikke Jonas at det var gøy å leke lenger. Han tenkte hele tiden på at han ikke hadde gjort opp med Aleksander. Til slutt merket pappa at det var noe galt med ham. «Hva er det som plager deg, Jonas? Du er vel ikke blitt syk?» sa han. Det endte med at Jonas fortalte pappa alt om hvordan han hadde vært mot Aleksander, men at han ikke fikk seg til å si unnskyld. «Har du tenkt på å be noen om hjelp?» spurte pappa. «Hvem i all verden skal hjelpe meg med å si unnskyld?» sa Jonas. «Det er jo noe bare jeg kan gjøre!» «Ja, det har du helt rett i,» svarte pappa. «Du må gjøre det selv, men Jesus, han kan hjelpe deg selv om du synes det virker altfor vanskelig. Be ham om hjelp og stol på ham, så er jeg sikker på at det skal gå bra!» Jonas tenkte seg litt om. Nå var han fast bestemt på å be Jesus om hjelp og å stole på ham. Han gledet seg allerede til å treffe Aleksander på skolen neste dag. «Kom og sett deg her hos meg,» smilte pappa. Så skal jeg fortelle deg en historie om en som også ba til Gud og stolte på ham når tingene virket ekstra vanskelige. Men i denne historien handler det om noe annet enn det å klare å si unnskyld. Det handler om to hærer og en utrolig modig mann.»

Hæren til kong Saul hadde slått leir under et stort tre i nærheten av Gibea. Filisterne sin leir lå i nærheten av et trangt fjellpass. Hver dag sendte filisterne ut gjenger for å plyndre og plage israelittene. Filisterne hadde tusenvis av vogner, og det kunne virke som om de godt utrustede soldatene deres var like mange som sandkornene i havet. Hæren til Saul kunne ikke måle seg med filisterne sin hær, så soldatene til Saul gjemte seg i huler og uttørkede brønner. Filisterne hadde fanget alle israelittene sine grovsmeder, så ingen av soldatene i Israel hadde verken sverd eller spyd. Bare Saul og Jonatan hadde det. Israels soldater hadde ikke annet enn hammere og høygafler å kjempe med. Men, man vinner ikke kriger med gårdsredskaper! På grunn av alt dette var mange av soldatene redde, og det var derfor de gjemte seg i huler og bak store steinblokker.

Jonatan var likevel ikke redd. Han trodde at Gud kunne vinne slaget. «Kom, bli med meg!» hvisket Jonatan en dag til offiseren som bar det tunge skjoldet hans. Offiseren skjønte med en gang at Jonatan hadde en hemmelig plan. Han gjorde seg klar i en fei, og fulgte Jonatan ut av leiren. Ingen merket at de snek seg vekk.

«Vi kan smyge oss helt fram til filisterne sin utkikkspost hvis vi tar den kronglete veien mellom fjellene,» forklarte Jonatan. «Gud vil la oss komme forbi vaktene, og Han vil gi oss seier. Ingenting kan stoppe Gud fra å redde oss.»

«Du får vise veien,» sa offiseren. «Jeg er rett bak deg hele tiden.» «La oss dra,» sa Jonatan, og satte av sted mot fjellene. Han fortsatte: «Hvis de ber oss om å vente til de kommer ned til oss, når de ser oss, da venter vi. Men hvis de sier : 'Kom opp til oss', vet vi at det er et tegn fra Gud om at Han vil gi oss seier.»

Etter en lang og hard klatretur i fjellet, kom Jonatan og offiseren fram til målet. Frimodige stilte de seg opp slik at vaktene til filisterne kunne se dem klart og tydelig.

«Se!» ropte en av vaktene høyt. «Israelittene kryper ut av hulene sine!» «Kom opp hit så vi kan lære dere en lekse!» ropte en annen. «Det er signalet vårt!» hvisket Jonatan. «Gud har gitt dem i vår hånd.» Så begynte de to å klatre oppover den bratte fjellskrenten. Da de kom opp til toppen sprang Jonatan fram med raske skritt, og skjoldbæreren hans satte etter. Tjue filistervakter angrep plutselig, men Jonatan og offiseren hans stolte helt på at Gud ville gi dem seier. De tjue vaktene ble raskt slått.

Filistervakter som stod på fjellknauser i nærheten ble forvirret og fikk panikk da de så hva som hendte. De ropte ned for å fortelle det til soldatene i filisterleiren. Da fikk soldatene i leiren også panikk. Til og med soldatene i hestevognene fikk panikk. Midt i all forvirringen tok det ikke lang tid før soldatene begynte å sloss med

hverandre, mens de løp til alle kanter. Bakken begynte å dirre, akkurat som om en enorm hær var på vei med både hester og vogner. Jonatan, skjoldbæreren hans og filisterne visste at Gud hjalp Israel.

Da kong Saul og de 600 soldatene kom nærmere, stod Jonatan og offiseren som bar skjoldet hans, og så på at filisterne flyktet over hals og hode. Israels soldater visste at dette hadde vært en dag fylt av nåde. «På denne dagen har Gud reddet oss,» sa de. Jonatan og skjoldbæreren hans var enige. Herren hadde vunnet en stor seier. Ingenting hadde stoppet Gud fra å redde dem.

Daglige aktiviteter

Sabbaten

● Hvis dere bor slik at det er mulig, kan du og familien din klatre opp til toppen av en høyde.
Les bibelfortellingen i lekseheftet mens dere tar en hvilepause på vei til toppen. Om dere sitter i sofakroken hjemme, eller om dere faktisk er på vei opp til toppen av en høyde, kan dere nå forestille dere at dere er på vei oppover fjellskrenten sammen med Jonatan. Dere er på vei til filisternes leir!
Les minneverset høyt fra Bibelen (1. Samuelsbok 14,6 – siste del: «For ingenting kan…»).

Søndag

● Les bibelfortellingen slik den står i Bibelen i 1. Samuelsbok 14,1-23, gjerne som familieandakt. Les minneverset ditt også. Skriv ned et høyt tall og det laveste tallet du kan. Kan Gud seire ved å bruke like mange mennesker som det største tallet du skrev, eller kan han også vinne ved å bruke like mange som det minste tallet? Hvordan kan du vite svaret? Se 1. Samuelsbok 14,6 – siste del.
● Tegn et stort «null» på et ark. Skriv minneverset inne i «nullet». «For ingen ting kan hindre Herren i å gi seier, enten vi er mange eller få.» 1. Samuelsbok 14,6 – siste del. Pynt minnevers-arket ditt, og heng det opp et sted der du kan se det hver dag. Takk Gud for at han tar godt vare på deg.

Mandag

● Vis tegningen med minneverset til familien din, og forsøk å si minneverset uten å se på arket.
Les 1.Samuelsbok 14, 2-3 og 18. Hva hadde Saul med seg for å hjelpe ham til å seire? Hva var det viktigste Saul *ikke* hadde? Snakk sammen om det.

Tirsdag

● Si minneverset ditt. Hvis du klarer det, kan du lage en liten melodi og synge den for resten av familien. Gjør gjerne dette som familieandakt. Prøv å huske en annen fortelling fra Bibelen som forteller om hvordan Gud reddet sitt folk. Spør en i familien om hjelp til å finne en slik fortelling i Bibelen. Les fortellingen sammen.

Onsdag

● Si minneverset ditt fram for familien din, gjerne som andakt. Fortell hva du synes om det, og hva det betyr for deg. Hvis du husker en gang Gud reddet deg, eller gav deg spesiell hjelp, så snakk sammen om det i familien nå.
● Les Salmene 34,7 sammen. Tenk på en fortelling i Bibelen som handler om at englene hjelper mennesker. (Se for eksempel Daniel 6,21.) Hvordan gir denne fortellingen deg mot? Snakk om det. Spill, syng, nynn eller hør på «Side by Side». (Hvis du synes det er vanskelig å forstå denne engelske sangen, kan du be en voksen om å forklare deg hva den handler om!)

Torsdag

● Fortell familien din om den seieren Gud gav Jonatan. Få med minneverset ditt når du forteller historien.
● Se på bilder av fjell – dere har sikkert noen bøker med slike bilder, for eksempel et leksikon. Finn navnene på noen av de mest berømte fjellkjedene i verden. Lag en tegning av et fjell. Hvis du ikke kan lese selv, kan du be en voksen om hjelp til å lese Salmene 121,1 og 2. Skriv versene på tegningen din.

Fredag

● Prøv en av disse ideene i kveld, gjerne som familieandakt. Si minneverset ditt. Si det flere ganger, men nå bytter du ut ordene «ingen ting» med ord som flom, brann, storm, krig osv.; ordet «kan» bytter du ut med «kan ikke». Da blir det for eksempel slik: «Flom kan ikke hindre Herren i å gi seier, enten vi er mange eller få..» La de andre i familien lage hver sin setning på samme måten. Skriv den setningen du synes passer aller best for deg på et pent lite ark. Gjem på det i Bibelen din.
● Les et løfte fra Bibelen som gir deg mot, for eksempel Josva 1,5.
● Syng de sangene dere kan om å være i Guds armé.

Løven og bjørnen

Henvisninger
1. Samuelsbok 16,17; Salme 23; *Alfa & Omega 2 kap.28, s.221*

Minnevers
«Herren er min hyrde, jeg mangler ingen ting. Han lar meg ligge i grønne enger;» (Salmene 23,1 og første del av vers 2.)

Mål
At barna skal:
Vite at de ikke kan frelse seg selv fra synd
Føle seg sikre på at Jesus kan frelse dem.
Gi respons ved å prise Gud for at han frelser dem.

Den røde tråden
Jeg kan ikke frelse meg selv; Jesus frelser meg.

Månedens tema
Guds nåde er gode nyheter for oss

Kort sammendrag av bibelfortellingen
David, gjetergutten, tar vare på farens sauer på fulltid. Han sørger for at de har det de trenger, viser dem vei og beskytter dem mot farer. Han spiller ofte på harpen sin og synger lovsanger til Gud. Gud hjelper ham med å redde de hjelpeløse sauene fra en løve og en bjørn. Han er ikke redd for noe vondt, for han vet at Gud er med ham.

Denne leksen handler om nåde
Guds folk er som sauer, hjelpeløse og egenrådige. Jesus tar vare på sitt folk lik en hyrde tar vare på sauene sine. Villig og kjærlig gir han livet sitt for oss for å frelse oss fra den brølende løven, Satan. Uten den Gode Hyrden ville hans sauer, menneskene, dø. Vi kan ikke frelse oss selv.

Lærerens «verdt å vite»
På bibelens tid var det mange ville dyr i den tette skogen rundt Jordanelven. Bjørner og løver var vanlige der på den tiden. Hyrdene brukte tunge klubber og slynger som våpen mot villdyrene. Klubben blir kalt en «kjepp» i Salmene 23,4. Flintstein eller nagler ble ofte festet til klubben for å gjøre den til et enda mer effektivt forsvarsvåpen. Hyrdene hadde også en stav (omtrent to meter lang) som av og til også hadde en krok festet til enden av den. Staven ble brukt som hjelpemiddel for å komme seg rundt i landskapet, og også til å kontrollere sauene. (Se *Ralph Gower, The New Manners and Customs of Bible Times, pp. 135-138).*

Dekorering av rommet
Se lekse 5.

Program

	Program	Minutter	Aktiviteter	Dette trenger du:
	Velkommen	Til alle er kommet	Ønsk barna velkommen ved døren. Har uken vært fin eller vanskelig?	Ingenting
1	Forberedende aktiviteter	Inntil 10 minutter	A. Sving slyngen B. Sandaler-stafett C. Å lage sauer	Sugerør, gjennomsiktig teip, garn, papir to par sandaler Modellering/plastelina eller ferdigklippede sauer, lim, ull/bomull eller fiberfyllstoff
			D. Det store festmåltidet	Bord som dekkes med én kuvert, duk, kniv, gaffel, tallerken og glass, papir og fargeblyanter, fargestifter eller tusj, sakser
Ditt valg	Sang og bønn*	Inntil 10 minutter	Fellesskap Sang Misjon Kollekt	 Sangbøker *Barnas misjon* Kollektbøsse eller kurv dekket med bomull
			Bønn	Ingenting
2	Bibelfortellingen	Inntil 20 minutter	Å oppleve fortellingen	Dukke med gjeterklær eller filthyrde til flannellograf, sauer laget under forberedende aktivitet C <u>ELLER</u> voksen kledd i badekåpe, hyrdestav, glatte steiner slynge/sprettert laget under forberedende aktivitet A eller ekte slynge
			Vi leser Bibelen sammen	Bibler
3	Leksen i praksis	Inntil 15 minutter	*Hjelpeløs under sytråden*	Sytråd
4	Del med andre	Inntil 15 minutter	*Gave – steiner*	Glatte steiner eller tykt papir klippet ut som steiner, spraylakk, maling, tusj

***Sang og bønn kommer inn i programmet der det måtte passe best.**

Velkommen

Ønsk barna velkommen ved døren. Spør dem hvordan de har hatt det i løpet av uken som er gått – hva de er glade for/ bekymret over. La dem begynne den forberedende aktiviteten du har valgt å bruke.

1 Forberedende aktiviteter

Velg den aktiviteten som passer best i din klasse.

Materiell:
- Sugerør
- Gjennomsiktig teip
- Garn
- Papir

A. Sving slyngen

Før sabbatsskolen lager du en enkel sprettert som barna kan bruke som modell. La dem få fem minutter på å lage hver sin enkle sprettert av to bøyde sugerør, garn og papir.

Etter fem minutter ber du barna om å vise frem sprettertene sine og late som om de bruker dem. Si: **Ekte slynger er laget av sterke, bøyde trepinner som er blitt skåret til omtrent denne størrelsen. Istedenfor garn er en ekte slynge laget med tøyelig skinn eller gummi, og det er en liten lomme på den der det kan ligge en stein. Jo rundere steinen er, dess sikrere er det at den treffer det målet man har siktet på.**

Spør: **Hvorfor leker vi ikke med ekte slynger?** (Fordi noen eller noe kan bli skadet/ødelagt.) Samle sammen sprettertene/slyngene etter at barna har skrevet navnene sine på dem. (Yngre barn kan holde dem mens bibelfortellingen blir fortalt.)

Samtale

Spør: **Hvorfor tror dere at det var viktig for en hyrde å ha en slynge?** (Forsvar) **Kan sauer redde seg selv fra ville dyr?** (Nei, det er derfor de trenger en hyrde.) Les Salmene 23, 1 og første del av vers 2: «**Herren er min hyrde, jeg mangler ingen ting. Han lar meg ligge i grønne enger;**»

Spør: **Hvis Jesus er hyrden, hvem er vi da?** (Vi er hans sauer.) **Kan vi frelse oss selv fra synd?** (Nei) **Hvis vi tenker tilbake på det verset vi nettopp leste, hvordan vet vi da at vi ikke trenger å bekymre oss om å frelse oss selv?** (Fordi Jesus er vår frelser; han tar vare på oss.) **Hva synes dere om det?** (Det er trygt, sikkert, godt å vite.) Oppfordre barna til å si «Den røde tråden» sammen:

JEG KAN IKKE FRELSE MEG SELV; JESUS FRELSER MEG.

Materiell:
- To par sandaler som kan brukes på både større og mindre føtter

B. Sandal-stafett

Del gruppen inn i to lag. Barnet som står først i begge rekker, tar på seg sandalene, løper fram til et gitt sted i rommet og tilbake igjen, tar av seg sandalene og gir dem til nestemann i rekken. Fortell barna at dette er en stafett der det også er om å gjøre å være stille, ikke bare rask. Det er fordi ekte hyrder, eller gjetere som de også kan kalles, måtte være både stille og raske for å redde sauene sine fra ville dyr.

Samtale

Spør: **Hvorfor tror du gjeterne av og til måtte være helt stille mens de var ute med sauene?** (På grunn av løver, bjørner etc.) **Hvilken fiende er som en løve som ønsker å skade oss?** (Flere svar mulige.) **Slå opp til 1. Peter 5,8 i biblene deres.** (La barna få litt tid til å finne verset før dere leser teksten sammen.) **«Vær nøkterne og våk! Deres motstander djevelen går omkring som en brølende løve for å finne noen å sluke.»**

Spør: **Kan vi frelse oss selv når løven angriper oss?** (Nei) **Kan vi frelse oss selv fra Den Onde eller fra synd?** (Nei) **Skremmer dette dere?** (Flere mulige svar.) **Vi trenger ikke være redde, for Gud gir oss av sin nåde, og Jesus frelser oss fra det som er ondt.** (Si fram «Den røde tråden»)

JEG KAN IKKE FRELSE MEG SELV; JESUS FRELSER MEG.

Materiell:
- Modellering eller plastelina

ELLER
- Ferdig ut-klippede sauer
- Lim
- Ull, bomull eller fiberfyllstoff

C. Å lage sauer

Alternativ 1: Barna lager sauer av modelering

Alternativ 2: Barna limer ull, bomull eller fiberfyllstoff på papirfiguren de har fått utdelt.

Etter at barna har skrevet navnene sine på sauene de har laget, samler du dem inn og gjemmer dem til bruk under bibelfortellingen.

Oppsummering

La ett av barna lese Salmene 23,1 og første del av vers 2. «Herren er min hyrde, jeg mangler ingen ting. Han lar meg ligge i grønne enger;»

Spør: **Hva betyr egentlig «grønne enger»?** (Store områder dekket med tykt, grønt gress) **Hvorfor liker sauene grønne enger?** (Fordi det er massevis av gress å spise der; de kan ligge og hvile der.) **Hva synes dere om å ha en hyrde som tar vare på dere og redder dere fra fienden? Jeg håper at dere aldri noen gang kommer til å glemme den store nåden Gud viser oss. La oss si «Den røde tråden» sammen:**

JEG KAN IKKE FRELSE MEG SELV; JESUS FRELSER MEG.

Materiell:
- Et bord som kan dekkes med én kuvert
- Duk, kniv, gaffl, tallerken og glass
- Papir og fargeblyanter, fargestifter eller tusj
- Sakser

D. Det store festmåltidet

Dekk et bord til en person slik at alle kan se det. Be barna om å tegne, fargelegge og klippe ut tegninger av den maten de ville ønsket seg til en fin fest. Maten de har tegnet og klippet ut legger de på tallerkenen. Vis barna all «maten», og la dem fortelle hva slags mat de har tegnet.

Oppsummering

Les Salmene 23,5 – første del, høyt. Si: **Sauer spiser vanligvis ikke når det er en fiende i nærheten. Da er de for redde til det. Hva tror dere David ønsker å fortelle når han sier at han vil spise i nærheten av fiendene sine?** (At han ikke er redd for fiendene sine fordi Gud er i nærheten.) **Jesus er vår hyrde; Han frelser oss fra det som er ondt. Er det ikke godt å vite det? La oss si «Den røde tråden» sammen:**

JEG KAN IKKE FRELSE MEG SELV; JESUS FRELSER MEG.

ALTERNATIV:

Om du ønsker, kan du i tillegg til de forberedende aktivitetene fortelle følgende sanne historie:

Det var en gang en liten jente som het Sara. Da hun begynte livet sitt, kunne hun se bare med det ene øyet. Før hun rakk å bli ett år gammel ble hun blind på det andre også! Nå var hun blitt helt blind. (La barna lukke øynene for å forsøke å forestille seg hvordan det må være.) **Foreldrene til Sara var veldig lei seg, og forsøkte å finne en blindeskole til henne. Så var det at pastoren deres spurte moren til Sara om de eldste i menigheten kunne salve henne. Foreldrene til Sara ville gjerne det, og de eldste salvet Sara med olje. De ba svært oppriktig om at Gud måtte helbrede henne. Omtrent en uke etter dette kunne Sara se med det høyre øyet sitt! Både legene og foreldrene til Sara trodde at dette var et mirakel Gud hadde gjort for dem.**

Oppsummering

Si: **Sara kunne ikke helbrede seg selv, men Gud helbredet henne. Akkurat som Sara, er du også helt spesiell for Gud, fordi du er hans barn. Han er så glad for at han kan ta vare på deg. Noen ganger helbreder han kroppene våre. Andre ganger hjelper han oss på andre måter. Han er alltid vår kjærlige hyrde som tar vare på oss. La oss si «Den røde tråden» sammen:**

JEG KAN IKKE FRELSE MEG SELV; JESUS FRELSER MEG.

Sang og bønn

Ditt valg

Fellesskap

Fortell hvordan barna har hatt det i løpet av uken som ligger bak (hva de har vært glade for/ bekymret over), alt ettersom hva de fortalte deg i døren da de kom. (Bruk skjønn.) Sett av tid til å snakke sammen om erfaringer som er blitt gjort i forbindelse med forrige ukes lekse. Gi besøkende en ekstra varm velkomst, og fortell alle hva de heter. Gjør noe spesielt ut av fødselsdager og andre store begivenheter.

Forslag til sanger

«Jesus er min og jeg er hans» *(Sangen bygger direkte på Salme 23. Barnas lovsang nr.223 a og b)*
«Her går en trofast gjeter» *(barnesangboka nr. 101 a og b)*
«Jesu lille lam jeg er» *(Vi synger med de misnte nr. 57)*
«Det er trygt å være Jesu lille lam» *(Barnas lovsang nr.153)*

Misjon

Bruk *Barnas misjon*.

Kollekt

Materiell:

- kollektkurv eller bolle dekket med bomull eller annet materiale som minner om ull

Når kollekten skal tas opp, kan du bruke en kollektkurv eller en bolle dekket med materiale som minner om ull. La et barn fortelle hvordan hun eller han tror at pengene vil bli brukt til å fortelle andre mennesker om at Gud tar vare på sine «sauer» over hele jorden.

Bønn

Forsøk «samarbeids-bønn». Dann en ring. Be barna om å lukke øynene sine og si ett ord som fortteller Gud hva de synes om ham som hyrde (snill, kjærlig, tar vare på oss etc.) Hvem som helst i ringen kan si det de ønsker når som helst. Slik samarbeider alle om å forme bønnen. La så barna legge fram bønneemner til den Gode Hyrden på samme måten. Som avslutning kan læreren be om at barna må kjenne seg trygge hos den Gode Hyrden.

2 Bibelfortellingen

Å oppleve bibelfortellingen

Materiell:
- Dukke med «gjeterklær» eller filthyrde til flanellograf
- Sauer laget under forberedende aktivitet C

Alternativ 1 for små grupper:

Som en liten forandring kan de voksne medhjelperne fortelle dagens bibelfortelling slik den står i lekseheftet. Hyrden er en dukke med passende klær. En filthyrde kan også brukes. Barna setter sauene de lagde under de forberedende aktiviteten på bordet, og sitter samlet mens fortellingen blir fortalt.

Alternativ 2 for én gruppe:

Materiell:
- Voksen kledd i badekåpe
- Hyrdestav
- Slynge/sprettert laget under forberedende aktivitet A
- Glatte steiner
- Liten harpe klippet ut etter gitt mønster

Barna kan spille sauer mens du forteller fortellingen. En voksen i badekåpe kan spille David.

David var en gjetergutt. Han så utover flokken av sauer som lignet prikker på engen. (La barna sette sauene sine på bordet og telle dem. Du kan også velge å la barna krype på alle fire som sauer rundt hyrden sin.) Disse dyrene, fulle av ull, var vennene hans. Hver natt sov David ute (skjelve) med dem. Om dagen ledet ham dem til grønne enger med deilig gress, og til stille vann hvor de kunne drikke i sikkerhet. (Klapp sauene beskyttende.) David følte seg verken redd eller alene, fordi han visste at Gud var der med ham. På samme måten som David tok godt vare på sauene sine (klapp sauene) og kunne navnet på alle sammen, tok Gud, den store hyrden, godt vare på David.

«Jeg må være på vakt!» sa David til seg selv når han hadde lyst til å ta seg en liten lur. «Et lite lam kan komme seg bort fra flokken hvis jeg sovner.» (Gjør tegn til to-tre barn om at de flytter lammene sine (eller seg selv) bort fra flokken.)

For å holde seg våken, satt David ofte på en høy stein og spilte rolig på harpen som han bar med seg. (Vis harpen.) Med klar stemme sang han: «Herren er min hyrde, jeg mangler ingenting.» (Salmene 23,1)

Hvis David fikk se så mye som en eneste ukjent bevegelse, slapp han harpen med det samme, og grep tak i slyngen sin. (Vis spretterten som ble laget tidligere.) Han hadde glatte, runde steiner (vis steinene) klare til å forsvare sauene mot enhver fare.

En dag fikk David øye på en gyldenbrun løve som kom krypende i krattet ved bredden av vannet. Det enorme dyret hadde et lam i gapet sitt. David satte etter løven, og siktet med en stein fra slyngen sin.

«Svisj!» Steinen fløy gjennom luften og traff løven. Så kjempet David mot løven uten noe annet enn sine egne hender. Snart var det over.

Løven slapp taket på lammet, brølte for siste gang og falt tilbake i krattet der den var kommet fra. Raskt brettet David sammen slyngen og la den tilbake i gjetervesken sin. Han begynte med en gang å telle sauene nøye mens han gikk avsted sammen med dem. (Tell sauene.) Han forsikret seg om at alt var i orden med dem alle sammen. David var glad for at Gud hadde hjulpet ham med å redde lammet fra løven.

Snart satt han igjen på steinen sin og spilte på harpe. Denne gangen sang han: «Selv om jeg går i dødsskyggens dal, frykter jeg ikke for noe vondt. For du er med meg.» (Salmene 23,4).

En dag bestemte David seg for å lede sauene innover mot åssidene. Her kunne sauene beite på det friske gresset. Men det var mange farer som lurte der i heiene. Bjørner som holdt til i skjulte huler og hi, vandret ofte omkring på jakt etter mat.

David, som så etter lammene med vaktsomt blikk, la merke til noen bevegelser i det høye gresset like i nærheten. Han var øyeblikkelig klar over hva som var på ferde! En svær brun skygge nærmet seg et av lammene hans. En diger labb strakte seg fram og drog til seg den ulne bylten.

«Å, nei!» ropte David mens han lynraskt gjorde i stand slyngen, siktet og lot steinen suse gjennom luften.

Bang! Steinen traff bjørnen så hardt at den gryntet, men den slapp ikke taket på lammet. David løp så fort han kunne. Han grep tak i lammet mens han kjempet med bjørnen, og drepte den. Enda en gang hadde Gud hjulpet David med å redde et av lammene hans.

Den kvelden, da David ledet sauene hjem til det stedet der de var trygge om natten, sang han kanskje: «Bare godhet og miskunn skal følge meg alle mine dager, og jeg får bo i Herrens hus gjennom lange tider.» (Salmene 23,6.)

Oppsummering

Spør: **Hvem er den gode hyrden i Bibelen?** (Gud) **Hvem er Guds barn?** (Vi er det.) **Hvem kan vi si at vi er i denne fortellingen?** (Vi er Guds lam eller Guds barn. Noen av de yngste vil kanskje ikke kunne se seg selv i denne historien, mens andre vil.) **Hva er det som er ordentlig godt å vite om Guds kjærlighet og nåde i denne historien?** (La barna gjenta «Den røde tråden» sammen.)

JEG KAN IKKE FRELSE MEG SELV; JESUS FRELSER MEG.

Vi leser Bibelen sammen

Materiell:
- Bibler

Si: **Det er mange vers i Bibelen som forteller oss at menneskene er Gud sine sauer. Nå skal vi slå opp i biblene våre for å lese noen av disse versene.** La voksne medhjelpere støtte de som trenger hjelp til å slå opp i Bibelen. La alle barna slå opp de samme versene, med mindre det er mer enn 12-15 barn i gruppen. La versene bli lest høyt:

Salmene 100,3 (forklar at «hjord» betyr saueflokk.) Jesaja 53,6; Esekiel 34,11; Johannes 10,27 ; 1.Peter 2,25

3 Leksen i praksis

Hjelpeløs under sytråden

Materiell:
- Sytråd

Be et sterkt barn om frivillig å vise sin styrke. Mens barnet ligger på gulvet, strekker du sytråden over hans eller hennes neserygg og holder den stramt. Be barnet om å legge armene i kors og å krysse benene, for så å sette seg opp. Barnet vil ikke kunne bevege seg, og må be om hjelp for å komme seg opp.

Oppsummering

Etter at flere av barna har prøvd dette, spør du: **Hva skjedde nå?** (De kunne ikke komme seg opp.) **Hvordan kjentes det?** (Hjelpeløs, sint, OK) **Hva kunne dere gjøre for å få hjelp?** (Rope ut.)

Hvem kunne ha ropt etter hjelp i bibelfortellingen for i dag? (Sauene som brekte da løven kom; David, som ropte etter hjelp fra Gud.) **Når kan dere komme til å trenge å rope etter hjelp?** (Når man er i en vanskelig situasjon, når man er lei seg, hver dag, ikke bare når man er i vanskeligheter.) **Det er godt å vite at Gud er der, klar til å hjelpe oss fordi...** (la barna gjenta «Den røde tråden» sammen med deg)

JEG KAN IKKE FRELSE MEG SELV; JESUS FRELSER MEG.

4 Del med andre

Materiell:
- Glatte steiner ELLER tykt papir klippet ut som steiner, mer enn én per barn
- Spraylakk/ maling
- Tusj

Gave-steiner

Spraylakker steinene før sabbaten. (Ikke la barna gjøre dette.) La barna bruke tusj til å skrive ett ord som de velger selv, for eksempel «tro», «tillit», «frelse», «trygg» og lignende på steinene eller «papir-steinene».

Oppsummering

La barna vise fram steinene sine og fortelle hvorfor de valgte det ordet de skrevt. Oppfordre barna til å gi bort en eller flere av steinene sine, idet de forteller noen om at Jesus frelser oss fra det som er vondt. Oppmuntre dem til også å fortelle den de gir steinen/e til om en gang Jesus hjalp dem. Minn dem på at mottakeren også gjerne kan få høre «Den røde tråden»:

JEG KAN IKKE FRELSE MEG SELV; JESUS FRELSER MEG.

Avslutning

Spør om et av barna har lyst til å be til Gud og takke for at han frelser oss. Syng sangen «Takk Gud, for vakre morgenstunder» (*Barnesangboka* nr. 227) etter bønnen.

Notater:

Henvisninger
1. Samuelsbok 16 og 17; Salmene 23; *Alfa & Omega 2, kap. 28, s. 221*

Minnevers
«»Herren er min hyrde, jeg mangler ingenting. Han lar meg ligge i grønne enger.» (Salmene 23,1)

Den røde tråden
Jeg kan ikke frelse meg selv; Jesus frelser meg.

Løven og bjørnen

Hvor ville du lete hvis du ville vite mer om sauer? I bøker? På internett? Ville du sett på TV? Da læreren gav en gruppe tredjeklassinger en prosjektoppgave om sauer, så Marius etter bilder, men Klaus husket noe moren hans hadde lest for ham fra Bibelen. Her kan du lese hva han husket:

David så utover saueflokken som var spredt rundt omkring på engen. De ulne dyrene var vennene hans, og han var hyrden deres. Han vandret rundt stille vannkulper med sauene sine. Det var stekende varmt ute. Om ettermiddagen ledet han dem til grønne marker med friskt gress. Han sov ute med dem hver eneste natt.

Likevel var David aldri verken redd eller ensom, fordi Gud var med ham. På samme måten som han selv passet godt på sauene sine, visste David at Gud var hans hyrde som tok veldig godt vare på ham.

«Jeg må holde meg våken!» tenkte David med seg selv, når han hadde lyst til å ta en liten lur. «Ellers kan et lite lam forville seg vekk fra flokken mens jeg sover.» For å holde seg våken, hendte det ofte at David satte seg ned på en stor stein. Der tok han fram harpen som han alltid bar med seg, og spilte noen myke toner. Med den klare stemmen sin sang han ofte til musikken. «Herren er min hyrde, jeg mangler ingenting.» Salmene 23,1.

Hvis David fikk øye på en mistenkelig bevegelse, slapp han harpen og drog fram slyngen sin. Han hadde mange glatte, runde steiner liggende klare til bruk, om noe skulle true sauene hans.

En dag dukket det opp en gyldenbrun løve i krattet ved kanten av vannet. Akkurat idet den svære løven var klar til å bykse fram mot en sau, slengte David en stein ut av slyngen!

«Svisj!» Steinen suste gjennom luften og traff løven rett ved øret. David løp bort til løven for å ta opp kampen, og kjempet med den med bare nevene. Løven brølte, og falt om i krattet den hadde dukket opp fra.

Raskt la David slyngen vekk, og tok en ekstra runde omkring i saueflokken for å være sikker på at alt var i orden. Herren hadde hjulpet David. Han hadde ført steinen som var med på å ta løven sitt liv.

Snart satt David igjen på steinen og spilte på harpen sin. Denne gangen sang han: «Selv om jeg går i dødsskyggens dal, frykter jeg ikke for noe vondt. For du er med meg. Din kjepp og din stav, de trøster meg.» Salmene 23,4.

Noen dager senere bestemte David seg for å lede sauene oppover en åskant. Her kunne sauene beite på det nye, grønne gresset. Men farer lurte oppe i åsen. Det fantes nemlig flere bjørnehi der, og bjørner lusket rett som det var rundt på jakt etter mat. David, som voktet lammene sine omhyggelig, merket brått en bevegelse i gresset i nærheten. Med ett var han på plass! En diger, brun skygge nærmet seg et av lammene.

David gjorde i stand slyngen på et blunk, og vips, så suste steinen gjennom luften igjen. Den traff bjørnen så hardt at den brummet høyt av smerte, men den slapp ikke lammet som den allerede hadde angrepet. David styrtet av sted så fort han bare kunne. Han klarte å få lammet fritt fra bjørneklørne, og så sloss han med bjørnen til den ramlet over ende. Enda en gang hadde Gud hjulpet David med å redde sauene sine. Den kvelden, da David ledet sauene sine hjem til kveen – den beskyttende innhegningen der de sov – har han kanskje sunget: «Bare godhet og miskunnhet skal følge meg alle mine dager, og jeg skal bo i Herrens hus gjennom lange tider.» Salmene 23,6.

Akkurat slik som sauene ikke kunne forsvare seg mot villdyrene, kan heller ikke jeg frelse meg selv; Jesus er den som frelser meg.

Daglige aktiviteter

Sabbaten

● Hvis dere bor slik til at dere har mulighet for det, kan du og familien din dra til en eng i nærheten av en rolig elv, et stille vann eller en innsjø. Les bibelfortellingen i lekseheftet sammen. Forestill dere at dere kan se David og sauene hans, der de beiter rundt omkring i nærheten av stedet dere sitter.

● Finn og les Salmene 23,1 i Bibelen din. Lær verset utenat, og lag en tegning som viser det du akkurat har lært. Du kommer etter hvert til å lage et «Salmen 23-hefte», der du setter inn en tegning hver dag!

Søndag

● Les Salmene 23 i Bibelen din. Lær Salmene 23,2 utenat, og lag en tegning som illustrerer verset. Repeter minneverset ditt et par ganger, slik at du snart kan si det fram uten hjelp.

Mandag

● Tegn og klipp ut en stav, gjerne på tynn kartong eller papp (for eksempel fra en skoeske). Skriv minneverset ditt på den utklipte staven. Lær deg Salmene 23,3 utenat, og tegn en tegning fra verset til «Salme 23-heftet» ditt. Tell opp hvor mange gode ting hyrden gjør for sauene sine i Salme 23. Skriv antallet her:_____. Tenk på to gode ting som Jesus har gjort for deg.

Tirsdag

● Les 1. Samuel 17,34-37. Hvem er «filisteren» David snakker om? Tenk på en hendelse da Gud hjalp deg en gang du var i vanskeligheter. Si fram minneverset ditt med familien din. Etterpå synger, spiller, nynner eller hører dere på sangen «Takk Gud, for vakre morgenstunder» (*Barnesangboka* nr. 227).

● Lær deg Salmene 23,4 utenat, og tegn en tegning fra verset til «Salme 23-heftet» ditt.

Onsdag

● Si fram minneverset ditt for familien din, gjerne som andakt. (Kan du en melodi til Salmene 23, er det flott om du synger den!)

●Forsøk om du kan lære deg Salmen 23,5 utenat, og tegn en tegning fra verset til «Salme 23-heftet» ditt.

● Olivenolje ble brukt til å smøre på såret, hvis en sau var blitt skadet. Olje ble også brukt når mennesker hadde skadet seg (Lukas 10,34). Det at kongene i Israel ble salvet med olje, viste at de var blitt utvalgt av Gud. Slå opp til 2. Mosebok 30,023-25 for å finne oppskriften på oljen de brukte når noen ble salvet. Nå blir ikke lenger konger salvet, men det hender at alvorlig syke mennesker blir salvet, mens noen fra menigheten ber spesielt for dem. Spør en voksen om å fortelle deg mer om dette!

Torsdag

● Forsøk om du kan lage din egen lille melodi til minneverset, og syng verset for familien din, gjerne som familieandakt. Lær Salmene 23,6 utenat, og tegn tegningen til «Salme 23-heftet» ditt.

Ordene i første rekke kommer fra Salme 23. I andre rekke står det ord som betyr nesten det samme. Sett en strek mellom de ordene som passer sammen.

Eng	Sorg
Mangler ingenting	Gjøre det som er riktig
Rettferdighet	Tykk pinne
Dødsskyggens dal	Stokk
Stav	Mark
Kjepp	Trenger ikke noe

Fredag

● Lag en forside du synes passer til «Salme 23-heftet» ditt. Sett heftet ditt sammen, for eksempel med en stiftemaskin, eller med en hullemaskin og et bånd eller en hyssing. Vis heftet ditt til familien din, gjerne som familieandakt.

● Forsøk om du nå kan si fram hele Salme 23 utenat. Du kan gjerne bruke tegningene dine til å minne deg på de forskjellige versene. Fortell historien i leksen med dine egne ord.

● Si fram, eller les Salmene 23,4 igjen. Skru av alle lysene i rommet. Gi hverandre en klem, og snakk om hvordan det føles å være i mørket. Les Salmene 32,7; og Salmene 34,4,6,7,17 og 19. Be sammen, og takk Gud for at han tar vare på alle vi er glade i.

Gud seirer igjen

Henvisninger
1. Samuelsbok 29, 1. Samuelsbok 30,1-25; *Alfa & Omega 2, kap. 33*

Minnevers
«Bare godhet og miskunn skal følge meg alle mine dager, og jeg får bo i Herrens hus gjennom lange tider.» (Salmene 23,6).

Mål
At barna skal:
Vite at når Gud seirer, seirer vi med ham.
Føle seg takknemlige for at de har del i Guds seier.
Gi respons ved å prise Gud for hans seier.

Den røde tråden
Når Gud seirer, seirer vi med ham.

Månedens tema
Guds nåde er gode nyheter for oss.

Kort sammendrag av bibelfortellingen
David og soldatene hans drar ut for å hjelpe kong Akisj med å vinne en krig. Filisterhøvdingene ønsker ikke hjelpen deres, så David og hæren hans drar hjem igjen til Siklag. Når de kommer fram, finner de at byen deres er blitt herjet og brent. Kvinnene og barna deres er borte. David og soldatene hans setter etter de herjende amalekittene. De redder alle fangene og alt røvergodset som amalekittene hadde tatt med. David deler byttet med alle sine 600 menn, til og med de 200 av dem som ikke var med på selve slaget fordi de var for utmattet.

Denne leksen handler om nåde
Etter den store seieren over amalekittene delte David byttet likt mellom alle soldatene sine, også de som hadde vært for utmattet til å være med på selve kampen. Gud har vunnet en stor seier over Satan. Han deler resultatet av sin seier – frelsen – likt mellom alle som er villig til å ta imot den. Denne frelsen er ikke noe vi fortjener gjennom det vi gjør. Frelsen er gaven Gud gir til oss.

Lærerens «verdt å vite»
Siklag lå i ruiner, og «det syntes som om David hadde mistet all menneskelig støtte. Han hadde mistet alt som betydde noe for ham… Men David satte seg ikke til å gruble over den trøstesløse situasjonen han var kommet i. I stedet bad han inderlig til Gud om hjelp og søkte styrke hos ham, idet han så tilbake på sitt begivenhetsrike liv. Hadde Herren noen gang sviktet ham? Når han tenkte på alle de gangene Gud hadde vært nådig mot han, fikk han nytt mot… Han kunne ikke se noen utvei, men Gud kunne, og han ville vise ham hva han skulle gjøre.» *(Alfa & Omega 2, s. 268)*

Dekorering av rommet
Se lekse 5.

Program

	Program	Minutter	Aktiviteter	Dette trenger du:
	Velkommen	Til alle er kommet	Ønsk barna velkommen ved døren. La dem fortelle hvordan de har hatt det i løpet av uken som er gått.	Ingenting
1	Forberedende aktiviteter	Inntil 10 minutter	A. Kan jeg få litt?	Mat som lukter fristende, frukt, nypoppet popcorn eller nybakt brød, skilt der det står: LÆRERENS BORD. IKKE RØR!
			B. Munter skattejakt	Småting som for eksempel klistremerker, tusj, klinkekuler, blyanter, viskelær
			C. Noe til alle	Tunge gjenstander som for eksempel bøker, stoler og lignende, små gaver (én til hvert barn)
Ditt valg	Sang og bønn*	Inntil 10 minutter	Fellesskap	
			Sang	Sangbøker
			Misjon	*«Barnas misjon»*
			Kollekt	Gjenstand til å ta opp kollekt i, for eksempel «hjelmen» som er brukt tidligere
			Bønn	Bønneboken
2	Bibelfortellingen	Inntil 20 minutter	Opplev fortellingen	Gamle T-skjorter, gamle badekåper, vannflaske, rosiner, tusj eller fargestift, stort stykke gråpapir/papp eller store ark/flipover
			Vi leser Bibelen sammen	Bibelen
3	Leksen i praksis	Inntil 15 minutter	*Kakemons på kjøkkenet*	Fortellingen «Kakemons på kjøkkenet» som står her i lærerveiledningen
4	Del med andre	Inntil 15 minutter	*Jeg seirer med Jesus*	Papirlommetørklær eller servietter, tråd, lim, blå sløyfe/silketråd eller blått papir, saks, synåler

***Sang og bønn kommer inn i programmet der det måtte passe best.**

Velkommen

Ønsk barna velkommen ved døren. Spør dem hvordan de har hatt det i løpet av uken – hva de er glade for/bekymret over. Gi dem anledning til å dele erfaringer de har hatt i forbindelse med leksen denne uken. La dem begynne med den forberedende aktiviteten du velger å bruke.

1 Forberedende aktiviteter

Velg den aktiviteten som passer best i din klasse.

Materiell:
- Mat som lukter fristende
- Frukt
- Nypoppet popcorn eller nybakt brød
- Et skilt der det står: LÆRERENS BORD. IKKE RØR

A. Kan jeg få litt?

Sett på forhånd fram fristende mat på et bord, og plasser skiltet godt synlig. Nå og da går læreren og eventuelle medhjelpere bort til bordet, forsyner seg, og forteller høyt og tydelig om hvor godt det smaker! Når barna ønsker å smake, rister dere på hodet, peker på skiltet og sier: Dette er lærerne sine godsaker! Senere ombestemmer dere dere og sier: **Dere er ikke lærere, og dere har heller ikke gjort noe for å fortjene dette, men vi vil gjerne dele godsakene våre med dere likevel.** (Del med barna.)

Oppsummering

Mens de koser seg med godsakene, spør du: **Hva syntes dere om at jeg/vi ikke delte med dere?** (Sint, fristet, sulten, sur.) **Hvorfor burde dere få smake også? Dette var jo godsakene til læreren/de voksne. Er dere lærere/voksne?** (Nei.) **Hvorfor delte jeg/vi med dere da?** (Fordi du/dere liker oss; du/dere ville at vi skulle kose oss med godsakene.) **Da gjetergutten David ble en stor soldat, sa han noe om å dele. La oss lese dette sammen i 1. Samuelsbok 30,24.** Sett av tid til å finne verset i Bibelen. Voksne hjelper dem som trenger det.

Dette betyr at når noen vinner, bør de dele det de får for seieren med andre som kanskje ikke har vunnet noe som helst. Det er slik Gud gjør det også. Han har vunnet over det som er vondt og …(si «Den røde tråden»)

NÅR GUD SEIRER, SEIRER VI MED HAM.

Materiell:
- Klistremerker
- Tusj
- Klinkekuler
- Blyanter
- Viskelær

B. Munter skattejakt

Gjem mange småting rundt i sabbatsskolerommet. Si: **Vi har tre minutter på oss til å være på skattejakt. Er dere klare til å lete etter små «skatter» rundt omkring i rommet? Én, to, tre, sett i gang!** Barna leter i tre minutter eller til de fleste småtingene er funnet. Be alle om å gå tilbake til plassene sine og vise fram det de har funnet. Noen av barna kommer til å ha mange ting, mens andre har få eller ingen.

Oppsummering

Spør: **Hva synes dere om denne leken?** (De som har funnet mange ting er antagelig glade og fornøyde. De som derimot ikke fant noe særlig, er ganske sikkert ikke noe videre fornøyde med opplegget.) **Nå skal vi se om ikke vi kan få alle glade og fornøyde.** Vent mens barna forhåpentligvis deler slik at alle får like mange «skatter». Hvis de ikke begynner å dele med hverandre uten at du oppfordrer dem til det, kan dere slå opp i 1. Samuelsbok 30,24 – siste del –

«**De skal dele likt».** Et av barna kan gjerne lese verset høyt. Ellers leser dere verset høyt når barna er ferdige med å dele «skattene». Si: **Her forteller Bibelen at når noen vinner, deler alle seieren. Det er også det fine med nåden fra Gud. La oss si «Den røde tråden sammen» nå:**

NÅR GUD SEIRER,
(gjør et lite opphold slik at barna kan fullføre setningen) **SEIRER VI MED HAM.**

Materiell:
- Tunge gjenstander som for eksempel bøker, stoler og lignende
- Små gaver, én til hvert barn

C. Noe til alle

Spør etter tre frivillige til å bære noe tungt (bøker, stoler og lignende) gjennom rommet. Etter at de har hjulpet deg, takker du dem for den flotte innsatsen og gir dem og resten av gruppen en liten belønning. (En småkake, et klistremerke, et bokmerke eller en klem.) Behandle hele klassen likt.

Oppsummering

Spør: **Hva var det som hendte akkurat nå?** (Tre frivillige gjorde jobben, men alle fikk belønning.) **Er det rettferdig?** (De som hjalp deg, vil antagelig synes at det ikke er det.) **Hvis dere hjalp meg bare for å få en belønning, ville det ikke virke rettferdig. Men, dersom dere hjalp meg fordi dere hadde lyst til å være hjelpsomme, forventet dere ikke noen belønning. Derfor gjør det heller ikke noe for dere at jeg deler belønningene mine med alle sammen.** Spør resten av gruppen om hva de synes om dette. De vil antagelig synes at dette høres rettferdig og rimelig ut. **Det var dette David mente i bibelfortellingen vi skal høre senere i dag. Gud vant en stor seier for David og mennene hans. Noen mente at bare de som faktisk hadde vært med og kjempet skulle få belønning. La oss lese hva David sa**. Slå opp i 1. Samuelsbok 30,23-24 og les det som står der.

Hvorfor ønsket David å dele byttet likt mellom alle mennene? (Fordi det var Gud som ga seieren. Derfor var det ingen i David sin hær som kunne forlange en større del av byttet enn andre.) **Slik kan vi også si at**… (si «Den røde tråden» sammen)

NÅR GUD SEIRER, SEIRER VI MED HAM.

Sang og bønn

Ditt valg

Fellesskap

Snakk litt om hvordan barna har hatt det i løpet av uken (hva de har vært glade for/bekymret over), i henhold til det de fortalte deg ved døren da de kom (bruk skjønn). Sett av tid til å snakke om hyggelige erfaringer i forbindelse med forrige ukes lekse. Ønsk besøkende spesielt velkommen, og fortell alle hva de heter. Marker fødselsdager og andre viktige begivenheter.

Forslag til sanger

«Jeg er så glad at jeg får leve»
«Jesus er min og jeg er hans» *(*Sangen bygger direkte på Salme 23*. Barnas lovsang nr.223)*
«Gledens flagg vaier vidt» (Legg vekt på verset «Nådens flagg vaier vidt»)
Se ellers under «Forslag til sanger» fra og med kapittel 5.

Misjon

Se *«Barnas Misjon.»*

Kollekt

Materiell:
Gjenstand til å ta opp kollekten i, for eksempel «hjelmen» som ble brukt tidligere.
Minn barna på at kollekten går til å fortelle andre om Gud, og at han alltid seirer.

Bønn

Materiell:

- Bønnebok (skrive/kladdebok)

Be barna om å dele noen bekymringer og/eller problemer med resten av gruppen. Spør om de ønsker at gruppen skal be for dem. Skriv ned bønneemnene i en «Bønnedagbok». Kall venstre side «Problemer og bekymringer». Den andre siden kaller dere «Seier Gud har gitt.» Senere, når Gud har hjulpet dem med et problem eller en bekymring, skriver dere bønnesvaret rett overfor bønneemnet. For å komme i gang, ber du barna om å fortelle om situasjoner der Gud allerede har gitt dem bønnesvar i forbindelse med noe de har bedt om. Skriv ned bønneemnet og bønnesvaret på de gitte sidene i bønnedagboken. Still dere i en ring og hold hverandre i hendene mens dere ber for de bønneemnene som barna har kommet med.

2 Bibelfortellingen

Å oppleve bibelfortellingen

Materiell:
- Gamle T-skjorter
- Gamle badekåper
- Vannflaske
- Rosiner
- Tusj eller fargestift
- Stort stykke gråpapir/papp eller store ark/flipover

Rollefigurer:
- David
- Davids soldater
- Egypteren
- Familiene til Davids menn (valgfritt)
- Hjelper som tegner røyk over Siklag med tusj, kull- eller fargestift

Rekvisitter:
Badekåper og store T-skjorter. Laken som draperes rundt Rolleinnehaverne og festes med sikkerhetsnåler er også fine å bruke. En vannflaske og noen rosiner

Bakgrunnskulisser: Dette kan gjerne være et stort stykke gråpapir eller papp som festes på veggen. Store ark eller flipover kan også brukes. Tegn på forhånd inn et landskap eller la barna gjøre dette selv. Deretter tegner dere inn byen Siklag. Røyken blir tegnet inn når dere kommer til denne delen av bibelfortellingen.

David og mennene hans marsjerte (David og mennene hans marsjerer rundt i rommet mot klokken) fra Siklag for å hjelpe filisterkongen Akisj i en krig. Så viste det seg at de andre filisterkongene ikke ville la David og mennene hans hjelpe. Derfor snudde de (barna snur for å marsjere i motsatt retning) og marsjerte hele veien tilbake til Siklag.

Da mennene fikk øye på Siklag i det fjerne, ble de helt forferdet. (Pek på Siklag i det fjerne, gjerne på bakgrunnskulissene, om dere har det.) Mens de hadde vært borte, var Siklag blitt brent ned til grunnen. Konene deres, barna deres og dyrene deres var borte alle sammen!

«Det er din skyld, David!» anklaget mennene hans ham. «Du skulle latt noen av soldatene være igjen her for å passe på familiene våre!»

David var også helt fortvilet. Han hadde mistet familien sin, og mennene hans la skylden på ham for alt som hadde skjedd. Hva skulle han gjøre? David sin første tanke var å snakke med Gud. Gud ville vise ham hva han burde gjøre.

«Kom hit med efoden!» sa han til presten Abjatar.

«Skal jeg sette etter denne røverflokken?» spurte David Herren. «Kan jeg nå den igjen?»

På efoden var det to store edelsteiner. Når presten stilte Gud et spørsmål, ville en av steinene skinne hvis svaret var ja. Det var det som hendte. «Sett etter dem! Du skal nå dem igjen og berge fangene,» svarte Herren.

Slik gikk det til at David og de seks hundre soldatene hans satte av gårde for å finne amalekittene. (Barna marsjerer rundt i rommet mot klokken.) Da de kom til en dyp dal, stoppet de. To hundre soldater var for slitne til å gå videre. Derfor ble de igjen for å få kreftene tilbake, og for å passe på forsyningene. (En del av gruppen setter seg på gulvet.) De andre marsjerte videre. (Fortsett å marsjere.)

Litt lenger borte fant de en egypter liggende på et jorde. (Egypteren «henger» med kroppen og blir hjulpet bort til David.) Han var utmattet av sult og tørst. David og mennene hans gav ham vann og mat. (Egypteren later som om han spiser og drikker.)

«Kan du hjelpe oss med å finne amalekittene?» spurte David. Egypteren gikk foran og viste vei.

«Der er de!» sa egypteren, og pekte på noen telt. (David og mennene hans kryper sammen bak noen stoler og stirrer på leieren.) Her feiret amalekittene sin store seier ved Siklag. De spiste, drakk og koste seg.

David og mennene hans angrep ved soloppgang. Kampen varte helt til det ble kveld neste dag. Da alt var over, var amalekittene slått. Bare fire hundre mann hadde kastet seg på kamelene sine og flyktet. Davids lille hær tok med seg alle menneskene og alle dyrene som amalekittene hadde røvet i Siklag.

«Vi vant!» ropte mennene.

«Nei, Gud vant kampen for oss,» sa David og minnet dem på det.

David og mennene hans samlet familiene sine og alt det andre amalekittene hadde røvet. Så begynte de på den lange veien hjem mot Siklag. Da de nærmet seg den dalen der de to hundre utslitte mennene var blitt igjen, kom disse ut imot flokken. (Barna som har sittet på gulvet spretter opp.) Nå var det slik at noen av David sine trette menn ikke var så glade for å se hvor uthvilte vennene deres så ut.

«Vi gjorde alt arbeidet!» klaget de. «Dere kan få konene deres og barna deres, men ikke noe annet. Dere hjalp oss ikke med å vinne; derfor får dere heller ikke noe som helst av byttet ellers.

Da svarte David: «Ikke gjør dette med det Herren har

gitt oss! Han har tatt vare på oss og hjulpet oss til å få tak i røverflokken som overfalt oss. Det var han som gav oss seier. Derfor skal alle dele likt.»

Det er godt å vite at det er på samme måten med den nåden Gud viser oss. Når Gud vinner en seier, deler han seieren med oss slik at vi seirer alle sammen.

Oppsummering

Si: **Snu dere mot den dere sitter ved siden av. Forestill dere at dere var med i gruppen på fire hundre menn som kjempet mot amalekittene. Hvordan tror dere at dere hadde hatt det da dere møtte de to hundre mennene som ikke ble med helt fram til amalekittleiren? Snakk med hverandre om det.** La barna snakke sammen i rundt ett minutt.

Si: **Nå kan dere tenke dere at dere var i den gruppen på 200 menn som var for slitne til å gå videre. Hvordan hadde dere det da noen av de 400 mennene som var med å kjempe mot amalekittene klagde over å måtte dele byttet med dere? Hva syntes dere om at David bestemte at alle skulle dele likt? Snakk sammen om hva dere tror at dere ville tenkt og ment**. La barna igjen få rundt ett minutt på å snakke sammen.

Spør: **Hvem i fortellingen vår lignet på vår gavmilde Gud?** (David) **La oss si «Den røde tråden» sammen, med masse glede i stemmene våre!**

NÅR GUD SEIRER, SEIRER VI MED HAM.

Vi leser Bibelen sammen

Les selv eller la det gå på rundgang for barna å lese nøyaktig det som står i Bibelen i 1. Samuelsbok 29, 1-11. Disse versene handler om hvilke forhold som spilte inn og hva som ble sagt i forkant av at David og mennene hans ble sendt hjem til Siklag. (Voksne medhjelpere støtter de som trenger det.)

Spør: **Hvordan hadde det seg at David var sammen med filisterne?** La barna lese 1. Samuelsbok 27,1-3.

La oss lese 1. Samuelsbok 30,21-24. Jesus fortalte en historie som på noen måter ligner på denne historien. Dere kan finne den i Matteus 20,1-15. Hvordan ligner de to historiene på hverandre? Gi barna tid til å tenke seg om. (Alle fikk den samme lønnen, selv om noen hadde jobbet mange flere timer enn andre.) **Når Gud frelser oss, får vi også alle sammen det samme: Evig liv. Vi kan ikke gjøre noe for å hjelpe ham med å frelse oss.**

3 Leksen i praksis

Kakemons på kjøkkenet

Les følgende historie høyt:

Storebroren din har akkurat bakt de småkakene som du liker aller best. Moren deres har hjulpet ham. De småkakene lukter SÅ fristende! Mens broren din gumler i vei på en varm småkake, gjemmer han vekk brettet med godsaker. «Nei, du får ikke smake en eneste én!» roper han. «Jeg lagde disse! De er mine!» Broren din er høy og sterk, og den høye stemmen hans er plagsom. Den eneste måten du kan komme til å få smake en småkake på, er om du klarer å overtale ham til å gi deg en.

Oppsummering

Tenk på det som hendte i bibelfortellingen vi har lært om i dag. Hvordan kan vi sammenligne bibelfortellingen med fortellingen «Kakemons på kjøkkenet»? (Gud hjalp israelittene med å seire – mor hjalp storebror med å lage småkakene. Noen av israelittene ville ikke dele byttet med dem som ikke hadde vært med hele veien. Storebror vil ikke dele med dere fordi dere ikke har vært med på å lage småkakene. **Hva kunne dere ha sagt til broren deres for å forsøke å overtale ham til la dere få smake en liten kake?** (Mor ga deg det du trengte til kakene, og hjalp deg med å lage kakerøren. Storebror kunne ikke ha klart dette uten henne. Hun ville ønsket at hele familien skulle få smake småkakene.)

Les 1. Samuelsbok 30,10 høyt. Snakk sammen om at det faktisk er slik at noen mennesker er sterkere enn andre. Gud ønsker at de skal dele med dem som ikke er like sterke som seg selv.

Si: **Gud viser oss uendelig stor nåde. Hvordan er den røde tråden vi skal prøve å huske denne uken? Gjenta «Den røde tråden» sammen med meg:**

NÅR GUD SEIRER, SEIRER VI MED HAM.

4 Del med andre

Materiell:
- Papirlommetørklær eller servietter
- Tråd
- Lim
- Blå sløyfe/silketråd eller blått papir
- Saks
- Synåler

Jeg seirer med Jesus

Hjelp barna med å lage første-premiesløyfer som kan minne dem om seieren Jesus har vunnet for dem.

Barna jobber to og to med ett papirlommetørkle for hvert par.

Barna skal:

1. – brette papirlommetørklet i «trekkspillfolder» der foldene har en bredde på omtrent 2,5 cm.
2. – klippe papirlommetørklet i to like store deler på tvers av foldene.
3. – snurpe hver sin halvdel godt sammen ved å føre nål og tråd gjennom midten av papirlommetørklet.
4. – ta papirlagene fra hverandre slik at det bearbeidede papirlommetørklet ligner på en blomst.
5. – feste blomsten øverst på silkebåndet eller papiret. (Forslag til størrelse på disse: 5 cm x 20 cm)
6. – skrive ordet seier på premiesløyfen de nå har laget. (Dette skrives på silkebåndet/papiret.)

Oppsummering

Oppfordre barna til å ha premiesløyfen på seg eller henge den på veggen på rommet sitt, slik at de husker på at Jesus har vunnet over alt som er ondt. Spør: **Hva kommer dere til å svare hvis noen spør om hva dere har vunnet?** (Forklar at Jesus har vunnet over alt ondt, og at han deler denne seieren med oss.)

Si: **Det passer også fint å si fram den røde tråden hvis noen spør hvorfor dere har premiesløyfen framme. Forklar det samme som vi nettopp snakket om, at når Gud seirer så deler han seieren med oss. Premiesløyfen minner oss om dette. La oss si «Den røde tråden» sammen én gang til for siste gang i dag:**

NÅR GUD SEIRER, SEIRER VI MED HAM.

Avslutning

Når du samler barna til avslutningsbønn, kan du be en frivillig om å be om at så mange som mulig må forstå at Gud har seiret for oss. Avslutt med din egen bønn, der du ber for de som vil komme til å spørre om premie-sløyfene i løpet av uken som kommer.

Notater:

Henvisninger
1. Samuelsbok 29 og 30,1-5;
Alfa & Omega 2, kap. 23

Minnevers
«Bare godhet og miskunn skal følge meg alle mine dager, og jeg får bo i Herrens hus gjennom lange tider.» (Salmene 23,6)

Den røde tråden
Når Gud seirer, seirer vi med ham.

Gud seirer igjen!

«Dere, jeg trenger hjelp til å få gjort en jobb,» sa pappa. «Fru Strøm trenger å få ryddet opp i hagen. Hvis dere gjør det, betaler jeg dere 50 kr hver når jeg kommer tilbake fra byen.»

Benjamin, Janne og Lillian syntes det hørtes bra ut, og satte i gang i hagen til fru Strøm. Da Lillian hadde plukket opp rusk og rask fra gressplenen, begynte det å verke i hodet. «Jeg føler meg ikke bra,» sa Lillian til Benjamin. «Jeg går hjem en liten stund, og så kommer jeg tilbake senere.»

Men Lillian kunne ikke komme tilbake senere. Mamma sa at hun måtte holde seg i sengen. Benjamin måtte gjøre ferdig sin egen del av jobben, i tillegg til at han måtte ta den delen Lillian skulle ha gjort. En liten stund etter at han var ferdig, kom pappa hjem, Da var Lillian på bena igjen. Akkurat som lovet, gav han barna 50 kr hver. «Er dette alt jeg får?» klaget Benjamin. «Lillian gjorde seg ikke ferdig med det som var hennes del av jobben. Jeg måtte gjøre det for henne!»

Slik gikk det til at pappa fortalte historien om Davids seier over amalekittene.

David og de seks hundre mennene hans marsjerte fra Siklag for å hjelpe Akisj, filisterkongen, med å vinne et slag. Men filisternes prinser ville ikke la David og mennene hans hjelpe. Derfor måtte de rett og slett snu, og marsjere hele veien tilbake til Siklag.

Da de etter hvert kunne skimte byen i det fjerne, så de til sin skrekk at det steg røyk opp fra den. En fiende hadde brent byen deres ned til grunnen mens de var borte. Konene og barna deres var forsvunnet, og det var alle dyrene også. Alt som var igjen var røyk og aske.

«Du har skylden for alt sammen, David!» klaget mennene. «Du skulle latt noen av oss være igjen for å ta vare på familiene våre.»

David var også ute av seg. Han hadde mistet flere i sin familie. Nå anklaget mennene ham for alt sammen. Hva skulle han gjøre? Davids første tanke var å vende seg til Gud. Han visste at Gud ville vise ham hva han skulle gjøre.

«Kom med efoden,» sa han til presten Abjatar. «Skal vi dra etter amalekittene?» spurte han Herren. «Kommer vi til å klare å ta dem igjen og befri familiene våre?» På efoden var det to store edelsteiner. Når presten stilte Gud et direkte spørsmål, lyste den ene steinen hvis svaret var ja, og den andre lyste hvis svaret var nei. Denne gangen lyste den steinen som betydde at svaret på spørsmålet var ja. «Dra,» sa presten. «Dere kommer til å ta dem igjen, og dere skal få tilbake alt de har røvet med seg.

Slik var det at David og mennene hans satte i vei for å finne amalekittene. Da de kom fram til et sted som het Besor Ravine, stoppet de. To hundre soldater var alt for utmattet til å fortsette videre. Derfor lot David dem bli på stedet, slik at de kunne hvile ut og vokte forsyningene de hadde med.

Litt lenger borte fant de som drog videre en egypter som lå på bakken. Han var veldig svak, for han hadde verken spist eller drukket på lang tid. David og mennene hans gav ham både vann og mat, og så bad de ham om å hjelpe dem med å finne amalekittene. Mannen visste faktisk hvor de var, og ledet dem til amalekittene sin leir. Amalekittene var akkurat i gang med en seiersfest for å feire at de hadde inntatt, røvet og ødelagt Siklag. De spiste og drakk og syntes de hadde det kjempefint.

David og mennene hans gikk til angrep på amalekittene ved soloppgang. Kampen varte helt til det ble kveld neste dag. Da den var over, var amalekittene slått. Bare fire hundre menn klarte å rømme på kamelene sine. David og mennene hans klarte å redde alle kvinnene og alle barna, alle dyrene og alt det andre amalekittene hadde røvet fra Siklag.

David og mennene hans samlet nå sammen familiene sine, dyrene og byttet etter slaget mot amalekittene. De begynte på den lange veien hjem.

Da de nærmet seg det stedet hvor de to hundre mennene var blitt igjen for å hvile og vokte på forsyningene, kom de uthvilte mennene mot dem for å ta imot følget. Men noen av David sine utslitte menn likte ikke å se hvor opplagte vennene deres så ut.

«Vi gir dem koner og barn tilbake,» knurret de, «men ikke noe annet. De hjalp oss ikke med

å seire over amalekittene; derfor skal de heller ikke få noe av det byttet vi fikk med oss etter slaget.»

«Hør nå her!» sa David. «Hvem vant dette slaget? Vi vant ikke. Herren vant. Det var Han som gav oss seieren. Han beskyttet oss. Derfor skal vi dele alt helt likt mellom oss.»

Dét er den gode nyheten om Guds nåde. Når Gud vinner en kamp, deler han seieren med oss, og gjør oss alle sammen til vinnere!

Daglige aktiviteter

Sabbaten

● Dra til toppen av en høyde med familien din hvis dere har muligheten til det. Forestill dere at dere ser røyk, brente bygninger og trær i det fjerne. Nå passer det fint å lese bibelfortellingen i lekseheftet ditt. Tenk dere hvordan det må ha vært for David og mennene hans å se røyken stige opp fra hjemmene deres. Bruk Bibelen din og se gjennom Salmene 23. Prøv om du kan si minneverset ditt utenat.

Søndag

● Les deler av bibelfortellingen fra lekseheftet ditt slik den står i Bibelen i 1. Samuel 30,1-3. Hvis du har mulighet til det, er det spennende å dra til en brannstasjon for å lære om hvordan brannmennene jobber når de skal slukke en brann. (Det er lurt å ringe brannstasjonen på forhånd – da er det lettest å få en avtale om å besøke dem!) Tenk på hva som kunne ha skjedd i Siklag hvis det hadde vært en brannstasjon og en politistasjon der da amalekittene gikk til angrep! Finn noen andre historier i Bibelen din om brann. Det er fint om du gjør det sammen med familien din, gjerne som familieandakt. Du kan for eksempel slå opp i 1. Mosebok 19,1, 1. Kongebok 18,2, 2. Kongebok 2,11, og Daniel 3,15-17. Når du har lest, prøver du med egne ord å gjenfortelle det du leste.
Les minneverset ditt høyt for en i familien.

Mandag

● Les 1. Samuelsbok 30,4-6. Tenk på noe trist som har hendt deg selv, og spør noen andre i familien om å fortelle deg om noe trist som har hendt med dem. Hvis det som var trist endte godt, kan dere takke Gud for det sammen. Hvis det triste fremdeles er vanskelig, er det godt å be Gud om hjelp til å komme gjennom det.
Kan vi oppleve Guds godhet hver dag, selv når vi har det vanskelig? Si minneverset ditt, og tenk på hvordan du vil svare. Hvordan kan du oppleve Guds godhet og kjærlighet hver dag, samme hva som skjer? Snakk med familien om det. Les Salmene 23,4.

Tirsdag

● Lag en tegning av noe trist, for eksempel et nedbrent hus, og skriv minneverset ditt på tegningen.
Les 1. Samuelsbok 30,6. Hva ville Davids menn gjøre med ham? Hvorfor? (Vers 6). Sett inn ditt eget navn istedenfor navnet til David.
Spør familien din om hvordan de har det når noen er sint på dem. Snakk sammen om dette. Syng sangen «Vær meg nær, o Gud» (Barnas lovsang nr. 143 eller Sanger for de små nr. 24)

Onsdag

● Les 1. Samuelsbok 30,7-8 som andakt i dag. Hva gjorde David før han bestemte seg for å kjempe mot amalekittene? Les svaret Gud gav ham i vers 8. Snakk om hvordan opplevelsen til David kan hjelpe deg. Pleier du å spørre Gud om å vise deg hva som er best når du har et problem? Si minneverset mens du tenker ekstra godt over hva du sier, og hvordan det viser din tro på Gud.

Torsdag

● Si fram minneverset ditt for familien din i dag, gjerne som andakt. Etterpå leser du 1. Samuelsbok 30,9-25. Fortell med dine egne ord om hvordan Gud snudde Davids sorg til seier.

Fredag

● Vis familien din den tegningen du lagde på tirsdag, og forsøk å si minneverset ditt utenat.
Les Samuelsbok 30,22-24 sammen, og snakk om hvordan dere kan lære av David om det å dele.
Snakk sammen om hvordan dere kan fortelle andre om den gode nyheten at Gud har seiret, gjerne i morgen på sabbaten. Kanskje dere kan besøke et sykehjem eller besøke noen som trenger en oppmuntring.
Avslutt med å synge sangen «Barnas frelser» sammen.

Fjellet og sanden

Henvisninger

Matteus 7,12-29;
Thoughs From the Mount of Blessing, pp. 147-152

Minnevers

Herren er mitt berg og min borg, min befrier, min Gud, mitt fjell som jeg tar min tilflukt til. (Salmene 18,3 – første del.).

Mål

At barna skal:
Vite at vi tilber Gud ved å leve for Jesus.
Føle et ønske om å leve for Jesus.
Gi respons ved daglig å ønske å bygge sine liv på Jesus.

Den røde tråden

Jeg blir glad når jeg bygger livet mitt på Jesus.

Månedens tema

Vi blir glade av å tilbe Gud.

Kort sammendrag av bibelfortellingen

Jesus forteller en menneskemengde om to hus og to husbyggere. En av husbyggerne bygger huset sitt på fjellgrunn. Dette gir et godt og solid fundament for huset. Når regntiden kommer står huset trygt på tross av vind og oversvømmelser. Dette er fordi det står på et ordentlig fundament. En annen mann bygger huset sitt på sand. Når stormene setter inn blir huset hans skylt bort fordi det står på et dårlig fundament.

Denne leksen handler om tjeneste for andre

Når vi lyder hans ord, bygger vi livene våre på Jesus. Vi er glade for å gjøre det Jesus ber oss om, fordi vi er så takknemlige for den umåtelig store kjærligheten og nåden han har gitt oss i gave. Når vi gjør det Jesus ber oss om, tilber vi ham.

Lærerens «verdt å vite»

Den som bygger hus i Palestina må tenke seg godt om. Mange uttørkete elvefar som var fine sandgroper om sommeren, ble til buldrende strømmer av fossende vann i løpet av vinteren. Hus bygget slike steder, ville bli skylt fullstendig bort. Det var fristende å bygge på den jevne sanden, og ikke ta seg bryet med å grave ned til steingrunnen under.

Husene den gangen Jesus levde var ikke like solide som de husene som finnes nå for tiden. Tyver kunne grave seg gjennom veggene (Matteus 6,19). Taket av jord eller gress kunne lett åpnes (Markus 2,4). Derfor var grunnarbeidet og fundamentet til huset ekstra viktig.

Dekorering av rommet

Sett opp et utendørs miljø eller bruk filttavle. Vis et stødig hus som er bygget på fjellgrunn, og et ødelagt hus midt i en stor flom. Et annet sted plasserer du en vei og noen hus (et av disse blir huset til Jairus.) Få også med noen trær og en landsby, der ti menn er samlet rundt Jesus. Lenger borte plasserer du et fjell med lys skinnende fra fjelltoppen.

Program

	Program	Minutter	Aktiviteter	Dette trenger du:
	Velkommen	Til alle er kommet	Ønsk barna velkommen ved døren. Hør om de har hatt det fint/litt vanskelig i løpet av uken som er gått.	Ingenting
1	Forberedende aktiviteter	Inntil 10 minutter	A. Å bygge hus B. Å bygge riktig C. Salme 23 – Byggmesterens utgave	Tomme pappkasser, bred teip, teip, leketelt eller lignende, tepper/laken, elektrisk vifte eller store flater med papp/kartong. En håndverker med planker, spiker og hammer, eller saltstenger og hvitt lim eller smør. En kopi av «Salme 23 – Byggmesterens utgave» til hver av lærerne, blyanter
Ditt valg	Sang og bønn*	Inntil 10 minutter	Fellesskap Sang Misjon Kollekt Bønn	 Sangbøker *Barnas misjon* Liten eske (for eksempel skoeske)/stein/hvite klistremerker (selvklebende gule «postitlapper» kan også brukes)/blyanter eller penner Bønneboken
2	Bibelfortellingen	Inntil 20 minutter	Opplev fortellingen Vi leser Bibelen sammen	Badekåpe eller laken, hammer, Bibelen Bibelen
3	Leksen i praksis	Inntil 15 minutter	*Forsøk med stein, sand og vann*	To tykke papirark til hver gruppe på 5-6 barn, blyanter, en liter vann, gjennomsiktig teip, en stor plastikkbalje, murstein/stein, sand
4	Del med andre	Inntil 15 minutter	*Det er MITT liv!* *Magnet til kjøleskapet*	Ingenting Kopp, tykt papir/tynn kartong, sakser, tegnesaker, magnet/magnetteip/dobbeltsidig teip/»tack it»

***Sang og bønn kommer inn i programmet der det måtte passe best.**

Velkommen

Ønsk barna velkommen ved døren. Spør dem hvordan de har hatt det i løpet av uken som er gått – fint eller litt vanskelig. La dem få anledning til å fortelle hva de likte særlig godt i forbindelse med ukens lekse. La dem begynne med den forberedende aktiviteten du har valgt å bruke.

1 Forberedende aktiviteter

Velg den aktiviteten som passer best i din klasse.

Materiell:
- Tomme pappkasser (spør for eksempel i en matvarebutikk)
- Bred teip
- Istedet for de to punktene nevnt over, kan leketelt som kan settes opp inne, evt. tepper/laken som draperes over stoler også brukes
- Elektrisk vifte, evt. papp/kartong eller lignende som kan brukes til å vifte/lage «storm» med.

A. Å bygge hus

Si: **Noen mennesker bor faktisk i hus som er laget av pappkasser, fordi de er så fattige at de ikke har penger til å bygge et ordentlig hus.** Utfordre barna til å lage et hus i løpet av de neste 5-10 minuttene. De skal kun bruke de tomme pappkassene og masse bred teip. Det er også en mulighet å sette opp et lite leketelt eller å bruke tepper eller laken som draperes over stoler. Barna kan også eventuelt deles inn i tre grupper, der hver av gruppene jobber med hver sin hustype. Prøv ut husene ved å se hvor mange barn det er soveplass til, og hvor lenge de holder når man setter den elektriske viften på maks (eller eventuelt lager skikkelig «storm» med papp eller kartong som viftes mot dem).

Oppsummering

Spør: **Hvilket hus klarte seg best gjennom «stormen»? Hvilket hus ville du helst ha bodd i?** Les Matteus 7,24 og 26. Si: **I disse versene står det at vi kan velge enten å være som en mann som bygger huset sitt på fjell, eller som en mann som bygger huset sitt på sand. Når vi bygger livene våre på Jesus, er det som å bygge huset på fjell. Det er også dette «Den røde tråden» handler om i dag:**

JEG BLIR GLAD NÅR JEG BYGGER LIVET MITT PÅ JESUS.

Materiell:
- Saltstenger og lim eller smør

B. Å bygge riktig

Ta med saltstenger, for så å la barna bygge en «laftet» hytte ved å feste saltstengene med smør eller lim. Hvis du lar barna bruke smør, kan de spise saltstengene senere. Snakk sammen om det å bygge på en trygg og sikker måte, slik at huset ikke blåser bort hvis det blir storm eller orkan.

Oppsummering

Spør: **Hva lærte dere om å bygge hus i dag?** Les Salmene 18,3 høyt. Si: **Gud er som et fjell der vi kan søke tilflukt.** (Forsikre deg om at alle barna forstår uttrykket «søke tilflukt.») **Vi kan bygge livene våre på ham. Når vi gjør det kan vi si at:** (Oppmuntre barna til å gjenta «Den røde tråden» sammen med deg.)

JEG BLIR GLAD NÅR JEG BYGGER LIVET MITT PÅ JESUS.

C. Salme 23 – Byggmesterens utgave
(for eldre barn)

Materiell:
- Et eksemplar av «Byggmesterens Salme» med åpne felt til hver lærer
- Blyanter eller penner

Barna har lært seg Salme 23 utenat i løpet av de to siste ukene. Be dem om å si den høyt sammen. Har du en stor klasse, bør den deles inn i smågrupper. Barna skal nå forsøke å si fram salmen vers for vers som «Byggmesterens Salme». Det må være en voksen medhjelper i hver gruppe. Den voksne leser første del av hver tanke, og spør så barna om å fullføre den med ord som har med hus å gjøre (når dette passer). Det første ordet er fylt inn som et eksempel. Den voksne fyller inn de ordene barna foreslår. Nedenfor finner du et forslag til hvordan «Byggmesterens Salme» kan fylles ut.

Byggmesterens Salme

1. Herren er min byggmester, jeg skal ikke _____
2. Han lar meg ligge _____.
3. Han vekker meg når jeg er uthvilt. Han gir meg en _____ for sitt navns skyld.
4. Selv om ting av og til går galt, og stormene blåser, er jeg _____
   For Gud bygger sammen med meg.
5. Du hjelper meg slik at jeg kjenner meg trygg, selv når _____.
6. Jeg vet at Gud kommer til å elske meg hele _____.
7. Og en dag vet jeg at jeg skal få bor i Herrens hus.

Forslag til utfylling av Salmen:
1. bli hjemløs; 2. i min egen seng; 3. solid grunnmur; 4. ikke redd for at huset mitt skal rase sammen; 5. barna velger noe skummelt/skremmende; 6. mitt liv.

Samtale
Når dere er ferdige meg å fylle inn, leser dere «Byggmesterens Salme» slik den høres ut nå. Spør barna: **Hva synes dere om Gud nå?** Lytt til det alle har å si. Fortell om din egen glede ved å vite at Gud gir deg et sikkert holdepunkt i livet.

(I store klasser ber du en fra hver gruppe om å lese opp sin salme. Når alle har lest opp sine salmer, stiller du barna spørsmålet nevnt ovenfor.)

Sang og bønn

Ditt valg

Fellesskap

Snakk sammen om barnas gleder og sorger, alt ettersom hva de fortalte deg ved døren da de kom. (Bruk skjønn.) Sett av tid til å snakke sammen om hvordan de har opplevd leksen i løpet av uken. Ønsk besøkende spesielt velkommen, og fortell alle hva de heter. Marker fødselsdager og andre store begivenheter.

Forslag til sanger

«En vis mann bygde sitt hus på fjell.» (Vi synger med de minste nr. 58)
«Bygg inte hus.»*(Hjertesanger nr. 52)*
«Ser du skiltet «Her bor Jesus.» *(Hjertesanger nr. 5)*
«Vet du hvorfor jeg er så glad?» *(Barnas lovsang nr.181)*
«Fantastisk» *(Spre Gleden)*

Misjon

Bruk dagens fortelling i *Barnas misjon*.

Kollekt

Bruk en boks eller en eske formet som et hus med en sprekk øverst, til å ta opp kollekten med (for eksempel en skoeske med lokk). Når kollekten blir tatt opp, setter dere huset på en flat stein. Spør om ett av barna vil be om at pengene må bli brukt på en fornuftig måte for å hjelpe mennesker i den delen av verden som er blitt utvalgt til å få denne kollekten. Foreslå å be om at de også må få høre om Jesus, den beste grunnsteinen man kan ha i livet sitt.

Bønn

Spør barna om de har bønnesvar eller bønneønsker som skal skrives inn i bønneboken fra forrige uke.

Sett fram en mellomstor stein som skal symbolisere Jesus. La barna få et hvitt klistremerke hver (for eksempel slike som klistres på frysevarer). Barna skal nå tenke på en de kjenner som ikke bygger livet sitt på den sikre fjellgrunnen som symboliserer Jesus. De kan enten skrive navnet på denne personen på klistremerket, eller de kan lage en enkel liten tegning som minner dem om personen de tenker på, slik at denne forblir anonym. Ta hverandre deretter i hendene og form en bønnering. De som ønsker det kan nevne navnet de skrev på klistremerket høyt under «samarbeidsbønn». (Det avklares på forhånd hvem som åpner og avslutter bønnen – ellers er det opp til hver enkelt å be, gjerne et par ord eller en setning. Under «samarbeidsbønnen» ber man altså ikke etter tur, men kommer inn der man selv ønsker.) De som ikke ønsker å nevne noe navn kan gjerne be for «den de tenker på» eller lignende. Be om at disse menneskene må begynne å bygge livene sine på Jesus. Avslutt med å takke Jesus for at han er en fast grunn å stå på. (Forsikre deg om at barna forstår denne uttrykksmåten!)

2 Bibelfortellingen

Å oppleve bibelfortellingen

Materiell:
- Badekåpe eller laken
- Hammer
- Bibel

La den som forteller bibelfortellingen, iført en badekåpe eller et laken festet over den ene skulderen og en «turban» på hodet (for eksempel et rutete kjøkkenhåndklede) – og med en hammer i hånden – fortelle i førsteperson, akkurat som om han eller hun har vært til stede og hørt Jesus snakke.

Til fortelleren:

Be noen av barna om å komme fram for å danne huset etter hvert som det blir bygget. Valgmulighet i store klasser: Bruk flere av barna til å bygge det første huset, og en annen gruppe til å bygge hus nummer to. I små klasser kan alle barna være med på å bygge begge husene.

Begynn fortellingen nedenfor ved å vandre foran barna med hodet nedoverbøyd, samtidig som du klapper deg tankefullt på kinnet med den ene hånden og holder hammeren med den andre. Snu deg mot barna. Legg fra deg hammeren, dra opp ermene, og se så omkring deg som om du ser tilskuerne for første gang.

Åå, unnskyld meg. Jeg visste ikke at dere var her. Jeg har akkurat sett og hørt det utroligste, og så kan jeg ikke finne ut av hva det betyr.

Det hele begynte med en menneskemengde som satt oppe i åssiden midt på dagen. Dere vet, alle de menneskene hadde jo egentlig andre ting de egentlig burde gjort, slik som jobb og sånt. Slik som jeg. Jeg bygger hus. *(Hold fram hammeren.)* Men jeg bygget ikke hus akkurat i dag da. Jeg slo meg sammen med de menneskene som satt der i åsen.

Jesus var der. Stemmen hans var så klar og tydelig at alle som var der kunne høre ham. Han fortalte historier og underviste folket. Nå kommer det jeg undrer meg over: Han fortalte om et hus. Hør her, så skal jeg fortelle dere fortellingen:

Det var en gang en mann som bestemte seg for å bygge et hus, akkurat som jeg. *(Hold fram hammeren, for så å legge den fra deg.)* Mannen valgte seg ut et sted på en solid fjellknaus, et godt stykke over havet. Der begynte han å arbeide med huset sitt. Han slet fælt med å bære opp alle byggematerialene han trengte. *(Ta to barn i hånden fram til det stedet der du står og forteller.)* Forestill dere at dere er byggematerialene mine, er det greit? *(La barna stå omtrent en meter fra hverandre.)*

Altså, mannen bar på materialene *(ta med deg to barn til, slik at de kan danne de andre to hjørnene)* hele veien opp til toppen av fjellknausen. *(Mens du fortsetter å fortelle, ber du flere barn om å komme fram for å være med å danne veggene.)* Her ville huset komme til å stå trygt på den sikre grunnen.

Til slutt var taket også ferdig. *(Barna strekker ut armene sine for å danne det flate taket.)* Da regnværet satte inn, blåste det også noe voldsomt. (*De som eventuelt ikke er med på å danne huset, «blåser» i gang en storm. Er alle med i huset, kan disse selv være med å blåse.)* Elvene ble bredere og bredere, og til slutt ble det oversvømmelse. *(Still deg på en stol for å komme unna vannet.)* Likevel stod huset trygt. Mannen hadde bygget det på en solid og sikker fjellgrunn.

Det var lurt av ham, ikke sant? Det syntes også de menneskene som satt og hørte på Jesus. De nikket og sa: «Amen». (*Be alle si amen høyt i kor.)* Så var det at Jesus fortalte dem at hvis man lytter til Guds ord og lever for Ham, da kan man si at man bygger huset sitt på fjellgrunn.

Virker det lurt å bygge huset sitt på fjellgrunn? Ja visst, det gjør det. (*Barna som var med på å danne huset setter seg. Takk dem for hjelpen.)*

Nå var det slik at en annen mann også bygget hus. *(Begynn med å ta fram noen barn for å danne et hus på samme måte som sist. Dette huset «bygges» litt bortenfor stedet der det forrige stod.)* Denne mannen valgte å bygge huset sitt på sanden like ved vannkanten. Han bygget antagelig også et solid hus. Han jobbet sikkert ordentlig mye med huset sitt, slik at alt skulle bli skikkelig gjort.

Endelig var han ferdig med taket. *(Barna strekker ut armene sine for å danne det flate taket.)* Da regnet begynte å strømme ned, satte vinden i å blåse og blåse. (*De som eventuelt ikke er med på å danne huset, blåser i gang en storm. Er alle med i huset, kan disse selv være med å blåse.)* Elvene ble bredere og bredere, og til slutt ble det oversvømmelse. *(Stil deg på en stol for å komme unna vannet.)*

Men tenk, huset begynte å slå sprekker, og med ett raste det sammen. *(Barna som danner huset, faller sammen på gulvet. Fortell dem at de var flinke, og la dem sette seg.)*

Hva var det som gikk galt? *(Se undrende ut.)* Hvorfor raste huset sammen? (*Lytt til det de har å si.)* Mannen hadde bygget huset sitt på sand, og et underlag av sand var ikke

solid nok til et helt hus.

Det var dette Jesus fortalte. (Les Matteus 7,26.) Jeg tror Jesus fortalte noe veldig viktig. Jeg lurer på hva han egentlig mente. *(Ta opp hammeren din, legg hodet litt på skakke og sett hånden opp til ansiktet ditt som når man tenker grundig over noe. Forlat rommet den veien du kom.)*

Oppsummering

La en annen lærer/voksen spørre barna om følgende:

1. **Hva eller hvem er steingrunnen i denne fortellingen?** Les Salmene 18,3. (Min Gud.)
2. **Hvordan kan vi bygge livene våre på steingrunnen?** Les Matteus 7,26. (Høre på det Jesus ønsker å si oss og gjøre det han råder oss til.)
3. **Hvordan tror du at den kloke mannen hadde det etter stormen?** (Han var glad for at huset hans ikke hadde rast sammen.)

Denne fortellingen hjelper oss til å forstå «Den røde tråden» for i dag. La oss si den sammen!

JEG BLIR GLAD NÅR JEG BYGGER LIVET MITT PÅ JESUS.

Vi leser Bibelen sammen

Si: **Fortellingen om de to husene er siste delen av en veldig fin preken Jesus holdt for mange mennesker som var veldig glade for å høre på det han hadde å fortelle dem. La oss slå opp til Matteus 5,1 i biblene våre for å lese hvor Jesus var den gangen han holdt denne prekenen.** (Voksne medhjelpere støtter de som trenger det. Forklar gjerne at en preken er det samme som det vi ofte kaller en tale.) **Hvor står det at Jesus var da han holdt denne prekenen?** (På fjellet.) Forsikre deg om at barna ikke tror at Jesus satt på en høy fjelltopp, men at det som menes er noe som kan minne mer om et lite berg, en åsside eller lignende. Fortell barna at prekenen (eller talen) Jesus holdt, blir kalt for og er kjent som «bergprekenen.»

Denne aktiviteten passer for grupper der de fleste kan lese forholdsvis godt. Dersom du velger å bruke den, deler du gruppen inn i to lag. Si: **Nå skal vi øve oss i å slå opp i Bibelen. I Bibelen står det mange vers om stein. Jeg kommer til å lese noen av disse versene. Hver gang jeg har lest et vers, kommer jeg til å fortelle hvilken bok det står i, hvilket kapittel det er, og hvilket vers det er. Når jeg sier: «Klar, ferdig, gå!» skal alle som er på lag hjelpe hverandre med å slå opp i Bibelen for å finne det verset jeg nettopp leste. Det laget som finner verset først, reiser seg og leser det høyt.** Her følger forslag til bibelvers du kan bruke:

2. Mosebok 17; 4. Mosebok 20,8; 2. Samuelsbok 22,2; Salmene 40,3; Salmene 18,3; Jesaja 26,4; Matteus 16,18

Notater:

3 Leksen i praksis

Materiell:
- To tykke ark/tynn papp eller kartong på omtrent 10x15 cm
- Fargeblyanter
- Gjennomsiktig teip
- En liter vann
- Stor plastikk-balje
- En murstein eller annen passende stein
- Litt sand

Forsøk med stein, sand og vann

Har du en stor klasse, deler du den inn i grupper på 5-6 barn. Be barna om å tegne en dør og et par vinduer på arkene. Fortell dem at arkene skal forestille livene deres. Si at de skal brette dem og feste et av dem på mursteinen/steinen, og sette det andre i sanden. La dem få 2-3 minutter til å «sikre» husene med teip.

Fortell barna at vannet skal forestille problemer som kan oppstå i livene deres. Spør barna om de har forslag til hvilke problemer de kan komme opp i på deres alder. Hell vannet rett foran hvert av husene – ikke rett på huset. Dette er for å teste ut hvilket av husene som står på tryggest grunn.

Oppsummering

Spør**: Hva skjedde med det «huset» som stod i sanden?** (Det veltet i vannet.) **Hva skjedde med det huset som stod på mursteinen/steinen?** (Ingenting.) **Hvordan vil det gå med oss når vi bygger livene våre på Jesus, som vi også kan kalle «klippen» vår?** (Se Jesaja 26,4 – forklar gjerne at en klippe faktisk er som en stor stein.) (Vi kommer ikke til å bli ødelagt når vi får problemer.) **Hvordan kan vi bygge livene våre på Jesus?** (Vi velger å lyde Jesus. For å lyde ham må vi også be ham om å holde oss nær til Ham.) **Hvordan kan dette gjøre oss glade?** (Vi vet at vi er trygge hos Jesus.) **La oss si «Den røde tråden» sammen:**

JEG BLIR GLAD NÅR JEG BYGGER LIVET MITT PÅ JESUS.

4 Del med andre

Det er MITT liv *(Tenkt situasjon)*

Si: **Forestill deg at du hjelper naboen din, Jan, med å rake i hagen. Han sier: «Når jeg blir 16 år gammel kommer jeg til å slutte å gå på skolen, og jeg kommer ikke til å gå i kirken lenger heller.» Du spør ham hvorfor, men Jan bare ser rart på deg og sier: «Det er MITT liv; ingen skal fortelle meg hvordan jeg skal leve det. Ikke foreldrene mine, ikke skolen min og ikke du!» Hvorfor kan det være lurt å fortelle Jan om huset som stod på steingrunn?** (Det kan hjelpe ham til å ta en klok avgjørelse.) **Han kommer ikke til å høre på deg hvis du forsøker å fortelle ham hva han bør gjøre, så hvordan kan du få ham til å bli interessert i fortellingen?** (Spør ham om hjelp til å gjøre forsøket med stein, sand og vann.) **På hvilken måte kan dette være med på å gjøre naboen din glad?** (Han kan lære hvordan han forblir trygg selv om han skulle få problemer.) **La oss si «Den røde tråden» sammen…**

JEG BLIR GLAD NÅR JEG BYGGER LIVET MITT PÅ JESUS.

Si: **I løpet av uken som kommer hadde det vært kjempefint om dere kunne gjøre** *forsøk med stein, sand og vann* **sammen med noen som kanskje ikke har hørt denne fortellingen som Jesus fortalte. Fortell dem at dere har valgt å bygge livet deres på Jesus.**

Oppsummering

Spør: **Har noen av dere tenkt ut hvem dere kan gjøre forsøk med stein, sand og vann med?** (Hvis noen svarer ja, spør du dem om de har lyst til å fortelle klassen litt om det.) **La oss gjenta den røde tråden sammen. Vi bør huske å fortelle «Den røde tråden» når vi skal gjøre forsøket denne uken. La oss si den sammen én gang til slik at vi ikke glemmer den:**

JEG BLIR GLAD NÅR JEG BYGGER LIVET MITT PÅ JESUS.

Magnet til kjøleskapet

Materiell:
- Kopp
- Tykt farget papir/tynn kartong
- Sakser
- Tegnesaker
- Lim
- Magneter/magnetteip/dobbeltsidig teip/»tack it» (blått klister til å henge opp ting med)

La barna sette koppen på papiret og tegne rundt den, slik at de får en jevn sirkel som de klipper ut. På denne kan de tegne et hus på steingrunn, et fjell eller en klippe. Lim magnetteip/små magneter på baksiden (kan eventuelt kjøpes i en hobbyforretning – dobbeltsidig teip eller «tack it» kan også brukes).

Oppsummering

Les Matteus 7,24 og spør: **Hva vil dere si til en som spør hva magneten på kjøleskapet betyr?** (De kan si fram «Den røde tråden».)

JEG BLIR GLAD NÅR JEG BYGGER LIVET MITT PÅ JESUS.

Avslutning

Syng en sang om å glede sammen, for eksempel «Hvilken herlig dag» *(Barnas lovsang nr. 52)* eller *«Lyk'lig» (Barnas lovsang nr. 234).*

Notater:

Henvisninger
Matteus 7,12-19;
Thoughts from the Mount of Blessing, pp. 147-152.

Minnevers
«Herren er mitt berg og min borg, min befrier, min Gud, mitt fjell som jeg tar min tilflukt til.» (Salmene 18,3 – første del)

Den røde tråden
Jeg blir glad når jeg bygger livet mitt på Jesus.

Fjellet og sanden

Har du noen gang bygget et sandslott på stranden? Selv om du bygger et høyt slott som du har trykket godt sammen med både hender og spade, kommer det til å ramle sammen når bølgene skvulper inn over stranden. Hvorfor blir slottet ødelagt av vannet? Er det fordi det er laget av sand? Hva om du bygget et ordentlig hus på sanden rett nede i strandkanten? Det ville også ramle sammen etter en stund, men ikke så raskt som sandslottet. Det ordentlige huset ville ramle sammen fordi bølgene ville grave seg under det, slik at det ikke ville kunne stå lenger.

En dag satt Jesus ved foten av en høyde. Han satt og snakket til hundrevis av mennesker som lyttet ivrig til det Han hadde å si. De satt på gresset foran Ham. Mange av disse menneskene hadde bodd i nærheten av Galileasjøen hele sitt liv. Kanskje hadde de lekt ved vannkanten da de var små. De hadde opplevd stormer og flom. Jesus visste også godt hva det var. Han elsket menneskene så høyt, og Han ville at de skulle forstå Guds kjærlighet. Han ønsket at de skulle forstå hvordan de kunne leve lykkelig. Kanskje en fortelling om det å bygge hus i vannkanten ville hjelpe dem til å forstå det? Slik var det at Jesus fortalte denne historien:

Det var en gang en mann som bestemte seg for å bygge et hus. Han valgte ut en fin plass på skikkelig fjellgrunn, godt over vannkanten. Så satte han i gang. Mannen strevde fælt med å få alle plankene og det han trengte opp til den trygge plassen oppe på høyden.

Etter at han var ferdig med å bygge, satte det i å regne. Vinden blåste voldsomt. Vannet steg langt over elvebreddene, og det var store oversvømmelser i området. Men huset til mannen stod trygt, for han hadde bygget det på en solid fjellgrunn som alltid ville stå stødig.

Var ikke det helt naturlig? Folkene som hørte på syntes det, og de nikket alle sammen og sa: «Amen». De syntes det var veldig klokt å bygge på skikkelig steingrunn.

Så fortsatte Jesus; historien hans var ikke ferdig. En annen mann ville også bygge et hus. Denne mannen valgte å bygge huset sitt på sandstranden like ved vannkanten. Han bygget sikkert også et solid hus som han jobbet hardt med for å bli fornøyd. Etter at huset var ferdig, begynte regnet å øse ned. Vinden blåste kraftig. Vannet i elvene steg og steg, helt til elvebreddene var oversvømt. Snart stod vannet høyt inne i mannens hus. Bølgene slo og slo mot husveggene, og sanden under huset ble skylt vekk. Til slutt raste huset sammen med et veldig brak, fordi det ikke hadde noen solid grunn å stå på.

«For en dum mann!» tenkte nok folk. «Han burde ha skjønt bedre enn å bygge huset sitt på sand.» – Og det burde han jammen ha gjort! Men hør nå hva Jesus fortalte videre. «Når folk hører mine ord, men ikke gjør noe med det, er de som den dumme mannen. De kan ikke forvente å være lykkelige. Den kloke mannen hører ikke bare etter det jeg sier, han er også villig til å gjøre det jeg sier.

Folk sperret øynene opp i forundring mens de lyttet til det Jesus fortalte. Det Han fortalte var så annerledes enn det de vanligvis hørte fra de skriftlærde i tempelet. Noen av folkene husket kanskje det David sa i Salmene 18,3 (første del): «Herren er mitt berg og min borg, min befrier, min Gud, mitt fjell som jeg tar min tilflukt til».

Jeg lurer på hvor mange av dem som lyttet til Jesus den dagen, som var villige til å bygge livene sine på Ham? Hvor mange ønsket å lære mer om Guds ord og prøve å leve etter det? Hva med oss?

Daglige aktiviteter

Sabbaten

● Dra til en svær fjellknaus sammen med familien din. Hvis det passer bedre, kan dere kanskje dra til en sandstrand. Sett dere ned enten på knausen eller på stranden. (Bor dere slik at dette er vanskelig, kan dere sitte et hyggelig sted hjemme, og late som om dere er på tur!) Les bibelfortellingen fra lekseheftet sammen. Syng «En dum mann bygde sitt hus på sand». Les Salmene 18,3 fra Bibelen. Begynn å lære deg den delen som er minneverset ditt.

Søndag

● Les bibelfortellingen fra lekseheftet slik den står i Bibelen. Den står i Matteus 7,24-29. Les gjerne sammen med en i familien din.
Forsøk å finne ti eller elleve små, flate steiner. Mal omtrent to ord fra minneverset på hver av steinene. (På en av dem maler du «Salmene 18,3». En voksen kan gjerne hjelpe deg med å fordele ordene på de steinene du har funnet.) Hvis du ikke finner passende steiner, kan du tegne steinene på papir eller papp, klippe dem ut, og ellers gjøre det samme som om de hadde vært ekte steiner. Om du og foreldrene dine (eller noen andre voksne!) kan få det til, er det interessant å besøke en byggeplass for å se ordentlig på grunnmuren til bygget som er i ferd med å bli satt opp.

Mandag

● Ordne minneverssteinene dine i riktig rekkefølge.
Se etter ord i Bibelen som beskriver hvordan Jesus er. Slå opp til Johannes 1,29; Johannes 6,35 og Johannes 15,1. Hvilke ord fant du?

Tirsdag

● Let fram bilder av murer, veier og andre ting som er laget av stein. Gjør gjerne dette som en del av andaktstunden. Stein blir brukt til mange ting fordi det er et solid materiale og fordi stein gir god beskyttelse. Hvordan kan vi sammenligne Jesus med en stein? Les 2. Samuelsbok 22,2 sammen med en i familien din.
Legg minneverssteinene dine i riktig rekkefølge, vis dem til familien din og forsøk å si minneverset ditt uten å kikke på steinene dine.

Onsdag

● Si minneverset ditt høyt for familien din, gjerne som familieandakt. Les så gjennom Salme 23 igjen. Prøv om dere kan finne et vers i Salme 23 hvor det står nesten det samme som i minneverset. Syng, spill, nynn eller hør på sangen «Når det stormer» *(Sanger for de minste nr.27)*.

Torsdag

● Les Matteus 7,24 som andakt i dag. Hell litt sand på en tallerken. (Du kan også bruke salt eller sukker hvis du ikke har sand i nærheten.) Legg en flat stein på en annen tallerken. Hell på en og en dråpe vann på sanden og steinen. Hva skjer når vannet treffer sanden? – Og når det treffer steinen? Hva synker vanndråpene ned i? Kan noe som helst synke ned i en stein? Jesus er stødig og sterk akkurat som en stein.
Øv på minneverset ditt sammen med en i familien din.

Fredag

● Syng en sang du liker ekstra godt som handler om Jesus. Mens du synger sangen, kan du tenke på at han er hjørnesteinen. (Be en voksen forklare deg hva en hjørnestein er, i tilfelle du ikke vet det.)
Det å lære seg vers fra Bibelen utenat, og å gjøre det som står der, er en flott måte å bygge huset ditt på stein på. Slik tilber du også Gud. Prøv om du klarer å si fram alle minneversene du har lært dette kvartalet. La familien din få høre dem!
Forsøk å finne en stor, pen stein som du kan ta med inn, gjerne til andakten. Ta fram en tusj, (helst en tusj som kan skrive på plastikk, glass o.l.) og skriv navnet ditt på steinen. La de andre i familien din gjøre det samme. (Dere kan også velge å male navnene på om dere ikke har en passende tusj.) Les Jesaja 26,4 høyt. Nå kan alle legge hendene sine på steinen og be Gud om hjelp til alltid å huske at Han er mektig, og at vi alltid kan være trygge på at Han tar vare på oss. Takk Gud for at Han for alltid er vår hjørnestein.

Død eller levende?

Henvisninger
Matteus 9,18-26; Markus 5, 21-42; *Alfa & Omega 4, kap. 36*

Minnevers
«Jeg er oppstandelsen og livet.» (Johannes 11,25 – noe forkortet).

Mål
At barna skal:
Vite at vi tilber en Gud som gir og opprettholder livet.
Føle seg glade og visse på at Gud ønsker at de skal eie livet både nå og i evigheten.
Gi respons ved å overlate sin frykt til Gud, både frykt for døden og frykt for tap av familie.

Den røde tråden
Vår Gud gir evig liv; vi er glade for å tilbe ham.

Månedens tema
Vi blir glade av å tilbe Gud.

Kort sammendrag av bibelfortellingen
Jairus, en av de eldste i menigheten, er også synagogeforstander. Han ber Jesus ydmykt om å helbrede sin døende datter. Jesus vil gjerne hjelpe, og det er ikke langt dit Jairus bor. Likevel blir Jesus forsinket, fordi han hjelper og trøster dem som trenger ham langs veien. En utsending forteller at datteren til Jairus er død. Idet Jesus kommer hjem til Jairus, sender han de innleide gråtekonene bort. Jesus, tre disipler og foreldrene til piken går inn på rommet der hun ligger. Jesus ber piken om å stå opp, og hun får livet tilbake!

Denne leksen handler om tilbedelse
Jesus er den som gir og opprettholder livet. Han forsikrer oss om at han ønsker at vi skal ha et rikt liv både her og på den nye jorden. Takket være ham trenger vi ikke å frykte døden. På samme måte som familien til Jairus var takknemlig for at Jesus ga dem datteren deres tilbake, takker vi ham for det evige livet og tilber ham i takknemlighet.

Lærerens «verdt å vite»
Jairus var øverste forstander i synagogen. Han var lederen for de eldstes råd. Rådet var ansvarlig for at driften av synagogen gikk riktig for seg. Jairus var med andre ord en av de viktigste og mest respekterte mennene i samfunnet.

Jødenes sørgetradisjoner var både levende og detaljerte. Rett etter at døden var inntruffet, ble det grått høyt for å informere alle om dødsfallet. De sørgende rev i stykker klærne sine helt inn til huden. Fedre og mødre rev opp klærne på venstre side (over hjertet), og andre gjorde det samme på høyre side.

Program

	Program	Minutter	Aktiviteter	Dette trenger du:
	Velkommen	Til alle er kommet	Ønsk barna velkommen ved døren. Har uken vært fin eller litt vanskelig?	Ingenting
1	Forberedende aktiviteter	Inntil 10 minutter	A. Den skumleste figuren B. Hva skjedde? C. Mannen som ikke ville dø	Modelleire eller et stykke aluminiumsfolie til hvert av barna Ingenting Tom medisinflaske merket med «Jesus»
Ditt valg	Sang og bønn*	Inntil 10 minutter	Fellesskap Sang Misjon Kollekt Bønn	 Sangbøker *«Barnas misjon»* Skål, vase, eske eller lignende merket: «Takk Jesus» Bønnebok
2	Bibelfortellingen	Inntil 20 minutter	Opplev fortellingen Vi leser Bibelen sammen	Ingenting Bibler
3	Leksen i praksis	Inntil 15 minutter	*Theo og ulykken*	Ingenting
4	Del med andre	Inntil 15 minutter	*«Jesus er livet»-vimpler*	Tykt, farget papir, skrivesaker, blomsterpinner eller sugerør, teip eller stiftemaskin, saks/er

***Sang og bønn kommer inn i programmet der det måtte passe best.**

Velkommen

Møt barna ved døren, og ønsk dem velkommen. Spør dem om hvordan de harhatt det i løpet av uken som er gått – hva som har vært fint/litt vanskelig. Hør om noen ønsker å fortelle hva de har opplevd i forbindelse med ukens lekse. La dem begynne med den forberedende aktiviteten du har valgt.

1 Forberedende aktiviteter

Velg den aktiviteten som passer best i din klasse.

Materiell:
- Modelleire eller et stykke sølvpapir til hvert av barna

A. Den skumleste figuren

Gi barna en klump modelleire eller et stykke sølvpapir når de kommer. Be dem tenke på noe de synes er skummelt, for så å lage en figur som viser hva dette er. Forklar at det de velger å lage ikke må være en nøyaktig kopi av det de etterligner, men at det holder fint så lenge man får en idé om hva det skal forestille. Når alle er ferdige, kan de vise hverandre figurene de har laget, og fortelle litt om dem. (Ingen må kjenne seg presset til å delta i denne aktiviteten.)

Oppsummering

Mens barna viser hverandre hva de har laget, spør du et av barna om følgende: **Gjettet de andre hva du hadde laget? Fortell gjerne på hvilken måte figuren din minner deg om det du er redd for.**

Si: **Det er normalt å være redd for ting man ikke har noen kontroll over. Men vår Gud er stor, og han kan hjelpe oss når vi er redde. Han vil være med oss hele tiden. Vi kan stole på ham, for han er så mektig at han til og med skaper liv. «Den røde tråden» i dag forteller oss om dette. La oss si den sammen:**

VÅR GUD GIR EVIG LIV; VI ER GLADE FOR Å TILBE HAM.

B. Hva skjedde?

Spør om et av barna melder seg frivillig til å komme fram og lukke øynene sine. Mens øynene er lukket, ber du flere av barna om å bytte plasser. Når alle sitter ned, sier du: «Våkn opp,_____!» Be barnet om å peke ut hva som er blitt annerledes i rommet. Gjenta leken flere ganger. (Hver gang forandrer dere på noe nytt, som for eksempel noe med klærne, noe på veggene, slå lysene av/på og lignende.)

Oppsummering

Spør: **Hva synes dere om å oppdage forandringer som dere ikke visste kom til å skje?** (Ok; de liker forandringer; de liker ikke forandringer.) **Hva synes dere om å måtte legge dere hver kveld?** (Greit; liker det ikke.) **Hva kan forandre seg mens vi sover?** (Nesten hva som helst.) **Hvordan er det å våkne om morgenen?** (Trøtte; uthvilte; glade.) Les 1. Korinterne 15,51. **Hva forteller dette verset oss om å sovne inn i døden?** (Ikke alle mennesker på jorden kommer til å dø, men alle vil bli forvandlet når Jesus kommer tilbake.) **Den aller viktigste forandringen kommer til å bli at vi får evig liv; vi kommer aldri til å dø.** Be barna om å gjenta «Den røde tråden» sammen med deg.

VÅR GUD GIR EVIG LIV; VI ER GLADE FOR Å TILBE HAM.

Materiell:
- En tom medsinflaske merket «Jesus»

C. Mannen som ikke ville dø

Fortell følgende historie:

I Kina levde det en gang for lenge siden en man som het Sze Wangti. Han bygget en veldig stor og lang mur. Den kalles «Den kinesiske muren». Muren er så stor at den er det eneste byggverket på jorden som kan sees fra månen. Selv om Sze Wangti hadde utrettet så mye i livet, var han likevel ikke rede til å dø. Han sendte ut alle tjenerne sine for å lete etter en medisin som kunne gi ham evig liv. Selvfølgelig fant de ingen slik medisin, og Sze Wangti døde – akkurat slik som alle andre mennesker.

Oppsummering

Les høyt fra Johannes 10,10 – siste del. Vis fram en medisinflaske med navnet «JESUS» på merkelappen. Minn barna om at han er den eneste veien til evig liv – den eneste ekte «medisinen» for å få evig liv. Be barna om å si «Den røde tråden» sammen med deg.

VÅR GUD GIR EVIG LIV; VI ER GLADE FOR Å TILBE HAM.

Notater:

Sang og bønn

Ditt valg

Fellesskap

Snakk sammen om hvordan uken har vært – hva som har vært fint/litt vanskelig. Sett av tid til å snakke om erfaringer fra ukens lekse. Ønsk besøkende spesielt velkommen, og fortell alle hva de heter. Marker fødselsdager og andre viktige begivenheter.

Forslag til sanger

«Ja, jeg vet at Jesus bryr seg om meg» *(Barnas lovsang nr. 213 a og b; Barnesangboka nr. 129 N og B)*
«Jeg er trygg hos deg» *(Barnas lovsang nr. 215 a og b; Barnesangboka nr. 37 N og B)*
«Hvilken mektig Gud vi har» *(Barnesangboka nr. 120)*
«Vet du hvorfor gleden er i meg?»*(Barnesangboka nr. 235 N og B)*
(Min båt er så liten s. 20)
«Fantastisk» *(Spre Gleden)*

Misjon

Si: : «**Ordet «misjonær» betyr sendt. Jesus var den første misjonæren som noen gang har levd. Han ble sendt fra himmelen til oss her på jorden, for å fortelle om Gud som gir oss liv både nå og i all evighet. I dag skal vi få høre om noen som er misjonærer her på jorden.** Les misjonsfortellingen i «*Barnas Misjon*.»

Kollekt

Ta opp kollekten i en kurv, bolle eller lignende. Sørg for å skrive «Takk, Jesus» med pene bokstaver på det du velger å bruke som kollektkurv. Si: **Vi trenger ikke ha noen grunn til å gi kollekt, annet enn det at vi er takknemlige for å være i live. Det å gi kollekt er en måte å prise og takke Gud på.**

Bønn

Spør om barna har bønnetemaer de ønsker å skrive inn i klassens «bønnebok» – enten noe eller noen de ønsker å be for, eller noe de ønsker å takke Gud for. Form en bønnering idet dere står og holder hverandre i hendene. Begynn bønnen med å be slik: «Kjære Gud, du som gir liv…» Oppfordre barna til å prise Gud for én ting hver, ved at alle som ønsker det legger sin egen setning til bønnen du begynte på.

2 Bibelfortellingen

Å oppleve bibelfortellingen

Si: **Når jeg nå skal fortelle dere denne fortellingen fra Bibelen, vil jeg gjerne at dere gjør eller sier det jeg ber dere om. Nå øver vi på det!**

Når jeg sier:
KJÆRLIGHET, KJÆRLIG/E ELLER ELSKE/T/DE
Skal dere:
gi hverandre en klem
Når jeg sier:
DØ ELLER DØD/E/N
Skal dere
late som om dere gråter
Når jeg sier:
JESUS
Skal dere:
si «Amen»

Øv et par ganger på dette før dere går over på selve fortellingen.

Jairus var en veldig viktig person i synagogen på det stedet der han bodde. Han levde den gangen JESUS – amen! – også var på jorden. Nå var det slik at Jairus hadde en tolv år gammel datter som han ELSKET – barna klemmer hverandre – veldig høyt. En dag ble datteren syk. Jairus gjorde alt han kunne for å vise henne KJÆRLIGHET – barna klemmer hverandre – og for å få henne frisk igjen. Likevel ble hun bare svakere og svakere. Jairus likte slett ikke å gå fra sengekanten hennes, derfor sendte han tjenerne sine for å hente leger og sykepleiere. Legene og sykepleierne gjorde alt de kunne for henne, men ingenting nyttet.

Så var det at Jairus kom til å tenke på JESUS – amen!. JESUS – amen! – var deres siste håp. Etter å ha hvisket et KJÆRLIG – barna klemmer hverandre – ord til datteren sin, skyndte Jairus seg av sted hjem til Matteus så fort han kunne.

Da tjeneren til Matteus åpnet døren, fór Jairus rett inn. «Jeg må få snakke med JESUS – amen! – med én gang!» sa han, mens han snappet etter pusten. Han bøyde seg dypt for JESUS – amen! – og sa: «Min ELSKEDE – barna klemmer hverandre – datter er forferdelig syk. Vær så snill å komme hjem til meg for å legge hendene dine på henne. Da kommer hun til å bli frisk.»

Den troen Jairus viste gjorde JESUS – amen! – glad. JESUS – amen! – snudde seg øyeblikkelig for å bli med Jairus hjem. Disiplene hans fulgte etter. Men utenfor huset var det mange mennesker som ventet på JESUS – amen! Menneskene flokket seg rundt JESUS – amen! – på alle kanter mens han gikk bortover veien. Alle ville gjerne være i nærheten av JESUS – amen! De dyttet og skubbet og skjøv borti hverandre. Plutselig stoppet JESUS – amen! «Hvem var det som kom borti meg?» spurte han. «Her er det så mange mennesker, Herre, og så spør du hvem som kom borti deg?» Peter kunne ikke tro at JESUS – amen! – kunne spørre om noe slikt.

JESUS – amen! – så på ansiktene rundt omkring i folkemengden. Til slutt var det en kvinne som sa: «Det var jeg som tok i deg!» Hun gråt stille. «Jeg har vært syk veldig lenge. Jeg har brukt opp alle pengene mine på å forsøke å bli frisk. Så tenkte jeg, at om jeg bare fikk ta i klærne dine, så ville jeg bli frisk.»

Selvfølgelig var JESUS – amen! – glad for at kvinnen hadde så sterk tro på ham. Han kunne ikke bare skynde seg av sted, og la henne stå igjen uten å ta seg av henne. Derfor ga han henne noen KJÆRLIGE – barna gir hverandre en klem – ord med på veien.

«Datter, din tro har frelst deg,» sa JESUS – amen! – til henne. «Gå bort med fred; du skal være fri for din plage.»

Da Jairus så hvordan JESUS – amen! – helbredet kvinnen, ble han veldig glad. Han var helt sikker på at JESUS – amen! – ville helbrede datteren hans også.

Akkurat da var det at en av tjenerne til Jairus trengte seg igjennom folkemengden. «Ikke bry JESUS – amen! – lenger,» sa han. «Datteren din er «DØD» – barna gråter. Stakkars Jairus! Han var fullstendig ulykkelig og sjokkert. Men nå snudde JESUS – amen! – seg mot Jairus og sa: «Frykt ikke, bare tro!»

Jairus tenkte på kvinnen som nettopp var blitt helbredet. Han husket på de ordene JESUS – amen! – hadde sagt: «Din tro har frelst deg.» Da var ikke Jairus redd lenger. Han trodde på at JESUS – amen! – ville gjøre alt godt igjen for datteren hans.

JESUS – amen! – bad Peter, Jakob og Johannes om å følge ham. Da de kom hjem til Jairus, var huset fult av folk som gråt og jamret seg. Noen av dem kjente ikke engang piken som var DØD – barna «gråter» – men de var leid inn

for å gråte høyt over den DØDE – barna «gråter». «Send bort de som er kommet for å gråte og jamre seg,» sa JESUS – amen! «Datteren din er ikke DØD – barna «gråter». Hun bare sover.»

Folkene som var der lo da de hørte hva JESUS – amen! – sa, de visste godt når et menneske ikke levde lenger. JESUS – amen!» brydde seg ikke om dem, men tok Peter, Jakob og Johannes med seg inn i huset sammen med Jairus og konen hans.

Inne på det rommet der datteren til Jairus lå, tok JESUS – amen! – hånden hennes og sa: «Pike, jeg sier deg: Stå opp!»

I det samme åpnet hun øynene, smilte til JESUS – amen! – og satte seg opp. Hun smilte bredt da hun så inn i de glade øynene til JESUS – amen!.

«Dere bør gi henne noe å spise,» sa JESUS – amen! – til de lykkelige foreldrene. Datteren til Jairus var frisk og sterk igjen.

JESUS var veldig glad for å kunne helbrede syke, og han var også svært glad for at han kunne gi livet tilbake til mennesker som hadde vært DØDE – barna «gråter». «Jeg er oppstandelsen og livet,» sier JESUS – amen! – i Johannes 11,25. JESUS – amen! – kom også til jorden for å frelse oss. Han frelser oss fra DØDEN – barna «gråter» – og gir oss evig liv. Jeg er så glad for at vi kan tro på JESUS – amen!

Oppsummering

Spør: **Hvorfor tror dere at Jesus lot datteren til Jairus dø?** (For å vise at han er den som gir liv.) **Hvem trengte å forstå at Jesus er den som gir liv?** (Disiplene hans, Jairus, de som sørget, alle.) **Hva tror dere de som sørget trodde da de så piken komme gående ned trappen, etter at Jesus hadde vekket henne opp fra de døde?** (At de så et spøkelse; at de ikke burde ha ledd av Jesus; at Jesus var veldig mektig.)

Vi leser Bibelen sammen

Si: **Bibelfortellingen vår denne uken er egentlig to fortellinger i én. La oss lese dem akkurat slik de står i Bibelen.** Hjelp barna med å finne Markus 5,24-26. Spør om noen av barna har lyst til å lese versene høyt, gjerne et hver.

Spør: **Hvilke to fortellinger er det vi snakker om? Hvorfor tror dere at Markus nevner kvinnen som var syk, midt i fortellingen om Jairus og datteren hans?** (Fortellingen om den syke kvinnen er egentlig en del av fortellingen om datteren til Jairus. Hvis Jesus ikke hadde stoppet for å helbrede den syke kvinnen, kan det hende at datteren til Jairus ikke ville ha dødd. Da hadde det heller ikke vært noen fortelling om oppstandelsen fra de døde.)

Si: **La oss gjenta «Den røde tråden» sammen:**

**VÅR GUD GIR EVIG LIV;
VI ER GLADE FOR
Å TILBE HAM.**

Si: **Hvis vi sier «ja» til Jesus, er vi garantert å få evig liv!**

3 Leksen i praksis

«Theo og ulykken»

Fortell følgende historie:

Moren til Theo holdt på med å ta av bordet etter sabbatsmiddagen. Plutselig satte hun i et skrik. Den lille gutten hennes, Theo, hadde falt i vannet ute i hagen. Han lå og fløt med ansiktet ned. Moren hans fikk ham opp av vannet, mens tanten sprang over til naboen.

En av naboene løp til telefonen og ringte etter sykebilen. En annen nabo hoppet over gjerdet og inn i hagen til Theo, og prøvde å få ham til å puste igjen. Men hjertet til Theo slo ikke i det hele tatt.

Moren til Theo gråt. Hun syntes at det var som om hennes eget hjerte ville slutte å slå, så fortvilet var hun. Men med ett sa naboen: «Jeg kjenner at hjertet slår igjen!»

Samtidig kom sykebilen og politibilen. I full fart ble Theo kjørt av sted til sykehuset.

Da han kom til sykehuset, sluttet hjertet hans å slå igjen. Nå var det legene som hjalp lille Theo slik at hjertet hans endelig begynte å slå enda en gang. Likevel var han ikke utenfor fare. Theo gikk inn i en dyp søvn som kalles koma. Han kunne verken se, høre, gråte, le eller spise. Han måtte få hjelp til å puste. Foreldrene hans satt ved siden av sengen hans i mange dager, og håpet og bad om at han skulle komme ut av

koma. Alle i menigheten deres bad også til Gud for Theo.

En dag beveget Theo på lillefingeren sin da moren hans tok ham i hånden. To dager senere åpnet han øynene sine. Foreldrene hans var så lykkelige! Ikke lenge etter ble han utskrevet fra sykehuset. Alle takket Jesus, han som gir evig liv, for at han hadde brakt Theo tilbake til livet.

Oppsummering

Spør: **Har du noen gang sett en alvorlig ulykke, eller sett at noen har besvimt?** (Sett av tid til å la barna svare. Hvis ingen har opplevd noe de gjerne vil fortelle om, kan du forandre spørsmålet til: Hva ville dere gjøre hvis dere så…?) **Hvordan var det å oppleve det? Husket dere å be? Hvordan gikk det til slutt? Hvordan hadde dere det da alt var over?** (lettet, glad, takknemlig, sint, oppskaket, redd.)

Si: **Hvis noe skjer med dere selv eller familiene deres, og dere tror at dere selv eller de kanskje kommer til å dø, da er det naturlig å være redd. Noen ganger kan det til å med være vanskelig å stole på Jesus.**

Spør: **Hva er det som gjør at vi er redde for å dø?** (Det å bli atskilt fra familien; frykt for ikke å våkne opp igjen.) **Hvis dere hadde en venn som var redd for døden, hva kunne dere si til ham eller henne?** (Fortelle historien om datteren til Jairus; si fram minneverset og «Den røde tråden».) **La oss si «Den røde tråden» sammen.**

**VÅR GUD GIR EVIG LIV;
VI ER GLADE FOR
Å TILBE HAM.**

4 Del med andre

Materiell:
- Tykt farget papir
- Skrivesaker
- Blomsterpinner eller sugerør
- TEIP eller stiftemaskin
- Saks/er

«Jesus er livet» -vimpler

La barna lage hver sin lille vimpel. De klipper ut en trekant i det tykke fargede papiret. (Forslag til mål: 10 x 15 cm) På den ene siden skriver de «JESUS SEIRET OVER DØDEN» eller «JESUS GIR LIV». (De som ønsker det, kan skrive begge setningene – en på hver side av vimpelen.)

Oppsummering

Si: **Etter kirken i dag, kan dere vise fram vimpelen deres til dem dere møter, og fortelle at dere er glade fordi…**

**VÅR GUD GIR EVIG LIV;
VI ER GLADE FOR
Å TILBE HAM.**

Husk også å fortelle at alle som tar imot Jesus kan være SIKRE på å få evig liv!

Avslutning

Avslutt med bønn. Takk Gud for at han er den som gir liv. La barna repetere «Den røde tråden» én og én før de går, mens de vifter med flaggene sine.

Henvisninger
Matteus 9,18-26; Markus 5, 21- 42; *Alfa & Omega 4, kap. 36*

Minnevers
«Jeg er oppstandelsen og livet.»(Johannes 11,23 – noe forkortet)

Den røde tråden
Vår Gud gir oss evig liv; vi er glade for å tilbe ham.

Død eller levende?

Har du noen gang vært alvorlig syk? Har du noen gang vært så syk at du ikke har kunnet spise? Har du vært så syk at du har hatt vondt i hele kroppen din, eller har du vært så dårlig at du ikke har kunnet komme deg ut av sengen din? Kanskje har du hatt høy feber, slik at alle som kom inn i rommet ditt hvisket for ikke å forstyrre deg? Kanskje har du vært så syk at du måtte gå til legen, eller kanskje du til og med måtte på sykehuset? Eller kanskje legen kom hjem til deg? Han ga deg nok medisiner, en sprøyte, eller kanskje du fikk sykehusapparater inn på rommet ditt for å hjelpe deg å puste eller spise. Etter at du var blitt bedre, hva syntes du om de menneskene som hjalp deg å bli frisk? Nå skal vi lese om en liten pike som også var syk, men som fikk hjelp til å bli frisk.

Jairus sin 12 år gamle datter hadde vært syk en stund allerede. Foreldrene hennes gjorde alt de kunne for at hun skulle bli frisk. Likevel ble hun bare svakere og svakere. Gode foreldre elsker barna sine, og vil gjøre hva som helst for at de skal bli friske når de er syke. Tenk deg hvor bekymret Jairus må ha vært da hans eneste barn ble sykt. Han ville ikke gå fra sengekanten hennes. Fortvilet sendte han bud på mange forskjellige leger, og også mødre som var kjent for å ha spesielle medisiner som kunne kurere syke barn. Dessverre kunne ingen hjelpe.

Så var det at Jairus kom til å tenke på Jesus, den store læreren, fra Galilea. Alle snakket om hans mirakler. Dette var det siste håpet Jairus hadde. Han hvisket stille til datteren sin at han elsket henne, og så skyndte han seg av sted så fort han kunne dit Matteus bodde. Han visste at han kom til å finne Jesus der.

Da tjeneren åpnet døren, styrtet Jairus inn. «Jeg må treffe Jesus med det samme!» bønnfalt han. Så, mens han bøyde seg ned for Jesus, gikk han rett på sak. «Min eneste datter er fryktelig syk. Jeg ber deg om å komme hjem til meg og legge hendene dine på henne. Slik vil hun bli frisk igjen.»

Jesus satte pris på at Jairus hadde så sterk tro. Han ble med Jairus med det samme. Utenfor hadde det samlet seg en stor mengde mennesker som ventet på at Jesus skulle komme ut av huset. Alle disse menneskene trengte seg rundt Jesus der han gikk bortover gaten. Alle ville gjerne være i nærheten av Jesus. De skubbet og dyttet hverandre. Rett som det var dultet de borti Jesus også.

Plutselig stoppet Jesus. «Hvem tok i klærne mine?» spurte han. «Alle disse menneskene er rundt oss, og så spør du hvem som tok i klærne dine?» Peter kunne nesten ikke tro at Jesus stilte et slikt spørsmål. Jesus fortsatte å se seg rundt. Til slutt kom en kvinne fram foran ham. «Jeg er den som tok i klærne dine,» sa hun, mens hun gråt stille. «Jeg har vært syk i veldig lang tid. Jeg har brukt alle pengene mine på å forsøke å bli frisk, men ingen har kunnet hjelpe meg. Jeg trodde at jeg ville bli helbredet bare jeg fikk ta i kappen din.

Jesus var glad for at kvinnen hadde så stor tro på ham. Han kunne ikke bare løpe av sted. «Datter,» sa Jesus til kvinnen. «Din tro har frelst deg. Gå bort med fred; du skal være fri for din plage.»

Før Jesus og Jairus kunne komme seg videre, trengte en av tjenerne til Jairus seg igjennom mengden. «Det er ikke noen vits i å bruke mer av mesterens tid,» sa han. «Den lille datteren din er død.» Stakkars Jairus! Hans kjærlige pappahjerte må ha vært fylt av sorg. Da snudde Jesus seg og så på Jairus. «Frykt ikke,» sa han. «Bare tro.» Jesus vinket til Peter, Jakob og Johannes og ba dem følge ham. Nå skyndte han seg hjem med den stakkars, skuffede faren.

Hjemme hos Jairus var det mange mennesker som gråt høyt. Noen av dem kjente ikke engang Jairus, men de viste medfølelse ved å gråte sammen med de andre. Andre var gråtekoner som var leid inn for å jamre over den døde, slik skikken var den gangen.

«Send bort de som er kommet for å sørge,» sa Jesus. «Datteren din er ikke død. Hun sover bare.»

Folk lo da de hørte det; de visste når en person var død! Jesus brydde seg ikke noe om de som lo, men tok med seg de tre disiplene inn i huset sammen med Jairus og konen hans. Inne på rommet der hun lå, stod Jesus ved sengen hennes og tok hånden hennes. «Barn, stå opp,» sa han.

Den lille jenta åpnet øynene sine, smilte til Jesus og satte seg opp. Tenk deg det store smilet hennes da hun så inn i de snille øynene til Jesus!

«Dere burde gi henne noe å spise,» sa Jesus til de lykkelige foreldrene hennes. Datteren til Jairus var frisk og sterk igjen.

Jesus var veldig glad for å kunne helbrede syke mennesker. Han var også lykkelig for å kunne gi folk livet tilbake. «Jeg er oppstandelsen og livet,» sier han i Johannes 11,25. Han kom til jorden for å frelse oss fra døden, og for å gi oss livet. Vi tilber en Gud som gir evig liv. Så godt det er å kunne elske ham!

Daglige aktiviteter

Sabbaten

● Dra til en gravlund med familien din hvis dere har mulighet til det. Les bibelfortellingen i lekseheftet ditt. Tenk dere hvordan det vil være på gravlunden når Jesus kommer tilbake og vekker opp de døde. Les Johannes 11,25 i Bibelen din. Kommer noen mennesker til å dø før de skal leve evig?

● Syng dette nye verset til melodien «Jesus elsker alle små»:

Jesus kommer, ja, jeg vet.
For han selv har sagt meg det.
Det står her i Bibelen.
Les det selv og du vil se!
Ja, Jesus kommer, ja, Jesus kommer,
Ja, Jesus kommer, min bibel sier så!

Søndag

● Les bibelfortellingen fra lekseheftet ditt slik den står i Markus 5,21-42, gjerne sammen med familien din. Dere kan for eksempel lese noen vers hver. Hva sier Jesus om døden? (Se vers 39.)

● Snakk sammen om det som lever på jorda. Klipp ut bilder av planter, dyr, fisker, fugler og mennesker. Lim bildene på et stort ark, gjerne i plakatstørrelse. Øverst skriver du «Alt liv kommer fra Gud.»

● Skriv minneverset ditt på et pent ark, eller et postkort du liker, kanskje med bilde av noe fra naturen. Pynt med egne tegninger. Til slutt øver du deg på å si minneverset utenat.

Mandag

● Snakk med de andre i familien din om det å vente. Har du noen gang måttet vente lenge på noen? Hva syntes du om det? Hvordan tror du Jairus hadde det da han måtte vente på Jesus? Les Salmene 27,14. Be Jesus om å hjelpe deg til å ha tålmodighet når du må vente på noe som er viktig for deg.

● Spør noen om å høre deg i minneverset ditt.

Tirsdag

● Kan du huske en gang du var syk? Hvordan syntes du det var da du ble bedre igjen? Be noen i familien din om å fortelle deg om en gang de var syke, og etter hvert ble friske igjen. Les Salmene 103,1-3 sammen. Takk Gud for at han gir oss liv og helse, og for at han alltid er med oss selv om ting kanskje ikke alltid går så bra.

● Forsøk om du kan lage en liten melodi til minneverset. Ta gjerne hele familien med på komposisjonen! Syng melodien sammen hvis dere får det til – gjerne som andakt.

Onsdag

● Les Markus 5,25-29 sammen, gjerne som andakt. Lag en tegning av kvinnen som tar i kappen til Jesus. Tegn Jairus også, og forsøk å vise hvordan han har det der han står og venter. Be om at Jesus må hjelpe deg til å ha like sterk tro på ham som den kvinnen hadde.

Vis minneverset ditt, skrevet på ark eller kort, til familien din. Si det fram eller syng det for de andre.

Torsdag

● Lag et «god bedring-kort» til en du vet er syk. Skriv siste del av Johannes 10,10 på kortet. Spør noen om å ta deg med til en postkasse eller til postkontoret slik at du kan poste kortet. Hvis det er mulig, kan familien din og du planlegge snart å besøke den du har skrevet kortet til. Øv på minneverset ditt slik at du kan si det fram når dere drar dit.

Fredag

● Les bibelfortellingen fra lekseheftet ditt slik den står i Matteus 9,18-26. Her er den fortalt på en litt kortere måte enn i Markus og Lukas. Les gjerne versene som andakt sammen med familien din. Be familien din om å være med på å lage et lite skuespill hvor dere framfører fortellingen om datteren til Jairus. Det er fint hvis dere også kan få med den delen av fortellingen som handler om kvinnen som tok i Jesu klær.

Hvis du har laget en melodi til minneverset ditt, kan du synge den nå. Lær de andre å synge verset også. Be for de du kjenner som er syke. Takk Gud for livet han har gitt oss.

Hvor er de andre ni?

Henvisninger
Lukas 17,11-19; *Alfa & Omega 4, s. 218-223 og s. 298*

Minnevers
«Min sjel, lov Herren, glem ikke alle hans velgjerninger! Han tilgir all din skyld og leger all din sykdom.»
(Salmene 103,2-3)

Mål
At barna skal:
Vite at vi tilber Gud når vi er takknemlige overfor ham.
Føle et ønske om å la Gud høre deres lovprisning.
Gi respons ved å fortelle andre hva Gud har gjort for dem.

Den røde tråden
Vi tilber Gud ved å være takknemlige.

Månedens tema
Vi blir glade av å tilbe Gud

Kort sammendrag av bibelfortellingen
Idet Jesus er på vei inn i en landsby, roper ti spedalske ut til ham for å be om nåde og helbredelse. Han ber dem om å vise seg for prestene. De handler i tro, og gjør det Jesus ber dem om. Slik blir de helbredet mens de er på vei til prestene. Bare én av dem, en samaritan, går tilbake til Jesus for å takke ham. Jesus blir både glad og trist. Glad fordi en av de som tidligere var spedalske, husker på å gi Gud æren, og trist fordi de andre ni ikke gjør det.

Denne leksen handler om tilbedelse
Tilbedelsen er vår respons på Guds nåde og kraft. Alle de spedalske fikk del i Guds nåde og hans helbredende kraft. Bare én av disse takket Gud for hans nåde ved å tilbe ham med pris og takk.

Lærerens «verdt å vite»
«De ble stående langt unna». Minst én autoritet konstaterer at når den spedalske stod i medvind i forhold til friske mennesker, skulle det minst være i underkant av 50 meter mellom friske og spedalske mennesker. Dette viser hvilken fullstendig isolasjon de spedalske levde i.

Da samaritanen vendte tilbake, sa Jesus: «Din tro har gjort deg frisk,» eller «din tro har frelst deg» (se Matteus 9,22; Lukas 8,48, 50; 7,50 for eksempler på lignende utsagn fra Jesus). Dette kan bety at samaritanen også opplevde frelsen, og ikke bare det at han ble leget fysisk slik som de andre ni også ble.

Dekorering av rommet
Se lekse 9.

Program

	Program	Minutter	Aktiviteter	Dette trenger du:
	Velkommen	Til alle er kommet	Ønsk barna velkommen ved døren. Har uken vært fint/litt vanskelig?	Ingenting
1	Forberedende aktiviteter	Inntil 10 minutter	A. «Null tommeltott» - stafett B. Takk, Jesus C. Takk på mange språk	Maskeringsteip eller bandasjer, sammenkrøllet papir, penner/blyanter, papirark. Rytmeinstrumenter, papir, blyanter, store tegneark, tegnesaker, frankerte konvolutter, linjert papir, skilt. Kopi til hvert barn av liste med takk på mange språk.
Ditt valg	Sang og bønn*	Inntil 10 minutter	Fellesskap Sang Misjon Kollekt Bønn	 Sangbøker *Barnas misjon* Bruk samme «kollektbøsse» som i lekse 10 Bønnebok
2	Bibelfortellingen	Inntil 20 minutter	Opplev fortellingen Vi leser Bibelen sammen	Bandasje, toalettpapir Bibler
3	Leksen i praksis	Inntil 15 minutter	*Rollespill - situasjon*	Ingenting
4	Del med andre	Inntil 15 minutter	*Takkering*	Ingenting

***Sang og bønn kommer inn i programmet der det måtte passe best.**

Velkommen

Ønsk barna velkommen ved døren. Spør dem hvordan de har hatt det i løpet av uken som er gått – hva har vært fint/litt vanskelig? Hør om noen har noe å fortelle i forbindelse med leksen denne uken. La dem begynne med den forberedende aktiviteten du har valgt å bruke.

1 Forberedende aktiviteter

Velg den aktiviteten som passer best i din klasse

Materiell:
- Maskeringsteip, «plaster»-teip eller bandasjer
- Baller eller sammenkrøllet papir formet som baller
- Penn og papir til hvert lag

A. «Null tommeltott» - stafett

Det motiverer barna å gjøre denne aktiviteten som stafett; aktiviteten i seg selv vil gjøre at barna setter pris på at Gud har gitt dem tommeltotter.

Barna deles inn i par, for så å teipe fast hverandres tommeltotter til respektive håndflater. Parene danner lag, og disse har alle en lagleder. Hvis barna gir uttrykk for at stafetten er for enkel, ber du dem gjøre den med én hånd på ryggen.

Stafett med ball eller sammenkrøllet papir

Laglederen kaster en vanlig ball eller en «ball» av sammenkrøllet papir til den første som står i rekken. Denne tar imot, og kaster ballen tilbake til lagleder før han eller hun enten bøyer seg ned på huk til laget er ferdig, eller stiller seg bakerst i køen. Slik fortsetter stafetten videre, helt til den siste i rekken har kastet tilbake til laglederen.

Underskriftsstafett:

Mens tommeltottene fremdeles er teipet til håndflatene, gir du lagene papir og penn. Laglederne skriver navnene sine, og gir så penn og papir videre til nestemann i rekken. Alle skriver navnet sitt på papiret etter tur. Den som er sist i rekken, gir papiret til læreren.

Gjenta stafetten uten å teipe tommeltottene.

Oppsummering

Spør: **Hvordan kjennes det å kunne bruke tommeltottene igjen?** Si: **Spedalske mister ofte fingre og tær. Sykdommen angriper den syke slik at man mister følelsen i fingrene og tærne, slik at disse kan bli skadet uten at man legger merke til det. Sår som danner seg i en skade, spiser etter hvert bort deler av både fingre og tær. Hvordan tror dere det var for en spedalsk som mistet en finger? Tenk dere hvordan det må ha vært å kunne bruke hendene sine igjen! Hva kan vi prise Gud for i dag? Det å prise Gud, er en flott måte å tilbe ham på.** Les Salmene 9,2 og 3 høyt. **Det er dette «Den røde tråden» handler om i dag. La oss si den sammen:**

VI TILBER GUD VED Å VÆRE TAKKNEMLIGE.

Materiell:
- Rytmeinstrumenter
- Papirark, blanke og linjerte
- Tegnesaker
- Store tegneark
- Konvolutter og frimerker
- «Skilt»

B. Takk, Jesus

Arranger flere «stasjoner» rundt i rommet der barna kan prise Gud. Sett et skilt på veggen ved hver stasjon der barna kan se hvilken type aktivitet de kan gjøre der.

nummer	Skilt	Dette trenger du:	Aktivitet
1	Musikknoter	Rytmeinstrumenter papir og blyanter	Barna lager sin egen lovsang med utgangspunkt i Salmene 9,2 og 3 og melodien «Pris ham, pris ham, alle barn i verden»
2	Fargestifter	Store tegneark, tegnesaker	Barna lager dekorative plakater som henges opp rundt i rommet. Ordet «takk» er med på plakaten, gjerne på et annet ord enn norsk dersom det måtte passe. (Se listen nedenfor.)
3	Konvolutt med frimerke	Blyanter (eventuelt tegnesaker – til de som ikke vil/kan skrive), linjert og blankt papir, konvolutter og frimerke	Barna skriver til en venn eller slektning og forteller om hva Gud har gjort for dem. (Alternativ: Barna tegner noe Gud har gjort for dem.)
4	Hatt	Ingenting	Barna lager en liten sketsj der folk takker i forskjellige situasjoner: Takk, tusen takk, takk skal du ha, hjertelig takk, mange takk, jeg er svært takknemlig for…, det var snilt av deg, etc.

Oppsummering

Når tiden er ute, samler alle seg for å vise det de har laget og for å prise Gud med det. Les Salmene 103,2 og 3 høyt. Si: **Når vi tilber Gud og priser ham, blir vi fylt av glede. Gud blir glad for at vi priser ham. Det å prise Gud er å fortelle ham hvor takknemlige vi er. Å prise Gud er å tilbe ham. I dag skal vi lære at:** (la barna gjenta «Den røde tråden» sammen med deg)

VI TILBER GUD VED Å VÆRE TAKKNEMLIGE.

Materiell:
- En kopi til hvert barn av denne listen med forskjellige måter å si takk på flere språk

C. Takk på mange språk

Norsk: Takk
Engelsk: Thank you
Spansk: Gracias
Hindi: Dhan-nya-wadh (døn-ja-vahd)
Fransk: Merci
Afrikaan: Dankie
Kinesisk – Mandarin:Hsiah hsiah
Filipinsk – Ta-galog: Selemat po
Ghana – Twi: Meda wase
Japansk: Arigat Gozaimasu
Tysk: Danke
Arabisk: Shukran

Si: **Det er mange måter å takke på, både i ord og med ting vi kan gjøre for å vise takknemlighet. La oss se på listen dere har fått med ordet «takk» på mange forskjellige språk. Nå prøver vi sammen å takke på tolv forskjellige språk!** (Er andre språk enn de på listen representert i klassen, tar dere også med disse.)

Oppsummering

Si: **Gud er vant til å høre «takk» på mange forskjellige språk. Hver dag hører han «takk» på mange, mange språk. La oss sørge for at Gud ofte får høre at vi priser ham på vårt språk.**

For å runde av kan klassen synge sangen»Pris ham, pris ham» mens de synger «takk» på det ene språket etter det andre. For eksempel slik:

Thank You, merci, gracias, selemat po.
Danke, Gud. Dhan-nya-wadh
Thank you, merci, gracias, meda wase.
Arigat, hsiah hsiah.

Si: **La oss si «Den røde tråden» for i dag sammen…**

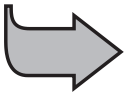

VI TILBER GUD VED Å VÆRE TAKKNEMLIGE.

Sang og bønn

Ditt valg

Fellesskap

Snakk sammen om hvordan barna har hatt det i løpet av uken (fint eller litt vanskelig), alt ettersom hva de fortalte deg ved døren da de kom (bruk skjønn). Sett av tid til å snakke sammen om ukens lekse. Ønsk besøkende spesielt velkommen, og fortell alle hva de heter. Marker fødselsdager og andre viktige begivenheter.

Forslag til sanger

«Er du glad og du vet det, si amen!»
«Gud, vi takker deg» *(Barnas Lovsang nr. 39 a og b)*
«Takk min Gud for hele meg» *(Barnas Lovsang nr. 132 a og b)*
«Takk, Gud, for dagen» *(Barnesangboka nr. 226)*
«Du har to øyne» *(Barnas Lovsang nr. 154 a og b)*
«Kjære Gud» *(Spre Gleden)*

Misjon

Bruk fortellingen i «*Barnas misjon*.»

Kollekt

Be en bønn til Gud om at han må velsigne pengene slik at flest mulig kan få lære om ham, og bli like takknemlige som denne klassen er. Bruk samme «kollektbøsse» som forrige gang. Fortell barna noe nytt om den divisjonen som kommer til å motta kollekten den 13. sabbaten dette kvartalet.

Bønn

Bruk klassens bønnebok. Skriv ned det barna ønsker å be spesielt for, eller takk for problemer som er blitt løst. (Se lekse 8.) Oppmuntre barna til å delta i bønnen med en setning der de takker Gud for noe han har gjort for dem i løpet av uken.

2 Bibelfortellingen

Å oppleve bibelfortellingen

Når du forbereder denne interaktive fortellingen, legger du en av dine egne hender i bandasje eller toalettpapir. Når du snakker om spedalske, holder du denne armen opp. Gi barna i klassen hver sin lengde toalettpapir. Denne surrer de rundt en av hendene sine, mens de holder den på plass med tommelen. Når du snakker om Jesus, gjemmer du den bandasjerte hånden din bak ryggen.

Forklar barna at når de hører følgende ord, svarer de med å gjøre som følger:

Ord de lytter etter:
Bandasjerte hender
Dette gjør de:
Holder opp de «bandasjerte» hendene sine.
Ord de lytter etter:
Spedalsk eller spedalske
Dette gjør de:
Holder opp de «bandasjerte» hendene sine; roper: «Uren! Uren!»

En dag da Jesus var på vei inn i en landsby sammen med disiplene sine, kom ti SPEDALSKE *(Uren! Uren!)* imot ham. De ble stående langt unna og ropte: «Jesus, mester, miskunn deg over oss!» *(Be barna om å gjenta dette etter deg som ekko.)*

(Ha de bandasjerte hendene bak ryggen igjen.) Jesus så seg rundt, og fikk øye på de ti mennene. Han så de BANDASJERTE HENDENE deres. *(Hold opp de bandasjerte hendene.)* Langt borte så Jesus også de falleferdige skurene der mennene bodde. Folkene som var sammen med Jesus la også merke til de samme tingene. «SPEDALSKE,» *(Uren! Uren!)* mumlet disiplene. De ventet for å se hva Jesus kom til å gjøre. *(Ha de bandasjerte hendene bak ryggen.)*

SPEDALSKHET *(Uren! Uren!)* er en sykdom som forandrer hudfargen og fjerner følelsen i huden. Sykdommen begynner i fingre og tær, og noen ganger til og med i ansiktet. Fordi spedalske mister følelsen der sykdommen har angrepet, skader de ofte fingre og tær. Slik blir det stygge betennelser i sårene som til slutt spiser bort noe av den syke delen av kroppen. Alt de spedalske kunne gjøre, var å BANDASJERE HENDENE sine. *(Hold opp de bandasjerte hendene.)*

Ingen ønsker å være i nærheten av en SPEDALSK *(Uren! Uren!)* av frykt for å bli smittet av SPEDALSKHET *(Uren! Uren!)*. Derfor måtte de rope «uren!» for å advare folk slik at de kunne holde seg på god avstand fra de syke.

Det triste synet av disse ti SPEDALSKE (Uren! Uren!) rørte ved det kjærlige hjertet til Jesus. Derfor ropte han til dem. «Gå og vis dere for prestene!» *(Ha de bandasjerte hendene bak ryggen.)*

I et lite øyeblikk var kanskje mennene skuffet over Jesus. Hvorfor gikk han ikke bort til dem for å helbrede dem der og da? Men så forstod de hvorfor han ikke hadde gjort det. Han sendte dem til prestene.

De som var SPEDALSKE *(Uren! Uren!)* visste at moselovene krevde at de måtte vise seg for prestene for å kunne være sammen med andre mennesker igjen, etter at de var blitt helbredet. Prestene var nemlig de som best visste hvordan sykdommen kunne gjenkjennes, og om en person var spedalsk eller ikke. Når prestene ikke kunne se noe tegn til SPEDALSKHET *(Uren! Uren!)* på dem, ville alle andre ønske dem velkommen tilbake inn i landsbyen. Først da kunne de dra tilbake til familiene sine og bo sammen med dem igjen.

«Hva er det vi venter på?» har de kanskje spurt hverandre. Så snudde de seg og løp haltende til den nærmeste synagogen. Fillene føk fra de BANDASJERTE HENDENE *(hold opp de bandasjerte hendene*) deres.

Mens de løp, fikk de følelsen tilbake i føttene. De rev fillene av de BANDASJERTE HENDENE *(vent til alle har fått revet toalettpapiret av hendene sine)* sine. De var virkelig helbredet! Da de så dette, løp ni av mennene enda fortere – og nå haltet de heller ikke mer! Den tiende stoppet og snudde. Han løp tilbake til Jesus.

Denne mannen var en samaritan. Han var dobbelt ulykkelig. Han ble utstøtt fordi han var samaritan, og han ble utstøtt fordi han var SPEDALSK *(Uren! Uren!).* Tenk på det, på begge måter ble han behandlet som uren!

Samaritanen ønsket også like inderlig som de andre å bli erklært frisk av prestene, men likevel hadde han snudd for å løpe tilbake til Jesus. Han knelte ved føttene til Jesus.

«Takk» hvisket han. Så takket han igjen, denne gangen med høyere stemme: «Takk, takk, takk!»

Øynene til Jesus skinte. Det var så få mennesker som ble hos ham for å dele sin takknemlighet med ham. Så få mennesker takket og tilbad ham når de var blitt helbredet.

«Ble ikke alle ti helbredet?» spurte Jesus. «Hvor er de andre ni? Var det ingen andre enn denne fremmede som kom tilbake for å gi Gud æren?»

Jesus så på samaritanen og sa: «Reis deg og gå hjem! Din tro har frelst deg.» Glede strømmet gjennom hjertet hans. Han tilbad Gud ved å være takknemlig!

Oppsummering

Si: **Hvordan var den spedalske samaritanen blitt behandlet av menneskene i landsbyen?** (Som om han var så skitten at de ikke engang kunne være borti ham.)

Hva gjør foreldrene deres for dere når dere er syke? (Kjenner på pannen, tar temperaturen, legger dynen godt omkring, serverer mat på sengen.) **Hvordan ville dette være annerledes om dere hadde blitt spedalske den gangen Jesus levde på jorden?** (Kunne verken bli tatt på eller ta på noen annen; en måtte ta vare på seg selv.)

Den gangen Jesus levde på jorden vet vi at de spedalske ble behandlet som skitne og urene – ingen ville ta i dem eller ha noe med dem å gjøre. Finnes det noen som blir behandlet slik nå for tiden? Hvilke mennesker er i så fall det? (Uteliggere, veldig fattige mennesker, folk som har AIDS, barn som er HIV positive etc. – forklar om nødvendig kort om HIV og AIDS.)

Hvordan tror dere det ville være hvis noe som fikk dere til å virke skitne og urene ble tatt bort fra dere, slik at dere kunne være som alle andre mennesker igjen? Hva ville dere få lyst til å gjøre? (Le, feire, prise Gud.) **Gud er så god mot oss. Han har frelst oss fra synd. Synd er verre en spedalskhet. Hva kan vi gjøre for å vise Gud at vi er glade for alt han har gjort for oss? La oss si «Den røde tråden» sammen:**

VI TILBER GUD VED Å VÆRE TAKKNEMLIGE.

Vi leser Bibelen sammen

Be tre frivillige barn (eller voksne om det ikke er mange nok barn som kan/vil lese) lese bibelfortellingen slik den står i Lukas 17,11-19. Del opp versene som skal leses på følgende måte:

Én har «fortellerrollen» og leser versene 11, 12 og 13 – første del, 14 første og siste del, 15,16 og 17 – første del og vers 19 første del.

En annen leser det de spedalske sier: vers 13 – siste del.

Den tredje leser det Jesus sa: versene 14 – siste del, 17, 18 og 19 – siste del.

Når barna har lest versene, ber du ham eller henne som hadde fortellerrollen om å lese vers 16 om igjen. Skriv følgende på flip-over, tavle eller et stort ark: Den spedalske som takket Jesus var _____ (samaritan). Be barna om å fylle inn det som mangler.

Del klassen inn i to grupper, hver med sin voksne medhjelper. Gi hver gruppe en av følgende henvisninger. Si: **Jødene likte ikke samaritanene, men det gjorde Jesus. Fortell hvilke samaritaner vi hører om i to andre bibelfortellinger:**

Lukas 10,30-37 (Den barmhjertige samaritan)

Johannes 4,4-9 (Den samaritanske kvinnen ved brønnen)

3 Leksen i praksis

Situasjonsrollespill

Hjelp klassen din med å lage et rollespill over følgende situasjon:

Si: **Du kommer inn og er kjempevarm og tørst. Læreren din gir deg noe å drikke. Hva gjør du da?** (Drikker det; sier takk.) Spør: **Hvem var det egentlig som gav deg vannet? Bør vi takke Jesus også?**

Oppsummering

Si: **Alt det gode som skjer med oss gir oss en mulighet til å tilbe Gud. Vi må alltid huske å takke ham, fordi...**

VI TILBER GUD VED Å VÆRE TAKKNEMLIGE.

4 Del med andre

Materiell:
- Et stort ark/plakat der du har skrevet Salmene 103,2-3 med store bokstaver.

Takkering

Be barna om å sette seg i en ring rundt deg. Les Salmene 103,2-3 sammen. Du sier så det første ordet i Salmene 103,2-3. Følg så klokkens retning ringen rundt ved at hvert av barna legger til det neste ordet i versene. Hvis noen hopper over et ord, må hele gruppen begynne på nytt. (Skulle det vise seg at det samme barnet bommer mer enn et par ganger, hjelper du selvsagt til på en naturlig måte, og gruppen går videre med leken.) Fortsett til gruppen har fullført hele verset.

Bli sittende i ringen. Denne gangen sier alle én ting de setter pris på eller beundrer med sidemannen til venstre for seg. De som får komplementet uttrykker så sin takknemlighet til Jesus fordi han har hjulpet dem eller har gitt dem denne egenskapen.

For eksempel:

Person A: Jeg synes Karen er flink til å spille fotball.

Karen: Jeg takker Gud fordi han har gitt meg gode ben, og en far som lærer meg å sparke riktig.

Oppsummering

Be barna om å huske på å takke andre mennesker for det de gjør for dem. Be dem også om å huske å gi Gud æren når de får ros av andre. Minn dem på at det å gi Gud æren og å takke ham, er en god måte å tilbe ham på.

Gjenta «Den røde tråden» før dere avslutter:

VI TILBER GUD VED Å VÆRE TAKKNEMLIGE.

Avslutning

Avslutt med å takke Gud i bønn for den fine stunden dere har hatt sammen på sabbatsskolen i dag.

Notater:

Henvisninger
Lukas 17,11-19; *Alfa & Omega, s.218-223 og s.298*

Minnevers
«Min sjel, lov Herren! Glem ikke alle hans velgjerninger! Han tilgir all din skyld og leger all din sykdom.»(Salmene 103,2-3)

Den røde tråden
Vi tilber og ærer Gud ved å være takknemlige

Hvor er de andre ni?

Har du hatt vannkopper? Hvis du har hatt det, måtte du sikkert være hjemme fra skolen i mange dager. Om du hadde gått på skolen mens du fremdeles holdt på å få utslett, ville nok flere andre barn ha blitt smittet av deg. Det er fordi vannkopper er smittsomt – folk kan lett bli smittet av den som har dem. I leksen denne uken skal vi høre om ti menn som hadde en smittsom sykdom.

En dag gikk Jesus og disiplene til Jerusalem. Veien gikk langs grensen mellom Galilea og Samaria. Akkurat idet de skulle til å gå inn i en landsby, ropte 10 menn på dem. «Jesus, mester, miskunn deg over oss!»

Jesus så seg rundt. Han så de falleferdige skurene som de spedalske hadde bygget seg. Han så de spedalske som var kledd i filler, og bandasjene som var tullet rundt føttene og hendene deres. Med det samme visste Jesus at disse mennene var spedalske.

Da Jesus så ansiktene deres, rørte det ved hans kjærlige hjerte. De bønnfallende hendene de strakte ut viste hvor inderlig de ønsket å bli helbredet. De spedalske hadde hørt om Jesus. De visste at han hadde helbredende kraft. De lengtet etter at han skulle ta på dem og gjøre dem friske.

Når de første sårene ble synlige på huden til en som var spedalsk, måtte han eller hun vise seg for presten. Presten så nøye på sårene, og sendte så personen bort. Etter at en bestemt tid var gått, måtte personen gå tilbake til presten. Hvis såret ikke hadde forandret seg, og håret på huden der såret var hadde forandret farge, avgjorde presten at personen var uren. Personen var spedalsk.

De spedalske måtte leve og bo et godt stykke utenfor landsbyen. De hadde ikke lov til å dra tilbake til familiene sine hvis ikke sårene var blitt borte. De spedalske fikk ikke bare sår på hender og føtter, de mistet også følelsen i dem. Selv om de spedalske håpet og håpet, forsvant aldri sårene – de ble ikke friske av sykdommen.

Disse ti spedalske, alle menn – ni jøder og en samaritan – våget å håpe igjen da de strakte ut hendene sine og ventet på Jesus.

«Gå og vis dere for prestene!» ropte Jesus. I et lite øyeblikk var kanskje de spedalske skuffet. Men så skjønte de det. Jesus sendte dem til presten.

De spedalske visste at en av lovene Gud hadde gitt Moses, var at spedalske som lurte på om de var blitt friske måtte vise seg for presten. Hvis presten kunne erklære dem for helbredet, ville resten av landsbyen ønske dem velkommen tilbake. Da kunne de igjen få bo sammen med familiene sine.

«Hva venter vi på?» har de sikkert spurt hverandre idet de allerede var på vei for å finne presten. Mens de løp, kom følelsen tilbake i hendene og føttene deres. De var virkelig blitt helbredet!

Samaritanen ville også gjerne til presten så fort som mulig sammen med de andre, for å bli erklært helbredet. Likevel snudde han og løp tilbake til Jesus. Han takket og priste Gud mens han knelte for Jesu føtter.

«Takk,» hvisket han. Så, høyere: «Takk, takk, takk!» Øynene til Jesus skinte. Svært få av de han hjalp var virkelig takknemlige. Han så etter de ni jødene som skyndte seg nedover veien. «Ble ikke alle ti rene?» spurte Jesus trist. «Hvor er de andre ni? Var det ingen andre enn denne fremmede som kom tilbake for å gi Gud æren?»

Så snudde Jesus seg mot samaritanen og sa: «Reis deg og gå hjem! Din tro har frelst deg.» Glede fylte mannens hjerte. Han tilbad og æret Gud ved å være takknemlig!

Daglige aktiviteter

Sabbaten

● Besøk et pleiehjem eller et sykehus med familien din. Les bibelfortellingen «Hvor er de andre ni?» i lekseheftet ditt mens dere er der. Kanskje kan dere invitere en av pasientene til å høre på fortellingen? Forsøk så å fortelle historien med dine egne ord. Les minneverset ditt i Bibelen for en som er syk.

Søndag

● Les fortellingen fra lekseheftet, gjerne som andakt, slik den står i Bibelen i Lukas 17,11-19. Lag en liten gave til en som er syk. Skriv minneverset ditt på innpakningspapiret. Be en voksen om å hjelpe deg slik at du enten får levert gaven selv, eller at den blir sendt i posten.

● Spill, syng, nynn eller lytt til sangen «Jeg har fått hender» *(Barnas Lovsang nr. 162)*

Mandag

● Les Lukas 7,15 – gjerne som familieandakt. Hvorfor tror du Lukas nevner at den tiende spedalske var en samaritan? Les Apostlenes gjerninger 10,34-35. Hvorfor er du takknemlig for disse versene? Har du en venn fra et annet land? Hva er hennes eller hans navn? Finn landet vennen din kommer fra på et kart.

● Tegn rundt hånden eller foten din og klipp ut tegningen. Skriv minneverset ditt på hånden/foten du har klippet ut. Forsøk å lære første halvdelen av det.

Tirsdag

● Musikkinstrumenter blir ofte brukt til å prise Gud. Spør noen i familien din om å hjelpe deg med å lage et blåseinstrument. For å gjøre det, kan dere finne fram et papprør (som for eksempel fra en kjøkkenrull, en toalettpapirrull eller noe lignende). Fest en bit bakepapir til den ene enden med en strikk. Nynn en av yndlingssangene dine om Jesus inn i det nye «instrumentet» ditt. Be en i familien din om å lese minneverset for deg mens du «spiller» på blåseinstrumentet ditt.

● Les Romerne 1,21-22. Der leser du om hva som kan hende med hvem som helst som glemmer å takke Gud for hans velsignelser.

Onsdag

● Fortell om en gang du var veldig syk. På hvilken måte lignet eller lignet ikke din sykdom på spedalskhet? Hvem hjalp deg til å bli frisk? Be en bønn til Gud der du takker for den hjelpen du fikk da du var syk, og også for at du nå har god helse. Dersom du er syk nå når du har denne leksen, kan du og familien din gjerne be for deg på en helt spesiell måte. Gud har alltid omsorg for oss! Gjør gjerne dette sammen som en familieandakt.

● Bruk utklippet du lagde av en hånd eller en fot, og forsøk å lære resten av minneverset utenat.

Torsdag

● Les Lukas 17,17. Hvor mange spedalske var det som ikke takket Jesus? Hvorfor tror du at de ikke takket ham? Nedenfor kan du skrive ned tre ting som du er takknemlig for:

_____

_____

_____

● Takk Jesus i bønn, gjerne akkurat nå. Prøv å forestille deg at du er ved Jesu føtter akkurat som den takknemlige mannen som var blitt helbredet fra spedalskhet.

● Spør en i familien din om å si annethvert ord av minneverset, med en liten pause etter hvert ord. Forsøk å si det ordet som kommer etter hvert av ordene den andre sier.

Fredag

● Prøv dere på en «lovssangsmaraton» som familieandakt i kveld! Det gjelder å synge lovsanger uten å stoppe. La det gå på rundgang å bestemme hvilken sang dere skal synge. Prøv å starte neste sang med en gang dere er ferdige med den forrige. Fortsett til dere ikke kan komme på flere sanger sammenhengende! Les Salmene 138,1 og 145,1 som en bønn til Gud.

● Begynn å føre en «velsignelse-bok». Gjør det slik at dere skriver ned velsignelser familien din har opplevd gjennom uken, gjerne som en del av andakten fredag kveld. Når dere ønsker å skrive ned noe spesielt som skjedde, skriver dere ned hvilken ukedag og dato det var. Dere kan selvfølgelig også skrive ned gode ting dere har opplevd gjennom uken som ikke nødvendigvis knytter seg til et nøyaktig tidspunkt. Når dere har snakket sammen om hvilke velsignelser dere har opplevd og skrevet disse i boken, kan dere ta hverandre i hendene. Takk Jesus for det gode han har latt dere oppleve. La gjerne alle i familien få takke for noe, slik at alle er med i bønnen.

● Si minneverset høyt, helst utenat, og la familien din være med å si det sammen med deg.

Det skinnende lyset

Henvisninger
Matteus 17,1-13; *Alfa & Omega 4, kap. 46, s. 361 - 366*

Minnevers
«Gled dere i Herren alltid! Igjen vil jeg si: Gled dere!» (Filipperne 4,4)

Mål
At barna skal:
Vite at tilbedelse er å glede seg i Guds nærvær. .
Føle glede ved å tilbe.
Gi respons ved å uttrykke gleden ved å tilbe på deres egen måte.

Den røde tråden
Tilbedelse er å være glad sammen med Gud.

Månedens tema
Vi blir glade av å tilbe Gud.

Kort sammendrag av bibelfortellingen
Jesus tar med seg Peter, Jakob og Johannes til toppen av et høyt fjell. Der blir Jesu utseende forvandlet for øynene på dem. Moses og Elia viser seg for dem og snakker med Jesus. Peter blir så opprømt at han tilbyr seg å bygge tre hytter – én til Moses, én til Elia og én til Jesus. Guds stemme høres fra en lysende sky, og dette skremmer disiplene. Snart blekner lyset, og Jesus er igjen alene med disiplene.

Denne leksen handler om tjeneste for andre
Forvandlingen var et kort glimt av hvem Jesus egentlig var – allmektig Gud. Dette var en vidunderlig tilkjennegivelse fra Gud Fader om hva Jesus hadde gjort og skulle gjøre for menneskene. Vi mennesker kan tilbe Gud på mange forskjellige måter. Vi kan alltid være glade og ærbødige for hans nærhet og kjærlighet!

Lærerens «verdt å vite»
«På samme måten som Guds stemme i skyen over Sinai ga autoritet til hans lov (2. Mosebok 19,9), ga hans stemme ved forvandlingen av Jesu utseende autoritet til Jesu ord.» (*Life Application Bible, s. 1642*).

Det at både Elia og Moses viste seg, var i tråd med jødenes messianske forventninger som gikk ut på at Elia ville komme til å vise seg sammen med Moses.

Dekorering av rommet
Se lekse 9.

Program

	Program	Minutter	Aktiviteter	Dette trenger du:
	Velkommen	Til alle er kommet	Ønsk barna velkommen ved døren. Har uken vært fin eller litt vanskelig?	Ingenting
1	Forberedende aktiviteter	Inntil 10 minutter	A. Millioner av lys B. Å lyse i mørket C .»Hysj! Hør etter»!	To speil Stearinlys Liten ball, sølvpapir, lommelykt Fløyte, CD eller kassett med rolig, kristen tilbedelsesmusikk, CD/kassettspiller
Ditt valg	Sang og bønn*	Inntil 10 minutter	Fellesskap Sang Misjon Kollekt Bønn	 Sangbøker *Barnas misjon* Stearinlys, fyrstikker, kollektbøsse som representerer den delen av verden kollekten går til
2	Bibelfortellingen	Inntil 20 minutter	Opplev fortellingen Vi leser Bibelen sammen	Fire voksne, hvitt laken på ramme eller annet oppheng, tre laken, lampe med sterkt lys eller annet flomlys Bibler
3	Leksen i praksis	Inntil 15 minutter	*Glede som respons på tilbedelse*	Liten kam og et stykke matpapir på 10 x 10 cm til hvert av barna
4	Del med andre	Inntil 15 minutter	*«Jeg tilber Gud» - uro*	En papptallerken til hvert av barna, tykt papir (gjerne farget), hyssing eller garn, tusj, sakser

***Sang og bønn kommer inn i programmet der det måtte passe best.**

Velkommen

Møt barna ved døren og ønsk dem velkommen. Spør dem hvordan uken har vært – hva de er glade for/bekymret over. Spør dem om de har noe å fortelle i forbindelse med leksen de har hatt i løpet av uken. La dem begynne med den forberedende aktiviteten du har valgt å bruke.

1 Forberedende aktiviteter

Velg den aktiviteten som passer best i din klasse

Materiell:
- To speil
- Et stearinlys
- Fyrstikker

A. Millioner av lys

Plasser speilene overfor hverandre og slå av lyset. Tenn stearinlysene og gled dere over det flotte lyset som vil vise seg i speilene. Med mindre speilene er ganske store, må barna sitte slik at de kan se inn i ett eller begge speilene.

Oppsummering

Les Salmene 89,16-17. **Hvordan ville speilene sett ut hvis ikke stearinlysene var tent?** (Mørke.) **Hva synes dere om å se alt lyset?** (Glade, de liker det, lettere til sinns.) **Hva kan vi lære om Gud, oss selv og tilbedelse gjennom denne aktiviteten?** (Gud er lyset; når vi tilber ham, gleder vi oss i Jesu lys; lyset gjør at vi blir glade.) «**Den røde tråden**» **i dag er**…

TILBEDELSE ER Å VÆRE GLAD SAMMEN MED GUD.

Materiell:
- Liten ball
- Sølvpapir
- Lommelykt

B. Å lyse i mørket

Dekk ballen med sølvpapir. Slå av lysene og se på ballen. Si: **Lyser den av seg selv?** (Nei.) Si: **Men når du lyser på den med en lommelykt, reflekterer den lyset rundt i rommet**.

Oppsummering

Les 2. Korinterne 3,18 høyt. Spør: **Hvilke gode ting opplever vi når vi tilber Gud?** (Han fyller hjertene våre med glede.) Les Filipperne 4,4. **Hvis vi alltid skal være glade, hva annet kommer vi da til å gjøre samtidig med det å være glade?** (Vi kommer til å tilbe.) **Det er fordi…**

TILBEDELSE ER Å VÆRE GLAD SAMMEN MED GUD.

Materiell:
- Tykt papir/tynn kartong
- Tusj og sakser til hvert av barna
- Gjennomsiktig teip

C. Hysj! Hør etter!

Del barna inn i tre grupper. Hvisk «hemmelige instrukser» til hver gruppe. Den første gruppen ber du om å synge sangen «Er du glad og du vet det», eller en annen frisk sang de fleste kan, så høyt de kan. Den andre gruppen ber du om å snakke høyt om hva de liker best til middag, og ellers ting de liker veldig godt. Den tredje gruppen ber du om å hoppe opp og ned 30 ganger. Du teller høyt og tydelig mens de hopper. Si «klar, ferdig, gå!» og la kaoset begynne. Etter 30 sekunder blåser du i fløyten og ber barna om å slutte med det de gjør.

Oppsummering

Spør: **Er det noen i gruppe én eller tre som kan fortelle meg hva de snakket om i gruppe to?** (De fleste barna kommer ikke til å vite det.) **Hvorfor kunne dere ikke fortelle meg hva de sa? Snakket de ikke høyt nok?** (Det var for mye annet bråk.)

Be noen om å lese høyt fra Matteus 17,5. Si: **Dette verset forteller oss at vi bør høre etter hva Jesus ønsker å si til oss. Hva må vi gjøre for å kunne høre hva Jesus, vår Gud, sier? La oss lese Salmene 46,11 sammen**. Sett av tid til å slå opp i Bibelen. Voksne medhjelpere støtter de som trenger det. **Ja, vi må stanse for å høre det Gud ønsker å si til oss. Ofte er vi så opptatt av å snakke og å gjøre andre ting at vi glemmer å høre på det Gud har å si til oss. Nå skal vi ha en stille stund med Gud her på sabbatsskolen.**

Sett dere på forskjellige steder rundt i rommet, helst slik at dere på en måte sitter for dere selv, hvis det er mulig. Lukk øynene og si: «**Vær stille og vit at jeg er Gud.» Jeg skal sette på litt rolig musikk som kan hjelpe dere med å konsentrere dere om vår kjærlige Gud. Tenk på hvor glade dere er over at han er sammen med oss akkurat nå. Når musikken stanser, samles vi her igjen.**

Når barna har satt seg ned på hvert sitt sted, setter du på rolig, kristen musikk i 2 - 3 minutter (for eksempel en melodi eller sang). Slå så av musikken, og be barna om å sette seg på de vanlige plassene sine.

(Tilrettelagt og hentet fra Lisa Flinn og Barbara Younger, *Making Scripture Stick,* Loveland, CO: Group Books, 1992, s. 114-115.)

Oppsummering

Spør: **Hvordan synes dere det var å ha en stille stund sammen med Gud? Var dere glade? Hvor kan dere ha stille stunder med Gud når dere er hjemme?** Sett av litt tid til å la barna få svare. **Finnes det noen måte dere kan ha stille stunder med Gud på skolen? Er det alltid nødvendig å være alene for å prise Gud? Når kan dere prise Gud sammen i familien eller med vennene deres? Når vi priser Gud, tilber vi ham. I dag handler «Den røde tråden» om glede og tilbedelse. La oss si den sammen:**

TILBEDELSE ER Å VÆRE GLAD SAMMEN MED GUD.

Sang og bønn

Ditt valg

Fellesskap

Snakk sammen om hvordan barna har hatt det i løpet av uken som er gått – hva som har vært fint/litt vanskelig, alt ettersom hva de fortalte deg ved døren da de kom (bruk skjønn). Sett av tid til å la de som måtte ønske det, fortelle om opplevelser i forbindelse med leksen de har hatt denne uken. Ønsk besøkende spesielt velkommen, og fortell alle hva de heter. Marker fødselsdager og andre viktige begivenheter..

Forslag til sanger

«Vet du hvorfor gleden er i meg?» *(Min båt er så liten nr. 20)*
«Vi er kommet til hans hus» *(Barnas Lovsang nr. 140 a og b)*
«Tenn et lys» *(Barnas Lovsang nr. 133 a og b)*
«Gud, du er her» *(Barnas Lovsang nr. 198 a og b)*
«Vi ønsker det beste» *(Spre Gleden)*

Misjon

Bruk historien i *Barnas misjon.*

Kollekt

Samle kollekten i en kollektkurv som representerer den delen av verden kollekten går til dette kvartalet. Tenn et lys som brenner mens kollekten blir tatt opp. Si: **Vi kan hjelpe til med å spre Guds kjærlighets lys ved å gi kollekt til misjonen rundt omkring i verden.**

Bønn

Før bønnen snakker dere sammen om barnas behov for å la Jesus gjøre deres liv til skinnende lys, på samme måten som hans liv skinte mens han var her på jorden. Tenn et lys idet dere skal be. Skriv ned bønnetemaer, bekymringer og bønnesvar i «bønneboken» deres. La de barna som ønsker det, be for noen som «lever i mørket» nå. (Forklar gjerne uttrykket «å leve i mørket».)

2 Bibelfortellingen

Å oppleve bibelfortellingen

Materiell:
- Fire voksne som har rollene som Elia, Moses, Jesus, og Guds stemme
- Et hvitt laken som festes i taket eller på en ramme.
- Tre laken som festes rundt skuldrene på de voksne
- Lampe med sterkt lys/flomlys

Heng opp et laken omtrent to meter fra veggen. Fest lakenene rundt skuldrene på de tre voksne i rollene som Elia, Moses og Jesus, og la dem stille seg bak lakenet som henger fra taket eller lignende. Plasser flomlyset bak de voksne slik at silhuettene deres faller på lakenet. Skru lyset av og på slik at det passer i følge fortellingen.

Den fjerde personen kan snakke bak et møbel eller utenfor døren. Det beste er å ha tatt opp en stemme på bånd på forhånd. Stemmen sier: «Dette er min Sønn, den elskede, som jeg har behag i. Hør ham!» (Matteus 17,5).

Etter en lang dag gjør disiplene seg klare til å hvile. Dere kan være disiplene. Sett dere godt til rette i stolene deres. Akkurat idet dere får satt dere til ro, kaller Jesus på tre av dere – Peter, Jakob og Johannes. «Kom og bli med meg opp på fjellet,» sier han.

Ville dere ha gått? Selvfølgelig. Derfor følger dere med Jesus oppover fjellsiden.

På toppen lurer dere på hvorfor Jesus tok dere med opp hit, men plutselig må dere bare stirre på Jesus. *(Pek mot lakenet.)* Dere glemmer alt annet mens Jesus blir forvandlet foran øynene deres. *Sett på flomlyset.*

Et strålende lys fra himmelen faller på Jesus. Ansiktet hans skinner klarerer enn solen når den speiler seg i krystall. Klærne hans er vakrere enn de flotteste kongeklærne man kan tenke seg. Lyset er så skinnende at dere ikke kan bevege dere. Dere vil ikke engang blunke, av frykt for ikke å få med dere alt.

Og så, mens dere ser på, viser det seg to menn, også i skinnende lys. De står der og snakker med Jesus. En har en skinnpose festet til beltet sitt, akkurat slik som Elia. Den andre holder en stav i hånden, akkurat slik han gjorde den gangen han ledet israelittene gjennom Rødehavet.

«Elia? Moses?» mumler dere undrende. Så vet dere uten tvil at det er Elia og Moses som er kommet. De snakker med Jesus.

For en underlig og vidunderlig ting som skjer rett foran de stirrende øynene deres! Det er så fantastisk at det nesten er for godt til å være sant! Peter synes det som skjer er så utrolig at han MÅ gjøre noe for å feire. Hva kan han gjøre for å uttrykke den gleden han kjenner inne i seg?

«Herre, det er godt å være her!» Stemmen til Peter dirrer av lykke. «Vil du at vi skal bygge tre hytter? En til deg, en til Elia og en til Moses?»

Akkurat da kommer en strålende sky og skygger over alt sammen. Det skinnende lyset får fuktdråpene i skyen til å stråle som av tusen diamanter. Det er som om de danser med lyset i regnbuen. Ut av alt dette skjønne hører disiplene Guds stemme.

«Dette er min Sønn, den elskede, som jeg har behag i. Hør ham!» (Matteus 17,5) Stemmen er lav og dyp. Den får fjellet til å skjelve.

Dere disipler faller til jorden og er skremte. Syndere har ingen rett til å være i Guds nærvær på denne måten. Dere vet at hva som helst kan skje, og lukker øynene deres. *(Skru av flomlyset.)*

Det neste dere opplever er at Jesus legger hånden sin lett på skulderen deres. *(Gå rundt til alle barna og ta dem på skulderen.)*

«Reis dere, og frykt ikke!» sier Jesus.

Dere setter dere opp og gnir dere i øynene. Moses og Elia er borte. Lyset har bleknet. Jesus ber dere om å bli med ham ned fra fjellet.

«Ikke fortell noen hva dere så i natt; ikke før jeg er stått opp fra de døde,» sier Jesus til dere.

Mens dere går nedover for å møte de andre disiplene, vet dere med dere selv at så lenge dere lever kommer dere aldri til å glemme herligheten rundt Jesu forvandling der han stod i det strålende lyset. Dere kommer alltid til å huske at tilbedelse er å glede seg sammen med Gud.

Oppsummering

Hvorfor tror dere at Jesus tok med seg bare tre disipler opp til toppen av fjellet? La noen lese Markus 14,33. De tre han valgte – Peter, Jakob og Johannes – kom også til å se hans kamp i Getsemane. Da ville minnet om den gangen Jesus ble forvandlet, trøste dem *(Alfa & Omega 4, kap. 46, s. 361 - 366).*

Hva ville dere ha gjort hvis dere hadde sett Jesus sammen med to av de største lederne i verden? (Ingenting; ringe en avisreporter; fortelle det til alle; ta et bilde osv.)

Hvorfor ville Peter gjerne bygge tre hytter? (For å ære de tre han så på fjellet; for å feire forvandlingen; fordi det var en måtef or ham å vise tilbedelse på.)

Fikk Peter noen gang gjort det han tilbød å gjøre? Hvorfor eller hvorfor ikke? (Nei, for det var ikke en god idé; fordi Jesus ønsket at det hele skulle være en hemmelighet; fordi det finnes bedre måter å glede seg i Guds nærvær.)

Hva gjør vi når vi gleder oss i Guds nærvær? (Synger, ber, forteller andre om Jesus, hjelper andre, gir en gave, spør om andre har lyst til å være med til kirken, har andakt osv.)

Vi leser Bibelen sammen

Si: **I dag er det sabbat, en spesiell dag som Gud har satt til side for at vi skal kunne tilbe ham sammen med andre som også elsker Gud. Vi er kommet til kirken, som er et spesielt sted for å tilbe Gud. Gud har gitt oss denne spesielle dagen og dette spesielle stedet slik at vi virkelig kan lytte til ham og glede oss over å tilbe ham.**

Når vi tilber Gud er vi glade. Noen ganger viser vi gleden ved å være stille, og alltid ved å være ærbødige. («Ærbødig» betyr å «vise ære og respekt.») La oss bruke biblene våre for å lære mer om hvordan vi bør tilbe Gud.

Del barna inne i fire små grupper, hver med en voksen medhjelper. Gi gruppene følgende bibeltekster:

Gruppe 1
Matteus 17,1-8
Peter, Jakob og Johannes er glade, stille og ærbødige når de ser at Jesus blir forvandlet.

Gruppe 2
Salmene 16,11; 21,7; 89,16
Kong David finner glede i Guds nærvær.

Gruppe 3
Habakukk 2,20; Salmene 46,1
Vær stille i Guds nærvær.

Gruppe 4
3. Mosebok 19,30 og 26,2; Hebreerne 12,28
Vis ærbødighet i Guds helligdom og tilbed ham med ærbødighet og ærefrykt.

Spør: **Hvordan kan vi være glade, stille og ærbødige på samme tid når vi tilber Gud?** (Alt dette handler om å tilbe Gud. I kirken, for eksempel, priser vi ham med glede under én del av gudstjenesten. Det er også en tid under gudstjenesten da vi åpner hjertene våre og tankene våre for å høre hva han ønsker å si til oss under skriftlesningen og talen. Gjennom hele gudstjenesten er vi ærbødige, fordi vi vet at vi er i nærvær av en allmektig Gud.)

3 Leksen i praksis

Materiell:
- En liten kam til hvert av barna
- Matpapir klippet til i størrelsen 10 x 10 cm til å dekke hver kam.

Glede som respons på tilbedelse

Del ut kammene og matpapirarkene. Matpapirarkene brettes rundt kammene slik at de dekker toppen og sidene av dem.

Be barna om å spille melodien «Vet du hvorfor gleden er i meg?» *(Sanger for de minste nr. 20*) på kammene sine.

4 Del med andre

Materiell:
- En papirtallerken til hvert av barna
- Garn eller hyssing
- Tusj
- Sakser

Gi en papirtallerken (eller et sirkelformet ark på 15 cm diameter av tykt papir eller lett papp) til hvert av barna. Hjelp dem å skrive «Jeg tilber Gud når jeg» på tallerkenen/papirsirkelen. La barna klippe seks mindre sirkler eller trekanter. På hver av disse skriver de ord som beskriver hva de gjør når de tilber, som for eksempel: Synger, ber, lytter, er glad, er takknemlig, er kjærlig osv. Fest de små sirklene/trianglene til tallerkenen/papirsirkelen med garnet eller hyssingen, og la barna ta uroene med seg hjem slik at de kan henge dem opp på rommene sine.

Eldre barn kan gjøre enda litt mer ut av uroene ved å feste enda en form til dem. På disse kan de skrive hvordan de kan utføre handlingene beskrevet på sirklene eller trekantene. Til «synger» kan de feste ordene «sanger» og «bønner»; til «ber» ordene «takkebønner», «om tilgivelse», «lovprisningsbønner» og «om noe»; til «lytter» ordene «til det som står i Bibelen», «til gudstjenestene» og «Den Hellige Ånd»; til «er glad» ordene «og synger», «og klapper»; til «er takknemlig» ordene «til Gud», «til familien» og «til venner»; til «er kjærlig» ordene «mot andre», «mot dyrene» og «mot de som er ensomme».

Oppsummering

Spør: **Hvor mange av oss kjenner noen som kunne trenge litt mer glede i livene sine?** (Be gjerne barna om å rekke opp hendene sine.) **Hva kan vi gjøre denne uken for at disse menneskene også skal kunne få oppleve den gleden vi kjenner over å få være sammen med Jesus?** Oppfordre barna til å finne tid og mulighet i løpet av uken til gjøre noe praktisk ut av det som står på uroene de nettopp har laget, gjerne mot ham/henne eller dem de nettopp har tenkt på.

Si: **Når vi går til gudstjenesten nå, så la oss huske at...**

TILBEDELSE ER Å VÆRE GLAD SAMMEN MED GUD.

Avslutning

Stå sammen i en ring mens dere holder hverandre i hendene og ber om at alle må tilbe Gud med ærbødighet og glede og lytte til hans ord på gudstjenesten.

Henvisninger
Matteus 17,1-13;

Minnevers
«Gled dere i Herren alltid! Igjen vil jeg si: Gled dere!» (Filipperne 4,4.)

Den røde tråden
Tilbedelse er å være glad sammen med Gud.

Det skinnende lyset

Har du noen gang overnattet ute? Det er morsomt, særlig hvis det er måneskinn slik at du kan se deg litt rundt i natten, eller kanskje du har en lommelykt. Er du ute i mørket uten å ha noe lys å hjelpe deg med, kan det derimot være ganske skummelt…

En gang, mot slutten av en travel dag, gjorde disiplene seg klare til legge seg for natten. Da var det at Jesus ba Peter, Jakob og Johannes om å være så snille å bli med ham oppover i fjellet. Det ville de gjerne, og sammen gikk Jesus og de tre vennene opp mot toppen av fjellet.

På toppen har kanskje disiplene lurt på hvorfor Jesus hadde lagt ut på en slik tur i fjellet akkurat på den tiden de pleide å legge seg. Kanskje spurte de: «Hvorfor bare oss tre?» Plutselig ble de stående og stirre på Jesus. De glemte alt annet da de så hvordan han ble forandret rett foran øynene på dem.

Et strålende lys fra himmelen falt på Jesus. Ansiktet hans skinte som når solen treffer rett på klart glass. Klærne hans så ut som de flotteste klær en konge kunne ha. Skyggene i stoffet skinte i vakre farger. Lyset var så sterkt at disiplene ikke klarte å røre seg. De torde ikke blunke med øynene, av frykt for ikke å få med seg alt som foregikk.

Så, mens Peter, Jakob og Johannes så på, kom det to menn som stod sammen med Jesus. De skinte også som solen. Kanskje en av dem hadde en liten lærveske festet til beltet rundt livet. Den andre holdt kanskje en stav i hånden, slik han gjorde det den gangen han førte Israel gjennom Rødehavet.

«Elia? Moses?» mumlet disiplene forundret. Så visste de at det uten tvil var Elia og Moses som var kommet for å oppmuntre Jesus.

Noe forunderlig og vidunderlig var i ferd med å skje. Det virket så herlig, nesten for godt til å være sant! Elia og Moses er de eneste menneskene Bibelen forteller om som ikke ligger i gravene sine og venter på at Jesus skal komme igjen. De ble tatt direkte til himmelen av Gud selv. Disse to, som visste akkurat hvor vanskelig det kunne være å være menneske, var kommet for å snakke med Jesus! Peter følte at han kom til å sprekke hvis han ikke fortalte om dette til noen. Hva kunne han gjøre for å feire denne gleden han følte på vegne av Jesus?

«Herre, det er godt at vi er her!» Peters stemme skalv av glede. «Vil du at vi skal bygge tre hytter? En til deg, en til Elia og en til Moses?»

Akkurat da han sa det, kom det en lysende sky over dem alle sammen. Vidunderlig lys fikk vanndråpene i skyen til å se ut som en million diamanter som danset i regnbuelys. Ut av denne fantastiske skjønnheten hørtes Guds stemme…

«Dette er min Sønn, den elskede, som jeg har behag i. Hør ham!» (Matteus 17,5.) Stemmen, som var dyp og høy, fikk fjellet til å skjelve.

De tre disiplene kastet seg ned på knærne. De var redde. De tenkte: «Syndere som oss kan ikke være i nærheten av Gud på denne måten.» De lukket øynene godt igjen av frykt for hva som kunne hende nå da de var så nær deres hellige Gud, helt på ordentlig.

Men det neste som skjedde var at Jesus tok forsiktig på dem. «Stå opp,» sa han med godhet og varme i stemmen. «Det er ingenting å være redde for.»

Peter, Jakob og Johannes satte seg opp og så seg rundt. Moses og Elia var der ikke lenger. Lyset hadde bleknet. Jesus bad dem om å bli med ned igjen fra fjellet.

Kanskje disiplene begynte å snakke sammen om det som var skjedd, men Jesus for-talte dem at de ikke skulle snakke til noen om det før «Menneskesønnen var stått opp fra de døde». (Matteus 17:9.)

Da de gikk tilbake for å møte de andre disiplene, stilte de Jesus mange spørsmål. Han forklarte flere ting for dem som de ikke forstod. Så lenge de levde, glemte aldri Peter, Jakob og Johannes den herligheten de så da Jesus ble forvandlet. De husket alltid at tilbedelse er å være glad når man er sammen med Gud.

Daglige aktiviteter

Sabbaten

● Finn et rolig sted hvor familien din og du kan lese bibelfortellingen i lekseheftet ditt – enten ute eller inne. Les minneverset høyt fra Bibelen. Snakk sammen om hvordan dere kan ha Gud med i alt dere gjør denne uken som kommer.

Søndag

● Les bibelfortellingen fra lekseheftet slik den står i Bibelen i Matteus 17,1-8 – gjerne som andakt. Les versene på rundgang. Les 2. Korinterne 3,18. Snakk sammen om måter dere kan «gjenspeile Herrens herlighet « på denne uken.

● Syng sangen «Jesus mitt lille lys har tent» sammen.

● Tegn tolv små fjelltopper og klipp dem ut. Fargelegg den øverste delen av «fjelltoppen» med lyse farger, slik at det ser ut som lys. Skriv ett ord fra minneverset på hver «fjelltopp». Legg «fjelltoppene» dine i uorden, og forsøk å legge dem i riktig rekkefølge. Ta vare på «fjelltoppene» dine i en konvolutt.

Mandag

● Les Matteus 17,4, gjerne som andakt. Hva syntes Peter om å være oppe på fjellet sammen med Jesus? Hvorfor tror du Peter gjerne ville bygge tre hytter?

● Lag en tegning av en vakker kirke du kunne tenke deg å bygge for Gud. Bruk fantasien din. Skriv minneverset ditt nederst på tegningen din.

Tirsdag

● Be alle i familien din om å fortelle deg om to ting de er glade for, gjerne som andakt. Fortsett med å lese Matteus 17,5 sammen. Gud sa de samme ordene om sin sønn en gang tidligere også. Når var det? Se Matteus 3,17.

● Begynn å planlegge en helt spesiell fredagskveldsandakt for hele familien. Planlegg den slik at det blir en ekstra glad stund.

Prøv om du kan komme på en trivelig melodi som passer til minneverset – gjerne en du kan fra før. Finn fram et instrument du spiller, eller lån et par grytelokk i kjøkkenskapet og spill mens du synger.

Onsdag

● Fortell bibelhistorien fra lekseheftet til en i familien – gjerne som familieandakt. Ordne «fjelltoppene» dine i riktig rekkefølge, og si minneverset ditt – gjerne utenat om du klarer det. Fortell om en gang du så vakre skyer (for eksempel en spesielt vakker soloppgang eller en flott solnedgang.)

● Fortsett å planlegge fredagens glade familieandakt!

Torsdag

● Les Matteus 17,1-3 igjen, gjerne som andakt. Be en voksen fortelle deg om en gang da Moses og Elia hver sin gang ble dårlig behandlet og avvist. Jesus ble også dårlig behandlet og avvist. Hva tror du Moses og Elia kan ha sagt til Jesus for å oppmuntre ham der oppe på fjellet, ikke lenge før han skulle bli korsfestet? Hva kan vi lære av Moses og Elia?

● Ordne «fjelltoppene» dine og si minneverset høyt.

● Legg de siste planene for morgendagens glade kveldsandakt.

Fredag

● Ha den glade familieandakten dere har planlagt! Ta med minneverset ditt, og presenter bibelfortellingen fra lekseheftet på din egen måte. Snakk sammen om hvordan dere kan få mest mulig ut av gudstjenesten i kirken i morgen.

● Les Salme 126,3 sammen. Skriv i «Velsignelsesboken» dere begynte på forrige fredag kveld.

● Syng sangen «Jeg er så glad at jeg får leve» sammen.

Trygg i fengselet

Månedens tema

Nåden i praksis.

Kort sammendrag av bibelfortellingen

Paulus og Silas driver ut en ond ånd av en slavepike. Pikens eiere anklager Paulus og Silas for å lage bråk, og de to blir slått og satt i fengsel. Omkring midnatt hører de andre fangene og fangevokterne at Paulus og Silas ber og synger lovsanger til Gud. Under et jordskjelv blir fengselsportene brutt opp. Dette gjør det mulig for fangene å rømme, men de velger ikke å gjøre det. De deler de gode nyhetene om evangeliet med fangevokteren og familien hans. Disse tar imot evangeliet og blir kristne.

Denne leksen handler om tjeneste for andre

Selv om Paulus og Silas er forfulgt og fengslet, velger de å tilbe Gud med bønn og sang. Da det kommer et jordskjelv, tar Gud vare på fangene slik at ingen blir skadet, og de velger å bli i fengselet selv om de har muligheten til å rømme. Deres tilbedelse og det at de velger ikke å rømme fra fengselet, fører til muligheten til å tjene Gud ved å dele nyheten om evangeliet med fengselsbetjenten og hans familie. Disse velger å ta imot Jesus som sin Herre og frelser. Her ser vi et eksempel på Guds nåde og hans kjærlighet til sine tjenere. Denne nåden får tjenerne hans til å prise ham og til å fortelle andre om ham.

Lærerens «verdt å vite»

«Apostlene betraktet ikke arbeidet i Filippi som bortkastet. De hadde møtt både motstand og forfølgelse, men Guds hjelp og omvendelsen av fangevokteren og hans familie mer enn oppveide skjenselen og lidelsen de hadde måttet tåle. Nyheten om den ulovlige fengslingen og den mirakuløse befrielsen spredte seg over hele området og førte til at apostlenes arbeid ble lagt merke til av mange som ellers ikke ville ha fått vite om det.» *(Alfa & Omega kap. 21, s. 153)*

Dekorering av rommet

Se lekse 9.

Henvisninger

Apostlenes gjerninger 16,16-34; *Alfa & Omega 6, kap. 21*

Minnevers

«Vi vet at alle ting tjener til det gode for dem som elsker Gud…» (Romerne 8,28 – første del. Vær oppmerksom på en viktig nyanseforskjell i forhold til den engelske oversettelsen. Oversettes verset direkte, ville det lyde slik: «Og vi vet at Gud i alle ting arbeider for det gode for dem som elsker ham.» Denne måten å oversette verset på, er også korrekt i følge grunnteksten. Den forteller oss *ikke* at *alt* som skjer med oss er godt, slik som den norske teksten kan forstås, men derimot at Gud ønsker å gjøre det beste ut av enhver situasjon vi er i.)

Mål

At barna skal:
Vite at Gud bryr seg om dem og elsker dem under alle forhold i livet.
Føle seg trygge fordi Gud bryr seg om dem og er hos dem i alle situasjoner, gode og vanskelige.
Gi respons ved å prise Gud for hans kjærlige omtanke for oss, og ved å fortelle andre om ham.

Den røde tråden

Jeg tilber Gud og forteller andre om ham fordi han alltid har omsorg for meg.

Program

	Program	Minutter	Aktiviteter	Dette trenger du:
	Velkommen	Til alle er kommet	Ønsk barna velkommen ved døren. Har uken vært fin eller litt vanskelig?	Ingenting
1	Forberedende aktiviteter	Inntil 10 minutter	A. Mannen i midten	Ingenting
			B. Å slå mynt og krone	En femtiøring til deg selv og hvert av barna i klassen
Ditt valg	Sang og bønn*	Inntil 10 minutter	Fellesskap Sang Misjon Kollekt	Ingenting Sangbøker *«Barnas misjon»* Kollektkurv som representerer den delen av verden som mottar kollekten
			Bønn	Ingenting
2	Bibelfortellingen	Inntil 20 minutter	Opplev fortellingen	Kostymer (laken, badehåndklær, kjøkkenhåndklær, hyssing, evt. sjal/skjerf) til å kle opp seks personer. Kart fra bibelsk tid. Moderne kart over Hellas og Tyrkia. Del av rommet innredet som fengsel (stoler kan fungere som murer og dører)
			Vi leser Bibelen sammen	Bibler
3	Leksen i praksis	Inntil 15 minutter	*Har du en dårlig dag?*	Fire store ark, tegnesaker eller ut-klipp fra ukeblader og lignende
4	Del med andre	Inntil 15 minutter	*Vi gjør en dårlig dag bedre*	Tegnesaker, papir, tusj/blyanter

***Sang og bønn kommer inn i programmet der det måtte passe best.**

Velkommen

Ønsk barna velkommen ved døren. Spør hvordan uken har vært for dem – hva de er glade for/bekymret over. Spør barna om de ønsker å fortelle noe i forbindelse med leksen de har tatt for seg denne uken. La dem begynne på den forberedende aktiviteten du har valgt å bruke.

1 Forberedende aktiviteter

Velg den aktiviteten som passer best i din klasse.

Materiell:
- Ingenting

A. «Mannen i midten»

La barna sette seg i en ring. Pass på at det ikke er noen ekstra stoler tilgjengelig. Velg han/hun som har det korteste etternavnet til å stå i midten av ringen til å være «mannen i midten».

Målet for «mannen i midten» er å sette seg på en av stolene i ringen mens de andre bytter plass. Når «mannen i midten» roper ut en egenskap som gjelder de fleste eller alle av dem, for eksempel: «Alle som har på hvite sokker bytter plass!» må alle som har hvite sokker reise seg og skynde seg til en annen stol. Dette gir «mannen i midten» en mulighet til å skaffe seg en sitteplass. Den som blir værende uten sitteplass, blir den nye «mannen i midten». Lek leken i flere omganger.

Oppsummering

Spør dem som var i midten: **Hvordan synes dere det var å være i midten? Hvorfor forsøkte dere å få dere en sitteplass? Hvor mye var dere villige til å gjøre for å få dere en sitteplass?** (Snakk sammen om hva som hendte, for eksempel at noen kanskje ble litt overivrige og brå eller en som ble værende i midten omgang etter omgang og lignende.) **Hvordan var det å komme ut av ringen og få en sitteplass? På hvilken måte kan man sammenligne det å være «mannen i midten» med det å være i fengsel?** (Man ønsker ikke å være der, man kan ikke komme seg ut uten en slags hjelp fra andre, man blir frustrert osv.) Les første del av Salmene 142,8: **«Før meg ut av fengslet, så jeg kan prise ditt navn!» Denne Salmen har David skrevet. Hvem snakker han til i dette verset?** (Gud.) **Ville Gud fremdeles hatt omsorg for oss hvis vi var i fengsel?** (Ja, Gud har alltid omsorg for oss.) **Hva får dette oss til å tenke om Gud?** La barna få tid til å svare. Be så barna om å lytte mens du sier fram «Den røde tråden»:

JEG TILBER GUD OG FORTELLER ANDRE OM HAM FORDI HAN ALLTID HAR OMSORG FOR MEG.

Materiell:
- En femtiøring til deg og hvert av barna i gruppen
- Baller laget av sammenkrøllet papir

B. Å slå mynt og krone

Både du og alle barna slår mynt og krone. Følg med på hvem som får samme resultat som deg selv. Disse barna er fremdeles med på leken, mens de andre er ute. De som går ut av leken, kan kaste sammenkrøllede papirballer på dem som fremdeles er med. Det er ikke lov til å ta igjen. Fortsett å slå mynt og krone helt til det bare er ett barn igjen. Den siste som blir igjen, blir premiert med å få alle myntene dere brukte i leken, en godsak eller for eksempel noen klistremerker.

Oppsummering

Spør dem som gikk ut i første runde: **Hvordan var det å gå ut av leken i første runde? Hva syntes dere da dere fant ut at dere fikk kaste papirballer på de som fremdeles var med på leken? Hva ville dere helst da – være med på leken eller være ute?** Spør dem som gikk ut etter hvert: **Håpet dere på å gå ut, eller ville dere helst fortsatt være å slå? Hvorfor det?** Spør den ene som ble igjen helt til sist: **Ble du overrasket over hvordan alt gikk til slutt?** Les Romerne 8,28 (første del). «Vi vet at alle ting tjener til det gode for dem som elsker Gud.» **Lenge så det ut til at det gikk rent galt for** (navnet til den som «vant»), **men til slutt ble alt til det beste for henne/ham, ikke sant? Hvordan kan vi sammenligne dette med det Gud gjør for oss?** (Selv når ting går riktig galt for oss, vet vi at Gud er allmektig og at han alltid har omsorg for oss. Han er med oss både når vi har det greit og når vi har det vanskelig.) **La oss gjenta «Den røde tråden» sammen:**

JEG TILBER GUD OG FORTELLER ANDRE OM HAM FORDI HAN ALLTID HAR OMSORG FOR MEG.

Sang og bønn

Ditt valg

Fellesskap

Snakk sammen om barnas gleder og sorger, alt ettersom hva de fortalte deg ved døren da de kom (bruk skjønn). Snakk sammen om leksen de har tatt for seg hjemme denne uken. Ønsk besøkende spesielt velkommen, og fortell alle hva de heter. Marker fødselsdager og andre viktige begivenheter.

Forslag til sanger

«Ja, jeg vet at Jesus bryr seg om meg»» *(Barnas Lovsang, nr. 213 a og b; Barnesangboka nr. 129 N og B)*
«Ingen er så trygg i fare» *(min båt er så liten nr.24)* «Ingen er så trygg for fare» *(Barnas Lovsang nr. 58 a og b)*
«I blant er jeg lei meg» *(Barnas lovsang nr. 159 a og b)*
«Når det stormer» *(Min båt er så liten nr. 27; Barnesangboka nr. 271)*
«Jeg er trygg hos deg» *(Min båt er så liten nr. 26)* «jeg er trygg hos deg» (Barnas Lovsang nr. 215 a og b)
«Vi vil si det» *(Spre Gleden)*
«Vi ønsker det beste» *(Spre Gleden)*

Misjon

Bruk ukens fortelling i *Barnas Misjon*.

Kollekt

Ta opp kollekten.

Bønn

La barna knele i en ring for å be. Ett av barna begynner med å si en setning der de priser/takker Gud for hans omsorg. Dersom noen av barna ikke ønsker å be høyt, kan de gi signal til nestemann i ringen ved ta forsiktig borti ham eller henne, slik at kontinuiteten i bønneringen fortsetter.

2 Bibelfortellingen

Å oppleve bibelfortellingen

Materiell:

- Fem barn kledd opp som menn fra Bibelens tid. (Badehåndkle over den ene skulderen med bånd/hyssing rundt livet eller laken festet med sikkerhetsnål over den ene skulderen. Hodeplagg av kjøkkenhåndklær festet med bånd/hyssing kan også brukes.)
- Ett barn kledd som en kvinne fra Bibelens tid. (Laken kan danderes rundt barnet og festes med sikkerhetsnål. Skjerf over hodet.)
- Bibelsk kart som viser den andre misjonsreisen til Paulus.
- Et moderne kart over Hellas og Tyrkia.
- En del av rommet som er satt av til fengselsområde. (Stoler kan forme vegger og dører.)

Barna har rollene som Paulus, Silas, slavepiken, eierne hennes og fengselsbetjenten mens du forteller fortellingen.

Paulus og Silas var i Filippi. *(Be to barn om å komme fram slik at de kan holde kartene du nå viser. Pek på Filippi på det bibelske kartet. Vis deretter hvor Filippi ville vært på et moderne kart.)* Filippi var en viktig by på hovedveien som ledet til Rom. Mange rike mennesker bodde der, og få av disse trodde på Gud.

Paulus og Silas hadde ikke planlagt å reise til Filippi. Fra Troas *(vis Troas på det bibelske kartet)* hadde de planlagt og reise østover til Asia. De ønsket å fortelle menneskene der om Jesus, men Bibelen sier at Gud ikke lot dem reise dit. Så var det at Paulus hadde en drøm, der noen ba ham om å komme til Makedonia i vest. *(Vis Makedonia i vest. Sammenlign de gamle stedene og navnene med steder i Tyrkia og Hellas.)*

Nå tilbrakte altså Paulus og Silas noen få dager med de troende i Filippi. En dag da de var på vei til et bønnested, møtte de en slavepike som folk i byen kjente godt.

(La slavepiken komme inn.)

Denne piken var en sannsierske, eller det vi også kaller en spåkvinne. Hun hadde spesielle evner. Hun kunne for eksempel fortelle folk hvor de kunne finne ting de hadde mistet, eller hvem som hadde tatt noe som var blitt stålet. Av og til kunne hun til og med se inn i framtiden. Slaveeierne hennes tjente gode penger på å ta betalt av folk som spurte henne om råd. Dag etter dag fulgte denne piken etter Paulus og Silas mens hun ropte høyt: «Disse mennene tjener Den Høyeste Gud, og de forteller dere hvordan dere kan bli frelst». *(Gjør tegn til den som har rollen som slavepiken om at hun skal følge etter Paulus og Silas og rope ut nevnte replikk.)*

Man skulle kanskje tro at Paulus og Silas ville synes at det var fint at hun ropte ut at de var tjenere av den sanne Gud. Men Paulus var klar over hvordan denne piken kunne ha greie på alt hun visste. Han visste at det var en ond ånd som snakket gjennom henne. Mange mennesker tilbad avguder på grunn av henne. Disse menneskene ville tro at den guden Paulus og Silas fortalte om, var en avgud. Derfor var det at Paulus en dag snudde seg mot piken. I Jesu navn beordret han den onde ånden ut av henne. *(Gjør tegn til Paulus.)*

Med det samme forsvant den onde ånden ut av slavepiken, og med den forsvant også de spesielle evnene hennes. Da slaveeierne hennes forstod at de ikke kom til å tjene flere penger på henne, dro de Paulus og Silas med seg til myndighetene der i byen. *(Gjør tegn til slaveeierne om at de skal ta tak i Paulus og Silas og få dem med seg bort til deg.)* «Disse utlendingene lager bråk i byen vår,» klaget de. (*Gjør tegn til slaveeierne.*) Slik gikk det til at Paulus og Silas ble pisket og kastet i fengsel. Fangevokteren kastet dem inn i den mørkeste cellen i fengselet og låste dem fast til noen stokker. *(Gjør tegn til fangevokteren om å kaste dem i fengsel og å late som om de låser fast føttene deres.)*

Nå skulle man tro at Paulus og Silas ville være sinte, lei seg eller i det minste veldig trette. Men nei. Ved midnatt ba de og sang lovsanger til Gud. *(Gjør tegn til Paulus og Silas om å synge «Ja, han meg elsker» eller en annen passende sang.)* Istedenfor å be dem om å være stille, lyttet de andre fangene til dem! Plutselig begynte veggene og gulvene å riste og skjelve. *(Velt stolene.)* Fengselsportene åpnet seg, og låsene som holdt fangene på plass gikk i stykker.

Jordskjelvet vekket fangevokteren, *(gjør tegn til den sovende fangevokteren om at han skal våkne*) og da han så de åpne fengselsportene, visste han at han var i store vanskeligheter. Fangevoktere den gangen kunne risikere dødsstraff hvis så mye som én eneste fange rømte fra fengselet. Derfor trakk fangevokteren til Paulus, Silas og de andre fangene sverdet for å ta livet av seg selv, istedenfor å bli dømt til døden av myndighetene. *(Gjør tegn til fangevokteren om å late som om han har et sverd i hånden.*) Da Paulus så dette, ropte han ut: «Ikke gjør deg selv noe vondt! Vi er

her alle sammen!» *(Gjør tegn til Paulus.)*

Hvem hadde noen gang hørt om fanger som ikke rømte når de hadde muligheten til det? Det var virkelig noe med de to. Fangevokteren ordnet med å få lys i det mørke fengselsrommet, og falt ned foran føttene til Paulus og Silas. «Hva må jeg gjøre for å bli frelst?» spurte han. (Gjør tegn til fangevokteren.)

Der i fengselet fortalte Paulus og Silas fangevokteren de gode nyhetene om Jesus. Fangevokteren hørte på mens han renset sårene deres, og etterpå tok han dem med seg hjem. Der ga han dem mat. Både fangevokteren og hele familien hans ble døpt, og alt dette skjedde før soloppgang. For en natt!

Snart spredte nyhetene seg. Folk fikk høre om fangene som priste Gud ved midnatt, om jordskjelvet som åpnet fengselet, og om fangene som valgte ikke å rømme. Fangevokteren ble et mektig vitne for Jesus i den viktige byen Filippi. Nå visste Paulus og Silas hvorfor de var blitt kalt vestover og ikke mot øst. De visste også hvorfor de var blitt sendt i fengsel for en natt.

Oppsummering

Spør: **Hva tror dere at dere ville ha syntes om å bli kastet i fengsel, hvis dere hadde vært Paulus og Silas? Tror dere at dere ville ha sunget lovsanger til Gud ved midnatt? Hvorfor eller hvorfor ikke? På hvilken måte viste Gud omsorg overfor Paulus og Silas?** (Han sendte et jordskjelv.) **Hvordan viste Paulus og Silas den samme kjærligheten overfor fangevokteren?** (De stakk ikke av da de kunne ha gjort det.) **Hva ble resultatet av den kjærligheten Paulus og Silas viste fangevokteren ved å bli i fengselet istedenfor å rømme?** (Fangevokteren og familien hans tok imot Jesus som deres frelser.) **Hvordan viste Paulus og Silas hvor høyt de elsket Gud, selv når de var i fengsel?** (De sang sanger og priste Gud.) Hva kan vi gjøre hver dag? (La barna si «Den røde tråden» sammen.)

JEG TILBER GUD OG FORTELLER ANDRE OM HAM FORDI HAN ALLTID HAR OMSORG FOR MEG.

Vi leser i Bibelen sammen

Materiell:
- Bibler

Si: **Det er mange vers i Bibelen som forteller om hvordan Gud alltid er med oss og alltid har omsorg for oss. La oss slå opp i Bibelen og lese noen av disse versene.** Voksne medhjelpere støtter de barna som trenger det til å finne versene. La følgende vers bli lest høyt:

5. Mosebok 31,6
Matteus 28,20 (siste del)
Salmene 91,15
Salmene 28,7
Salmene 145,18

3 Leksen i praksis

Materiell:
- Fire ark – helst store
- Tegnesaker eller bilder klippet ut av blader

A. Har du en dårlig dag?

Teip arkene på hver av de fire veggene i rommet. Tegn eller lim på et bilde av en mor på et ark, et bilde av Jesus på et annet, et bilde av barn på det tredje arket, og til slutt et bilde av en far på det siste.

Si: **Jeg skal lese opp en liste for dere med leie ting som av og til kan hende oss. Hver gang jeg har lest opp en av disse leie tingene, går dere til det bildet som viser hvem dere ville gått til hvis det jeg nevnte hadde skjedd med dere.**

Les følgende setninger høyt, én etter én. Gi barna tid til å gå til det bildet de ønsker å stå ved.

Hunden din biter deg.
En voksen kjefter på deg.
Du er sint på søsteren eller broren din.
Du er redd for å gå alene hjem i mørket.
Du mister hjemmeleksene dine som du har brukt så lang tid på.
Du føler deg ikke bra.
Sykkelkjedet ditt ryker.
Du skjærer deg i fingeren.
Du føler deg ensom og har ingen å leke med.
Du knuste en av de fineste tallerkenene dere har.
Du brukte den beste hammeren dere har, men du klarte å ødelegge den.

Oppsummering

Still følgende spørsmål, og sett av tid slik at barna kan svare på hvert enkelt:

Hvordan kjennes det å ha en dårlig dag?
Hvordan hjelper moren din deg når du har en dårlig dag?
Hvordan hjelper vennene dine deg når du har en dårlig dag?
Hvordan hjelper faren din deg når du har en dårlig dag?
Hvordan hjelper Jesus deg når du har en dårlig dag?
Hvordan kan du hjelpe andre som har en dårlig dag?
Hvem takker du når de dårlige dagene går bedre?

Si: **De aller fleste av oss har heldigvis mennesker rundt oss som har omsorg for oss og som ønsker å hjelpe oss. Noen av oss har kanskje ikke mammaer, men kanskje vi har tanter eller besteforeldre, snille lærere eller naboer som kan hjelpe oss når vi trenger det. Andre har kanskje ikke pappaer som kan hjelpe til når det trengs, men de har kanskje onkler eller besteforeldre. Venner, familiemedlemmer og Jesus er alle gode å gå til når vi trenger hjelp på en dårlig dag. La oss takke Gud for dem.** Start en bønnering ved å be barnet som sitter til høyre for deg om å si: **Takk Gud for** _____. Hvert av barna legger til en enkel setning inntil alle har fått muligheten til å være med på bønnen.

4 Del med andre

Materiell:
- Fargeblyanter/ fargestifter
- Tegneark
- Tusj/blyanter

B. Vi gjør en dårlig dag bedre

Del ut fargeblyanter/fargestifter og tegneark. Voksne medhjelpere støtter de barna som måtte trenge det etter hvert.

Be barna tenke på, og gjerne fortelle om, noen de kjenner som har eller nettopp har hatt en dårlig dag. Kanskje noen har en bil som ikke vil starte, kanskje hunden eller katten har stukket av, kanskje noen brant den gode maten de holdt på med å lage osv.

Si: **I dag skal vi lage noe som vi kan gi til en som kanskje har en dårlig dag. Dere kan tegne akkurat hva dere vil, f. eks. en bil til noen som kanskje har bilen på verksted, en blandebolle til noen som ofte har det travelt på kjøkkenet, eller kanskje dere kan tegne en blomsterbukett til en som er syk. På kortet eller tegningen kan dere skrive ordene: «Gud er glad i deg, og det er jeg også» eller noe annet hyggelig dere gjerne vil dele med andre. Kanskje har dere også lyst til å skrive minneverset på tegningen eller kortet dere lager**. (Skriv minneverset et sted der alle kan se det, slik at de som ønsker det, kan bruke det som modell når de skriver selv.)

Oppsummering

Si: **Tenk på noen du gjerne vil gi tegningen eller kortet til. Når ville det være passe å få gitt dem det? Hva annet kan du gjøre for å hjelpe ham/henne eller dem?** (Be med eller for dem, hjelpe dem med det de har å gjøre, gjøre noen tjenester for dem for å gjøre dagen lettere for dem, synge en sang med dem, smile, være oppmuntrende osv.)

Hvordan tror dere at dere har det etter at dere har hjulpet dem? (Fint, bedre, glad, osv.) **Hvordan tror dere at de har det?**

Avslutning

Samle barna rundt deg mens du forbereder avslutningsbønnen. La de som ønsker det, be en takkebønn for mennesker som har hjulpet dem når de har hatt det vanskelig. Avslutt med en bønn til Gud der du takker ham for at han alltid er med sine barn, under alle forhold.

Notater:

Henvisninger
Apostlenes gjerninger 16,16-34; *Alfa & Omega 6, kap. 21*

Minnevers
Vi vet at alle ting tjener til det gode for dem som elsker Gud…» (Romerne 8,28 – første del.).

Den røde tråden
Jeg tilber Gud og forteller andre om ham fordi han alltid har omsorg for meg.

Trygg i fengselet

Forestill deg dette: Du har akkurat bestemt deg for å gjøre noe artig sammen med bestevennen din, da foreldrene dine kommer og sier at du må være med på besøk til den kjedelige tanten til moren din istedenfor. Mens du er der, knuser du noe, og ingen er særlig blide på deg. Ville du være glad og lykkelig da? Så glad at du sang gledessanger?

Paulus og Silas var i Filippi. Filippi var en viktig by på hovedveien som ledet til Rom. Mange rike mennesker bodde der, og få av disse trodde på Gud.

Paulus og Silas hadde ikke planlagt å reise til Filippi. Fra Troas hadde de planlagt å reise østover til Asia. De ønsket å fortelle menneskene der om Jesus, men Bibelen sier at Gud ikke lot dem reise dit. Så var det at Paulus hadde en drøm, der noen ba ham om å komme til Makedonia i vest.

Nå tilbrakte altså Paulus og Silas noen få dager med de troende i Filippi. En dag da de var på vei til et bønnested, møtte de en slavepike som folk i byen kjente godt.

Denne piken var en sannsierske, eller det vi også kaller en spåkvinne. Hun hadde spesielle evner. Hun kunne for eksempel fortelle folk hvor de kunne finne ting de hadde mistet, eller hvem som hadde tatt noe som var blitt stjålet. Av og til kunne hun til og med se inn i framtiden. Slaveeierne hennes tjente gode penger på å ta betalt av folk som spurte henne om råd. Dag etter dag fulgte denne piken etter Paulus og Silas mens hun ropte høyt: «Disse mennene tjener Den Høyeste Gud, og de forteller dere hvordan dere kan bli frelst!»

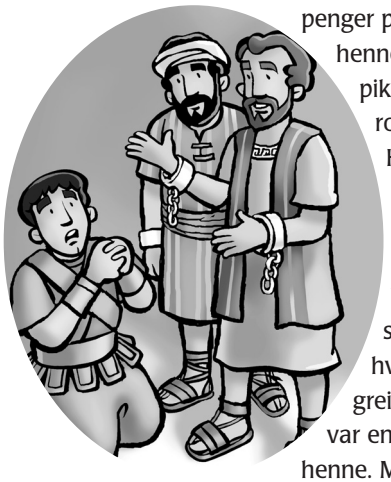

Man skulle kanskje tro at Paulus og Silas ville synes at det var fint at hun ropte ut at de var tjenere av den sanne Gud. Men Paulus var klar over hvordan denne piken kunne ha fått greie på alt hun visste. Han visste at det var en ond ånd som snakket gjennom henne. Mange mennesker tilba avguder på grunn av henne. Disse menneskene ville tro at den guden Paulus og Silas fortalte om, var en avgud. Derfor var det at Paulus en dag snudde seg mot piken. I Jesu navn beordret han den onde ånden ut av henne.

Med det samme forsvant den onde ånden ut av slavepiken, og med den forsvant også de spesielle evnene hennes. Da slaveeierne hennes forstod at de ikke kom til å tjene flere penger på henne, dro de Paulus og Silas med seg til myndighetene der i byen. «Disse utlendingene lager bråk i byen vår,» klaget de. Slik gikk det til at Paulus og Silas ble pisket og kastet i fengsel. Fangevokteren kastet dem inn den mørkeste cellen i fengselet og låste dem fast til noen stokker.

Nå skulle man tro at Paulus og Silas ville være sinte, lei seg eller i det minste veldig trette. Men nei. Ved midnatt ba de og sang lovsanger til Gud. Istedenfor å be dem om å være stille, lyttet de andre fangene til dem! Plutselig begynte veggene og gulvene å riste og skjelve. Fengselsportene åpnet seg, og låsene som holdt fangene på plass, gikk i stykker.

Jordskjelvet vekket fangevokteren, og da han så de åpne fengselsportene, visste han at han var i store vanskeligheter. Fangevoktere den gangen kunne risikere dødsstraff hvis så mye som én eneste fange rømte fra fengselet. Derfor trakk fangevokteren til Paulus, Silas og de andre fangene sverdet for å ta livet av seg selv, istedenfor å bli dømt til døden av myndighetene. Da Paulus så dette, ropte han ut: «Ikke gjør deg selv noe vondt! Vi er her alle sammen!»

Hvem hadde noen gang hørt om fanger som ikke rømte da de hadde mulighet til det? Det var virkelig noe med de to. Fangevokteren ordnet med å få lys i det mørke fengselsrommet, og falt ned foran føttene til Paulus og Silas. «Hva må jeg gjøre for å bli frelst?» spurte han.

Der i fengselet fortalte Paulus og Silas fangevokteren de gode nyhetene om Jesus. Fangevokteren hørte på mens han renset sårene deres, og etterpå tok han dem med seg hjem. Der ga han dem mat. Både fangevokt-

eren og hele familien hans ble døpt, og alt dette skjedde før soloppgang. For en natt!

Snart spredte nyhetene seg. Folk fikk høre om fangene som priste Gud ved midnatt, om jordskjelvet som åpnet fengselet, og om fangene som valgte ikke å rømme. Fangevokteren ble et mektig vitne for Jesus i den viktige byen Filippi. Nå visste Paulus og Silas hvorfor de var blitt kalt vestover og ikke mot øst. De visste også hvorfor de var blitt sendt i fengsel for en natt.

Daglige aktiviteter

Sabbaten

● Paulus og de troende i Filippi møttes for å be i nærheten av en elv. Sammen med familien din kan du, hvis det er mulig, dra til en elv og lese bibelfortellingen der. Finn og les Romerne 8,28.

Søndag

● Les Apostlenes gjerninger 16,6-34 i Bibelen din. Begynn så å lære deg minneverset for denne uken. Hvem kan du fortelle om Gud, og om hvordan han viser omsorg for deg? Skriv denne personens navn her: _____.

● Be noen i familien din om å hjelpe deg slik at du faktisk får snakket med den du har tenkt på og skrevet navnet til.

Mandag

● Les bibelfortellingen. Klipp til et papirark slik at det blir omtrent 6 cm bredt og 16 cm langt. Skriv minneverset ditt på papiret med tusj, glitterpenner eller andre skrivesaker. Lag et hull i den ene enden av papiret, for eksempel med en hullmaskin, og træ en tråd, et bånd eller en sløyfe gjennom hullet. Gi eller send det til noen du har lyst til å fortelle om Gud.

Tirsdag

● Be en voksen i familien din om å fortelle om en gang noe så ut til å gå riktig galt, men der det til slutt endte godt. Les Filipperne 4,11 (siste halvdel) sammen. Denne boken i Bibelen, altså Filipperne, er et brev fra Paulus til de troende i Filippi, hvor bibelfortellingen din er hentet fra denne uken. Hva tror dere Paulus tenkte på da han skrev det verset? På hvilken måte minner verset om minneverset ditt? Hva ønsker du å takke Gud for i ditt liv? Skriv det her:_____.

Onsdag

● Les minneverset ditt ekstra nøye. Tenk ut hvilke bevegelser du kunne tenke deg å gjøre for å fortelle minneverset til andre, ikke bare med ord, men også med hendene. (Hvis du synes det er litt vanskelig, kan du lese videre her for å få noen forslag: **Vi** – rekk fram hånden og form en vannrett sirkel i luften, som for å vise at «alle» er med; **vet** – legg hånden på hjertet som får å vise visshet; **at alt** – åpne hendene foran deg; **tjener til det gode** – knyt nevene sammen, men hold tommelfingeren opp, som når man gjør et positivt tegn; **for dem som elsker** – hold begge hendene i kryss på brystet; **Gud** – pek opp mot himmelen.)

● Syng sangen «Ja, jeg vet at Jesus bryr seg om meg.»

Torsdag

● Si fram minneverset ditt. Tenk på tre andre personer i Bibelen som hadde det vanskelig, men som likevel ble brukt av Gud til noe godt. (Be en voksen om å hjelpe deg hvis du trenger det.) Skriv navnene deres her:

_____

Sett en strek mellom ordene i minneverset til venstre og ordene til høyre som betyr det samme:

1. Vi vet	Herren
2. at alle ting	for meg når jeg elsker
3. tjener til	det beste
4. det gode	at alt
5. for dem som elsker	Vi stoler på
6. Gud	blir til

(Svar: Vi vet – Vi stoler på; at alle ting – at alt; tjener til – blir til; det gode – det beste; for dem som elsker – for meg når jeg elsker; Gud – Herren.)

Fredag

● Fortell bibelfortellingen med dine egne ord til resten av familien din – gjerne som en del av familieandakten. Be familien din om å være med å lage rollespill av fortellingen. Si minneverset ditt. Spør familien din om å være med å gjøre bevegelser til det.

● Be alle i familien din om å fortelle om en gang da de virkelig trengte å huske på at Gud var med dem.
Les disse bibelversene som lover oss at Gud alltid er med oss: Matteus 28,20 og Hebreerne 13,5.

● Be sammen, og takk Gud for at han er sammen med oss i alle deler av livet, både når vi har det vanskelig og når ting går riktig bra.

MINE MINNEVERS

1. Nå forstår jeg virkelig at Gud ikke gjør forskjell på folk. Men han tar imot enhver som frykter ham og gjør rett, hva folkeslag han enn tilhører. Apostlenes gjerninger 10, 34+35

2. «Så hørte jeg Herrens røst: «Hvem skal jeg sende, og hvem vil gå for oss?» Da sa jeg: «Se, her er jeg. Send meg!» Jesaja 6,8

3. «..Tjen hverandre i kjærlighet» Galaterne 5,13 –siste del.

4. «Tenk ikke bare på deres eget beste, men på de andres» Filipperne 2,4

5. «For sitt store navns skyld vil Herren ikke forkaste sitt folk, for han har satt seg fore å gjøre dere til sitt folk» 1. Sam. 12,22

6. «For ingen ting kan hindre Herren i å gi seier, enten vi er mange eller få.» 1. Samuel 14,6 – siste del.

7 . «Herren er min hyrde, jeg mangler ingenting. Han lar meg ligge i grønne enger.» Salmene 23,1.

8. «Bare godhet og miskunn skal følge meg alle mine dager, og jeg får bo i Herrens hus gjennom lange tider.» Salmene 23,6.

9. «Herren er mitt berg og min borg, min befrier, min Gud, mitt fjell som jeg tar min tilflukt til.» Salmene 18,3 – første del

10. «Jeg er oppstandelsen og livet.» Johannes 11,23 (noe forkortet)

11. «Min sjel, lov Herren! Glem ikke alle hans velgjerninger! Han tilgir all din skyld og leger all din syk-dom.» Salmene 103,2-3

12. «Gled dere i Herren alltid! Igjen vil jeg si: Gled dere!» Filipperne 4,4.

13. «Vi vet at alle ting tjener til det gode for dem som elsker Gud...» Romerne 8,28 – første del.